

BEYOND 2

பசும், ஊழியம் செய்யும், நிலைத்திருக்கும் விசுவாசம்

டாம்பா லைப் வதோகம ஆய்வு

ஆய்வின் நோக்கம்

டாம்பா லைஃப் திருச்சபையில் பாஸ்டர் பிஸ்ட்லே பிரசங்கித்த செய்தியை இந்த ஆய்வு அபிப்பாயாகக் கொண்டது. தவேன் சொன்னதற்குத் தயாராகும் விசுவாசம், அழுத்தத்தில் பசோம் விசுவாசம், பலவீனத்தில் சவேனை செய்யும் விசுவாசம், கனிகொடூக்கம் விசுவாசம், வளர்ச்சி மெதுவாக இருந்தாலும் அன்பில் நிலைக்கம் விசுவாசம் ஆகியவற்றை ஆராய்கிறது. ஒவ்வொரு பகாதியும் வதேப் பகாதியை அதன் சலிலில் விளக்கி, சிந்தனைக் களேவிகளையும் எழுதுவதற்கான பதில் இடத்தையும் வழங்குகிறது.

ஒவ்வொரு பகாதிக்கம் மான் அதன் மாக்கிய வதேப் பகாதியைப் பபியாங்கள். களேவிகளாக்கா நரேமயாகப் பதிலளியாங்கள். அடுத்த ஒரு காறிப்பிட்ட பபியை எழுதுங்கள். ஏழு நாள் பதிலும் இறுதி ஜபெமாம் இந்த ஆய்வை அன்றாட வாழ்க்கையில் செயல்படுத்த உதவும்.

திருத்தாய்வாக்கான மொழிபெயர்ப்பு வரவை. இந்த ஆய்வு 2 என்ற ஆங்கில மலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இங்குள்ள சூரக்கமான வதே மறேகோள்கள் ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை; வதே வசனங்களின் அதிகாரப்பூர்வ சொற்களாக்கா தமிழ் யுனியன் பதிப்பைப் பார்க்கவும்.

ஆய்வின் உள்ளடக்கம்

- 01 விசுவாசத்திற்கு ஒரு பணியை ஒப்படையுங்கள்
- 02 கடந்த காலத்தின் இழப்பைவிட வலிமையான எதிர்காலம்
- 03 நான் விசுவாசித்தனே; ஆகையால் பசினேன்
- 04 மண்பாண்டங்களில் இருக்கும் பொக்கிஷம்
- 05 துன்பமும் “இருப்பினும்” என்பதும்
- 06 எதிர்ப்புகள் மத்தியில் திறந்த வாசல்
- 07 இயசேவின் ஜீவன் வளையப்படும்படி
- 08 கனிகொடும் உண்மையைத் தன்மை
- 09 கிறிஸ்து உருவாகும்வரை அன்புகூர்ந்து மீண்டும் பிரசவ வதேனடைப்பதல்
- 10 சலவழித்து சலவழிக்கப்படாதல்: தன்னதைத் தரும் அன்பு
- C தவேன் சொன்னதை நோக்கித் தொடர்ந்து சல்லும் விசுவாசம்

பக்தி ஒன்று

விசுவாசத்திற்கு ஒரு பணியை ஒப்படையாங்கள்

மாக்கிய வதேப்பகாதிகள்: எபிரயெர் 11:7

01

விசுவாசம் காண்பதிலிருந்து விசுவாசம் ஆயத்தம் செய்வதற்கு

மாக்கிய வதேப்பகூதிகள்: எபிரயெர் 11:7; ஆதியாகமம் 6:9-22

வதே மறேக்கோள்

விசுவாசத்தினாலே நோவா, இன்னும் காணப்படாத காரியங்களைக் காறித்து தவேனால் எச்சரிக்கப்பட்டு, பயபக்தியுடன் ஒரு பழேயை ஆயத்தப்படுத்தினான்.

வதே மறேக்கோள்

- எபிரயெர் 11:7,

தூணை வதேப்பகூதிகள்: எபிரயெர் 10:32-39; யாக்கோபு 2:14-18

மாதல் வதோகம ஆய்வா எபிரயெர் 11:13-ல் கஹப்பட்டதனை ஆராய்ந்தது. விசுவாசமுள்ளவர்கள் தவேனுடைய வாக்கூத்தத்தங்களைத் திரத்திலிருந்து கண்ட, அவற்றை நம்பி ஏற்றுக்கொண்டார்கள்; தாங்கள் பரிமியில் அந்நியரும் பரதசேகஸுமாயிருக்கிறோம் என்று அறிக்கையிட்டார்கள். அவர்கள் கலிடாரங்களில் வாழ்ந்தபோதும் தவேன் கட்டும் நகரத்திற்காகக் காத்திருந்தார்கள். அவர்களின் அன்றைய சலிழ்நிலையைத் தவேன் வாக்கூத்தத்தம் செய்த மூழ் எதிர்காலம் அல்ல.

அடூத்து போதகர் ஒரு களேவியனை எழப்புகிறார்: விசுவாசம் கண்டவற்றுக்கு எவ்வாறு பதிலளிக்கிறது?

ஒரு தரிசனம் நம்மனை ஆழமாகத் தொடலாம்; ஆனாலும் அது நமது வாழ்க்கை மூறையை மாற்றாமல் போகலாம். எதிர்காலத்தைப் பற்றியும், தவேன் செய்யப்போவதாக நாம் நம்புவதையும் உண்மையான நம்பிக்கையோடு பசேலாம்; ஆனால் நமது பழக்கங்கள் மாறாமல் இருக்கலாம். விசுவாசத்துடன் பசேயப்போதும், அந்த வார்த்தைகளோடு வரும் பொறுப்புக்கு நாம் இன்னும் ஆயத்தமாகாமல் இருக்கலாம்.

போதகர் அந்த இடவெளியை நரேபியான களேவியால் சூட்டிக்காட்டுகிறார்: நீ எதிர்பார்ப்பதற்காக எவ்வாறு ஆயத்தமாகிறாய்?

எபிரயெர் 11 இதற்கு ஒரு கோட்பாட்டால் பதிலளிக்கவில்லை. பழேயைக் கட்டிக்கொண்பிருந்த ஒரு மனிதனைச் சூட்டிக்காட்டுகிறது.

வானம் மாறிய பிறகூதான் நோவா தவேனுக்குப் பதிலளிக்கவில்லை. இன்னும் காணப்படாத காரியங்களைப் பற்றிய எச்சரிக்கையை நம்பி அவர் வலேசை செய்தார். மரம் திரட்டப்பட வணேடும்; அளவுகள் பின்பற்றப்பட வணேடும். விசேஷமான நாள் வருவதற்கு முன் பல சாதாரண நாட்களை அந்த வலேசை எடுத்துக்கொண்டது. அவர் ஆயத்தமான நிகழ்வு இன்னும் தெரியாதபோதும், அவரது விசுவாசத்தின் செயலை மற்றவர்கள் காண முடிந்தது.

இந்த மாற்றம் இந்த ஆய்வாக்கு மாக்கியமானது. இன்றைய நிலையைத் தாண்டிப் பார்க்கும் விசுவாசம், இன்று செய்ய வணேபிய பணியுடன் மீண்டும் இன்றைக்குத் திரும்ப வணேடும். இன்று நமக்கூரிய கீழ்ப்பிதல் எது என்று கடேக வணேடும்.

பழேயைக் கட்டுவதற்கு மான் நோவா தவேனுடைய வார்த்தையைக் கட்டார்

ஆதியாகமம் 6, எபிரயெய் நிரூபத்தின் சூரக்கமான காறிப்புக்குப் பின்னணியை அளிக்கிறது. பரிமி வன்முறையாலும் தீமையாலும் நிரம்பியிருந்தது. தவேன் நியாயத்தீர்ப்பை அறிவித்து, நோவாவாடன் உடன்படிக்கை செய்து, பழேயைக் கட்டுமாறு காறிப்பிட்ட வழிமுறைகளை அளித்தார். அதிகாரத்தின் மூலத்தில், தவேன் கட்டளையிட்ட அனாதையையும் நோவா செய்தான் என்று வாசிக்கிறோம்.

நோவாவின் ஆயத்தம் தவேன் மாதலில் பசியதிலிருந்து தொடங்கியது. பெரிதாக ஒன்றைக் கட்ட வணேடும் என்ற ஆசையால் அவர் செயல்படவில்லை; தனது விசுவாசம் எவ்வளவு துணிச்சலானது என்பதை நிரூபிக்கவும் ஒரு கடினமான திட்டத்தைத் தீர்ந்தெடுக்கவில்லை. தவேனுடைய வார்த்தையைப் பெற்று, அதற்குரிய தன் பணியை ஒழுங்குபடுத்தினார்.

இங்குதான் நோவாவின் ஒவ்வொரு நவீன பயன்பாடும் கவனமாக இருக்க வணேடும். வதோகமம் ஒரு காறிப்பிட்ட தயெவீக எச்சரிக்கையையும் காறிப்பிட்ட அறிவாறுத்தல்களையும் பதிவு செய்கிறது. நோவாவின் வளையப்பாட்டின் அதே மட்டத்தில் நாம் நமது சொந்த திட்டங்களை வகைக்கக்கூடாது. ஒரு வணிகம், ஒரு ஊழியப் பணி, ஒரு உறவு அல்லது ஒரு காறிப்பிட்ட மூலிய ஆகியவற்றுக்கான ஆசை பின்பற்றப்பட வணேடியதாக இருக்கலாம். இதற்கு சோதனை, திராத்தம், பொறுமை அல்லது சரணடைதல் தவேன்படலாம். இதன் "என் பழேன" என்று அழைப்பது திட்டத்தை கடவாளமிருந்து வந்த கட்டளையாக மாற்றாது.

ஆதியாகமத்தில் உள்ள வரிசை நம்மைப் பாதுகாக்கிறது: கடவாள் பசுகிறார்; நோவா பதிலளிக்கிறார்.

கடவாள் தளையுபடுத்தியவற்றிலிருந்து தொடங்குவதே நமது பொறுப்பு. அன்பும், மன்னிப்பும், உண்மையைச் சொல்வதும், நம் கடும்பங்களைக் கவனித்துக்கொள்வதும், ஞானத்தைத் தேடுவதும், ஒருவராகக்கொள்வது சவேன செய்வதும், சீடர்களை உருவாக்குவதும், தாராள மனப்பான்மையைப் பின்பற்றுவதும், கிறிஸ்துவாக்கு உண்மையாக இருக்கவும் வதேம் ஏற்கனவே அழைக்கிறது. அந்த நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு மான் நோவா நாம் ஒரு தனிப்பட்ட வளையப்பாட்டைக் கண்டாபிபிக்க வணேடியதில்லை.

அடுத்த மூலிய தளையாக இல்லாதபோது, நாம் ஜெபிக்கலாம், வதோகமத்தைப் பபிக்கலாம், மாதிரந்த ஆலோசனையைப் பெறலாம், நமது நோக்கங்களை ஆராய்ந்து, நமக்காக் கிடக்காம் பொறுப்பான நடவடிக்கையை எடுக்கலாம். கவனமாக பாரிந்துகொள்வதன் மூலம் விசுவாசம் பலவீனமடையாது. நாம் நம்புவதாகக் கவறிக்கொள்ளும் கடவாளுக்கு நாம் தயாராகிக் கொண்டிருக்க பாத்திசாலித்தனம் உதவுகிறது.

“இன்னும் காணப்படாத காரியங்கள்”

நோவாவின் எச்சரிக்கைக்கும் நோவாவின் பார்வைக்குமான துரத்தை எபிரயெர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். வள்ளம் இன்னும் வரவில்லை. கடவுள் விவரித்த வடிவத்தில் அச்சுறுத்தல் இன்னும் தரெய்வில்லை. எனவே நோவாவின் தயாரிப்பு எந்த சாட்சியத்தை அவர் அதிகாரபூர்வமானதாக கருதினார் என்பதை வளையப்படுத்தியது.

நோவாவிடம் எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்று இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. அவரிடம் கடவுளின் வார்த்தை இருந்தது, ஆதியாகமம் ஏற்கனவே உலகின் தார்மீக நிலையை விவரித்திருந்தது. அவருக்கு இல்லாதது எதிர்கால நிகழ்வின் காட்சி உடமை. இந்த நிகழ்வு அனைவருக்கும் வளையப்படயாகத் தரெய்வகொள்ளும் மூன், கடவுள் சொன்னதைச் செயல்படுத்தலாமா என்பதை அவர் தீர்மானிக்க வேண்டியிருந்தது.

விசுவாசம் பரம்பாலும் அந்த வகையான இடவளையினை எதிர்கொள்கிறது. திரும்பத்தனை வளர்க்க வேதம் நம்மகை அழைக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம், ஆனால் அந்த உறவு இன்னும் நெருக்கமாக உணராமல் போகலாம். கழந்தைகளுக்கும் ஜெபம், அறிவாற்றத்தல், பொறுமை, உண்மையைத் திரும்பத் தவேனை என்பதை நாம் அறிவோம், ஆனால் நாம் அதன் பலனை விரைவாகக் காண மாபியாது. ஒரு ஊழியத்திற்கு பபிக்கவும், சவேனை செய்யவும், கவனித்துக் கொள்ளவும் விரும்பும் நபர்கள் தவேனை என்பதை நாங்கள் அறிவோம், ஆனால் யாராவது அதைச் சந்திக்கத் தயாராக இருந்த பின்னரே தவேனை தளையாகத் தரெய்வம்.

உடனடி சான்றுகள் இல்லாததால், தயாரிப்பு மட்டாள்தனமாக உணரக்கூடும். ஒரு பொறுப்புக்கு நேரத்தை ஒதுக்குவது கபினம், அதன் மாபிவ நிச்சயமற்றதாக உள்ளது. ஆயினும்கூட, விசுவாசமான வாழ்க்கையின் பல வபிவங்களுக்கு தீர்க்கமான தருணத்திற்கு மூன்பே உருவாக்கம் தவேனைப்புகிறது. நெருக்கபிக்கு மூந்தயை ஐந்து நிமிடங்களில் ஒரு கூடம்பத்தின் மீது நாம் நம்பிக்கையை வளர்க்க மாபியாது. யாராவது ஒரு கபினமான களேவியகை கட்டேட்ட பின்னரே நாம் வதோகமத்தனை மூழ்மையாகக் கற்றுக்கொள்ள மாபியாது. ஒரு மாக்கியமான வாய்ப்பு கிடகைகும்போது மட்டும்மே நாம் நம்பகமான ஊழியர்களாக மாற மாபியாது.

நாளைய கீழ்ப்பபிதலில் சில இன்றைய சாதாரண விசுவாசத்தில் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தவேபயம் எச்சரிக்கைக்கு மாக்கியத்துவம் கொடுத்தது

நோவாவாக்கு "பயம் ஏற்பட்டது" என்று எபிரயெயர்கள் கலுறுகிறார்கள். இந்தச் சமூகத்தில், கடவுளின் எச்சரிக்கைக்கு மரியாதையுடன் பதிலளித்ததை இது விவரிக்கிறது. கடவுள் சொன்னதை நோவா தீவிரமாக எடுத்துக் கொண்டார். அவர் அதை விவாதிக்கவும் பின்னர் ஒதுக்கி வகைக்கவும் ஒரு சுவாரஸ்யமான வாய்ப்பாக கருதவில்லை.

மரியாதை கடவுளின் வார்த்தைக்கு பொறுத்தமான எடையைக் கொடுக்கிறது. வதோகமத்திலிருந்து ஒரு கட்டளை, திருத்தம் அல்லது பொறுப்பைக் கட்டும்போது, அந்த வார்த்தைகள் உண்மையான என்பதை ஒப்புக்கொள்வதை விட மரியாதை அதிகம் செய்கிறது. இது அந்த வார்த்தைகளைப் போட்டி முன்னுரிமைகளைக் காண்பிக்கும் அனுமதிக்கிறது.

ஒரு நபர், "கடவுள் என் காலம்புத்தைப் பற்றி அக்கறை காட்டுகிறார் என்று நான் நம்புகிறேன்" என்று கலுறலாம், அதே நேரத்தில் அவர்களிடம் இருக்க நேரத்தை ஒருபோதும் பாதுகாக்க மாட்டேன். யாராவது, "கடவுள் என்னை சவேவை செய்ய அழைத்திருக்கிறார் என்று நான் நம்புகிறேன்" என்று கலுறலாம், இருப்பினும் அங்கீகாரத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான வலையைக் மட்டுமே கிடைக்க மாபியும். ஒரு நம்பிக்கை கொண்டவர், "வார்த்தை எனக்கு வழிகாட்டும் என்று நான் நம்புகிறேன்" என்று கலுறலாம், அதே நேரத்தில் ஒரு மாபிவ ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட உறுதிப்படுத்தும் வசனம் விரும்பப்படும்போது மட்டுமே அதைத் திறக்கலாம்.

அபுரண விசுவாசிகள் ஒவ்வொருவரையும் கண்பிக்க இவைய காரணங்கள் அல்ல. நமது அட்டவணை, கவனம், உறுவுகள் மற்றும் தேர்வுகளை நிர்வகிக்க இடம் வழங்கப்பட்டுள்ளதா என்பதை ஆராய்வதற்கான அழைப்புகள் அவை.

போதகர் கவனிக்கையில், நாம் எதை நம்புகிறோமோ அதைச் சொல்லாமல் இருக்க மாபியும். அந்த வித்தியாசத்தை சோதிக்க நோவா நமக்கு ஒரு வழியைக் கொடுக்கிறார். அவரால் அந்த எச்சரிக்கையை மட்டும் விவரிக்க மாபியவில்லை. அவர் எச்சரிக்கை தனக்கு வலையை ஒதுக்க அனுமதித்தார்.

சாதாரண நாட்களில் பழேனை கட்டப்பட்டது

மாழை கதையையும் ஒரே வாசிப்பில் சொல்லும்போது ஒரு பழேனை வியத்தகூ ஒலிக்கிறது. அதன் கட்டுமானத்தின் மூலம் வாழ்வது காறவான வியத்தகூ மாறையில் இராந்திராக்கம். இது மீண்டும் மீண்டும் வலேனை, பொருள் சார்ந்த மாபிவாகள், நேரம் மற்றும் அறிவாறுத்தலில் கவனம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. பழேனையில் நுழையும் இறுதி செயல் சாதாரணமாகத் தோன்றிய பல செயல்களால் முன் வந்தது.

இங்குதான் விசுவாசம் தவேனைப்புகிறது. பலர் ஒரு காறிப்பிடத்தக்க எதிர்காலத்தை கற்பனை செய்ய தயாராக உள்ளனர். சிலரே அமையியான ஒழுக்கங்களைப் பயிற்சி செய்ய தயாராக உள்ளனர், அது அவர்களான அதில் பணியாற்றத் தயார்படும்.

நாம் கற்பிக்க விரும்பலாம், ஆனால் பபிப்பனை எதிர்க்கலாம். நாம் ஒரு வலுவான திராமணத்தை விரும்பலாம், ஆனால் கபிணமான, நேர்மையான உரையாடலனை ஒத்திவனைக்கலாம். நம் காழந்தனைகள் கடவானை அறிந்திராக்க வணேடும் என்று நாம் விரும்பலாம், ஆனால் பிரார்த்தனை மற்றும் வதோகமத்தனை அரிதாகவே வீட்டின் வளிமண்டலத்தின் ஒரு பகாதியாக ஆக்குகிறோம். நாம் மக்களனை அணுக விரும்பலாம், ஆனால் அவர்களுக்கு இடமளிப்பதனைத் தவிர்க்கலாம். பலனளிக்கும் ஒவ்வொரு வசதியையும் பாதுகாக்கம் அதவேளை பலனளிக்கம் வகையில் நாம் பிரார்த்தனை செய்யலாம்.

நாம் எல்லாவற்றையும் ஒரே நேரத்தில் செய்ய வணேடும் என்பது பிரச்சினை அல்ல. நோவாஹ் ஒரே நாளில் பழேனை மாழுவதையும் கட்டவில்லை. களேவி என்னவென்றால், நம் நாட்களின் சாதாரண மாபிவாகள் நாம் சொல்வதனை நோக்கி நகர்கிறதா என்பதுதான்.

பரெம்பாலும் பார்வையாளர்கள் இல்லாமல் தயாரிப்பு தொடங்குகிறது. ஆதரிக்க பொது ஊழியமே இல்லாதபோது ஒரு நபர் பிரார்த்தனை செய்ய கற்றுக்கொள்கிறார். வகாப்புகள் ஒதுக்கப்படாதபோது வரங்கால ஆசிரியர் பபிக்கிறார். ஒரு காழந்தனை ஒரு நரெக்கபியனை அடவைதற்கு முன்பு ஒரு பற்றோர் நோயாளியின் பசேசனைக் கதேபதனை பயிற்சி செய்கிறார்கள். சலெவாக்கூ வளர்வதற்கு முன்பு ஒரு தலனைவர் திராத்தத்தனை ஏற்றுக்கொள்கிறார். தவோலயம் அதன் கதவாகளின் வழியாக அதிகமான மக்களனைக் கொண்டுவரமாறு கடவாளிடம் கதேபதற்கு முன்பு மக்களனை வரவதேகவம் சீடர்களாக இருக்கவம் வழிகளனை உரவாக்குகிறது.

மறனைக்கப்பட்ட வலேனை இன்னும் வலேனை செய்கிறது. அதன் மதிப்பு கதைட்டலனைப் பொறுத்தது அல்ல.

என்னபைப் பயன்படுத்தும் என்பதன் பொருளை ஆயத்த மனம் காட்டுகிறது

சவேயையில் ஈடாபட நோவாவின் ஆயத்தத்தைப் பொறுத்திச் செய்தியும் பொருந்தும். ஒரு உண்மையான பணி வரம்போதெல்லாம் கிடக்காமல் இருக்கம்போது, "நான் எதையும் செய்வனே" என்று கடவுளிடம் சொல்ல மாபியும்.

சில நேரங்களில் பணி நாம் சித்தரித்ததைப் போல இல்லலை. நாங்கள் ஒரு பாலப்படும் பாத்திரத்தை கற்பனை செய்தோம்; தவேவை திரைக்காப் பின்னால் உள்ளது. ஒரே ஒரு உத்வகேம் அளிக்கம் தருணத்தை நாங்கள் கற்பனை செய்தோம்; தவேவை மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்பாடும். நன்றியுடன் பதிலளிக்கம் நபர்களுக்கு உதவுவதை நாங்கள் கற்பனை செய்தோம்; உதவி தவேவைப்படும் நபர்கள் சிக்கலானவர்கள், மாறுவதில் மதெவாக உள்ளனர் அல்லது நமது கவனத்தை திரும்பித் தர மாபியவில்லை.

சவேவை செய்வதற்கான விரும்பம் காறிப்பிட்டதாக மாறும் இடத்தில் சோதிக்கப்பட தகாதியானது.

கிடக்காம் தன்மை என்பது ஒவ்வொரு கோரிக்கையையும் ஏற்றுக்கொள்வது என்று அர்த்தமல்ல. எந்த நபர்க்கும் வரம்பற்ற நேரம், வலிமை, அதிகாரம் அல்லது பொறுப்பு இல்லலை. ஒரு ஞானமான "ஆம்" என்பதற்கு இன்னொரு "இல்லலை" தவேவைப்படலாம். காடும்பப் பொறுப்புகள், ஆரோக்கியம், வலை, ஓய்வா ஆகியவளை விசுவாசமான தலமைத்துவத்தின் ஒரு பகாதியாகும். ஆயினும்கூட, நமது வரம்புகள் உண்மையானவையா அல்லது மான்னரிமை அமையியாக நாம் கீழ்ப்பிவதற்கான நிபந்தனையாக மாறிவிட்டதா என்பதை நாம் ஆராய வணேடும்.

"இந்தப் பணியை என்னால் பொறுப்பாடன் செய்ய மாபியாதா", "எனச் சொல்வதற்கும்," இந்தப் பணி எனக்கு நான் விரும்பிய பதவியை வழங்கினால் மட்டும்மே நான் பணியாற்றுவனே" என்று சொல்வதற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது.

மாதலாவது ஞானமாக இருக்கலாம். அன்பை விட அங்கீகாரம், நமது கிடக்காம் தன்மையை நிர்வகிக்கிறது என்பதை இரண்டாவது வளரிப்படுத்தலாம்.

நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டவற்றிலிருந்து ஆயத்தம் தொடங்குகிறது

கடவுள் கட்டளையிட்ட பழைய நோவாவால் கட்ட மாபிந்தது. வள்ளத்தை அவரால் உருவாக்கவோ, அதன் ததீயை தீர்மானிக்கவோ அல்லது எச்சரிக்கைக்கு ஒவ்வொரு நபரின் பதிலை நிர்வகிக்கவோ மாபியவில்லை. கடவுளாக்குச் சொந்தமான பகாதிகளாகக் கட்டப்படுத்துவதாக பாசாங்கு சய்யாமல் தனது பணியை அவர் நிறவைதேற்ற வணேட்டம் என்று விசுவாசம் தவேபப்பட்டது.

அந்த வறோபாடு இன்றியமையாததாக உள்ளது.

நல்லிணக்கத்திற்காக நாம் ஜபித்தால், நம் நடத்தையை ஆராய்ந்து, உண்மையாகப் பசேலாம், தவேபப்படும் இடங்களில் மன்னிப்பு கடேகலாம், ஆலோசனையைப் பறெலாம், பாதுகாப்பான உரையாடலுக்கு இடமளிக்கலாம். மனந்திரும்பவோ அல்லது நம்பிக்கையை மீண்டும் கட்டியழைப்பவோ மற்றொரு நபரை நாம் கட்டாயப்படுத்த மாபியாது. நம் காழந்தகைளாக்காக நாம் ஜபித்தால், நாம் அறிவாறுத்தல், அன்பு, நிலைத்தன்மை, பொருத்தமான எல்லகைள் மற்றும் பின்பற்ற வணேட்டிய ஒரு உதாரணத்தை வழங்க மாபியாம். அவர்களுக்காக நாம் ஒவ்வொரு மாபிவையும் எடுக்க மாபியாது. ஊழியத்தில் கடவுள் நம்மைப் பயன்படுத்தலாம் என்று நாம் நம்பினால், நாம் பபிக்கலாம், பொறுப்பாக்கிறலுக்கு அபிபணியலாம், நம் பரிசுகளை வளர்த்துக் கொள்ளலாம், நமக்கு மான்பே இராந்தவர்களுக்கு சவே சய்யலாம். நாம் ஒரு தளத்தகைக் கோரவோ அல்லது பாலப்படும் மாபிவகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கவோ மாபியாது.

தயாரிப்பு கட்டப்பாட்டிற்குள் வரம்போது ஆரோக்கியமற்றதாக மாறுகிறது. கடவுள் நம்மிடம் ஒப்படதைப் பொறுப்பை நாம் இனி கவனிக்கவில்லை; கடவுளின் நரேத்தையோ அல்லது மற்றொரு நபரின் விரப்பத்தையோ நிர்வகிக்க மாயற்சிக்கிறோம்.

விசுவாசம் கடேகிறது, "கடவுள் என் தலமைப் பொறுப்பில் என்ன வதைத்திருக்கிறார்?" அது அந்த பொறுப்பை தீவிரமாக எடுத்து, விளவை அவரிடம் ஒப்படகைகிறது.

யாக்கோபு வார்த்தைகளைச் செயலால் சோதிக்கிறார்

யாக்கோபு 2, ஒரு நபரை நடமாற்றை உதவி இல்லாமல் தவேப்பபடாமல் விட்டுவிட்டு, விசுவாசம் இருப்பதாகக் கிறிஸ்தோஸ் அவர்களை உரையாற்றுகிறார். உதாரணம் வணைமனென்றே உறுதியானது. ஒரு சகோதரர் அல்லது சகோதரிக்கு ஆடமை மற்றும் உணவு இல்லலை. நல்லண்ணத்தின் வார்த்தைகள் பச்சைப்புகின்றன, ஆனால் தவேயான கவனிப்பு நிறுத்தப்படுகிறது.

ஒரு உரிமையாளருக்கும் பதிலுக்கும் இடையிலான துரத்தில் ஜேம்ஸ் அக்கறை காட்டுகிறார். செயல்பாட்டின் மூலம் நாம் இரட்சிப்பை வாங்குகிறோம் என்பது அவரது கருத்து அல்ல. அவரது கருத்து என்னவென்றால், வாழும் நம்பிக்கை மத மொழியில் மாத்திரையிடப்படுவதில்லை, அதே நேரத்தில் ஒரு பொறுப்பு நம் மூன் தெளிவாக உள்ளது.

நோவாவின் பழைய யாக்கோபின் தவேப்பப்புகிற அண்டை வீட்டுக்காரரும் மிகவும் வித்தியாசமான சிவந்திலைகள், ஆனால் அவர்கள் ஒரே களேவியை எழுப்புகிறார்கள். நாம் நம்புவதை நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதைப் பாதிக்கிறோமா?

கடவுளுக்கு மக்கள் மாக்கியம் என்று நம்பும் ஒரு நபர் அவர்களை இடையிறுகளை விட அதிகமாக கருத்தத் தொடங்குகிறார். உண்மை காணப்படுத்துகிறது என்று நம்பும் ஒருவர் அதை அன்புடன் பச்சை தயாராக இருக்கிறார். பிரார்த்தனை மாக்கியமானது என்று நம்பும் ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்ய இடமளிக்கிறார். தவேலயத்திற்கு கடவுள் பரிசுகளை ஒப்படைத்துள்ளார் என்று நம்பும் ஒருவர், அந்த பரிசுகள் உடலுக்கு எங்கு சவேவை செய்ய மாபியம் என்று கடைக்கத் தொடங்குகிறார்.

நமது நோக்கங்கள் தலியமையானவை என்பதை செயல் மட்டுமே நிரூபிக்காது. பெருமையாலோ, பயத்தாலோ அல்லது ஒப்பாதுலுக்கான தவேயாலோ மக்கள் அயராது உழைக்க மாபியம். ஆனால் எந்தவொரு பொருத்தமான நடவடிக்கையையும் தொடர்ந்து மறுக்கும் ஒரு விசுவாசத்திற்கு பரிசோதனை தவேப்பப்புகிறது. மாறாத வாழ்க்கையை மறைக்க சொற்பொழிவுள்ள பச்சைப் பயன்படுத்த ஜேம்ஸ் அனுமதிக்கவில்லை.

கட்டுப்படுத்துவதாக நடிக்காமல் வீட்டை ஆயத்தப்படுத்துங்கள்

நோவா "தன் வீட்டைக் காப்பாற்றுவதற்காக" பழையதை தயாரித்ததாக எபிரயெர் கூறுகிறார். இந்த சொற்றொடர் அவரது கீழ்ப்பிதலுக்கு ஒரு கூடும்ப பரிமாணத்தை அளிக்கிறது. அவர் கட்டியவனை அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்புக்கான இடமாக மாறியது.

ஒரு நபரின் விசுவாசம் ஒவ்வொரு கூடும்ப உறுப்பினரின் தரேவுகள் அல்லது இரட்சிப்பனை கட்டுப்படுத்துகிறது என்பதற்கு நாம் அதனை ஒரு உத்தரவாதமாக மாற்றக்கூடாது. பற்றோர்களுக்கோ அல்லது வாழ்க்கைத் துணையுக்கோ வதேம் அந்த அதிகாரத்தை வழங்கவில்லை. நமது கீழ்ப்பிதல் மற்றவர்கள் வாழும் சலிழலனை வடிவமைக்கிறது என்பதை இது காட்டுகிறது.

நம் வீடுகளில் நாம் என்ன கட்டுகிறோம்?

ஒரு வீட்டில் மத மொழி நிரம்பியிருக்கலாம், அதே நேரத்தில் அதன் உறுப்பினர்கள் உண்மையைச் சொல்வதில் பாதுகாப்பாக உணரவில்லை. மன்னிப்பு கடிப்பது அரிதானது என்றாலும், அதில் வழிபாட்டு இசை இருக்கலாம். களேவிகள் நிராகரிக்கப்படும் என்பதை கழந்தைகள் அறிந்தாகொள்ளும் போது அது தடொடர்ந்து தவோலயத்திற்குச் செல்ல மாடியும். கோபம் உணர்ச்சி விதிகளை அமைக்கும் போது அது வளையுறமாக ஒழுங்காக இருக்கலாம்.

வீட்டைத் தயார்படுத்துவது என்பது தோற்றத்தை விட அதிகமாகக் கவனிப்பதாகும். அதில் வழக்கமான ஜபம் மற்றும் வதோகமம் அடங்கும், ஆனால் நாம் பாவம் செய்தபோது மனந்திரும்பாதல், நேர்மையான உரையாடல், நம்பகமான பாசம், பாதிக்கப்பட்டக்கூலியவர்களின் பாதுகாப்பு, ஞானமான எல்லைகள் மற்றும் உதவியைப் பெறுவதற்கான விரும்பம் ஆகியவனை இதில் அடங்கும்.

ஒரு தயார் செய்யப்பட்ட வீடு ஒரு கறைபாடற்ற வீடு அல்ல. அதன் பலவீனம், களேவிகள், மோதல் மற்றும் நம்பிக்கையை இயசேவிடம் எவ்வாறு கொண்டுவரவது என்பதைக் கற்றுக்கொள்ளும் ஒரு வீடு இது.

எதிர்பார்த்த மாபிவ வராவிட்டால்?

நோவாவின் கதனை ஒரு அசாதாரணமான விளவைப் பதிவ சயெ்கிறத. நமது பல தயாரிப்பு நடவபிக்ககைள் நாம் மிகவம் நேர்த்தியாக விவரிக்கக்கூடிய விளவைக மாபிவடயைதாது.

ஒரு கழந்தை தடாடர்ந்து வதேனயைான தரேவகளைச் சயெ்யும்போது ஒரு பறெற்றோர் உண்மையுடன் ஜபெிக்கலாம் மற்றும் நசேிக்கலாம். ஒரு தம்பதியினர் உதவியை நாடலாம், இன்னும் ஒரு கபினமான பரவத்தனை எதிர்கொள்ளலாம். ஒரு நபர் அவர்கள் எதிர்பார்த்த பாத்திரத்தனைப் பறொமல் பபிக்கலாம் மற்றும் சவேனை சயெ்யலாம். ஒரு தவோலயம் வளர்ச்சிக்குத் தயாராகி, ஏற்கனவதே இருக்காம் மக்களை ஆழமாக கவனித்துக்கொள்வதற்காக கடவாள் மாதலில் அதனை அழகைக்கிறார் என்பதனைக் கண்டறியலாம்.

வறே விளவை ஏற்படவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் தயாரிப்பை அர்த்தமற்றதாக ஆக்காது. காணக்கூடிய விளவை நம்மால் கட்டப்படுத்த மாபியாவிட்டாலும், கடவாளுக்காக் கீழ்ப்பபிவதற்கு மதிப்பு உண்டு. சயெல்மறையில் உரவாக்கப்பட்ட எழுத்து வீணாகாது. பறெற்ற ஞானம் மற்றொரு பணிக்கு உதவம். நாம் நசேிக்காம் நபர்கள் தற்போது அளவிட மாபியாத வழிகளில் பாதிக்கப்படலாம்.

ஒவ்வொரு ஆயத்த நடவபிக்கயைம் நாம் கற்பனை சயெ்த எதிர்காலத்தனை உரவாக்காம் என்று நாம் உறுதியளிக்கக்கூடாது. நாம் உறுதியான ஒன்றை உறுதிப்படுத்தலாம்ஃ கடவாள் உண்மையுள்ள கீழ்ப்பபிதலகைக் காண்கிறார், மலேம் நாம் கண்டபிபிக்கக்கூடியதனைத் தாண்டி அதனை பயன்படுத்தலாம்.

எபிரயெர் 11 ஒரு எளிய வறெற்றி சலத்திரத்தனைத் தடுக்கிறத. சில சாட்சிகள் காறிப்பிடத்தக்க விடதலயைகைக் கண்டனர்; மற்றவர்கள் துன்பப்பட்ட இறந்தனர், இன்னும் கடவாளை நம்பினர். அத்தியாயம் இருவரயைம் களரவிக்கிறத. விசுவாசம் என்பது கடவாளின் மீதான அதன் நம்பிக்கயால் அளவிடப்புகிறத, நமது கால அட்டவணையில் பமிக்கூரிய மாபிவ வரமா என்பதன் மலம் மட்டமல்ல.

விளக்கத்தை எதிர்பார்ப்பதற்கு முன் நமக்கூரிய பணியைச் செய்யுங்கள்

மாந்தைய பியோண்ட் ஆய்வு கலிடாரத்திற்கு அப்பால் பார்க்கும்படி எங்களிடம் கட்டெக்கொண்டது. இந்த பாதிய ஆய்வு, கலிடாரத்தின் கீழ் உள்ள தரகைக்குத் திரும்பி, அங்கு நாம் எப்படி வாழ்வது என்பதைத் தீர்மானிக்குமாறு கட்டெக்கிறது.

கடவுள் ஏற்கனவே எதை தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்? மலேம் தெளிவதைக் கட்டெகும்போது நாம் எதை ஒத்திவதைக்கிறோம்? உண்மையுள்ள ஆயத்தமாக இரப்பதற்கு வலுவான உணர்வனை நாம் எங்கே தவறாக எண்ணியுள்ளோம்? அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையை மறுப்பதை மன்னிக்க மூழ் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நிச்சயமற்ற தன்மையை நாம் எங்கே பயன்படுத்தியுள்ளோம்?

நோவாவிடம் எல்லா பதில்களும் இல்லலை. அவரிடம் ஒரு வார்த்தை இரந்தது, அது ஒரு பதிலைக் கோரியது. அவருக்கு முன் இரந்த வலையை எதிர்காலத்தைக் கட்டெப்படுத்தும் ஒரு வழியாக இரக்கவில்லை. கடவுளுக்கு அவர் தற்போது கீழ்ப்பிதல் செய்ததே எதிர்காலத்தை நிலைநிறுத்தியது.

விசுவாசம் சில நேரங்களில் ஒரு தரையமான பூறப்பாடு போல் தெரிகிறது. சில நேரங்களில் இது ஒரு அறிவிப்பு போல் தெரிகிறது. இங்கே இது அளவீடுகள், பொருட்கள் மற்றும் நிலையான வலையை போல் தெரிகிறது.

பழை ஒரு வலையைடன் விசுவாசமாக இரந்தது.

மைய உண்மை

விசுவாசம் என்பது அது எதிர்பார்க்கும் எதிர்காலத்தை மட்டும் விவரிக்கவில்லை. தற்போதைய கீழ்ப்பிதல், பொறுப்பான தயாரிப்பு மற்றும் சரணடைந்த நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் மூலம் கடவுள் தெளிவுபடுத்தியவற்றுக்கு இது பதிலளிக்கிறது.

இரதய சோதனல

01

நோவாவகை கட்டியழைப்பத் துடங்குவதற்கு ஢ுன்பு கடவுள் என்ன சஸுன்னார், ஓவ்வொரு தனிப்பட்ட லட்சியத்தையும் தயெவீகக் கட்டளயாக கருதுவதிலிருந்து ஆதியாகமம் 6 எவ்வாறு நம்மைப் பாதுகாக்கிறது?

02

"இன்னும் காணப்படாத விஷயங்களுக்கு" நோவா தயாராக இருந்தார் என்று எபிரயெர் ஏன் வலியுறுத்துகிறார்?

03

பழையைகை கட்டும் சாதாரண உழைப்பு விசுவாசத்தைப் பற்றிய நமது புரிதலுக்கு என்ன சரேக்கிறது?

04

உங்கள் நடமைறதை தயாரிப்பை விட கூடும்பம், ஊழியத்தைப் பற்றிய உங்கள் வார்த்தகைள், வளர்ச்சி அல்லது மறுசீரமைப்பு பற்றி நீங்கள் சுலல்லக்கூடிய வார்த்தகைள் எங்கே அதிக வளர்ச்சியடன்துள்ளன?

இரதய சோதனல

05

கோட்பாட்டில் நீங்கள் மதிக்கும் ஓர் வகையான சவேல இரக்கிறதா, ஆனால் அதா சிரமமாக அல்லதா காணப்படாததாக மாறும்போதா எதிர்க்கிறீர்கள்?

06

உங்கள் தலமைபைப் பொறுப்பில் கடவுள் என்ன பொறுப்பை தளிவாக வதைத்திருக்கிறார்? உங்களுக்காச் சொந்தமானதல்லாத எந்த விளவை நீங்கள் கட்டுப்படுத்த மாயற்சிக்கிறீர்கள்?

07

உங்கள் நம்பிக்கைகள் மட்டுமல்லாமல், நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் செய்யும் செயல்களால் உங்கள் வீட்டின் சலில் எவ்வாறு வபிவமைக்கப்பட்டுள்ளது?

08

ஓர் விளவை மாபிவை எடப்பதற்கு மான்பு ஓர் எண்ணத்தலை சோதிக்க என்ன ஆலோசனலை அல்லதா பொறுப்புக்கலில் உங்களுக்கு உதவும்?

இரதய சோதனல

09

நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதலை விட ஡ாபிவா வறோபட்டால், தயாரிப்பிலிருந்து என்ன விசுவாசமான அ஡பைபு இன்னு஡் வரக்கூடும்?

10

கீழ்ப்பதிதலின் அடாத்த சயெல் இப்போது ஁ங்களுக்கு என்ன?

அறிக்கலை

இன்றைய கீழ்ப்பதிதலதைத் தவிர்க்க நான் எதிர்காலத்தின் அளவபைப் பயன்படாத்த ஡ாட்டனே. கடவாள் எனக்கு ஒப்படதைத்ததை நான் தயார் சயெ்து, விசுவாசமான சவேலைக்கு கிடகைக்கச் சயெ்து, என்னால் கட்டப்பபடாத்த ஡ாபியாத ஡ாபிவாகளலை அவரது ககைகளில் விட்டு விடுவனே.

பகாதி இரண்டு

கடந்த காலத்தின் இழப்பைவிட வலிமையான எதிர்காலம்

மாக்கிய வதேப்பகாதிகள்: எபிரயெர் 11:8-16

02

மான்னோக்கிச் செல்லும் பாதை மற்றும் திரும்பும் பாதை

மாக்கிய வதேப்பகூதிகள்: எபிரயெர் 11:8-16

வதே மதேக்கோள்

தாங்கள் விட்டுவந்த தசேத்தை நினதைத் திரும்புந்தால், திரும்பிச் செல்ல அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும்.

வதே மதேக்கோள்

- எபிரயெர் 11:15,

தூணை வதேப்பகூதிகள்: எபிரயெர் 10:32-39; எண்கள் 11:4-6; லவிகா 9:57-62

நோவாவின் விசுவாசம் அவருக்கு ஒரு வலையைக் கொடுத்தது. ஆபிரகாமின் நம்பிக்கை அவருக்கு ஒரு வழிகாட்டலாகக் கொடுத்தது.

பயணம் தன்னை எங்கு அழைத்துச் செல்லும் என்று தனக்குத் தெரியாமல் இருந்தபோதிலும், கடவுள் அவரை வளையேற்றாமாறு அழைத்தபோது ஆபிரகாம் கீழ்ப்பிந்ததாக எபிரயெர்கள் கவிரகிறார்கள். அவர் வாக்குறுதி அளித்த நாட்டிற்குள் நுழைந்து, அங்கு ஈசாக் மற்றும் யாக்கோபுடன் கலிடாரங்களில் வாழ்ந்தார். அந்த வாக்குறுதி உண்மையானது, ஆனால் அவரது சூற்றுப்பாறுங்கள் தற்காலிகமாக இருந்தன. அவர் ஒரு நகரத்தைத் தேடினார், அதன் கட்டமைப்பாளரும் படையாளியுமான கடவுள்.

மாதல் பியோண்ட் ஆய்வு கலிடாரத்திற்கும் நகரத்திற்கும் இடையிலான வித்தியாசத்துடன் நேரத்தை செலவிட்டது. செய்தி அடுத்த கட்டத்தை எடுக்கிறது. பயணம் சங்கடமாக இருக்கும்போது என்ன நடக்கும் என்றும், நாங்கள் வளையேறிய இடம் மீண்டும் கவர்ச்சிகரமானதாகத் தொடங்கும் என்றும் அவர் கேட்கிறார்.

எபிரயெர் 11:15, மதிதாதையர்கள் திரும்பிச் செல்ல ஒரு வாய்ப்பு இருந்தது என்று நமக்குச் சொல்கிறார். ஒவ்வொரு பாதையும் மறைந்துவிட்டதால் அவர்களின் விசுவாசம் பராமரிக்கப்படவில்லை. மற்றொரு திசை சாத்தியமாக இருந்தபோது அவர்கள் மான்னேறிச் சென்றனர்.

இது பத்தியில் மலேம் தடேலை ஏற்படுத்துகிறது. மாற்று எதுவும் இல்லாததால் விடாமையற்சி தவேனை என்று நாம் அபிக்கபி கற்பனை செய்கிறோம். ஒரு மாற்று இருந்தபோதிலும் தங்கள் விரும்பத்தனை வடிவமைத்த மக்களை எபிரயெர் காட்டுகிறார். அவர்களால் மாந்தையை நாட்டை நினையில் கொள்ள முடிந்தது. அவர்கள் அந்த நாட்டை தங்கள் மனதை நிரப்ப அனுமதித்திருக்கலாம். அவர்கள் திரும்பிச் செல்வது பற்றி சிந்திக்கலாம். அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் ஒரு சிறந்த நாட்டை விரும்புவதாக அந்த பத்தி கவிரகிறது.

விசுவாசம் பின்னோக்கிய பாதையை அகற்றவில்லை. அதை அவர்கள் எடுக்காததற்கு அது ஒரு காரணத்தைக் கொடுத்தது.

எபிரயெர் 10-ஆம் அதிகாரத்துடன் சேர்த்து வாசியாங்கள்

எபிரயெர் 11 அழைத்தத்தின் கீழ் மக்களனை வலுப்படுத்த எழுதப்பட்டது. 10ஆம் அத்தியாயத்தின் மூலத்தில், விசுவாசிகள் ஏற்கனவே துன்பங்களனை அனுபவித்திருப்பதை எழுத்தாளர் நினைவூட்டிகிறார். அவர்கள் பொது நிந்தனையை எதிர்கொண்டனர், தவறாக நடத்தப்பட்டவர்களுடன் நின்றார்கள், தங்களுக்கு நீபித்த பரம்பரனை இரப்பதை அறிந்திருந்ததால் உடமைகளின் இழப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். கடவுளின் சித்தத்தனைச் செய்த பிறகு அவர்களுக்கு பொறுமனை தவேவைப்பட்டது.

பின்னர் பின்வாங்குவதற்கு எதிரான எச்சரிக்கையாம், 11ஆம் அதிகாரத்தில் உள்ள விசுவாசத்தின் நீண்ட பதிவாம் வருகிறது.

இந்த அமைப்பு, மலிதாதையரின் வழிகாட்டால் ஏன் முக்கியமானது என்பதைப் பாரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. அசல் வாசகர்கள் கிறிஸ்துவாடன் தொடர்வது கூறித்து ஒரு விலையாயர்ந்த மூலிவனை எதிர்கொண்டனர். எப்பொழுதும் உடனடி மூலிவனளைப் பற்றவர்களைப் பற்றிய இனிமையான கதகளின் துகைப்பனை எபிரயெர்கள் அவர்களுக்கு வழங்குவதில்லை. வாக்குறுதியின் மூழுமனை தோன்றுவதற்கு மூன்பே கீழ்ப்பிந்த, காத்திருந்த, பாதிக்கப்பட்ட மற்றும் சில நேரங்களில் இறந்த சாட்சிகளை இது காட்டுகிறது.

இந்த அத்தியாயம் அவர்களின் தற்போதையை கஷ்டத்தை ஒரு பெரிய கதகைக்குள் வகைக்கிறது. ஆபிரகாமின் கலிடாரம் கடவுள் தோல்வியடனந்துவிட்டார் என்று அர்த்தமல்ல. வாக்குறுதி வகை துலாவில் இருந்தது என்ற உண்மனை, திரும்பிச் செல்வது பாத்திசாலித்தனமாக இருக்கும் என்று அர்த்தமல்ல. சில நேரங்களில் விசுவாசம் துடர வணேடும், அதே நேரத்தில் நிகழ்காலம் அதற்கு சிறிய ஆறுதலனைத் தருகிறது.

எனவே ஆபிரகாம் ஒரு புவியியல் இடத்தை விட்டு வளையறேினார் என்ற எளிய உண்மையை விட எபிரயெர் 11:15 அதிகம் கூறிப்பிடுகிறார். இது இதயத்தின் ஆளும் திசையைப் பற்றி ஒரு களேவியனை எழுப்புகிறது: நிகழ்காலம் கபினமாகிவிடும் போது நம்மனைத் உண்மையுள்ளவர்களாக வனைத்திருக்க எந்த எதிர்காலம் போதுமான எடையைகைக் ககொண்டுள்ளது?

தாங்கள் விட்டுவந்த தசேத்தை நினைத்திருந்தால்

மாந்தயை நாடா எங்கே இராந்தது என்பது அவர்களுக்காத் தெரியும் என்று மட்டுமே இந்த வசனம் கறியில்லை. அவர்கள் அதை கவனத்தில் கொண்டிருந்தால், அவர்கள் திரும்பி வந்திருக்கலாம் என்று அது கறியாகிறது.

நினைவாற்றல் மற்றும் நினைவாற்றல் மலம் நிர்வகிக்கப்படுவது வெவ்வேறு விஷயங்கள். ஒரு நபர் கடந்த காலத்தை நன்றியுணர்வு, துக்கம், மனந்திரும்புதல் அல்லது நேர்மையான கண்ணோட்டத்துடன் நினைவில் கொள்ள முடியும். இது பரம்பாலும் பாத்திசாலித்தனமாக இராக்கம். கடவுளின் படபைபுகளான நினைவில் கொள்ளும்படி வதேம் கடவுளின் மக்களான மீண்டும் மீண்டும் அழகைக்கிறது. எபிரியர்களில் ஆபத்து என்பது தற்போதைய மூபிவின் மீது பழயை இடத்தான மீண்டும் அதிகாரத்தான பற அனுமதிக்கும் ஒரு வகையான கவனமாகும்.

நாம் சோர்வாக இராக்கம்போது, நினைவாற்றல் தரேந்தெடுக்கப்பட்டதாக மாறும். மாந்தயை பரவத்தின் எளிமையான, அதன் அபிமையத்தனத்தான மறந்துவிட்டதான நாம் நினைவாகுக்கிறோம். ஒரு பழயை பழக்கத்தின் பழக்கத்தான நாம் நினைவில் கொள்கிறோம், அதே நேரத்தில் அதன் சலெவகைக் கறையக்கிறோம். ஒரு மான்தான் உறவையான அதன் சிறந்த தரணங்கள் மலம் நாங்கள் சித்தரிக்கிறோம், அதே நேரத்தில் அதை தீங்கு விளையக்கூம் வபிவங்களான பறக்கணிக்கிறோம். பறாப்பாணர்வான வளர்வதற்கு மாந்தயை காலத்தின் எளிமையான நாம் இழக்கிறோம், திரும்பிச் சலெவது நமக்கு ஓய்வதைத் தரம் என்று கற்பனையான சய்யத்த் தடாங்குகிறோம்.

கடந்த காலம் மதிப்பாமிக்க பாடங்களான வழங்க முடியும். அது எப்போதும் ஒரு விசுவாசமான இலக்கான வழங்க முடியாது.

போதகர் இதையான தெளிவான மொழியில் வகைக்கிறார்ஃ "கடந்த காலம் உங்களான அழகைக்கும்", காறிப்பாக நிகழ்காலம் சங்கடமாக இராக்கம்போது. ஒவ்வொரு மாந்தயை இடமும் தீயது என்பதல்ல விஷயம். விஷயம் என்னவென்றால், அசனெகரியம் கடவுளின் வழிகாட்டாதலான விட பழக்கத்தான மிகவும் நம்பகமானதாகத் தோற்றுவிக்கம்.

ஒரு பழக்கமான மாறான நம்மிடம் காறையாகவகே கடேக்கிறது, ஏனெனில் அதற்குள் எப்படி வாழ்வது என்று நமக்கு ஏற்கனவகே தெரியும். அது ஆரோக்கியமற்றதாக இராந்தபோதிலும், அதன் விதிகள் நமக்குத் தெரியும். கீழ்ப்படிதல் என்பது இயல்பாக உணராவதற்கு மான்பு ஒரு பாதிய வாழ்க்கையான மாறையகைக் கற்றுக்கொள்ளும்படி நம்மகைக் கடேக்கலாம்.

நினைவாற்றல் கதையைத் திருத்தும்போது

எண்கள் 11 தரேந்தெடுக்கப்பட்ட நினைவகத்திற்கு ஒரு காறிப்பிடத்தக்க உதாரணத்தை அளிக்கிறது. வனாந்தரத்தில், இஸ்ரேலில் சிலர் எகிப்தின் உணவை விரும்பினர். தங்களுக்கு முன்னால் இருந்த மன்னாவைப் பற்றி அவமதிப்பாடல் பசும்போது அவர்கள் மீன் மற்றும் காய்கறிகளை நினைவாகவிரந்தனர்.

அவர்களின் நினைவாகவிரப்பட்ட உணவு அட்டவணை எகிப்தின் மூல கதையையும் சொல்லவில்லை. எகிப்தும் அவர்களின் ஒட்கும் இடமாக இருந்தது, அதிலிருந்து கடவுள் அவர்களை விடுவித்தார். அவர்களின் அசௌகரியத்தில், பழக்கமான அபிமானத்தின் உணவு வனப்புகதி கபினமான சாதந்திரத்துடன் போட்டியிடத் தொடங்கியது.

நாம் பத்தியில் கவனமாக பயன்படுத்த வேண்டும். பசி மற்றும் சோர்வு உண்மையான மனித அனுபவங்கள், மற்றும் வனப்புகதி உண்மையிலேயே கபினமாக இருந்தது. இஸ்ரேல் சிரமத்தைக் கவனித்தது அல்ல பிரச்சனை. பிரச்சனை என்னவென்றால், பயணத்தில் கடவுளான நம்புவதை விட மாந்தையை இடம் சிறந்தது என்று தோன்றும் வரலாறு ஆசை கதையைத் திருத்தியது.

இது சாதாரண சீடர்களில் நடக்கலாம். ஒரு நபர் ஒரு அழிவாகரமான பழக்கத்தை விட்டுவிடுகிறார், ஆனால் பூதிய ஒழுக்கம் சோர்வாக உணர்கிறது. பழைய பழக்கம் மாக்கியமாக அது ஒரு காலத்தில் வழங்கிய நிவாரணத்திற்காக நினைவில் கொள்ளத் தொடங்குகிறது. ஒரு காலம் ஒரு வதேனையான மாறையை உரையாற்றத் தொடங்குகிறது, ஆனால் நேர்மையான உரையாடல்கள் பதற்றத்தை உருவாக்குகின்றன. அமைதி மீண்டும் அமைதியாகத் தோன்றத் தொடங்குகிறது. யாரோ ஒருவர் உண்மையுடன் சேவை செய்யத் தொடங்குகிறார், ஆனால் காணப்படாத வேலை விலை உயர்ந்ததாக உணர்கிறது. தனிப்பட்ட வசதிகளைச் சூற்றி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு மாந்தையை வாழ்க்கை கவர்ச்சிகரமானதாகத் தோன்றத் தொடங்குகிறது.

இத்தகைய துணைங்களில், நாம் மூல உண்மையையும் சொல்ல வேண்டும். பழைய மாறையை என்ன ஆறுதலை அளித்தது? அது நம்மிடமிருந்து என்ன எடுத்தது? நிகழ்காலத்தில் என்ன கபினம்? உடனடி எளிதாக அளவிட முடியாத கடவுள் இங்கு உருவாக்கவது என்ன நன்மை?

கடந்த காலம் எவ்வளவு மோசமாக இருந்தது என்பதை நாம் மிகைப்படுத்த வேண்டும் என்று விசுவாசம் தவையில்லை. கடந்த காலத்தைப் பற்றிய தவறான பதிவை நாம் மறுக்க வேண்டும்.

ஓர் சிறந்த நாடா என்பது ஓர் சிறந்த சிழ்நிலையை விட அதிகம்

எபிரயெர் 11:16 மல்தாதையர்கள் விரும்பிய நாட்டை பெயரிட்டனர்ஃ அது பரலோகமானது. இந்த விவரம் மூலம் பாடத்தையும் நிர்வகிக்க வேண்டாம்.

"ஓர் சிறந்த நாடா" என்பதை நாம் எளிதில் கடைக்கலாம், மலும் மாதன்மையாக ஓர் வசதியான வலை, ஓர் பெரிய ஊழியப்பணி, மமேபட்ட நிதி, காணமான உறவு அல்லது பமிக்காரிய மான்னேற்றம் பற்றி சிந்திக்கலாம். அந்த விஷயங்களுக்காக நாம் ஜபிக்கலாம், சில பாத்திசாலித்தனமான இலக்குகளாக இருக்கலாம். ஆனால் எபிரயெர்களின் மயை வாக்காறுதி எந்த ஓர் பமிக்காரிய மான்னேற்றத்தையும் தாண்டுகிறது. கடவுள் தனது மக்களுக்காக ஓர் நகரத்தை தயார் செய்துள்ளார். அவர்களின் இறுதிச் சொந்தம் அவருக்கே உரியது.

அதாவது "தொடரங்கள்" என்றால் "நீங்கள் மாதலில் கற்பனை செய்த வற்றியின் பதிப்பைத் தொடரங்கள்" என்று அர்த்தம் கொள்ள மாடியாது. பமிக்காரிய திட்டங்கள் சில நேரங்களில் மாறுகின்றன. ஓர் பாத்திரம் மடியும். ஓர் உறவாக்கு வறோ வடிவம் தவேப்பலாம். ஆரோக்கியம் அல்லது காடும்பத் தவேகைகாக்க ஓர் பாதிய வகேம் தவேப்பலாம். கடவுளாக்க விசுவாசம் என்பது அந்த மாற்றங்களின் மலம் தொடர மடியும், ஏனெனில் அதன் இறுதி இலக்கு ஓர் காறிப்பிட்ட தளம் அல்லது விளவை அல்ல.

பமியின் ஒவ்வொரு லட்சியத்தையும் புனிதமாக்காமல் சிறந்த நாடா வழிகாட்டுகிறது.

பமிக்காரிய ஆசை நிறவைறோமல் இருக்காம்போது அது விரக்தியிலிருந்து நம்மைத் தடுக்கிறது. மல்தாதையர்கள் தங்கள் வாழ்நாளில் எதிர்பார்த்த அனதைத்தையும் வதைத்திருக்கவில்லை. எபிரயெர்கள் தாங்கள் விசுவாசத்தில் இறந்ததாக இன்னும் கலுறுகிறார்கள். அவர்கள் இருந்த இடத்திலிருந்து அதன் மூலம் மடிவையும் அவர்களால் பார்க்க மாடியாததால் அவர்களின் கதை அர்த்தமற்றதாக மாறவில்லை.

நீங்கள் விட்டச் சென்றதை விட வலுவான ஓர் பார்வையை உங்கள் மான் வதைத்திரப்பதற்கான சவால் அதன் ஆழமான பபிள் அபித்தளத்தை இங்கே காண்கிறது. நமது வலுவான பார்வை என்பது நம்மைப் பற்றிய மிகவும் வற்றிகரமான பதிப்பு மட்டும்ல்ல. இது கடவுளடன், அவரது ஆட்சியின் கீழ், அவர் தயாரித்ததை நோக்கி நகர்வது.

வாய்ப்பு என்பது வழிகாட்டலுடன் ஒத்ததல்ல

"திரும்பிச் செல்ல வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கலாம்" என்ற வார்த்தைகள், மூன்னாள் நாடா அணுகக்கூடியதாக இருந்தது என்பதை ஒப்புக்கொள்கின்றன. அணுகல் மட்டுமே திரும்பி வருவதை விசுவாசமாக மாற்றவில்லை.

பல மூபிவர்கள் நமக்காத் திரிந்த ஒரு விரும்பத்தை வழங்குகின்றன, அது மூபிவருக்கும் விரும்பமாக மாறக்கூடாது. அழிவாகமான உறவை மீண்டும் தொடங்கும் செய்தியை நாம் அனுப்பலாம். நிகழ்காலத்தின் மன அழுத்தத்தை உணர்வழிக்கச் செய்யும் ஒரு பழக்கத்திற்கு நாம் திரும்பலாம். நமது அணுகுமுறையை மாற்ற அல்லது உதவியைப் பெற கடவுள் நம்மைக் அழைக்கிறாரா என்று மூலத்தில் கேட்காமல் நாம் ஒரு கபினமான பொறுப்பை கைவிடலாம். பழைய அடையாளத்தை நாம் மீட்டெடுக்க மூபியும், ஏனெனில் பூதிய அடையாளத்திற்கு தரையம் தவேப்புகிறது.

திறந்த சாலனை இரப்பது மட்டுமே அந்த சாலனை எங்கு செல்கிறது என்பதை நமக்காச் சொல்லவில்லை.

இரப்பினும் ஒவ்வொரு திரும்புவதையும் கணிக்க இந்த பத்தி பயன்படுத்தப்படக்கூடாது. கூடும்பத்தை கவனித்துக்கொள்ள ஒரு நபர் வீட்டிற்குத் திரும்ப வண்பியிருக்கலாம். நோய்களாக கையாள்வதற்கோ அல்லது திரும்புததைப் பாதாகாப்பதற்கோ யாராவது ஒரு ஊழியப் பணியை விட்டுவிடலாம். ஆபத்தில் இரக்கும் ஒருவர் உடனடியாக வளையறே வண்பியிருக்கலாம். ஒரு விசுவாசியானவர் நல்ல காரணங்களுக்காக பூத்திசாலித்தனமாக ஒரு மூன்னாள் பணியிடத்திற்கு அல்லது சமூகத்திற்குத் திரும்பலாம். எபிரயர்கள் ஒரு கூறிப்பிட்ட பூவியியல் திசையில் நடமாடுவதைத் தடுக்கவில்லை.

கடவுளின் சத்தியத்தை விட கடந்த காலம் அதிக அதிகாரமுள்ளதாக மாறிவிட்டதால், கிறிஸ்துவிலிருந்தும் அவரது அழைப்பிலிருந்தும் நாம் பின்வாங்குகிறோமா என்பதுதான் ஆன்மீக களேவி. வதோகமம், நேர்மையான ஆலோசனை மற்றும் நமது தரேவர்களால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் நாம் அந்த களேவியை பகூத்தறிவது அவசியம்.

"ஒரூபோதும் திரும்பிச் செல்ல வண்பாம்" என்பது ஒவ்வொரு வாழ்க்கையையும் வழிநடத்த மிகவும் அப்பட்டமானது. கடவுளின் வழிகாட்டுதலை தரேந்தெடுக்கப்பட்ட நினைவாகுரப்பட்ட கடந்த காலத்திற்கு ஒப்படைக்க வண்பாம், இது பத்தியின் எச்சரிக்கைக்கு நரெக்கமாக உள்ளது.

இயசேவின் கலப்பயையும் அவரைப் பின்பற்றுவதற்கான விலையையும்

லலிக்கா 9-ல் உள்ள மற்றொரு வழிகாட்டுதல் உருவத்தை இயசே பயன்படுத்துகிறார். அவர் ஜெரோசலமேனை நோக்கி பயணிக்கும்போது, மக்கள் அவரைப் பின்பற்றுவதைப் பற்றி பசேகிறார்கள். சீடரக்கான சலெவனை அம்பலப்படுத்தும் வழிகளில் அவர் பதிலளிக்கிறார். ஒருவர் எங்கும் பின்பற்ற விரும்பும் இரப்பதாக அறிவிக்கிறார்; இயசே தனது தலையை வகைக்க ஒரு காபியறைய இடம் இல்லாததைப் பற்றி பசேகிறார். மற்றவர்கள் அவரது அழைப்புக்கு போட்டி மன்னுரிமைகளை வளையப்படுத்தும் கோரிக்கைகளுடன் பதிலளிக்கிறார்கள். கலப்பயையில் ஒரு கையை வதைத் திரும்பிப் பார்க்கும் ஒருவர் கடவுளின் ராஜ்யத்திற்கு தகுதியற்றவர் என்று இயசே கூறுகிறார்.

உழுவதற்கு திசை தவேவைப்புவதால் படம் வலியையானது. ஒரு நபர் தொடர்ந்து கவனத்தைத் திரும்பும்போது வலையை நன்கு வழிநடத்த மாபியாது.

இந்த பத்தி அன்புக்காரியவர்களையப் பாறக்கணிப்பதற்கோ துக்கத்தை மறுப்பதற்கோ ஒரு கட்டளை அல்ல. இது இயசேவுக்கு வாய்மொழி "ஆம்" வழங்குவதற்கு எதிரான ஒரு எச்சரிக்கையாகும், அதே நேரத்தில் ஆம் என்பதை மாற்றுவதற்கான அதிகாரத்துடன் மற்றொரு விசுவாசத்தைப் பாதுகாக்கிறது. அவரைப் பின்பற்றுவது ஒரு ஊக்கமளிக்கும் யோசனையாக இருக்க மாபியாது, அது அதன் சலெவ தரெரியும் போதலெல்லாம் காலவரையின்றி ஒத்திவகைக்கப்படுகிறது.

எனவே எபிரயெர்களும் லலிக்காவும் ஒரு பகிரப்பட்ட களேவியில் சந்திக்கிறார்கள்: நமது வழிகாட்டுதலில் மாதல் உரிமை என்ன?

மலிதாதையர்களைப் பொறுத்தவரை, மன்னாள் நாடா நினவைவாக இருந்தது, ஆனால் அது அவர்களின் இலக்கை வரையறுக்கவில்லை. இயசேவின் சீடருக்கு, சாதாரண பொறுப்புகள் இன்னும் முக்கியம், ஆனால் அவை அவரை நிரந்தரமாக தொலையில் வதைத்திருக்க பயன்படுத்தப்படுவதை விட அவரது ஆண்டவரின் கீழ் வாழ வணேடும்.

தற்போதைய சமூகத்தில் சிரமம் ஏற்படும்போது

பல விசுவாசிகள் அங்கீகரிக்கும் ஒரு தருணத்தைப் போதகர் விவரிக்கிறார். நாம் ஒரு பாதியைப் பொறுப்பில் காலடி வைக்கிறோம், பின்னர் அசௌகரியம் வருகிறது. நாங்கள் ஒரு நேர்மையான உரையாடலைத் தொடங்குகிறோம், ஆரம்பத்தில் உறவு மிகவும் பதட்டமாக உணர்கிறது. சேவையை ஒரு அழைப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம், மலேம் தெரிந்திருக்கும் ஊழியத்தை விட தயாரிப்பு அதிக நேரம் எடுக்கும் என்பதைக் கண்டறிவிப்போம். நாம் ஒரு ஆரோக்கியமான விவாதத்தைத் தீர்வு செய்கிறோம், மலேம் பழையது துல்லியமாக கவர்ச்சிகரமானதாக மாறும், ஏனெனில் பாதியை அறிமுகமில்லாதது.

மன உளைச்சல் கடைசியாக வண்பிய களேவிகளை எழுப்புகிறது. நாம் மிக வேகமாக நகர்ந்துவிட்டோமா? எங்களுக்கு பயிற்சி தேவையா? சாமானியமானதாகப் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறதா? யாராவது காயம் அடைந்தார்களா? இந்த எதிர்ப்பு வளர்ச்சிக்கான சலுகை, அல்லது நமது அணுகுமுறைக்கு திருத்தம் தேவை என்பதற்கான சான்றாக இருக்கிறதா?

விசுவாசம் இந்தக் களேவிகள் அனைத்திற்கும் "கடினமாகத் தள்ளுதல்" என்ற வார்த்தையில் பதிலளிக்காது. சில சமயங்களில் ஞானம் ஓய்வோ, ஆலோசனையோ, எல்லையோ, மாற்றப்பட்ட முறையையோ அல்லது ஆபத்தான சமூகநிலையை விட்டு வளையறையையோ கவருகிறது. "திரும்பிச் செல்ல வேண்டாம்" என்ற ஆசை ஒருபோதும் ஒருவரை துஷ்பிரயோகத்தில் சிக்க வைக்கவோ அல்லது தேவையான கவனிப்பிலிருந்து அவர்களைத் தடுக்கவோ பயன்படுத்தப்படக்கூடாது.

மற்ற நேரங்களில், அசௌகரியம் என்பது அர்ப்பணிப்பு வளையப்படக்கூடிய பள்ளியாகும். ஒவ்வொரு கடினமான உரையாடலும் தவிர்க்கப்படும்போது ஒரு திருமணத்தை வலுப்படுத்த முடியாது. பதட்டத்தின் மூலம் அறிகுறியில் எல்லோரும் பழைய எதிர்வினையைக் காத்திரும்பினால் ஒரு கூடும்பத்தால் பாதியை விவகளை நிறுவ முடியாது. மறைக்கப்பட்ட வேலை விலை உயர்ந்ததாக நிரூபிக்கப்படும்போது ஒவ்வொரு ஊழியரும் வளையறையினால் ஒரு ஊழியத்தை ஆழப்படுத்த முடியாது.

நாம் எந்த வகையான அசௌகரியத்தை அனுபவிக்கிறோம் என்பதைக் கண்டறிந்து, அந்த உண்மையான சமூகநிலையில் கடவாளுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்.

ஆசை உண்மையைக் கொண்டு உருவாக வணேடும்

மலிதாதையர்கள் ஒரு சிறந்த நாட்டை விரும்பினர் என்று எபிரயெர் கலிறுகிறார். விசுவாசமுள்ளவர்களுக்கு ஆசைகள் இல்லன என்று இந்தப் பத்தி சித்தரிக்கவில்லை. அவர்களின் ஆசை வறோ நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது.

சீடர்களாக இருப்பதற்கு ஆசையை அகற்றுவது தவேன என்பது போல் நாம் சில நேரங்களில் பசுகிறோம். வதோகமம் ஒரு முழுமையான படத்தைத் தருகிறது. நாம் எதை விரும்புகிறோமோ அதை கடவுளால் திருப்பிவிட முடியும். கபினமான பருவத்திலிருந்து நிவாரணம் கோருவதன் மலம் நாம் தொடங்கலாம். காலப்போக்கில், நாம் அதற்குள் விசுவாசத்தை விரும்பலாம். நாம் ஒரு பாலப்படும் நிலையை விரும்புவதன் மலம் தொடங்கலாம். சவேன செய்ய வணேபிய நிலையை மக்கள் மதிக்க வணேடும் என்று கடவுள் நமக்குக் கற்பிக்கலாம். ஒரு காறிப்பிட்ட பமிக்காரிய விளவைதை தடேவதன் மலம் நாம் தொடங்கலாம். அந்த விளவைதை பற்றி நாம் தொடர்ந்து பிரார்த்தனை செய்யும் போது கலிட, கடவுள் தனது பிரசன்னம் மற்றும் ராஜ்யத்திற்கான நமது ஏக்கத்தை ஆழப்படுத்தலாம்.

தற்போதைய காலத்தில் மலிதாதையர்கள் வாழ்ந்த விதத்தை மாற்றும் அளவாக்கு சிறந்த நாடா வலுவாக இருந்தது. அது தற்போதைய பொறுப்புகள் காறித்து அவர்கள் அலட்சியமாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் பயணம் செய்தனர், காடும்பங்களை வளர்த்தனர், விருந்தினர்களைப் பற்றாக்கொண்டனர், மோதல்களைச் சகித்தனர், அவர்கள் வாழ்ந்த உலகில் மாபிவகளை எடுத்தனர். ஆனால், கடவுள் வாக்காறுதியளித்தவற்றின் முழு அளவாக அந்த உலகத்தை அவர்கள் கராத மறுத்தனர்.

அதேபோல், பரலோக நம்பிக்கை இங்கே நம்மை மலேம் விசுவாசமுள்ளவர்களாக ஆக்க வணேடும். மக்களுக்கு நித்திய மதிப்பு இருந்தால், அவர்களான நாம் நடத்துவது மாக்கியம். கடவுள் ஒரு நகரத்தைத் தயார்படுத்துகிறார் என்றால், ஏமாற்றாதல், கொடும்மை அல்லது பயத்தின் அபிப்படையில் நம் வீடுகளைக் கட்டக்கலிடாது. கிறிஸ்து ஆண்டவராக இருந்தால், நாளையைப் பற்றி அழகாகப் பசுவதன் மலம் இன்று நாம் துரோகத்தை மன்னிக்க மாபியாது.

எதிர்கால கடவுள் வாக்காறுதிகள் தற்போதைய நடத்தை மீது ஒரு உரிமகைகோரலைக் கொண்டுவன.

அவர்களிடையே அறிக்கை அவர்கள் சனென்ற திசையைத் தளெளிவாக்கியது

எபிரயெய் 11:13 விசுவாசமுள்ள மக்கள் தாங்கள் பரிமியில் அந்நியர்கள் மற்றும் யாத்ரீகர்கள் என்று ஒப்புக்கொண்டதாக கிறுகிறார். இப்பிச் சொல்வோர் தாங்கள் ஒரு நாட்டைத் தடேவதாகத் தளெளிவாகக் கிறுகிறார்கள் என்று 14ஆம் வசனம் விளக்குகிறது.

அவர்களின் வார்த்தைகள் நாட்டை உருவாக்கவில்லை. அவர்களின் வாக்குமூலம் அவர்களின் விசுவாசத்தை வளெளிப்படையாக வளெளிப்படுத்தியது.

அவர்கள் தங்கள் தற்போதைய இரப்பிடத்தைப் பற்றி ஏதோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள்ஃ "நாங்கள் இங்கே இரக்கிறோம், இங்கே எங்கள் வாழ்க்கை மாக்கியமானது, ஆனால் மூழ் கதையும் இங்கே இல்லை". அவர்கள் தங்கள் திசையைப் பற்றியும் ஏதோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள்ஃ "நாங்கள் கடவுளுக்கு சொந்தமானவர்கள், அவர் தயார் செய்ததை நோக்கி நாங்கள் நகர்கிறோம்".

இந்த ஒப்புதல் வாக்குமூலம் ஒரு கபினமான நாளிலிருந்து தப்பிப்பிழைக்க மாபியும், ஏனெனில் அது அந்த நாளுக்கு அப்பால் நங்கிரமிடப்பட்டது. கிடாரம் ஒரு நகரம் என்று பாசாங்கு செய்ய அவர்கள் தவேயில்லை. சாலன எளிதானது என்று அவர்கள் சொல்ல வணேபிய அவசியமில்லை. இது அவர்களின் இறுதி வீட்டிற்கு பயெரிட கிடாரத்திற்கு அதிகாரம் வழங்காமல் பொறுப்புடன் கிடாரத்தில் வாழ அனுமதித்தது.

இது பியோண்ட் 2 இன் அடத்த இயக்கத்திற்கு நம்மைத் தயார்படுத்துகிறது. யாத்ரீகர்கள் எபிரயெ மொழியில் செய்த வாக்குமூலத்திலிருந்து 2 கொரிந்தியர் மொழியில் பவால் சொன்ன வார்த்தைகள் வரன இந்தச் செய்தி மாறுகிறதுஃ "நாமும் நம்புகிறோம், எனவே பசேகிறோம்". ஆனால் அழுத்தத்தின் கீழ் விசுவாசம் என்ன சொல்கிறது என்பதைப் பபிப்பதற்கு மான்பு, அந்த பசேசுக்கு அதன் திசையை வழங்குவது என்ன என்பதை நாம் பார்க்க வணேடும்.

அவர்கள் எங்கு வசிக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்ததால், மதிதாதையர்கள் யாத்ரீகர்களாகப் பசே மாபிந்தது.

பாதுகாக்க வணேட்பிய வழிகாட்டுதல்

ஒவ்வொரு வாழ்க்கையாம் எதையாவது கண்ணு இயக்கப்படுகிறது. பயம் நம்மதை பின்வாங்கச் செய்யலாம். எப்பிப் பராமரிக்க வணேடும் என்று திரெந்த பழைய அடையாளத்தை நோக்கி வடெகம் நம்மதை திரும்பிவிடக்கூடும். லட்சியம் எந்த விலையிலும் நம்மதைத் தளெிவுபடுத்தும் திசையை நோக்கி வழிநடத்தலாம். சோர்வு நம்மதை அருகிலுள்ள நிவாரணத்தை நோக்கி வழிநடத்தலாம். இந்த காரல்கள் நம்மதைக் கட்டுப்படுத்தத் தகூதியானவையா என்று விசுவாசம் கடேகிறது.

சிறந்த நாடா ஒரு பரெரிய விசுவாசத்திற்கு நம்மதைக் அழைக்கிறது. ஏக்கம் இல்லாமல் வாழ்வும், அசௌகரியத்தை பின்வாங்குவதற்கான கட்டளையாக கருதாமல் அங்கீகரிக்கவும், கடவுளாக்க சௌந்தமானதை நாம் ஏற்றுக்கொண்ட திசையை மாபிவசய்யவும் இது நமக்கு அழைப்பு விடக்கிறது.

திரும்பும் பாதை இன்னும் இருக்கலாம். ஒரு பழைய பழக்கம் இன்னும் நிம்மதியை அளிக்கலாம். ஒரு மூன்னாள் அடையாளம் இன்னும் எளிதாக பொருந்தலாம். தொடர்ந்து கீழ்ப்படிதலின் தியாகம் இன்னும் கனமாக உணரலாம்.

ஆனால் ஒரு எளிதான சாலையை இருப்பது அதை வீட்டிற்குச் செல்லும் சாலையாக மாற்றாது.

மயை உண்மை

விசுவாசம் கடந்த காலத்தை உண்மையாக நினைவுகூருகிறது, நிகழ்காலத்தை நேர்மையாக ஆராய்கிறது, மலேம் கடவுளின் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட எதிர்காலம் அதன் திசையை நிர்வகிக்க அனுமதிக்கிறது. சிறந்த நாடா சௌர்க்கமானது; அதன் நம்பிக்கை ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட காரிக்கோளையும் தயெவீக வாக்குறுதியாக மாற்றாமல் நமது பரிமிக்கூரிய தரேவகளை மறுவபிவமைக்கிறது.

இரதய சோதனத

01

஁பிரயெர்கள் 11:8-16 ஢஢ுழியில் ஢ுதாதயைர்கள் எதபை பபெற்றனர், அவர்கள் இன்னு஢் எததைபார்க்கிறார்கள்?

02

தங்களுக்குத் திரு஢்புவதற்கான வாய்ப்பு கிடதை்தது ஁ன்று ஁ழுத்தாளர் ஏன் காறிப்பிடுகிறார்?

03

பின்வாங்குவதை விட துடர்வதன் ஢ுக்கியத்துவத்தை விளக்க ஁பிரயெர் 10:32-39 ஁ப்பபி உதவுகிறார்?

04

சலவாகளதை கவனிக்கா஢ல் இரூக்கா஢்புது அதன் வசதிகளுக்குக் நீங்கள் நினவையில் வதை்திரூக்கா஢் ஁ரு ஢ுந்தயை சீசன் இரூக்கிறதா?

இரதய சோதனல

05

உங்கள் தற்போதய வாழ்க்கை கபினமாக மாறும்போது, எந்த பழக்கவழக்கம், உறவா மாறல அல்லது அடயாளம் உங்களல மீண்டும் அழைக்கத் தடாடங்குகிறது?

06

அந்த மாந்தய இடத்தலை பற்றிய உண்மலை என்ன? ஏக்கம் எதலைச் சரிசய்துள்ளது?

07

ஓரூ கறுப்பிட்ட பஹிக்காரிய விளவை எபிரயர்களின் "சிறந்த நாட்டிற்கு" ஒத்ததாக நீங்கள் கரூதுகிறீர்களா?

08

விசுவாசத்திற்கு விடாமயற்சி எங்கே தவேலைப்படலாம்? ஞானத்திற்கு ஓய்வா, ஆலோசனல, பாதுகாப்பு அல்லது மாற்றப்பட்ட போக்கு எங்கே தவேலைப்படலாம்?

இரதய சோதனல

09

உங்கள் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை, ஡ுன்பு இரந்த ஆறுதலை மீட்டடுப்பதலை விட கடவுளாக்காச் சொந்தமானதாக இரந்தால், உங்கள் தற்போதையை தரேவாகள் எப்படி இரூக்கூம்?

10

பாதையின் சிரமத்தலை மறுக்காமல் உங்கள் திசையை என்ன ஒப்பாதல் வாக்கூமலில் தளரிவாபடூத்தூம்?

அறிக்கலை

எனது எதிர்காலத்தின் மீது அதிகாரத்தலை ஒப்படகைக்காமல் கடந்த காலத்தலை நான் உண்மையாடன் நினைவில் கொள்வனே. நான் தற்போதையை சிரமத்தலை ஞானத்தூடன் ஆராய்வனே, எனக்கூத் தவேயான உதவியலைப் பறுவனே, கடவுள் அவராடன் தயாரித்தூள்ள வாழ்க்கையில் எனது ஆழ்ந்த விரூப்பத்தலை நிலநைநிறூத்துவனே. நான் எங்கே இரூக்கிறனே என்பதலை எனது சூழ்நிலகைள் விவரிக்கலாம்; நான் எங்கு இரூக்கிறனே என்பதலை அவர்கள் தீர்மானிக்க மாட்டார்கள்.

பகாதி மலின்று

நான் விசுவாசித்தனே; ஆகயைால் பசேினனே

மாக்கிய வதேப்பகாதிகள்: சங்கீதம் 116

03

தரிசனம் வாயை எட்டும்போது

மாக்கிய வதேப்பகூதிகள்: சங்கீதம் 116; 2 கொரிந்தியர் 4:1-15

வதே மறேகோள்

நான் விசுவாசித்தனே; ஆகையால் பசேினனே. நான் மிகவும் துன்பப்பட்டனே.

வதே மறேகோள்

- சங்கீதம் 116:10,

தூணை வதேப்பகூதிகள்: எபிரயெர் 11:13-16; ரோமர் 10:8-13; 1 பதோரூ 3:15-16

விசுவாசமுள்ள மக்கள் தாங்கள் அந்நியர்கள் மற்றும் யாத்ரீகர்கள் என்று ஒப்பாக்கொண்டதாக எபிரயெர் 11 கூறுகிறது. கடவுளின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி அவர்கள் நம்பியவன, அவர்கள் தற்போது இராக்கம் இடத்தைப் பற்றி என்ன சொன்னார்கள் என்பதை வடிவமைத்தன. அவர்களின் வார்த்தைகள் அவர்களின் திசையைத் தெளிவுபடுத்தியது. அவர்கள் இங்கே வசித்து வந்தனர், ஆனால் அவர்கள் கடவுளுக்கு சொந்தமானவர்கள், அவர் தயாரித்த நாட்டைத் தபேினர்.

போதகர் பிஸ்டலேயின் செய்தி அந்த வாக்காமலத்திலிருந்து 2 கொரிந்தியர் 4-ல் உள்ள பவாலின் அறிக்கைக்கு நகர்கிறது. "நாங்களும் நம்புகிறோம், எனவே பசேுகிறோம்". தொடர்பு இயல்பானது, ஆனால் அது ஆராய வண்பிய ஒரு களேவியை எழுப்புகிறது. வாழ்க்கை அதற்கு எதிராக அழுத்தம் கொடுக்கும்போது விசுவாசம் உண்மையில் என்ன சொல்கிறது?

நாம் மிக விரைவாக பதிலளிக்க மாபியும். நாம் விரும்பியபடி அனதையும் வளவிவருவதைப் பற்றிய நம்பிக்கையான அறிக்கைகளின் ஒரு நீரோட்டமாக விசுவாசத்தை நாம் கற்பனை செய்யலாம். கழிப்பத்தை ஒப்பாக்கொள்வது நமது வாக்காமலத்தை பலவீனப்படுத்தும் என்று நாம் கருதலாம். ஒரு விளவை ஏற்படுத்துவதே நமது வார்த்தைகளின் நோக்கம் என்பது போல் நாம் பசேலாம்.

பவாலின் வார்த்தைகள் அத்தகைய ஒரு எளிய பதிவை ஆதரிக்காது. அவர் துன்பத்தைப் பற்றி பசேும் ஒரு சங்கீதத்தை மறேகோள் காட்டுகிறார், மலேம் அவர் மறேகோளை பலவீனம், எதிர்ப்பு மற்றும் மரணத்திற்கான சாத்தியம் நிறைந்த ஒரு அத்தியாயத்தில் வகைக்கிறார். அவரது வாக்காமலத்தைப் பாரிந்துகொள்ள, அது எந்த துன்பத்திலிருந்து வருகிறது என்பதையும், அது சாட்டிக்காட்டும் நம்பிக்கையையும் நாம் கடைக வணேடும்.

சங்கீதக்காரன் துன்பத்திலும் விசுவாசித்தான்

சங்கீதக்காரரின் கல்குரல்களாகக் கர்த்தர் கட்டேதால் சங்கீதம் 116 கர்த்தர் மீதான அன்புடன் தொடங்குகிறது. மரணத்தின் துக்கங்களால் சலிப்பட்டதை பச்சாளர் நினைவில் கொள்கிறார். அவர் கஷ்டத்தையும் துக்கத்தையும் கண்டார், மீட்புக்காக கடவுளை வணைபிக்கொண்டார், மலேம் அவர் தாழ்ந்தபோது கடவுள் தனக்கு உதவினார் என்று சாட்சியமளித்தார்.

நம்பிக்கை துயரத்தைத் தடுத்தது என்று அனுமானிக்க சங்கீதம் வாசகர்களைக் கடேகவில்லை. பச்சாளர் கடமையான துயரத்தை வளிப்படியாக விவரிக்கிறார். கடவுளின் கருணை மற்றும் ஆண்டவரின் மான் நடக்கவும், அவரது பெயரைப் பிரார்த்திக்கவும், அவரது மக்கள் மான் நன்றி தெரிவிக்கவும் அவர் தனது சொந்த விரப்பத்தையும் விவரிக்கிறார்.

பின்னர் பவால் மறேகோள் காட்டும் வரி வருகிறது: "நான் நம்பினேன், எனவே நான் பச்சினேன்". க. ஜே. வி. யில், அடுத்த வார்த்தைகள், "நான் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டேன்".

சங்கீதக்காரரின் சாட்சியத்தில் விசுவாசமும் உபத்திரவமும் ஒன்றாக நிற்கின்றன. அவரது பச்சு அவரது வாழ்க்கை எளிதானது என்பதற்கு சான்றாக இல்லை. அவரது பச்சு நேர்மையற்றது என்பதை துன்பம் நிரூபிக்கவில்லை. அவர் நெருக்கடியின் மத்தியில் கடவுளின் உதவியை எதிர்கொண்டதால் அவர் நம்பிக்கையை ஒப்புக் கொள்ள முடியும்.

பின்வரும் வசனம் மற்றொரு மனித காறிப்பைச் சேர்க்கிறது: சங்கீதக்காரன் அவசரப்பட்டு மற்றவர்களைப் பற்றி கசப்பாகப் பச்சினார். ஒவ்வொரு எதிர்வினையும் சரியாக அளவிடப்பட்ட ஒரு மெருகிட்டப்பட்ட நபரை சங்கீதம் மான்வகைக்கவில்லை. அது நமக்குத் தாழ்ந்த, கடவுளால் உதவிசெய்யப்பட்ட, துன்பத்தின் அனுபவத்தின் மலம் இன்னும் வலே சயெயும் ஒருவரதைத் தருகிறது.

விசுவாசிகள் வதேனையிலிருந்து பசுவதை நாம் கட்டும்போது அந்த சலிழல் முக்கியமானது. ஒரு நபர் கடவுளைத் தடும்போது சோர்வாகவோ அல்லது பயமாகவோ ஏதாவது சொல்லலாம். துயரத்தின் ஒவ்வொரு வளிப்பாட்டையும் நாம் நம்பிக்கையற்றது என்று அழைக்கவோ அல்லது துயரமான ஒவ்வொரு மடிவையும் நம்பகமானதாக கருதவோ கலிடாது. சங்கீதம் நேர்மகைகும், கதை கர்த்தருக்கு மான் கொண்டுவரப்படும்போது வரும் திரத்தத்திற்கும் இடமளிக்கிறது.

பவால் சங்கீதத்தை வசதியான இடத்திலிருந்து மறேகோள் காட்டவில்லை

2 கொரிந்தியர் 4-ல், பவால் விசுவாசம் மற்றும் பச்சு பற்றிய தண்டனையை அடைவதற்கு மூன்பு தனது ஊழியத்தை விவரிக்கிறார். அவர் இரக்கத்தால் ஊழியத்தைப் பெற்றுள்ளார், எனவே அவர் கைவிடப்படவில்லை. அவர் நேர்மையின்மையை நிராகரிக்கிறார், கடவுளின் வார்த்தையை ஏமாற்றும் வகையில் கையாள மறுக்கிறார். அவரும் அவரது சக ஊழியர்களும் தங்களைத் தாங்களே பிரசங்கிக்கவில்லை, ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறார்கள் என்று அவர் கவனிக்கிறார்.

இது அவரது பச்சுக்கு முக்கியமான உள்ளடக்கத்தை அளிக்கிறது. பவால் மாதன்மையாக ஊக்கமளிக்கவும் வாக்கியங்களின் மீண்டும் மீண்டும் செய்யும் ஒரு தனிப்பட்ட நடவடிக்கையை விவரிக்கவில்லை. அவர் கிறிஸ்துவின் வளர்ப்புடைய பிரகடனத்தை ஆதரிக்கிறார், அதே நேரத்தில் அந்த பிரகடனத்தை சமந்து சல்லும் துதிர்கள் அழுத்தத்தில் உள்ளனர்.

அத்தியாயம் அந்த அழுத்தத்திற்கு பெயரிட்டுள்ளது. அப்போஸ்தலர்கள் தொந்தரவு செய்யப்படுகிறார்கள், கழிப்படைகிறார்கள், துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள், கீழே தள்ளப்படுகிறார்கள். இயேசுவின் உயிரை வளர்ப்புத்துவதற்காக அவர்கள் அவரது மரணத்தை தங்கள் உடல்களில் சமன்கிறார்கள். இந்த வலையைக் அவர்களுக்கு ஏதோ சலவா ஆகும். பவால் 13ஆம் வசனத்தை அடையுமா, "நாங்களும் நம்புகிறோம், எனவே பச்சுகிறோம்" என்று கவனம்போது, அவர்களின் சாட்சி ஏன் அமைதியாக இல்லாது என்பதை அவர் விளக்குகிறார்.

அவர்களின் சலிநிலைகள் பச்சுவதை நிறுத்த பல காரணங்களை வழங்குகின்றன. இயேசுவை எழுப்பிய கடவுள் மீது அவர்கள் வைத்த நம்பிக்கை, தொடர்ந்து செயல்பட அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய காரணத்தை தருகிறது.

அழுத்தம் இல்லாது என்று பவால் பாசாங்கு செய்யவில்லை. நற்செய்தியை இன்னும் பச்சு மாபியமா என்பதை தீர்மானிக்க அழுத்தத்தை அனுமதிக்க அவர் மறுக்கிறார்.

பவால் என்ன நம்புகிறார்

வசனம் 14 வசனம் 13 க்கு இன்றியமையாதது. கர்த்தராகிய இயசேவனை எழுப்பியவரும் அவர்களை எழுப்பினார் என்று பவால் கல்கிறார். அவரது பச்சின் பின்னணியில் உள்ள நம்பிக்கை உயிர்த்தொழுவல் ஆகும்.

ஒவ்வொரு உடனடி பிரச்சினையும் மறைந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையை விட இது மிகவும் கணிசமானது. மரணம் வரலாம் என்று பவாலுக்குத் தெரியும். நம்பிக்கை தனது உடலை துன்பத்தால் தொடாமல் வைத்திருக்கும் என்று அவர் கல்கிறவில்லை. அவரது நம்பிக்கை இயசே கிறிஸ்துவில் கடவாளின் செயலில் தங்கியுள்ளது, எதிர்காலத்தில் கடவாள் தம்மனைச் சேர்ந்தவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வார்.

தற்போதைய மூபிவ நிச்சயமற்றதாக இருக்கும்போது கல்க பசேவதற்கு உயிர்த்தொழுவல் பவாலுக்கு தரையத்தைத் தருகிறது. அவரது உடல் பலவீனமடைந்தால், கிறிஸ்து உயிர்த்தொழுவந்தார். மற்றவர்கள் அவரது செய்தியை எதிர்த்தால், கிறிஸ்து உயிர்த்தொழுவந்தார். மரணம் வந்தால், இயசேவனை எழுப்பிய கடவாள் தனது மக்களை அதன் மூலம் கொண்டுவரும் சக்தியை இழக்கவில்லை.

கிறிஸ்தவ ஒப்புவல் வாக்குமூலம் மறுப்பு மூறையாக மாறுவதைத் தடுக்கும் மையம் இதுதான். ஒவ்வொரு மூபிவையும் நம் வார்த்தைகளால் கட்டுப்படுத்த மூபியும் என்பதால் நாம் பசேவதில்லை. கடவாள் கிறிஸ்துவில் செயல்பட்டதால் நாம் பசேகிறோம், மலும் அந்த செயல் நம்மால் கட்டுப்படுத்த மூபியாத சூழ்நிலைகளில் உண்மையாகவே உள்ளது.

அழத்தத்தின் கீழ் என்ன சொல்வது என்று நாம் கல்கும்போது, நாம் அங்கு தொடங்க வேண்டும். இயசே யார், அவர் என்ன செய்தார், அவரது உயிர்த்தொழுவல் என்றால் என்ன என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளலாம். நாம் உதவி கல்கலாம் மற்றும் உதவி பறுவதற்கு சாட்சியமளிக்கலாம். மூழ்க் கதையையும் அதற்கு ஒப்படைக்காமல் நாம் சிக்கலுக்கு பயிரிடலாம்.

நமது வார்த்தைகள் சாட்சி அளிக்கின்றன; அவன எல்லாவற்றையாம் உருவாக்காவதில்லை

கடவுளின் நற்குணத்தை சத்தமாக அறிவிக்க மதகூர் விசுவாசிகளான வலியுறுத்துகிறார். அந்த அழைப்பு விசுவாசத்திற்கு நன்கு சவேனை செய்ய மாபியும். வார்த்தைகள் நமது விசுவாசத்தை பகிரங்கப்படுத்தலாம், நாம் மறந்துவிட ஆசைப்படுகிற உண்மையை நினைவூட்டலாம், கட்டெவரை வலுப்படுத்தலாம். கடவுளின் விசுவாசத்தைப் பற்றி பசும் ஒரு காடும்பம் ஒரு பெரிய கதகைக்கள் கஷ்டங்களை விளக்க கற்றுக்கொள்ளலாம். "எனக்கு ஜபம் தவேனை, ஆனால் நான் இன்னும் கிறிஸ்துவனை நம்புகிறேன்" என்று ஒரு நம்பகமான நண்பரிடம் சொல்லும் ஒரு விசுவாசியானவர், நேர்மனை மற்றும் பகிரப்பட்ட நம்பிக்கை ஆகிய இரண்டிற்கும் ஒரு கதவதைத் திறந்துள்ளார்.

ஆயினும்கூட, நமது வார்த்தைகள் இறையாண்மனை கொண்டவனை அல்ல. சரியான வாக்கியத்தை அபிக்கபி சொல்வதன் மூலம் நாம் யதார்த்தத்தை உருவாக்காவதில்லை. மதிதாதையர்களின் வாக்காமூலம் பரலகோக நாட்டனை உருவாக்கவில்லை. பவூலின் பிரகடனம் இயசேவனை இறந்தோரிலிருந்து எழுப்பவில்லை. ஏற்கனவே பசேயும் செயல்பட்டும் இரந்த கடவுளாக்க அவர்களின் வார்த்தைகள் பதிலளித்தன.

மக்கள் காயப்படும்போது இந்த வறோபாடூ மிகவும் மூக்கியமானது. ஒரு நபரின் நோய் அவர்களின் அறிகுறிகளான நேர்மனையாக விவரித்ததால் தொடர்ந்தது அல்லது யாராவது சரியான அறிவிப்பைச் செய்யத் தவறியதால் ஒரு காடும்பம் இழப்பைச் சந்தித்தது என்பதைக் கூறிக்க கபினமாக இரூக்கம். நமது பசேசனைக் காக்க வதேம் நம்மனைக் அழைக்கிறது. அது பிரபஞ்சத்தின் அரசாங்கத்தை நம் வாயில் வனைக்காது.

கடவுள் வளையப்படுத்தியவற்றுடன் விசுவாசமான வாக்காமூலம் ஒத்துப்போகிறது. அவர் தனித்து நமக்கு வாக்கூறுதியளிக்காத ஒரு கூறிப்பிட்ட கணப்படுத்துதல், வலேனை, நல்லிணக்கம் அல்லது கால அட்டவணனையை நாம் அறிவிக்க வணேபிய அவசியமில்லை.

அந்த விளவகளுக்காக நாம் தரையமாக ஜபிக்கலாம். நாம் அவர்களை எதிர்பார்க்கலாம். அவர்களை நோக்கி நாம் பூத்திசாலித்தனமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். ஆனால், நாம் விரும்புவதனை விட மாபிவூ வித்தியாசமாக வளையப்பட்டாலும், நமது உறுதியான அறிவிப்புகள் உண்மனை என்ன என்பதில் தங்கியிருக்க வணேடும்.

விசுவாச அறிக்கையின் மையம் கிறிஸ்துவே

ரோமர் 10 நம்பிக்கையுடனும் வாக்காமலித்தாடனும் இணைகிறது. அந்த பத்தியில், இயசேவனை ஆண்டவராக ஒப்புக்கொள்வது பற்றியும், கடவுள் அவரை இறந்தோரிலிருந்து எழுப்பினார் என்று நம்புவது பற்றியும் பவல் காறிப்பாக பசுகிறார். வாய் ஒரு நபர்க்கு விசுவாசத்தையும், ஒரு சமீப்பிப்பு செயலையும் வளிப்படுத்துகிறது.

அந்த பத்தியில் பதோதமான நம்பிக்கையுடன் பசுவதன் மலம் விரும்பிய எதிர்காலத்தை உருவாக்க மூடியும் என்ற விதியாக நீட்டிக்கப்படக்கூடாது. வாக்காமலித்தின் உள்ளடக்கம் மாக்கியமானது. இயசேவனே ஆண்டவர். கடவுள் அவரை எழுப்பினார். அவரை வணேட்பவர்கள் இரட்சிப்புக்கு அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்த சொற்பொழிவில் ஆசீர்வாதம், கரணை மற்றும் எதிர்காலம் பற்றிய தொடர்ச்சியான அறிவிப்புகள் அடங்கும். அந்த வரிகளில் சில படைகள் மொழியை எதிரொலிக்கின்றன. கவனமாக பயன்படுத்தும்போது அவை கடைப்பவர்களை ஊக்குவிக்க மூடியும். ஆனால் ஒரு காறிப்பிட்ட உடன்பிடுக்கை அமையவில்லை. மாதலில் இஸ்ரேலுக்கு உரையாற்றிய ஒரு வசனம் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் விரும்பிய ஒவ்வொரு பரிமிக்காரிய நன்மையையும் பறொவார் என்ற பதோர்வையில் வாக்காறுதியாக உயர்த்தப்படக்கூடாது. அதேபோல், நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு திட்டமும் வெற்றி பறொம் என்பதற்கு உத்தரவாதமாக கடவுளின் பிரசன்னத்தைப் பற்றிய வாக்காறுதியை மறுசீரமைக்கக்கூடாது.

ஒரு நல்ல ஒப்பாதல் வாக்காமலம் கடைக்கிறதுஃ வதேம் உண்மையில் என்ன கறியுள்ளது? யாரிடம் பசினார்கள்? அது கிறிஸ்துவில் எப்படி நிறைவறோகிறது? நான் எதை உண்மையுடன் கதோரலாம், என்ன மனத்தாழ்மையுடன் கடைக்க வணேடும்?

கவனமாக வாசிப்பது விசுவாசத்தை பலவீனப்படுத்தாது. அது நம்பிக்கைக்கு ஒரு உண்மைப்பற்று அபித்தளத்தை அளிக்கிறது, அது வீழ்ச்சியடையாமல் ஏமாற்றத்தைத் தாங்கும் அளவாக்கு வலுவானது.

விசுவாசம் சொல்ல மாபியாம், "எனக்காத் தரெரியாது"

பவால் விரைவில் தன்னை கழப்பமடந்தவர் என்று அழைப்பார். அதாவது 13ஆம் வசனத்தில் அவர் அளித்த வாக்குமூலத்திற்கு முழுமையான பாரிதல் தவேயில்லை. அவர் இன்னும் தீர்க்க மாபியாத களேவிகளை ஒப்புக்கொண்ட அதே நேரத்தில் அவர் நம்புகிறார் மற்றும் பசோகிறார்.

ஒவ்வொரு களேவிக்கும் பதிலளிக்க மாபியாது என்று அஞ்சுவதால் சாட்சி அமையியாக இருந்த எவருக்கும் இது ஒரு நல்ல செய்தி. இயசேவே ஆண்டவர் என்று நாம் சொல்வதற்கு மூன்பு ஒவ்வொரு மர்மத்தையும் விளக்க வணேபிய அவசியமில்லை. ஒவ்வொரு வதேனையான சம்பவமும் கடவுள் நம்மைச் சந்தித்ததாக நாம் சாட்சியமளிப்பதற்கு மூன்பு ஏன் நடந்தது என்பதை நாம் பாரிந்து கொள்ளத் தவேயில்லை. நற்செய்தியின் நம்பிக்கையைப் பற்றி நாம் பசோவதற்கு மூன்பு மற்றொரு நபரின் கதை எவ்வாறு மாபிவடையும் என்பதை நாம் கணிக்கத் தவேயில்லை.

"எனக்காத் தரெரியாது" என்பது நமக்காத் தரெரிந்தவற்றைப் பற்றிய ஒரு தாழ்மையான பதிவரைப் பின்தொடரும் போது விசுவாசத்தின் ஒரு நேர்மையான வாக்கியமாக இருக்கலாம்.

"ஏன் இப்பி நடந்தது என்று தரெரியவில்லை. ஏன் துக்கத்தை கடவுளிடம் கொண்டு வர மாபியாம் என்று எனக்காத் தரெரியாம்.

"இந்த உறவு எப்போது காணமாகும் என்று எனக்காத் தரெரியவில்லை. உண்மை, மனந்திரும்பாதல், பாதுகாப்பு மற்றும் பொறுமை முக்கியம் என்பதை நான் அறிவனே.

"இந்த வாய்ப்பு கிடைக்காமா என்று எனக்காத் தரெரியவில்லை. நான் உண்மையுடன் தயாராகி, ஞானமான ஆலோசனையைப் பெற மாபியாம் என்று எனக்காத் தரெரியாம்.

"இந்த சீசன் எவ்வளவு காலம் நீடிக்கும் என்று எனக்காத் தரெரியவில்லை. கிறிஸ்து உயிர்த்தொழுகிறார் என்பதை நான் அறிவனே, நான் தனியாக நடக்க வணேபிய அவசியமில்லை.

மாதலில் பீட்டர் விசுவாசிகளிடம் தங்களுக்குள்ள உள்ள நம்பிக்கையை சாந்தத்தாடனும் மரியாதையுடனும் விளக்கத் தயாராக இருக்கச் சொல்கிறார். அத்தகைய பதில் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் தரேச்சி பெற்ற ஒரு நபரைப் போல ஒலிக்க வணேபியதில்லை. நம்பிக்கைக்கு ஒரு பொருள் உள்ள ஒரு நபர் போலவும், அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளும் கடவுளை பிரதிபலிக்கும் விதத்திலும் அது ஒலிக்க வணேபும்.

சிரமத்தையும் நீடித்த கிருபையையும் பசோங்கள்

ஓர் சாட்சியத்தை கௌரவித்து மதிப்பிட இரண்டு வழிகள் உள்ளன.

கணக்கு சிரமமின்றி ஒலிக்கும் வரலாறு நாம் சிக்கலான அகற்றலாம். கட்டெவர வற்றியதைக் கட்டெவர, ஆனால் உதவி எங்கு தவிரை என்பதைப் பார்க்க மாபியாது. ஓர் கட்டெவர தனக்குத் தவிரையான மனந்திரும்புதலையும் நீண்ட உழைப்பையும் அங்கீகரிக்காமல் மறுசீரமைப்பைப் பற்றி பசோகிறது. ஓர் அமைச்சர் பழத்தலைப் பற்றி பொறுமை, கண்ணீர், திருத்தம் மற்றும் அதன் பின்னால் உள்ள உழைப்பைப் பகிர்ந்து கொள்ளாமல் பசோகிறார். யாரோ ஓர்வர், "கடவுள் என்னை சமந்தார்" என்று கல்கிறார், ஆனால் சமனை எவ்வளவு கனமாக இருந்தது என்று சொல்ல தடனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிக்கல் மூலம் கணக்காகவும் மாறும் வரலாறு கடவுளின் நிலைத்த கிருபையையும் நாம் அகற்றலாம். காயம், எதிர்ப்பு அல்லது தாமதம் ஆகியவற்றை நாம் மிகவும் மூலமையாக ஒத்திகை செய்கிறோம், இதனால் ஒவ்வொரு உதவி அறிகுறியும் நம் பச்சிலிருந்து மறைந்துவிடும்.

சங்கீதம் 116 மற்றும் 2 கொரிந்தியர் 4 ஆகிய இரண்டு பகுதிகளையும் வதைத்திருக்க நமக்குக் கற்பிக்கின்றன. சங்கீதக்காரன் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்டு, கர்த்தரை நோக்கிக் கலிப்பிட்டார். இயசோவனை எழுப்பிய கடவுளை அவர் நம்பியதால் பவல் அழுத்தத்தில் இருந்தார், தடெடர்ந்து பசோனார். வலியை கற்பனை என்று நாம் அழைக்க வேண்டும் என்று எந்த சாட்சியம் கட்டெவரில்லை. வதேனை கடவுளின் இறுதி மொழிபெயர்ப்பாளராக மாறவும் அனுமதிப்பதில்லை.

பின்னர், பவலின் இணை அறிக்கைகள் காறித்து பதோதகர் கவனத்தை ஈர்க்கிறார்ஃ தடெந்தரவா, ஆனால் துயரம் இல்லலை; கழிப்பமடனந்தார், ஆனால் விரக்தியில் இல்லலை; துன்புறுத்தப்பட்டார், ஆனால் கலவிடப்படவில்லை; கீழே தள்ளப்பட்டார், ஆனால் அழிக்கப்படவில்லை. அந்த மூலமையான வபிவம் ஆய்வின் அடூத்த பகுதிக்கு சொந்தமானது. இப்பதோதகைக்கு, பவல் ஏன் இரண்டு பகுதிகளையும் பசோ மாபியாம் என்பதை நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும்ஃ அவரது தற்பதோதையை நிலையை எட்டும் உயிர்த்தழைதலில் அவரது நம்பிக்கை நங்கலிரமிடப்பட்டுள்ளது.

ஓர் உண்மைச் சாட்சி காயத்தை அழிக்கும்படி நம்மைக் கட்டெகாது. இது காயத்தைப் பற்றிய உண்மையையும், நாம் அதனை கட்டெண்டு வந்த கடவுளைப் பற்றியும் கல்கிறது.

பேச்சும் வாழ்க்கையும் ஒத்திருக்கட்டும்

போதகரின் அக்கறை ஊக்கமளிக்கும் விஷயங்களைச் சொல்வதைத் தாண்டி விரிவடக்கிறது. அவர் உயிருள்ள கிறிஸ்துவத்தை அழைக்கிறார்ஃ ஒரு வழிபாட்டு சேவைக்கு வளையே, சாதாரண நடத்தையில் மற்றும் மற்றவர்களை கவனித்துக்கொள்வதில் காணப்படும் ஒரு நம்பிக்கை.

அந்த கவலை 2 கொரிந்தியர் 4 இன் பெரிய இயக்கத்திற்கு பொருந்துகிறது. பவலின் பேச்சுச் செய்தியும், உட்பொருளாய் இருக்கும் ஊழியமும் பிரிக்க முடியாதவை. வார்த்தையை ஏமாற்றும் வகையில் கையாளுவதை அவர் நிராகரிக்கிறார். அவர் தன்னையே பிரசங்கிக்க மறுக்கிறார். செலவா அவரது சொந்த உடலில் விழும் போது அவர் தொடர்ந்து சேவை செய்கிறார். அவர் அறிவித்த உண்மையின் கீழ் வாழ அவர் தயாராக இருப்பதால் அவரது பேச்சு நம்பகமானது.

நமது செயல்களுடன் நமது வார்த்தைகளும் ஆராயப்பட வேண்டும். கடவுளுக்கு மக்கள் மாக்கியம் என்று நாம் ஒப்புக் கொண்டால், அவர்களையும் நம் நேரத்திற்கு மதிப்புவளவர்களாக நாம் கருதுகிறோமா? கடவுள் உண்மையுள்ளவர் என்று நாம் சொன்னால், நமக்குச் சொந்தமான கடமைகளை நாம் கடப்பிப்பிப்பதா? மன்னிப்பதைப் பற்றி நாம் பேசினால், மனந்திரும்பாதல் மற்றும் நல்லிணக்கத்தின் உண்மையான வேலையை அது பாதுகாப்பாகவும் சாத்தியமாகவும் இருக்கும் இடத்தில் தொடங்க நாம் தயாராக இருக்கிறோமா? கிறிஸ்துவே ஆண்டவர் என்று நாம் சொன்னால், அவருடைய வார்த்தை நமது மாபிவகளைச் சரிசெய்கிறது என்பதை மற்றவர்கள் பார்க்க முடியுமா?

இதை யாரும் சரியாக வாழவில்லை. நாம் கறைபாடற்றவர்களாக இருக்கும் வரை அமையியாக இருப்பது மாரண்பாடுகளாக்கான பதில் அல்ல. இது மனந்திரும்பாதல் மற்றும் பாதுப்பிக்கப்பட்ட கீழ்ப்பிதல் ஆகும். நமது செயல்கள் நம் வார்த்தைகளுக்கு மாரணாக இருக்கும்போது, மாரண்பாடு கிறிஸ்துவின் ஆட்சியின் கீழ் நம்மதைத் திரும்பக் கொண்டுவர வேண்டும்.

தன்னம்பிக்கை செலுத்துவதே காரிக்கோள் அல்ல. நமது பேச்சும் வாழ்க்கையும் ஒரே ஆண்டவரை நோக்கிச் செல்வதே காரிக்கோள்.

ஓர் கட்டும்பத்தினரைப் பற்றி ஞானமாக பசேதல்

வார்த்தைகள் ஓர் வீட்டில் காறிப்பிட்ட எடையைக் கொண்டாள்ளன. சிரமங்கள், அடையாளம், தலால்வி மற்றும் நம்பிக்கை பற்றி தங்கள் பற்றெறோர் மீண்டும் மீண்டும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை கழந்தைகள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். வாழ்க்கைத் துணைகள் ஒருவருக்கொருவர் இணைக்கும் பெயர்கள் மற்றும் மாபிவகளின் மூலம் நம்பிக்கையை வலுப்படுத்தலாம் அல்லது அழிக்கலாம். தலைவர்கள் வளர்ச்சிக்கு இடமளிக்கலாம் அல்லது ஒருவரின் மோசமான தருணத்தை நிரந்தரமாக உணர வைக்கலாம்.

எனவே நாம் கவனமாக பசே வணேட்டம். ஓர் பற்றெறோரால், "நீங்கள் தவறு செய்தீர்கள், நாங்கள் அதை நிவர்த்தி செய்வோம்" என்று ஓர் கழந்தையிடம் சொல்லாமல், "நீங்கள் எப்போதும் தலால்வியடவைங்கள்" என்று சொல்லலாம். ஓர் வாழ்க்கைத் துணை மற்ற நபரே மனந்திரும்புதலுக்கு தகாதியற்றவர் என்று அறிவிக்காமல் தீங்கு என்று தளெிவாகக் கறலாம். ஓர் தலைவர் ஓர் வளரம் ஊழியரே ஊக்குவிக்க மாபியும், அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்காத ஓர் பங்கு அல்லது மாபிவ உறுதியளிக்காமல்.

நம்பிக்கைக்காரிய பசேசு உண்மையாக இருக்க வணேட்டம். அது பாராட்டுவதற்கோ கண்பிப்பதற்கோ இல்லலை. மற்றொர் நபரின் எதிர்காலத்தை கட்டுப்படுத்த இது "கடவாள் எனக்குச் சொன்னார்" என்பதைப் பயன்படுத்துவதில்லை. இது கடவாளின் காணத்தைப் பற்றி பசேகிறது, பொறுப்பை அழைக்கிறது, மலேம் நாம் தற்போது பார்க்கக்கூடியதைத் தாண்டி அவரது பணிக்கூ இடமளிக்கிறது.

மன அழுத்தத்தில் இருக்கும் ஓர் வீட்டில், மீண்டும் மீண்டும் வாக்கியத்தை மாற்றுவது ஓர் காறிப்பிடத்தக்க விசுவாசச் செயலாக இருக்கலாம். "இந்த கட்டும்பம் ஓர்போதும் மாறாது" என்பதற்கு பதிலாக, "இந்த மாறே நீண்ட காலமாக எங்களுடன் உள்ளது, நாங்கள் உதவியை நாடி வறே வழியில் பயிற்சி செய்யப் போகிறோம்" என்று நாம் கறலாம். "என் கழந்தை அடைய மாபியாதது" என்பதற்கு பதிலாக, "என் கழந்தை எடக்கும் ஒவ்வொர் தரேவையும் என்னால் நிர்வகிக்க மாபியாது, ஆனால் நான் தொடர்ந்து நசேிக்கவும், பிரார்த்திக்கவும், உண்மையைப் பசேவும் மாபியும், மற்றும் பாத்திசாலித்தனமான எல்லைகளைக் கடைப்பிடி".

இத்தகைய வார்த்தைகள் விரும்பிய மாபிவக்கு உத்தரவாதம் அளிக்காது. நமது சொந்த கீழ்ப்பிடலை சாத்தியமாக்கும் வகையில் அவர்கள் உண்மையைச் சொல்கிறார்கள்.

காயப்பட்டவர்கள் வற்றி பற்றவர்கள் போல் பசே வண்டும் என்று வற்புறுத்தாதீர்கள்

வாக்குமூலம் பபிக்கும் ஒரு காழ் பாதிய துக்கம் அல்லது கடமையான வலியை சும்பவர்களான கவனித்துக் கொள்ள வண்டும். "ஆண்டவரே, எனக்கு உதவுங்கள்" என்பதற்கு அப்பால் யாரிடமும் இன்னும் வார்த்தைகள் இல்லாமல் இருக்கலாம். அது ஒரு பிரார்த்தனை, தோல்வியல்ல. சங்கீதங்களில் பாலம்பல், எதிர்ப்பு மற்றும் கடவுளிடம் பசேப்பட்ட களேவிகள் உள்ளன. இயசேவே துன்பத்தில் அழாதார்.

இன்னும் வளையுந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு கதகைக் ஒரு நபர் விரைவாக ஒரு வற்றிகரமான மாபிவசைச் சேர்க்க வண்டும் என்று நாம் கோரக்கூடாது. அவர்களிடம் நாம் உட்கார்ந்து, கட்டி, பிரார்த்தனை செய்து, நடமாற்றை உதவியை வழங்கலாம், அவர்களால் அதை வளையுந்துவதற்குச் சொல்ல மாபியாதபோது அவர்களிடம் நம்பிக்கையுடன் இருக்க மாபியும்.

சில நேரங்களில் அறையில் மிகவும் விசுவாசமான வார்த்தைகள், "நான் மிகவும் துயரமடைந்துள்ளேன்" என்று கூறி, இன்னும் கடவுளை நோக்கி திரும்பும் நபரிடமிருந்து வருகின்றன. சங்கீதம் 116 அந்த நபருக்கு விசுவாசத்தின் வாழ்க்கையில் ஒரு இடத்தை அளிக்கிறது.

தவோலயம் ஒரு சமூகமாக இருக்க வண்டும், அங்கு சாட்சியம் உதவியைப் பெறுவதற்கு போதுமான நேரமையாக இருக்க மாபியும். ஒவ்வொரு கணக்காகும் மாபிந்துவிட்டதாகத் தோன்றினால், மக்கள் மாபிக்கப்படாத வலியை மறைப்பார்கள். வலியை கடவுளுக்கு நம்பகமான மக்களுக்கும் மான் பெயரிட மாபிந்தால், உடல் ஒன்றாக பிரார்த்தனை செய்யலாம், கவனித்துக் கொள்ளலாம், சமூகத்தைத் தாங்கலாம்.

அழுத்தத்தின் கீழ் நாம் என்ன சொல்வோம்?

எபிரயெர்களின் யாத்ரீகர்கள் வாக்குறுதி தடொலாவில் இராந்தப்போது தங்களுக்காச் சொந்தமானதை ஒப்புக்கொண்டனர். சங்கீதக்காரன் துன்பத்தை நினைவாகிரும்போது கடவுளின் உதவியைப் பற்றி பசீனார். பவல் கிறிஸ்துவைப் பிரகடனப்படுத்தினார், அதே நேரத்தில் அவரது ஊழியத்தில் துன்பத்தின் அடையாளங்கள் இராந்தன.

அவர்களின் பசேசு அழுத்தத்திலிருந்து தப்பிக்கவில்லை. அவர்களுக்காள் என்ன இராந்தது என்பதை அது வளெளிப்படுத்தியது.

நம்பிக்கையான சொற்றொடரான நாம் மீண்டும் கலற மாபியுமா என்பது மட்டும் எங்களைப் பொறுத்தவரான களேவி அல்ல. நற்செய்தியிலிருந்து நமது வார்த்தைகள் எழுகின்றனவா, சத்தியத்திற்கு இடமளிக்கிறதா, கீழ்ப்பிதலுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதுதான். என்ன நடக்கிறது என்பதை நாம் விளக்க மாபியாதபோது இயசே யார் என்று சொல்ல மாபியுமா? வடெகப்படாமல் நாம் உதவி கடேக மாபியுமா? ஒரு நபரின் மீது அதிகாரம் கோராமல் அவரது எதிர்காலத்தைப் பற்றி நாம் பசே மாபியுமா? சாட்சியத்தின் இரண்டு பகாதிகளையும் நாம் சொல்ல மாபியுமா?

விசுவாசம் என்பது அழிக்க மாபியாததாகத் தோன்ற வளேண்டியதில்லை. அது உயிர்த்தொழுகிற கிறிஸ்துவாக்கா சாட்சியாக இருக்க வளேண்டும்.

மயை உண்மை

கிறிஸ்தவ ஒப்புதல் வாக்குமூலம் என்பது உயிர்த்தொழுகிற இயசேவில் நங்குமிடப்பட்ட உண்மைப் பசேசு. அது துயரத்தை இறையாண்மையாக்காமல் துயரத்தை பெயரிட்டு, கடவுள் வளெளிப்படுத்தியதை அவர் வாக்குறுதியளிக்காதவற்றின் மீது கட்டுப்பாட்டைக் கோராமல் அறிவிக்கிறது, மலேம் நமது செயல்களை நம் வார்த்தைகளுடன் ஒத்துப்போகிறது.

இரதய சோதனல

01

சங்கீதம் 116-ல் "நான் நம்பினனே, எனவே நான் பசீனனே" என்பதசை சாற்றியுள்ள சலுழ்நிலகைள் என்ன?

02

2 ககாரிந்தியர் 4:13-ல் சங்கீதத்தல மறேககோள் காட்டுவதற்கு மூன்பு பவால் தனது ஊழியத்தலயும் தூன்பத்தலயும் பற்றி என்ன சொல்லி வருகிறார்?

03

14ஆம் வசனத்தில் மறேககோள் காட்டப்பட்ட உடனயே பவால் என்ன நம்பிக்ககைக்கு பயெரிட்டார்?

04

உண்மலயுள்ளவராக ஒலிப்பதற்காக வலியல மறகைக் அழூத்தம் ககாடூக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களா?

இரதய சோதனல

05

உதவல கடிப்பது, பபுறுப்பறேபது அல்லது நிச்சயமற்ற முபவல ஂதலர்குலவததைத் தவலர்க்க நீங்கல் ஂப்புுதாவது நம்பலக்கயான அறலவல்பபைப் பயன்புுத்தலயலருக்கலறீர்கலா?

06

இயசுுவல ஆண்டவராக ஓப்புக்குலவதற்கும், ஓரு காலல்பல்பட்ட தனல்பப்ட்ட ஆசல நடக்க வுண்டும் ஂன்று அறலவல்பபதற்கும் ஂன்ன வலத்தலயாசம்?

07

உங்கல் சாட்சலத்தலல் ஂந்த பாதலயல நீங்கல் வல்டுவுலுகலறீர்கல்ஃ சலக்கல் அல்லது கடவுலலன் நலதைத்தலருக்கும் கலருபல?

08

நீங்கல் பசுும் கலறலஸ்துவுலன் குணத்தல உங்கலுக்கு நலருக்கமானவர்கல் அனுபவலக்கலறார்கலா?

இரதய சோதனதை

09

உங்களைப் பற்றியும், ஓரூ கழந்தையைப் பற்றியும், வாழ்க்கதை துணையைப் பற்றியும், ஊழியத்தில் உள்ள ஓரூவரையைப் பற்றியும் நீங்கள் என்ன வாக்கியத்தை மீண்டும் மீண்டும் பசீயிரூக்கிறீர்கள்? அது உண்மையம் அன்பும் கடவாளின் பணிக்கூ திறந்த மனதுடன் உள்ளதா?

10

வதோகமத்திலிரூந்து நீங்கள் நம்பிக்கையுடன் என்ன சலல்ல மாபியும், கடவாளிடம் ஓரூ ககோரிக்கையாக நீங்கள் தலொடர்ந்து எததைக் கலொண்டு வர வணே்டும்?

அறிக்கை

நான் என் துயரத்தை மறதைது விசுவாசமாக தலோன்ற மாட்டனே, மலேும் துயரம் மாழூ கதையையும் சலல்ல நான் அனுமதிக்க மாட்டனே. இயசே கிறிஸ்து உயிர்த்தலுழந்தார். அவரூடையை வார்த்ததை உண்மையாக்காவதை நான் பசேவனே, எனக்கூத் தலேவையான உதலிகளை நலேர்மையாகக் கலே்பனே, நான் ஓப்பூக்கலாஸ்கிற கர்த்தரூடன் என் வாழ்க்கையை உடன்பட வலைப்பனே.

பகாதி நான்கு

மண்பாண்டங்களில் இரூக்காம் பொக்கிஷம்

மாக்கிய வதேப்பகாதிகள்: 2 க஁ரிந்தியர் 4:1-18

04

வசனத்தன ஆரம்பத்திலிருந்தே வாசிக்கவும்

மாக்கிய வதேப்பகூதிகள்: 2 க஠ாரிந்தியர் 4:1-18

வதே மதேற்கோள்

இந்தப் ப஠ாக்கிஷம் மண்பாண்டங்களாகிய நம்மிடத்தில் இராக்கிறது; வல்லமையின் மனேமன நம்மால் அல்ல, தவேனால் உண்டாகும்.

வதே மதேற்கோள்

- 2 க஠ாரிந்தியர் 4:7,

தூணை வதேப்பகூதிகள்: 2 க஠ாரிந்தியர் 1:8-11; 3:12-18; 12:7-10; 1 க஠ாரிந்தியர் 12:25-27

"பாதையல் களிமண்ணை எஃகா ஆக்காதா".

பல விசுவாசிகள் சும்மாப் பயத்தன நிவர்த்தி செய்ய பதேதகர் அந்த வரியைப் பயன்படுத்துகிறார். கடவாள் தனது மக்களுக்குள் விலமைதிப்பற்ற ஒன்றை வதைத்துள்ளார் என்பதன நாம் அறிவோம். பின்னர் நாம் நமக்குள் பலவீனத்தன எதிர்கொள்கிறோம்ஃ சதேர்வா, காயம், துக்கம், வரம்புகள் அல்லது நாம் பதிலளிக்க மாடியாத களேவிகள். நமது பலவீனம் என்றால் ப஠ாக்கிஷம் காணாமல் பதேய்விட்டதா என்று நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம்.

பவாலின் பதில் கப்பலின் உருவத்திற்கு மான்பதே த஠ாடங்குகிறது. 2 க஠ாரிந்தியர் 4:6-ல், இயசே கிறிஸ்தாவில் உள்ள அவரது மகிமையைப் பற்றிய அறிவு வளெிப்படுத்தப்படுவதற்காக கடவாள் மனித இதயங்களில் ஒளியைக் க஠ாடப்பதனைப் பற்றி அவர் பசேகிறார். அப்பதேதாதான் அவர், "ஆனால் இந்த ப஠ாக்கிஷம் மண் பாத்திரங்களில் உள்ளது" என்று க஠ுகிறார்.

ஒளி என்பது ஒரு தளெிவற்ற ஆற்றல் உணர்வு அல்ல. இது கிறிஸ்தாவில் கடவாளின் வளெிப்பாட்டான் பிணைக்கப்பட்டள்ளது, மலேம் நற்சயெ்தியை அறிவிக்க பவால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். நாம் கப்பலில் மட்டும் த஠ாடங்கினால், நாம் நினைப்பதன விட வலுவாக இராப்பது பற்றிய பதேதாவான அறிக்கையாக பாதையை மாற்றலாம். பவால் இதவைிடப் பரெிய ஒன்றுடன் த஠ாடங்குகிறார்ஃ கடவாள் இயசேவாக்குள் தனது மகிமையை வளெிப்படுத்தியுள்ளார், மலேம் அந்த நற்சயெ்தியின் சாட்சியை பாதிக்கப்படக்கூடிய மனிதர்களிடம் ஒப்படதைத்துள்ளார்.

பாதையலுக்கும் மண்பாண்டத்துக்கும் உள்ள வறேபாடா தான் பூள்ளி. ப஠ாக்கிஷத்தின் மதிப்பை மண்பாண்டம் விளக்கவில்லை. அதன் பலவீனம் சக்தியின் மலத்தன தளெிவற்றதாக ஆக்குகிறது.

பவால் பாதுகாக்கும் ஊழியம்

இரண்டாம் கொரிந்தியர் என்பது பவால் தனது ஊழியத்தின் தன்மை மற்றும் சலெவா பற்றி வளெளிப்படையாக பசோம் ஒரு கபிதம். அவர் விமர்சனங்களையும் எதிர்ப்புகளையும் எதிர்கொண்டார், மலோம் அவர் தன்னுடைய ஒரு பளபளப்பான, தன்னிறைவு பற்றி நபராக மான்வகைக்க மறுக்கிறார், அவரது தோற்றம் அவரது அதிகாரத்தை நிரூபிக்கிறது.

3ஆம் அதிகாரத்தில், மோசயோடன் தொடர்புடைய மகிமையையும் பழைய உடன்பிக்கையையும் ஆவியின் ஊழியத்தின் மிக உயர்ந்த மகிமையுடன் அவர் வறோபுத்துகிறார். அவர் ஒரு மாக்காடும் மற்றும் கர்த்தரூடைய ஆவி இராக்கம் இடத்தில் காணப்படும் சூதந்திரத்தைப் பற்றி பசோகிறார். இந்த வாதம் 4ஆம் அத்தியாயத்திற்குச் செல்லும்போது, இந்த ஊழியமானது இரக்கத்தின் மலிலும் பறெப்பட்டதால், அவரம் அவரது சக ஊழியர்களும் மனச்சோர்வடையவில்லை என்று பவால் கூறுகிறார்.

அவர்கள் எப்பி அமைச்சர் ஆகிறார்கள் என்பதை அவர் பின்னர் விவரிக்கிறார். மறைக்கப்பட்ட நேர்மையின்மையை அவர்கள் நிராகரிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு நன்மையைப் பறெ கடவாளின் வார்த்தையை சிதைக்கவில்லை. அவர்கள் கடவாளுக்கும் மற்றவர்களின் மனசாட்சிக்கும் மன்னால் சத்தியத்தை வளெளிப்படையாகப் பாராட்டுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே பிரசங்கிக்கவில்லை; அவர்கள் இயசோ கிறிஸ்துவை ஆண்டவராகப் பிரகடனப்படுத்துகிறார்கள்.

இந்த அறிக்கைகள் களிமண் பாத்திரத்தின் உருவத்தை வடிவமைக்கின்றன. பவால் தனது பலவீனத்தைப் போற்றுமாறு மக்களைக் கேட்கவில்லை. துதிதர் ஏன் ஒருபோதும் செய்தியின் மையமாக மாறக்கூடாது என்பதை அவர் விளக்குகிறார். நற்செய்தி ஒரு அமைச்சரின் அழியாததாகத் தோன்றும் திறனிலிருந்து அதன் அதிகாரத்தைப் பறெவில்லை. அது ஊழியராக்கம் அப்பாற்பட்ட கிறிஸ்துவை சாட்டிக்காட்கிறது.

இது தவோலயத்திற்கு ஊழியத்தை ஆராய்வதற்கான ஒரு வழியையும் வழங்குகிறது. ஒரு நபர் உண்மையை கவனக்குறவாகக் கையாளும் போது ஈர்க்கக்கூடியவராகவும், ஆற்றல்மிக்கவராகவும், துண்டிக்கூடியவராகவும் தோன்றலாம். மற்றொருவர் நேர்மையுடன் சவேனை செய்யும் போது சாதாரணமானவராகவோ அல்லது வளெளிப்படையாக சூமையாகவோ தோன்றலாம். நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுவதிலும், அது கையாளப்படும் நேர்மையிலும், அதன் சக்தி செயல்படும் கடவாளிலும் பவால் கவனத்தை செலுத்துகிறார்.

பொக்கிஷம் என்ன?

இந்த பத்தியில், பொக்கிஷம் பவால் இப்போது விவரித்த ஒளியுடன் நெருக்கமாக பிணைக்கப்பட்டுள்ளதுஃ இயசே கிறிஸ்துவின் முன்னால் கடவுளின் மகிமையைப் பற்றிய அறிவு. பாதிய உடன்படிக்கையைப் பற்றிய பவாலின் விவாதம் மூழுவதும் ஆவியின் வலே உள்ளது, ஆனால் 7 ஆம் வசனம் நம்மிடம் உள்ள எந்தவொரு திறனும், லட்சியமும் அல்லது அசாதாரண அனுபவமும் தானாகவே "பொக்கிஷம்" என்று அர்த்தப்படுத்தக்கூடாது.

இந்த பொக்கிஷத்தில் கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்ட உள்ளடக்கம் உள்ளது.

கடவுள் இயசேவாக்காள் செயல்பட்டிருக்கிறார் என்பது நல்ல செய்தி. இதயங்களை அடையும் ஒளி தான் அதை தங்களதைத் தாங்களே உருவாக்க மாபியாது. பவால் மறைக்கவோ அல்லது சிதைக்கவோ மறுக்கம் செய்தி இது. துதிதரின் ஆளமையை சார்ந்து மக்களை வதைத்திருப்பதை விட, கடவுளுக்கு மான் கொண்டோ வரும் அறிவு இது.

எனவதோன், அதை சூமந்து செல்லும் நபர் பலவீனமாக இருக்கும்போது கூட அந்த பொக்கிஷம் விலமைதிப்பற்றதாக இருக்கும். நமது மனநிலை, சகிப்புத்தன்மை, நற்பெயர், ஆரோக்கியம் அல்லது பொது வற்றையுடன் அதன் மதிப்பு உயர்வதும் விழுவதும் இல்லலை. இயசே காரைவான மகிமைமிக்கவர் அல்ல, ஏனெனில் அவரது சாட்சி ஒரு கபினமான வாரத்தைக் கொண்டிருந்தது.

அதே நேரத்தில், மண்பாண்டத்தை செலவழிப்பதற்கு ஏற்றதாகத் தோன்ற பாதையலின் மகத்துவத்தை நாம் பயன்படுத்தக்கூடாது. கடவுள் செய்தியை நபர்களுக்கு ஒப்படைக்கிறார், உபகரணங்களுக்கு அல்ல, மற்றவர்கள் சோர்வடைந்து, அக்கறை இல்லாமல் மாற்ற வண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். பவாலின் உருவம் துதிதனை தாழ்த்தி, கடவுளின் சக்தியை பெரிதாக்குகிறது; அது துதிதரின் உடல் அல்லது மனிதகூலத்தை அவமதிக்க அதிகாரம் அளிக்கவில்லை.

மண்பாண்டம் உண்மையிலயே எளிதில் உடையக்கூடியது

மண்பாண்டம் சாதாரண மண்ணால் செய்யப்படுகிறது. அது விலமைதிப்புள்ள ஒன்றைத் தாங்கினாலும் அழுத்தத்துக்கும் சதேத்துக்கும் ஆளாகலாம். பொக்கிஷத்தைப் பற்றைதால் அந்தப் பாத்திரம் உடையாத இரம்பாக மாறிவிட்டது என்று பவால் சொல்லவில்லை.

இங்கே பொதகரின் வார்த்தை உதவுகிறது: பொக்கிஷம் களிமண்ணை எஃகாக மாற்றுவதில்லை.

நாம் கிறிஸ்துவின் ஒளியை சூழ்ந்து சன்னென்று சோர்வாக இருக்கலாம். நாம் ஒருவருக்காக ஜெபிக்கலாம், இன்னும் நமக்கே ஜெபம் தவேவைப்படலாம். நாம் ஒரு காலம்பத்தை வழிநடத்தலாம், அதை எவ்வாறு வழிநடத்துவது என்பது காறித்து இன்னும் களேவிகள் இருக்கலாம். நாம் வதோகமத்தை கற்பிக்கலாம், இன்னும் பபிப்பு தவேவைப்படும் பகாதிகளான சந்திக்கலாம். நாம் மக்களான ஆழமாக நேசிக்கலாம், அவர்களின் தரேவகளின் வலியை இன்னும் உணரலாம். கிறிஸ்துவின் உடலிடமிருந்து மரத்தாவ கவனிப்பு, ஆலோசனை, ஓய்வா அல்லது உதவி தவேவைப்படும்போது கடவாளின் சக்தி உண்மையானது என்று நாம் நம்பலாம்.

தவேகைகள் எதுவும், கடவாளின் பொக்கிஷம் இல்லான என்பதை நிரூபிக்கவில்லை.

சில விசுவாசிகள் மனித வரம்புகள் மறைந்துவிட்ட விசுவாசத்தின் ஒரு பதிப்பை மூன்வகைக் அழுத்தத்தின் கீழ் வாழ்கின்றனர். சோர்வாக இருப்பதற்கு அவர்கள் மன்னிப்பு கேட்கிறார்கள். அவர்கள் துக்கத்தை மறைக்கிறார்கள், எனவே மற்றவர்கள் தங்கள் நம்பிக்கையை களேவி கேட்க மாட்டார்கள். ஆதரவின் தவேயை அவர்கள் ஒரு சங்கடமாக விளக்குகிறார்கள். ஒரு வலுவான வாக்காமலம் பலவீனம் காறித்து நேர்மையான கணக்கு இல்லான என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

பவாலின் தண்டனை அந்த அழுத்தத்தை நிராகரிக்க நமக்கு அனுமதிக்கிறது. பொக்கிஷம் எஃகாக கொண்டுவகைக்கப்பட்டது என்று அவர் கறிவில்லை. அவர் கப்பலுக்கு துல்லியமாக பெயரிட்டார்.

தவேன் ஏன் இந்த வறோபாட்டை வெளிப்படையாக வைத்திருக்கிறார்

இதற்கு மூரணாக பவால் இவ்வாறு கிறுகிறார்ஃ "வல்லமையின் சிறப்பானது கடவுளிடையே, நமக்கானது அல்ல".

தவிதர் மூழ் மாபிவையாம் விளக்க மாபிந்தால், தவிதர் மூழ் வரத்தையும் பறெலாம். ஒவ்வொரு தவேயையும் பறித்தி செய்ய நமது பலம் பதோதமானதாகத் தோன்றினால், நாம் மதெவாக நமது சார்புறத்தை மறந்துவிடலாம். மண்பாண்டம் எதை வழங்க மாபியும் என்பதற்கும் நற்செய்தி எதை நிறவைறோகிறது என்பதற்கும் உள்ள பாலப்படும் வறோபாடு கடவுளிடம் கவனத்தை சலுத்துகிறது.

ஒவ்வொரு பலவீனமும் தானாகவே நல்லது அல்லது ஒவ்வொரு காயமும் ஒரு பாடம் கற்பிக்க கடவுளால் அனுப்பப்பட்டது என்று இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. மற்றொரு நபரின் நோய், இழப்பு அல்லது அதிர்ச்சியை சாதாரணமாக விளக்க வேதம் நமக்கு எந்த உத்தரவையும் அளிக்கவில்லை. மனித உடல்கள் ஒரு வீழ்ந்த உலகில் பாதிக்கப்படுகின்றன. மக்கள் தீங்கு விளைவிக்கும் தரேவாகளை செய்கிறார்கள். அநீதி அப்பாவி மக்களை காயப்படுத்தலாம். நம்மால் மாபிந்த பதோதெல்லாம் சில சமகைகளை கறகைக் வணேடும் அல்லது அகற்ற வணேடும்.

பவாலின் கருத்து மிகவும் துல்லியமானதுஃ பாதிக்கப்படக்கூடிய ஒரு அமைச்சரில் கூட, நற்செய்தியின் மலம் உயிரைக் கொடுக்கும் சக்தி கடவுளுக்கு சொந்தமானது. பலவீனம் அந்த சக்தியை பறிக்கவோ அல்லது அதன் மலத்தை நம்மிடம் மாற்றவோ மாபியாது.

எனவே, ஓர் தவோலயம் எப்பி சகிப்புத்தன்மையைக் கொண்டாடுகிறது என்பதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். கபினமான காலகட்டத்தில் ஒருவரைத் தக்கவதைத் கடவுளுக்கு நாம் நன்றி சொல்லலாம். அந்த நபருக்கு கவனிப்பு தவேயை, சமையைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டாமா, தீங்கு விளைவிக்கும் நிலையை எதிர்கொள்ள வேண்டாமா என்றும் நாம் கேட்க வேண்டும். கடவுளின் வலிமையைப் போற்றுவதற்கு நாம் அவரது ஊழியரைப் பறக்கணிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

தவேனதைச் சார்ந்திரூப்பது தோல்வியல்ல

பலவீனத்தையும் தோல்வியையும் நாம் பரெம்பாலும் ஓரே பொருளபைப் பபோல பயன்படுத்துகிறோம். பால் அப்பபிச் சயெய்வில்லலை.

ஓரூ நபர் தனியாக ஓரூ சூமயை சூமக்க மூபியாது, இன்னும் விசுவாசமாக இரூக்க மூபியும். அவர்களுடன் ஜபெிக்கவபோ, நடமைறபைப் பொறுப்புகளபை நிறவைறேற்றவபோ அல்லது ஓய்வபெுக்கவபோ அவர்களுக்கு இன்னொரூ நபர் தவேபைப்படலாம். அந்த உதவியபைப் பபெறுவது அவரது உடல் மலில் கடவாளபை ஏற்பாடூ மீதான நம்பிக்கையபை வபெளிப்பாடாக இரூக்கலாம்.

தவோலயம் என்பது தன்னிறவை பபெற்ற விசுவாசிகளபை கலிட்டம் அல்ல, அதே சவேயபில் பங்கறேபது மட்டூமே பகிரப்பட்ட சயெல்பாடூ. கிறிஸ்துவபை சரீரத்தபை மற்ற இடங்களபில் ஓரூவரூக்கொரூவர் தவேபைப்படும் மற்றும் ஓரூவரூக்கொரூவர் தூன்பப்படூகிற உறுப்புகள் என்று பவூல் விவரிக்கிறார். ஓரூ மண்பாண்டம் அழூத்தத்தில் இரூந்தால், சமலிகத்தபை சரியான பதில் எப்பபோதும் அதிக சூமந்து சபெல்வதன் மலில் அதன் வலிமயை நிரூபிக்கக் கபேபது அல்ல. சில நரேங்களபில் விசுவாசமான பதில் அரூகில் வந்து சூமயை சூமக்க உதவாவதாகும்.

இது கூடும்பங்கள் மற்றும் அமசைச்சகங்களபில் மூக்கியமானது. உதவி கபேகூம் பபெற்றோர் அதிகாரத்தபை ஓப்படபைபது அவசியமில்லலை. பொறுப்பபைப் பகிரந்து கொள்ளும் ஓரூ பபோதகரூக்கூ நம்பிக்கபை இல்லாதது அவசியமில்லலை. சிகிச்சயை நூடும் நபர் பிரார்த்தனபை தோல்வியடபைந்ததாக அறிவிக்கவில்லலை. தூக்கப்பட நரேம் தவேபைப்படும் ஓரூவர் உயிர்த்தபெறுதலபை நம்பிக்கயை நிரூகரிக்கவில்லலை.

நாம் தனியாக இரூந்தால் பபோதும் என்று சபென்ன பரெமயை சார்பூ வபெளிப்படூத்தலாம். உதவி சயெய்த தயாராக உள்ளவர்கள் மலிமாகவூம் அது கடவாளபை தாராள மனப்பான்மயை வபெளிப்படூத்தலாம்.

பவால் தன்னுடைய பலத்தின் எல்லகைகளை அறிந்திராந்தார்

2 கொரிந்தியர் பூத்தகத்தின் தொடக்கத்தில், ஆசியாவில் இருந்த பிரச்சனைகளை பவால் நினைவு கவிர்கிறார், அது அவரை தனது பலத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக வதைத்தது. அவரால் அவரது தோழர்களும் வாழ்க்கையின் போது கலிட ஏமாற்றமடைந்ததாக அவர் கவிருகிறார். அந்த அனுபவம் எவ்வளவு தீவிரமானது என்பதை அவர் மறைக்கவில்லை. இறந்தவர்களை எழுப்புகிற கடவுளை நோக்கிய அவர்களின் நம்பிக்கையை அது திரும்பியது என்றும், கொரிந்தியர்களின் உதவியை பிரார்த்தனை மூலம் ஒப்புக்கொள்கிறார் என்றும் அவர் கவிருகிறார்.

இந்த பத்தி 4ஆம் அத்தியாயத்தில் "விரக்தியில் இல்லை" என்ற ஆழமற்ற வாசிப்பதைத் தடுக்கிறது. விசுவாசமுள்ள மக்கள் ஒருபோதும் அதிகமாக உணராதவர்கள் அல்லது ஒவ்வொரு நொக்கியிலும் அவர்களின் உணர்ச்சிகள் மூழாமையாக நிலைத்திருக்கும் என்று பவால் கவிரவில்லை. உயிர்வாழ்வது நிச்சயமற்றதாகத் தோன்றிய ஒரு கடமையான அனுபவத்தை அவர் விவரிக்கிறார்.

அவரது சாட்சியத்தில் கடவுளின் விடூதலை மற்றும் மற்ற விசுவாசிகளின் பங்கேற்பு ஆகிய இரண்டும் அடங்கும். "கடவுள் என் பலம் என்பதால், உங்கள் பிரார்த்தனைகள் தவேயற்றவை" என்று அவர் சொல்லவில்லை. அவர்களின் பிரார்த்தனைகளை கடவுள் வழங்கிய உதவியின் ஒரு பகுதியாக அவர் பார்த்தார்.

ஒரு நபர் விளிம்புக்கு அருகில் இருப்பதை உணராமல் பரவங்கள் உள்ளன. அத்தகைய பரவத்தில், பதில் வலுவாக ஒலிப்பதற்கான கோரிக்கையாக இருக்கக்கூடாது. அது ஒருவரை அழைப்பது, கவனிப்பதை நாடவது, பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள அனுமதிப்பது மற்றும் கிடக்கக்கூடிய உதவியைப் பெறுவது போன்றதாக இருக்கலாம். கடவுள் அருகில் வதைத்துள்ள மக்களை அடவைதற்குள் விசுவாசம் கடவுளின் பலத்தை அடைய மாபியும்.

வலிமனை பலவீனத்தில் புரணமாக்கப்பட்டது

பின்னர் அதே கடிதத்தில், "மாம்சத்தில் உள்ள மாள்" பற்றி ஆண்டவரிடம் வணேடிக் கொண்டதை பவால் விவரிக்கிறார். அந்த மாளின் துல்லியமான தன்மை ஒவ்வொரு விவரத்தையும் உறுதியாக அடையாளம் காண உதவும் வகையில் விளக்கப்படவில்லை. பவால் அதை விட்டுச் செல்லுமாறு கேட்டதாகவும், கடவுளின் கிருபையின் போதுமான தன்மை மற்றும் பலவீனத்தில் தெய்வீக வலிமையின் வளிப்பாட காரித்து ஒரு பதிலைப் பெற்றதாகவும் கூறுகிறார்.

அந்த பத்தி நிவாரணத்திற்கான பிரார்த்தனையைப் பொருத்தமற்றதாக ஆக்காது. பவாலும் பலமுறை நிம்மதிக்காக ஜபித்தார். ஒவ்வொரு துன்பப்படும் நபராகும் தங்கள் சூழலை இரக்க வணேடும் என்று கடவுள் மாபிவ செய்திருக்கிறார் என்று சொல்லவும் அது நம்மைக் அனுமதிக்காது. ஒவ்வொரு நபரின் நிலைக்கும் பவாலின் தனிப்பட்ட பதில் எங்களிடம் இல்லை.

இது கடிதத்தில் உள்ள ஒரு கருப்பொருளை வலுப்படுத்துகிறது. கடவுளின் சக்தி மனிதனின் எல்லைகள் அனைத்தும் மறைந்துவிடுவதைச் சார்ந்தது அல்ல. தவேயைத் தெளிவாகத் தெரிந்திருக்கும் ஒருவரின் மலம் கிறிஸ்துவால் நிலைநிறுத்தவும் வலையைச் செய்யவும் மாபியும்.

பலவீனமும் ஆதிக்கமும் ஒன்றாக செல்லலாம் என்று போதகர் கூறுகிறார். அதற்கு கவனமான வரையறை தேவை. விசுவாசியின் அதிகாரம் தனிப்பட்ட பாதிப்பில்லாதது அல்லது ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் கட்டுப்பாடு அல்ல. அது கிறிஸ்துவில் தங்கியுள்ளது. அவரால் கைவிடப்படாமல் நாம் பலவீனமாக இருக்கலாம். அவருக்குச் சொந்தமானதை இழக்காமல் நமக்கு உதவி தேவைப்படலாம். நாம் விளவைகை கட்டளையிட மாபியாமல் போகலாம், இன்னும் விசுவாசமான கீழ்ப்படிதலுக்கு அழைக்கப்படலாம்.

இந்த பத்தியில் உள்ள வலிமனை தன்னிறைவின் மறைக்கப்பட்ட வழங்கல் அல்ல. இது போதுமான இறைவனுடைய கிருபை.

பலவீனத்தைத் தவறுக்காச் சாக்காக மாற்றாதீர்கள்

நமது வரம்புகளான அங்கீகரிப்பது நம்மனை நேர்மையானவர்களாக மாற்ற வணேட்டும், அலட்சியமாக அல்ல.

பலவீனங்கள் உள்ளன, அவை மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் வபிவங்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பதால் நாம் வளெச்சத்திற்கு ககொண்ட வர வணேட்டும். ஒரு நபர் தாங்கள் சகோர்வாக இருப்பதாகக் கலறி ககொடமயை மன்னிக்க மாபியாது. ஒரு தலவைவர் தான் மனிதர்கள் என்று மட்டும் கலறி பகொறுப்பாக்கலறலதை தவிர்க்க மாபியாது. ஒரு பகெற்றகோர் வலேயை அழுத்தத்திற்கு மாறையிடுவதன் மலில் ஒரு கழந்தையின் பயத்தனை நிராகரிக்க மாபியாது. ஒவ்வொரு பரிச்சினையையும் ஒரு மண் பாத்திரத்தின் அடயைளம் என்று அழபைப்பதன் மலில் ஒரு விசுவாசியால் கற்றுக்ககொள்ளவகோ, மன்னிப்பு ககேட்கவகோ அல்லது மாற்றவகோ மறுக்க மாபியாது.

பவாலின் மனத்தாழ்மனை தார்மீக ஒருமனைப்பாட்டனை உள்ளடக்கியது. மான்னதாக 4ஆம் அத்தியாயத்தில், அவர் நேர்மையின்மனை மற்றும் கயையாளுதலனை நிராகரிக்கிறார். பலவீனத்தை ஒப்பாக்ககொள்ளும் அதகே அப்பகோஸ்தலனும் ககடவாளுக்காம் மற்றவர்களுக்காம் மான்னால் தனது ஊழியத்தனை சத்தியத்திற்கு ஒப்பாக்ககொடக்கிறார்.

எனவகே இருக்கம் தகவேபைப்படும் ஒரு வரம்பாக்காம் மனந்திரும்புதல் தகவேபைப்படும் ஒரு பாவத்திற்காம் இடயை நாம் வகேறுபுடத்திக் காட்ட வணேட்டும். சில நகேரங்களில் இருவரும் கலிட இருப்பார்கள். ஒரு நபர் சகோர்வாக இருக்கலாம் மற்றும் ககடமயைகப் பசேக்கலிடும். அவர்களுக்கு ஓய்வ தகவேனை, அவர்கள் தங்கள் வார்த்தகைளாக்கு பகொறுப்பகே வணேட்டும். யாராவது தாக்கப்பட்டு ககடம்பத்திலிருந்து விலகி இருக்கலாம். அவர்களுக்கு மகென்மனை தகவேனை, ஒவ்வொரு நபரும் நியாயமாக எடுத்துச் சகெல்லக்கலிடயதனை பற்றி ககடம்பத்திற்கு நகேர்மயான தகொடர்பு தகவேபைப்படலாம்.

கிருபகைக்கு பகொய்யான சாக்காப்பகோக்குகள் தகவேயில்லனை. ககடவாள் தனது கவனிப்பனை விலக்கிக் ககொண்டதாக பசாங்கு சகெய்யாமல் தவறு என்ன என்பதனை ஒப்பாக்ககொள்ள இது நமக்கு ஒரு வழியனை அளிக்கிறது.

காயங்களை அடையாளமாகக் கருத வணேட்டாம்

அழுத்தம் தொடர்பும் போதா, ஒரு நபர் தங்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பதன் மூலம் மட்டுமே தங்களை விவரிக்கத் தொடங்க முடியும். "நான் உடனெந்துவிட்டேன்" என்று அவர்கள் கூறலாம், மலும் "நான் காயமடைந்துள்ளேன்" என்று அர்த்தம். அவர்கள் சோர்வாக, நோய்வாய்ப்பட்ட, துயரமடைந்த அல்லது உறுதியாக இல்லாததால் "நான் பயன்படுத்தப்பட முடியாது" என்று கூறலாம். கப்பலின் பூலப்படும் நிலை தங்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றிய மூல உண்மையாகவும் மாறிவிட்டது என்று அவர்கள் நம்பலாம்.

பவலின் உருவம் அந்த மூலவாக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறது. கப்பலின் பலவீனம் உண்மையானது, ஆனால் அது மட்டுமே உண்மை அல்ல. பொக்கிஷம் எஞ்சியுள்ளது. ஒளியைக் கொடுத்த கடவுள் எஞ்சியிருக்கிறார். எதிர்கால உயிர்த்தெழுதலை பவல் பின்னர் எஞ்சியிருக்கும் அத்தியாயத்தில் பெயரிடுவார்.

ஒவ்வொரு நபரும் ஒவ்வொரு பணியையும் தொடர வணேட்டாம் என்று அர்த்தமல்ல. சில வலைகள் ஒரு பருவத்திற்கு ஒதுக்கப்பட வணேட்டாம். சில பொறுப்புகள் மாற்றப்பட வணேட்டாம். சில வகையான காண்ப்புத்தலுக்கு மெதுவான வகை மற்றும் பொருத்தமான சிகிச்சை தேவைப்படுகிறது. பொக்கிஷத்தின் இருப்பு ஒவ்வொரு அட்டவணையையும் வாரியாக மாற்றாது.

இதன் பொருள் நமது மதிப்பு மற்றும் சொந்தமானவை திறன் மாற்றத்தால் ரத்து செய்யப்படவில்லை. தற்போது நாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடியதை விட அதிகமாகவே இருக்கிறோம். கடவுளடைய மக்களுடனான உறவு மூலவற்ற வலுவாகத் தோன்றும் அவர்களின் திறனைப் பொறுத்தது அல்ல.

காண்ப்புத்த ஒரு ஊழியப் பாத்திரத்தை நிறுத்த வணேட்டிய ஒரு நபர் அதன் மூலம் பொக்கிஷத்திலிருந்து காலியாக இல்லலை. பொது சவேயை நோய் கட்டப்படுத்துகிற ஒரு நபர் கிறிஸ்துவின் ஒளியை இழக்கவில்லை. ஆற்றல் காறைந்த ஒரு பெற்றோர் மனத்தாழ்மை, அன்பு மற்றும் உதவியைப் பெறுவதற்கான விரப்பம் ஆகியவற்றின் மூலம் கடவுளின் கிருபையை இன்னும் காணலாம்.

வளளிப்பாற மனிதனும் உள்ளார்ந்த பாதுப்பித்தலும்

4ஆம் அதிகாரத்தின் மூலத்தில், வளளிப்பாற நபர் அழிந்து கொண்டிருந்தாலும், உள்நோக்கிய நபர் நாளுக்கு நாள் பாதுப்பிக்கப்படுகிறார் என்று பவல் கூறுகிறார். பின்னர் அவர் நித்திய மகிமையின் எடையையும், காணப்படாத விஷயங்களையும் நோக்கிப் பார்க்கிறார்.

இது கப்பலின் உருவத்தை அதன் இறுதி அபிவானத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. பவல் தனது தற்போதைய உடல் சிதவிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை என்பது களிமண் என்றென்றும் தொடரப்படாமல் இருக்கும் என்ற வாக்குறுதி அல்ல. கடவுள் இப்போது தனது மக்களைப் பாதுப்பிக்கிறார் என்றும், இயசூவின் உயிர்த்தொழுவதால் பாதுகாக்கப்பட்ட வாழ்க்கைக்கு அவர்களைக் கொண்டுவருவார் என்றும் வாக்குறுதி அளிக்கப்படுகிறது.

"உள்நோக்கிய பாதுப்பித்தல்" என்பது வளளிப்பாற நபரை பாறக்கணிக்க பயன்படுத்தப்படக்கூடாது. பவலின் சொந்தக் கணக்கு உடல் ரீதியான துன்பத்தை உண்மையானதாக கருதுகிறது. அவரது நம்பிக்கை அவருக்கு முன்னோக்கத்தை தருகிறது; அது வலியை அலட்சியப்படுத்துவதைக் கற்பிக்காது.

அவர் விவரிக்கும் தினசரி பாதுப்பித்தல், கடவுளின் உதவி ஒரு நாளில் ஒரு முறை பிறைப்படலாம் என்பதையும் கூறிக்கிறது. ஒரு மூலம் எதிர்காலத்தைப் பற்றியும் பாதுகாப்பாக உணர போதுமான வலியை நாம் அபிக்கபி கேட்கிறோம். கடவுள் நமக்கு முன் உள்ள நாளுக்கு கிருபை தரலாம், பின்னர் நாளை அவரை மீண்டும் தடே அழைக்கலாம்.

அந்த சார்பு தாழ்மையாக உணர மூடியும். இது நெருங்கிய இடமாகவும் மாறலாம். வலியை நமக்குள் சமீகிக்கப்பட்ட ஒரு உடமையாக கருதுவதை நிறுத்திவிட்டு, அதை அருகில் இருக்கும் கர்த்தரின் உதவியாகப் பிறை கற்றுக்கொள்கிறோம்.

மண்பாண்டம் காடும்பத்திற்கும் சபைக்கும் கற்பிப்பது

மண் பாத்திரங்களை நாம் எவ்வாறு பூரிந்துகொள்கிறோம் என்பது ஒருவருக்கொருவர் நாம் நடத்தும் விதத்தை பாதிக்கிறது.

ஒரு பெற்றோருக்கு உதவி தேவையென்பதோடு ஒரு காடும்பத்தினர் கவனித்துக்கொண்டே பெற்றோரின் தலமையை மதிக்கலாம். ஒரு வாழ்க்கைத் துணை அமையக்கூடிய தாங்குவார் என்று எதிர்பார்க்காமல் மற்றொருவரின் சகிப்புத்தன்மையைப் பாராட்டலாம். கவனிப்பதைக் கட்டி ஒரு பொறுப்பான நடவடிக்கை, அவமானத்திற்கு அல்ல என்பதை கழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஒரு ஊழியத்தால், தொடர்ந்து கிடக்காமல் ஊழியர்களின் ஆன்மீகத்தின் அளவீட்டைச் செய்யாமல், அவர்களை மதிக்க முடியும்.

தவோலயம் பலவீனத்தையும் உள்ளடக்கிய சாட்சியத்திற்கு இடமளிக்க வேண்டும். சிரமமின்றி மட்டுமே வற்றுகள் வரவழைக்கப்பட்டால், உடல் பிரார்த்தனை செய்து சவேனை செய்யக்கூடிய இடங்களை மக்கள் மறைப்பார்கள். பாதிப்புக்கு வதந்தி அல்லது விரைவான தீர்ப்பு ஏற்பட்டால், உறுப்பினர்கள் அறியப்படாத நிலையில் இருப்பதன் மூலம் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள கற்றுக்கொள்வார்கள்.

பலுவலின் வார்த்தைகள் ஒரு வித்தியாசமான கலாச்சாரத்தை அழைக்கிறது. நற்செய்தியை பொக்கிஷமாகக் கொண்ட ஒன்று, மனித வரம்புகளைப் பற்றிய உண்மையைச் சொல்கிறது, பொறுப்புக்கூறலை கடப்பிடுகிறது மற்றும் அக்கறையைப் பகிர்ந்து கொள்கிறது. அத்தகைய சமூகத்தில், சோர்வாக இருக்கும் ஒருவர், கடவுள் இன்னும் அவர்களை நேசிக்கிறார் என்பதை மாதலில் நிரூபிக்காமல், "எனக்கு உதவி தேவை" என்று சொல்லலாம்.

நமது புகழை எங்கு சலுத்த வேண்டும் என்பதையும் நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம். ஒருவரை ஆசீர்வதிக்க கடவுள் ஒரு சாதாரண, வரையறுக்கப்பட்ட நபரைப் பயன்படுத்தும்போது, அந்த நபருக்கு நாம் சரியாக நன்றி சொல்லலாம். ஆனால் அவர்களை தீண்டத்தகாத ஹீரோவாக மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. வல்லமையின் சிறப்பானது கடவுளுக்கு சொந்தமானது.

பொக்கிஷம் காணாமல் போகவில்லை

"என் நம்பிக்கை உண்மையானதாக இருந்தால், அது என்னை அவ்வளவு ஆழமாக பாதிக்காது" என்ற வதேனையான அனுமானத்தை மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு சொற்பொழிவு கடேபவர்களைக் கடே்கிறது.

2 கொரிந்தியர் 4 இன் அவசியமான மாபிவாக பவால் அதை அங்கீகரிக்க மாட்டார். மூழு படமும் விலமைதிப்பற்ற பொக்கிஷத்திற்கும் பாதிக்கப்படக்கூடிய கொள்கலனுக்கும் இடையிலான உண்மையான வறோபாட்டைப் பொறுத்தது. வாழ்க்கையின் எடையை உணராவது இதயத்தில் உள்ள கடவுளின் ஒளிக்கூ மாரணானது அல்ல.

நாம் வவெவ்வேறு களேவிகளைக் கடேக் வணேட்டும். இந்த சூமையை நான் வவெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருவனோ? எனக்கு உரிய உதவி கிடைக்குமா? நான் நற்செய்தியை நேர்மையாக கையாள்கிறனோ? நான் வலுவாகத் தோன்றுவதற்கான என் திறனை விட கிறிஸ்துவில் என் நம்பிக்கையை வைக்கிறனோ? தீங்கு விளைவிக்க அவர்களான அனுமதிக்காமல் சார்பு கற்றுக்கொடுக்க எனது வரம்புகளை நான் அனுமதிக்கிறனோ?

பலவீனத்திற்கான பதில் நாம் எஃகா என்று பாசாங்கு செய்வது அல்ல. கடவுள் கப்பலில் எதனை வைத்திருக்கிறார் என்பதை அறிவதும், அதன் சக்தி யாரிடமிருந்து வருகிறது என்பதை நம்புவதும், அதனை சூமந்து செல்லும் நபரனை பாத்திசாலித்தனமாக கவனித்துக்கொள்வதும் ஆகும்.

மைய உண்மை

நற்செய்தியின் சக்தி அவருடையதாக அங்கீகரிக்கப்படுவதற்காக கடவுள் கிறிஸ்துவின் ஒளியை பாதிக்கப்படக்கூடிய மக்களுக்கு ஒப்படைத்தார். நமது வரம்புகள் நேர்மையான சார்பு, பாத்திசாலித்தனமான கவனிப்பு, பகிரப்பட்ட சூமகைள் மற்றும் பொறுப்புக்கற்றல் ஆகியவற்றைக் கோருகின்றன; அவை அவரது பொக்கிஷம் மறைந்துவிட்டது என்பதை நிரூபிக்கவில்லை.

இரதய சோதனத

01

"இந்தப் பதாக்கிஷத்தத" பற்றி பவல் பசுவதற்கு மூன்பு 2 கதாரிந்தியர் 4:6 ததத அடதயாளம் காட்டுகிறத?

02

நதீர்ததத மற்றும் கிறிஸ்துவதப் பிரசங்கிக்க 1 மாதல் 5 வசனங்களில் பவல் அளித்த அறிக்கைகள் பாத்திரத்தின் அர்த்தத்தத எவ்வாறு வடிவதகைகின்றன?

03

பதாக்கிஷம் தண் பாத்திரங்களில் எட்த்துச் சதெல்லப்படுகிறதத என்று பவல் ஏன் கூறுகிறார்?

04

உங்கள் வாழ்க்கையில் கடவாள் சதெல்பட மூடியாதத என்பதற்கு என்ன பலவீனம் அல்லதத வரம்பு ஆதாரமாக நீங்கள் விளக்கியுள்ளீர்கள்?

இரதய சோதனல

05

உங்கள் கும்பம், தவோலயம் அல்லது ஊழியத்தில் இரப்பதல விட வலுவாகத் தோன்றுவதற்கான அழுத்தத்தல நீங்கள் உணர்ந்திருக்கிறீர்களா?

06

ஐபெம், ஓய்வூ, சிகிச்சல, ஆலோசனல அல்லது பகிரப்பட்ட பொறுப்பு உங்களுக்கு எங்கே தவலைப்படலாம்?

07

ஓரவரின் பராமரிப்பின் தவலையல பாறக்கணித்த அதே நரேத்தில் அவரது சகிப்புத்தன்மலயல நீங்கள் பாராட்டியிருக்கிறீர்களா?

08

மனந்திரும்புதலும் மாற்றமும் தவலைப்படும்போது "பலவீனம்" என்று நீங்கள் மன்னித்த தீங்கு விளலவிக்கும் நடவடிக்கல ஏதலனும் உள்ளதா?

இரதய சோதனல

09

2 க஁ரிந்தியர் 1:8-11 கடும்யான அழூத்தம், தவேனசைச் சார்ந்திரூத்தல், மற்ற விசுவாசிகளின் ஜபெங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி என்ன கற்பிக்கிறது?

10

ப஁க்கிஷத்தின் மதிப்பு மற்றும் கப்பலின் பராமரிப்பின் தவேன ஆகிய இரண்டயும் நீங்கள் கண்டால், சவேன பற்றிய உங்கள் புரிதல் எவ்வாறு மாறும்?

11

உங்களுடன் சும்யை சும்க்க யார் உதவினார்கள்? யாரூடயை சும்யை ப஁றுப்புடன் சும்க்க நீங்கள் உதவ முடியும்?

12

மூழ் எதிர்காலத்திற்கும் நீங்கள் ப஁துமான வலுவாக உணர்கிறீர்கள் என்று க஁ராமல் இன்று கடவாளின் புதுப்பிப்பைப் ப஁றுவதன் அர்த்தம் என்ன?

அறிக்கை

நான் கிறிஸ்துவின் ஒளிக்கூக் கடாக்கப்பட்ட ஓர் மண் கப்பல். நான் என் வரம்புகளைப் பற்றி உண்மயைச் ச஁ல்வனே, எனக்கூத் தவேயான உதவியைப் ப஁றுவனே, என் நடத்தகைக் ப஁றுப்பறேபனே, கடவாஸுக்கா அவரூடயை சக்திக்கான மகிமயை வழங்குவனே. என் பலவீனம் ப஁க்கிஷத்தை விலமைதிப்பற்றதாக மாற்றாது.

[illegible]

பக்தி ஐந்தா

தூன்பமம் “இரூப்பினும்” என்பதும்

மாக்கிய வுதேப்பகாதிகள்: 2 கஹரிந்தியர் 4:7-18

05

வாக்கியத்தின் இரூபாதிகளும் நிலைத்திரூக்கடும்

மாக்கிய வதேப்பகாதிகள்: 2 க஠ாரிந்தியர் 4:7-18

வதே மதேக஠ோள்

நாங்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நரூக்கப்பட்டாலும் நசூக்கப்படவில்லை;
காழ்ப்பமடனந்தாலும் நம்பிக்கையற்றவர்களாகவில்லை.

வதே மதேக஠ோள்

- 2 க஠ாரிந்தியர் 4:8,

தூணை வதேப்பகாதிகள்: 2 க஠ாரிந்தியர் 1:8-11; 7:5-7; சங்கீதம் 13; ர஠ோமர் 8:35-39; 2 தீம஠ோத்தயோ 4:16-18

நற்செய்தியின் ப஠ாக்கிஷம் மண் பாத்திரங்களில் எடூத்துச் சலெல்லப்படூகிறது என்று பவூல்
க஠றியுள்ளார். அத்தகைய ஓரூ கப்பலில் வாழ்க்கை எப்படி இரூக்கூம் என்பதை அவர் இப்ப஠ோதூ
நமக்கூக் காட்டூகிறார்.

இரண்டூ வசனங்களில், அவர் நான்கூ அனுபவங்களை பயெரிட்டூள்ளார்ஃ பல பக்கங்களிலிருந்து
வரூம் அழூத்தம், காழ்ப்பம், தூன்பாறுத்தல் மற்றும் வீழ்த்தப்படூதல். ஓவ்வ஠ன்றையூம் த஠டார்ந்து
இரூதியாக என்ன நடக்கவில்லை என்பதூ பற்றிய அறிக்கை வரூகிறது. ப஠ோதகர் இந்த மூறகைகூ
கவனத்தை ஈர்க்கிறார்ஃ மாதல் பாதி பவூலூக்கூ என்ன நடந்ததூ என்பதை நமக்கூச் ச஠ல்கிறது;
இரண்டாவதூ இரூதியில் என்ன செய்ய மாபியவில்லை என்பதை நமக்கூச் ச஠ல்கிறது.

எங்களூக்கூ இரண்டூ பகாதிகளூம் தவேை. மாதல் பகாதியை மட்டூமதே நாம் பபித்தால், சிக்கல் மூழூ
சட்டகத்தையூம் நிரப்பூகிறது. இரண்டாவதூ பகாதியை மட்டூமதே நாம் பபித்தால், பவூல் ஓரூப஠ோதூம்
தூன்பப்படாமல் இரூப்பதூ ப஠ோல் நாம் செயல்படத் த஠டங்கலாம். உண்மையான தூயரத்தையூம்
உண்மையான நிலைத்திரூக்கூம் கரூணையையூம் ஓன்றாக வதைத்திரூப்பதில் பாதையின் சக்தி
உள்ளது.

பவூலின் வார்த்தகைள் சாட்சியாக இரூக்கின்றன, விசுவாசிகள் எப்ப஠ோதூம் அமதைதியாக இரூக்க
வணேட்டூம் என்ற விதி அல்ல. ஓவ்வ஠ாரூ ஆபத்தூம் உடனடியாக உடல் மீட்பில் மாபிவடையூம் என்று
அவர்கள் உரூதியளிக்கவில்லை. பின்னர் அத்தியாயத்தில் அவர் தனதூ வளிப்பூற வாழ்க்கை
தயேந்துப஠ோனதூ பற்றி பசூகிறார் மற்றும் உயிர்த்தழூதலில் தனதூ நம்பிக்கையை வகைக்கிறார்.
இயசேவை எழூப்பிய கடவாளை அவர் நம்புவதால், தூன்பத்தால் இரூதியாக அழிக்க மாபியாதூ
என்பதை அவர் பயெரிட மாபியூம்.

இந்த வாக்கியங்களை நமக்கதே ப஠ாரூத்துவதற்கூ மூன், பவூலை நதேர்மையாக விவரிக்க அவர்களை
நாம் அனுமதிக்க வணேட்டூம்.

எல்லா இடங்களிலும் சிரமம்

மாதல் படம் பல திசைகளில் இருந்து வரும் அழுத்தம். ஒரு பிரச்சனை தொடங்குவதற்கு முன்பு மற்றொரு பிரச்சனை மூலிவாக்கு வரவில்லை. பவலின் ஊழியமானது எதிர்ப்பயையும், உடல் ரீதியான ஆபத்தையும், உறவுகளில் அழுத்தத்தையும், தவாலயங்கள் மீதான அக்கறையையும் கொண்டுவந்தது. அவர்களுக்கு இடையே ஒரு தளையான ஓய்வாடன் அவர் ஒரு நேரத்தில் ஒரு நேரத்தை கிட நேரத்தியான சிரமத்தை எதிர்கொள்ளவில்லை.

அந்த அனுபவத்தை பலர் அங்கீகரிக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் வலையை அச்சங்களும், மறுபுறம் காடும்பத்திற்கு தவலை. நிதி பொறுப்பாணர்வா நோயைச் சந்திக்கிறது. ஒரு திராமணத்திற்கு கவனம் தவலைப்புகையில் ஒரு காழந்தையின் பாராட்டம் தொடர்கிறது. ஒரு தலவைவர் தனிப்பட்ட மறையில் தாக்கத்தை சாமந்து சலல்லும் பாராது மற்றவர்களை கவனித்தாக்கொள்கிறார். அழுத்தம் எப்போதும் வியத்தகு அல்ல, ஆனால் அதன் கவிப்பு கனமாக மாறும்.

பவல் அந்த அழுத்தத்தை கற்பனை என்று அழைக்கவில்லை. இதேபோல், தங்களுக்கு என்ன அழுத்தம் கொடுக்கிறது என்பதைப் பற்றிய உண்மையைச் சொல்லுமாறு பாரதகர் கடைபவர்களை வலியுறுத்துகிறார்.

இருப்பினும், இந்த அழுத்தம் எல்லா சாத்தியங்களையும் மிடவில்லை என்று பவல் கலறுகிறார். கடவாளின் சக்தி பாதிக்கப்படக்கூடிய மண்பாண்டம் மிலம் செயல்படுகிறது. நற்செய்தி தொடர்ந்து அறிவிக்கப்படுகிறது. பவல், கிருபையால், அடத்த விசுவாசமான அடியை எடுக்க மூடிகிறது.

ஒரு நபர் தனது சொந்த பலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சாமையை உணர கடவாள் ஒருபாரதும் அனுமதிக்க மாட்டார் என்ற கலற்றாக இதை மாற்றுவதை நாம் தவிர்க்க வேண்டும். முன்னதாக அதே கடிதத்தில், ஆசியாவில் இருந்த பிரச்சனைகள் தன்னால் பலத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாகத் துண்பியது என்றும், வாழ்க்கையின் மீது கிட விரக்தியை ஏற்படுத்தியது என்றும் பவல் கலறுகிறார். இறந்தவர்களை எழுப்புகிற கடவாளைச் சார்ந்திரப்பது அவரது மூலிவா, மலும் பிரார்த்தனை மிலம் உதவி செய்ததற்காக தவாலயத்திற்கு அவர் நன்றி தெரிவித்தார்.

நமது தனிப்பட்ட திறன் எப்போதும் பாரதமானதாக இருக்கும் என்று வாக்காறுதி இல்லலை. நமது தவலை கடவாளின் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாகவோ அல்லது உதவாவதற்கான உடலின் பொறுப்புக்கு அப்பாற்பட்டதாகவோ இருக்கவில்லை.

சில நேரங்களில் அழுத்தத்தின் கீழ் அடத்த விசுவாசமான படி ஒரு பணியைத் தொடர்வதாகும். சில நேரங்களில், பணி எவ்வளவு கனமாக மாறியுள்ளது என்பதை யாரிடமாவது சொல்லி, சாமையை பகிர்ந்து கொள்ள அனுமதிப்பது.

காழப்பம்

தான் காழப்பமடனெந்துள்ளதாகவும் பவால் ஒப்புக்கொள்கிறார். பொக்கிஷத்தின் இரூப்பு தன்னைச் சூற்றி நடக்கம் எல்லாவற்றிற்கும் மூழாமையான விளக்கத்தை வழங்கியுள்ளது என்று அவர் பாசாங்கு செய்யவில்லை.

ஒவ்வொரு களேவிக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்ற அழுத்தத்தை பல விசுவாசிகள் உணராவதால் இது முக்கியமானது. தாமதம், இழப்பு அல்லது மற்றொரு நபரின் தரேவகளை விளக்க முடியாவிட்டால், கடவுளை நம்பத் தவறிவிட்டோம் என்று நாம் நினைக்கலாம். கிறிஸ்துவனைப் பற்றி யாரிடமும் பசே நாம் தயங்கலாம், ஏனென்றால் அவர்கள் நம்மிடம் பதிலளிக்க முடியாத ஒன்றைக் கடைக்கலாம்.

பவாலின் சாட்சி உறுதியான செயல்திறனை விட வலுவாகவும் நேர்மையாகவும் இருக்கிறது. இயசேவனை எழுப்பிய கடவுளை அவர் அறிவார். ஒவ்வொரு வதேனையான நிகழ்வாக்கும் ஒவ்வொரு காரணமும் தனக்கூத் தரெியும் என்று அவர் கறவவில்லை.

காழப்பமானது பாரிதலின் உண்மையான வரம்பனை விவரிக்கிறது. "இப்போது ஏன்?" "ஏன் இந்த நபர்?" "அடத்து நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" "கீழ்ப்பிதல் நடவடிக்கை ஏன் மிகவும் கபினமாக மாறியது?" இத்தகைய களேவிகளை விசுவாசமின்மை என்று கருதாமல் கடவுளிடம் கொண்டு வர முடியும்.

பவாலின் தண்டனையின் இரண்டாம் பாதி இறுதி தீர்ப்புக்கு பதிலளிக்கப்படாத களேவிகளை வழங்க மறுக்கிறது. எல்லாவற்றையும் பாரிந்து கொள்ளாமல் இரூப்பது என்பது நம்மிடம் உள்ள நம்பிக்கையை கைவிட வேண்டிய அவசியமில்லை. கடவுளை நாடுவதற்கும், ஆலோசனையைப் பெறுவதற்கும், தளெிவானவற்றுக்குக் கீழ்ப்பியுவதற்கும், மற்றவர்களுடன் காத்திரப்பதற்கும் ஒரு காரணத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், ஒரு நிகழ்வாக்கான விளக்கம் நம்மிடம் இல்லாமல் இருக்கலாம்.

நாம் எல்லாவற்றையும் பாரிந்துகொள்கிறோம் என்று பாசாங்கு செய்ய விசுவாசம் தவேயில்லை.

பவாலின் உண்மையான வார்த்தைகளுடன் சரேந்து வாசிக்கம்போது செய்தியின் அந்த வாக்கியம் மதிப்புமிக்கது. அவரது தன்னம்பிக்கை அவரது சொந்த மூழாமையான அறிவின் மீதான நம்பிக்கை அல்ல. அது கடவுளின் மீதுள்ள நம்பிக்கை.

களேவிகள் பரிதாப இரக்கம்போது

களேவிகளுக்கு இடமளிப்பதற்கும், அவர்களுடன் ஒருவரை தனியாக விட்டுவிடுவதற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது.

ஒரு நபர் கழப்பமடையலாம், ஏனெனில் ஒரு சிவ்நிலை சிக்கலானது மற்றும் கலிடதல் தகவல்கள் தவே. அவர்களுக்கு நேரம், பரிப்பு, ஆலோசனை அல்லது கபினமான உரையாடல் தவேப்படலாம். மற்றொரு நபர் மிகவும் மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகியிருக்கலாம், சாதாரண களேவிகள் அதிகமாகிவிட்டன. அவர்களுக்கு நெருங்கிய தோழமையும் தகாதியான கவனிப்பும், பிரார்த்தனையும் தவேப்படலாம்.

கழப்பம் ஏற்படும் ஒவ்வொரு வளிப்பாட்டிற்கும் தவேலயம் விரைவான பதிலுடன் பதிலளிக்கக்கூடாது. சில நேரங்களில் அந்த நபர் ஏற்கனவே பழக்கமான பதிலைக் களேவிப்பட்ட, அதன் நிறைவேற்றம் வளிப்படுவதற்கு மூன்பே வாழ்வின் வலியை விவரிக்க மயற்சிக்கிறார். கடிப்பது ஒரு சவேசைச் செயலாக இரக்கலாம்.

சங்கீதம் 13 அத்தகைய இடத்திலிருந்து பசும் மாதிரிகள். சங்கீதக்காரன் கடவுள் எவ்வளவு காலம் தவிரமாகத் தோன்றுவார் என்று கடேகிறார், இதயத்தில் துக்கத்தை பெயரிட்டு, பதிலுக்காக கஞ்சுகிறார், கடவுளின் கருணை மீது நம்பிக்கை வகைக்கிறார். சங்கீதம் களேவியையும் நம்பிக்கையின் செயலையும் ஒரே ஜபெத்தில் இரக்க அனுமதிக்கிறது.

பலுவின் கழப்பமான தன்மை நேர்மையான பாலம்பலுக்கான அந்த பரந்த பைபிள் அனுமதியிற்குள் உள்ளது. நம்மால் பரிந்துகொள்ள மாபியாததை நாம் கடவுளிடம் கடேகலாம். நாம் காத்திரக்கம்போது விசுவாசமுள்ளவர்களை நம் அரகில் நிற்கவும் நாம் அனுமதிக்கலாம்.

தூன்புறுத்தல்

பவாலின் மலின்றாவது பதவிக்஑ாலம் கிறிஸ்துவின் ஊழியராக அவருக்கு எதிராக இயக்கப்பட்ட எதிர்ப்பைப் பற்றியது. அதன் பயன்பாட்டில் நாம் கவனமாக இருக்க வணே்டும். ஒவ்வொரு விமர்சனமும் தூன்புறுத்தல் அல்ல. நாம் இருக்கமற்றவர்களாகவும், கவனக்காறவைவாகவும், நேர்மயைற்றவர்களாகவும் அல்லது கடே்க விரும்பவில்லை என்பதால் ஒரு நபர் நம்மதைத் திருத்தலாம். ஒவ்வொரு சவாலயைம் தூன்புறுத்தல் என்று அழதைத்தால், நற்சயெ்தியின் மீதான உண்மயைான விரோதத்தை அங்கீகரிக்கும் நமது திறனை சரிசயெ்வதும் பலவீனப்படுத்துவதும் நமக்கு கபினமாகிறது.

கிறிஸ்துவைப் பிரகடனப்படுத்தும் போது பவால் உண்மயைான எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டார். அந்த எதிர்ப்பு அவரை காயப்படுத்தலாம், தனிமைப்படுத்தலாம் மற்றும் அச்சுறுத்தலாம். இருப்பினும், கடவாள் தன்னை கவைிட்டார் என்ற மாபிவாக்கு அவர் வரவில்லை.

மற்றவர்கள் எப்போதும் அவருடன் நின்றனர் என்று இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. பின்னர் வந்த ஒரு கபிதத்தில், பவால் தன்னைப் பாதுகாப்பதில் யாரும் தனக்கு ஆதரவளிக்காத ஒரு துரணத்தை நினவைுகுிற்கிறார். பின்னர் அவர் ஆண்டவர் தன்னுடன் நின்ற தனக்கு பலம் கொடுத்தார் என்று கலுறுகிறார். மனிதர்களின் இல்லாமலை வதேனயைானதாகவும், உண்மயைானதாகவும் இருந்தது; தயெ்வீக இருப்பும் உண்மயைானதாக இருந்தது.

அந்த வறோபாடு, அந்த இடம்பயெர்வாக்கு மன்னிப்பு கடே்காமல், கவைிடப்பட்ட ஒருவரை ஆறுதல் படுத்தும். "கடவாள் உங்களுடன் இருக்கிறார்" என்பது தவோலயம் இல்லாததற்கு ஒருபோதும் ஒரு காரணமாக இருக்கக்கலடாது. கடவாள் தனது மக்களுடன் நிற்கிறார் என்று நாம் நம்பினால், அவர்களுடன் நிற்க அவர் நம்மதைக் அழைக்கிறாரா என்று நாம் கடே்க வணே்டும்.

விரோதப் போக்கை எதிர்கொள்ளும் ஒரு நபருக்கு பிரார்த்தனை, வாதம், பாதுகாப்பு, நடமைுறவை ஆதரவு அல்லது அவர்களின் சார்பாக உண்மயைைச் சொல்ல விரும்பும் ஒருவர் தவேபைப்படலாம். பவாலின் நம்பிக்கையைைப் பயன்படுத்துவது, அவர்களின் சகிப்புத்தன்மயைைப் பற்றிப் பாறக்கணிப்பில்லாத போற்றுதலை அல்லாமல், உண்மயைுள்ள ஒற்றுமயைை நோக்கி நம்மதைத் தலண்ட வணே்டும்.

கலைவிடப்பட்டது

பவாலின் இறுதி உராவும், அவர் எதிர்கொள்ளும் சக்தியால் தாக்கப்பட்டார், தாக்கப்பட்டார். கஷ்டங்கள் தனக்கு எதிராகத் தான் எழும் வாழ்க்கையை அவர் விவரிக்கவில்லை. இதன் தாக்கம் பெயரிடுவதற்கு போதுமான தீவிரமானது.

வீழ்ச்சி என்பது மூழ் கதையும் அல்ல என்று போதகர் வலியுறுத்துகிறார். அது நம்பிக்கையின் ஒரு மக்கியமான வார்த்தை, ஆனால் அதற்கு கவனிப்பு தேவை. பவாலின் விளக்கத்தில் தாழ்த்தப்படவது தானாகவே ஒரு பாவத்தைச் செய்வதற்கும் மீண்டும் எழுவதற்கும் சமம் அல்ல. சில நேரங்களில் மற்றொரு நபரின் தவறு, ஒரு பொது தாக்காதல், நோய், தாக்கம் அல்லது இழப்பு ஒருவரை தாழ்ந்துள்ளது. காயம் அடனந்த ஒருவரை, காயம் அவர்களின் சொந்த தவறாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று நாம் கருதக்கூடாது.

புமியில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு இழப்பும் நாம் எதிர்பார்ப்பது போல் மாற்றியமைக்கப்படும் என்று நாம் அவசரப்பட்டுச் சொல்லக்கூடாது. சில இழப்புகள் ஒரு நபரின் கதையின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளன. பவாலின் நம்பிக்கை உடனடி மீட்பை விட அதிகமாக உள்ளது. வசனங்களில் அவர் உயிர்த்தொழுவதில் சகிப்புத்தன்மையையும், நித்திய எதிர்காலத்தை கடவுள் தயாரிப்பதையும் அபிப்பிராயாகக் கொண்டாள்ளார்.

இந்த அபி நற்செய்தியை அழிக்கவில்லை. அது பவாலின் கடவுளின் கவனிப்பிலிருந்து அகற்றவில்லை. அது அவரது இறுதி எதிர்காலம் மீது துன்பம் அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை.

ஒரு நபருக்கு நீண்ட காலம், கணிசமான உதவி மற்றும் கீழே வீழ்த்தப்பட்ட பிறகு மாறிய வாழ்க்கை தேவைப்படலாம். அவர்கள் எங்கள் அட்டவணையில் நிற்க வேண்டும் என்று நம்பிக்கை கோரவில்லை. கடவுளுக்கு மான் அவர்களின் அடையாளத்தை வரையறுக்க அவர்களுக்கு இறுதி அதிகாரம் இல்லாது என்று அது கூறுகிறது.

இரண்டாம் பாதி மாதல் பகாதியை அழிக்காதா

பவாலின் சாட்சியத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு ஜோபிக்கும் ஒரு எல்லை உள்ளது. அழாத்தம் உண்மையானது, ஆனால் அது மூழ் கணக்கல்ல. களேவிகள் உண்மையானவை, ஆனால் அவை ஒவ்வொரு நம்பிக்கையையும் சரணடைய வணேடியதில்லை. எதிர்ப்பு உண்மையானது, ஆனால் அது கடவுள் சன்னுவிட்டார் என்பதை நிரூபிக்கவில்லை. ஒரு அபி உண்மையானது, ஆனால் உயிர்த்தழைந்த கிறிஸ்தாவால் பாதுகாக்கப்பட்ட எதிர்காலத்தை அது ரத்து செய்ய மாடியாது.

இரண்டாம் பாதி பின்தங்கிய நிலையில் இல்லை, மாதல் பாதியை வலியற்றதாக ஆக்குகிறது.

சில நேரங்களில் இரண்டாம் பாதியை மிக விரைவில் பசுவதன் மலம் நம்பிக்கையான மொழியை தவறாகப் பயன்படுத்துகிறோம். யாரோ ஒருவர் தாங்கள் சோர்வாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள், உடனே நாம், "ஆனால் கடவுள் வலிமையானவர்" என்று கலுறுகிறோம். யாரோ ஒருவர் துரோகத்தை விவரிக்கிறார், மலும் "ஆனால் நீங்கள் மன்னிக்க வணேடும்" என்று நாங்கள் கலுறுகிறோம். யாரோ ஒருவர் காழ்ப்புத்தை பெயரிட்டு, "ஆனால் எல்லாம் சரியாக நடக்கிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியும்" என்று கலுறுகிறார்கள். இந்த கலுறுகளில் மாக்கியமான உண்மைகள் இருக்கலாம், இருப்பினும் மிக விரைவாக டலிவரி செய்யப்பட்டாலும் அவை நபரின் உண்மையான அனுபவத்தைக் கடை மறுப்பது போல் ஒலிக்கலாம்.

பால் மாதல் பாதியைத் தவிர்க்கவில்லை. நாம் ஒருவருக்கொருவர் அதைத் தவிர்க்கக் கலாது.

சாட்சியாகச் சொல்ல, "அந்த அழாத்தம் கனமாக இருக்கிறது" என்று நாம் கலுறு வணேடியிருக்கும். "உங்களிடம் ஏன் களேவிகள் உள்ளன என்பதை நான் ஸரிந்துகொள்கிறேன்". "உங்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பது தவறு". "இதை நீங்கள் தனியாக எதிர்கொள்ள வணேடியதில்லை". அப்போதுதான் துன்பம் என்பது இறுதி வார்த்தை அல்ல என்ற உண்மையை நோக்கி ஒருவருக்கொருவர் பார்க்க நாம் உதவ மாடியும்.

ஒரு கிறிஸ்தவ சமூகம் தண்டனையின் இரண்டு பகாதிகளுக்கும் போதுமான பாதுகாப்பாக இருக்க வணேடும்.

வெவ்வறோ பிரச்சினகைளுக்கா வெவ்வறோ பதில்கள் தவேவை

பவாலின் நான்கு ஜோபிகள் ஒவ்வொரு சலிழ்நிலயையையும் பரிசோதனை இல்லாமல் சகித்துக் கொள்வதற்கான ஒரே அறிவாறுத்தலாக மாறக்கலடாது.

சில அழுத்தங்கள் விசுவாசமான கீழ்ப்படிதலின் சலெவாகும். சில பகிர்ந்து கொள்ள வணேபிய பொறுப்புகளால் உரவாக்கப்படுகின்றன. சில நமது சொந்த பூத்திசாலித்தனமான மாபிவகளிலிருந்து வருகின்றன, மலேம் மனந்திரும்புதல் அல்லது மாற்றத்திற்கான அழைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. சில மற்ற நபரின் தவறினால் ஏற்படுகின்றன மற்றும் பாதுகாப்பு மற்றும் பொறுப்புக்கலறல் ஆகியவற்றுக்கான அழைப்புகளாகும். சிலர் நோய் அல்லது துக்கத்திலிருந்து எழுகிறார்கள் மற்றும் கவனிப்பு கோருகிறார்கள். ஒரே நேரத்தில் பல காரணங்கள் இருக்கலாம்.

பதில் சலிழ்நிலயின் உண்மையுடன் பொருந்த வணேடும்.

பிரதிநிதித்துவப்படுத்த மாறுப்பதால் யாராவது சோர்வாக இருந்தால், அவர்கள் கட்டுப்பாட்டை வளையிட வணேபியிருக்கலாம். யாராவது பாதிக்கப்பட்டால், அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் வளையி உதவி தவேவைப்படலாம். மக்களை தவறாக கையாள்வதால் ஒரு தலவைவர் விமர்சனங்களை எதிர்கொண்டால், அவர்கள் கடுக்க வணேடும் மற்றும் பழதுபார்க்க வணேடும். கிறிஸ்துவாக்கு உண்மையும் அன்பும் நிறைந்த சாட்சியத்திற்காக ஒரு விசுவாசர் விரோதத்தை எதிர்கொண்டால், அவர்களுக்கு தரையமும் ஆதரவும் தவேவைப்படலாம்.

விசுவாசம் என்ன தவேவை என்பதனை நாம் அறியும் வரனை "தொடருங்கள்" என்பது போதுமானதாக இல்லலை.

ஞானமான விவகேத்துடன் இணைக்கப்படும்போது போதகரின் ஊக்கம் மிகவும் வலுவானதுஃ ஒவ்வொரு கபினமான பருவத்தையும் கடவுள் உங்களளை விட்டசுச் சனெற்றதற்கான சான்றாக விளக்கிக் கொள்ளாதீர்கள், மலேம் உங்கள் தற்போதைய போக்கு சரியானது என்பதனை சிரமம் நிரூபிக்கிறது என்று கருத வணேடாம். மாழ சலிழ்நிலயையும் வளையிச்சத்திற்கு கொண்டுவாருங்கள்.

மற்றவர்கள் வழியாகவும் தவேனுடைய உதவி வரலாம்

பவாலின் கபிதங்கள் தயெவீக உதவியை தனிமையில் மட்டுமே பறெப்பட்ட ஒன்றாகக் காட்டவில்லை. 2 கொரிந்தியர் 7-ல், அவர் மாசிடோனியாவிற்குள் நுழைந்தபோது, வளெய்யே மோதல்களும் உள்ளே அச்சங்களும் இருந்தன என்று கவறுகிறார். டைட்டஸின் வருகையின் மலில் கடவாள் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்தார்.

அந்த விவரம் கவனத்திற்கு தகூதியானது. பவால் கர்த்தரின் உதவியை அறிந்திருந்தார், அந்த உதவியின் ஒரு பகூதி ஒரு நபரின் பயெரகைக் கொண்பிருந்தது.

ஆன்மீக சகிப்பூத்தன்மையை நடைமுறை தோழமையிலிருந்து பிரிக்க நாம் ஆசைப்படலாம். ஒரு வலுவான விசுவாசியால் தனிப்பட்ட முறையில் பிரார்த்தனை செய்ய மூடியும் என்றும் வறோ யாரும் தவேயில்லை என்றும் நாங்கள் நினைக்கிறோம். பவாலின் சாட்சி அந்த தனிமைப்படுத்தலை எதிர்க்கிறது. சக ஊழியர் மலில் அவர் ஆறுதல் பறெ மூபிந்தது. ஒரு தவோலயத்தின் பிரார்த்தனைகளை அவர் மதிக்க மூடியும். கபினமாக இருந்ததை மற்றவர்களுக்குச் சொல்ல அவரால் மூபிந்தது.

சில நரேங்களில் சாட்சியத்தின் இரண்டாம் பாதி ஒரு நபர் இறுதியாக, "நீங்கள் என்னுடன் நிற்க வணேட்டும்" என்று கவறும்போது தடொடங்குகிறது. சில நரேங்களில் அது ஒரு கூடும்பம் ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொள்வதிலும், ஒரு தவோலயம் சூமையைப் பகிர்ந்து கொள்வதிலும், ஒரு நண்பர் அழைப்பதிலும், அல்லது சோர்வடந்த ஒரு நபர் சரியான கவனிப்பை அடைய யாராவது உதவுவதிலும் தடொடங்குகிறது.

கடவாளின் நிலைத்திருக்கும் சக்தி கறுதைந்த தயெவீகமாக மாறாது, ஏனெனில் அவர் மக்கள் மலில் செயல்படுகிறார்.

மாழா சாட்சியத்தையும் சொல்லுங்கள்

மாதல் வாக்கியத்தை தங்கள் பிரச்சனையைப் பற்றிய உண்மையுடனும், இரண்டாவது வாக்கியத்தை தங்களதைத் தாங்கும் கடவுளையைப் பற்றிய உண்மையுடனும் மாபிக்க வணேட்டும் என்று பதோதகர் கதேபவர்களாகக் கதேகிறார். இந்த பயிற்சியை ஒரு சலத்திரமாக மாற்றுவதை நாம் எதிர்த்தால் இது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

மாதல் வாக்கியம் உறுதியானதாக இருக்க வணேட்டும். "வலேலை மற்றும் காடும்ப கதோரிக்கைகளால் நான் அழைத்தப்பட்டேன்." "பதில் ஏன் தாமதப்படுத்தப்பட்டது என்று எனக்கு பாரியவில்லை". "உண்மையைச் சொன்னதற்காக நான் விமர்சிக்கப்பட்டேன்." "நான் இழப்பால் வீழ்த்தப்பட்டேன்".

இரண்டாவது வாக்கியம் நாம் பொறுப்பான் உறுதிப்படுத்தக்கூடியதை அபிப்பாயாகக் கொண்டிருக்க வணேட்டும்: "ஜபெம் மலமமாகவும் உதவி செய்தவர்கள் மலமமாகவும் கடவுள் என்னதைச் சந்தித்திருக்கிறார்." "ஆலோசனையுடன் நான் அடுத்த கட்டத்தை எடுக்க மாபியும்". "" "கிறிஸ்து ஆண்டவராக இருப்பதை நிறுத்தவில்லை". "உயிர்த்தழைதல் என்றால் இந்த இழப்பு என் வாழ்க்கையின் இறுதி அளவாக இருக்க மாபியாதா என்று அர்த்தம்".

சில நேரங்களில் நாம் இன்னும் ஒரு பாலப்படும் மாற்றத்தை பெயரிட மாபியாதா. நாம் அப்பிச் சொல்லலாம். "இன்று எனக்கு வழி தெரியவில்லை, ஆனால் நான் உதவி கதேக தயாராக இருக்கிறேன்". இது விசுவாசத்தின் உண்மையான வாக்கியமாகும்.

விசுவாசமாக இருக்க நாம் பிரகாசமான மாபிவலை உருவாக்க வணேடியதில்லை. கடவுளாக்காச் சொந்தமான ஒரு கதையின் இறுதி அத்தியாயத்திற்குள் பசே நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

இலசோன உபத்திரவம் மற்றும் நித்திய மகிமையின் கனம்

2 கொரிந்தியர் 4-ன் இறுதியில், பவல் தற்போதைய துயரத்தை நித்திய மகிமையின் எடையுடன் ஒப்பிடுகிறார். கடமையான துன்பத்தை இப்போதுதான் விவரித்த மனிதரிடமிருந்து அந்த ஒப்பீட்டை நாம் கடேக் வணேட்டும். அவர் வலியை அற்பமானது என்று அழைக்கவில்லை, ஏனெனில் அவர் அதை ஒருபோதும் உணரவில்லை. அவர் அதை எதிர்காலத்திற்கு எதிராக அளவிடுகிறார், தற்போதைய துன்பம் வாழ்க்கை தீர்மானிக்கப்படும் இறுதி அளவாகலாக இருக்க மாபியாது.

இந்த வறோபாடு போதக ரீதியாக முக்கியமானது. நன்றியை நோக்கி விரைந்து செல்வதற்காக வறோபாவரின் அதிர்ச்சியை நாம் "ஒளி" என்று அழைக்கக்கூடாது. பவலின் வார்த்தைகள் அப்போஸ்தல துயரத்தைப் பற்றிய அவரது சொந்த நற்செய்தி வடிவத்தின் ஒரு பகுதியாகும். அவர்கள் வாசகர்களை உயிர்த்தொழுவதல் மற்றும் கடவுளின் நித்திய வாழ்க்கையை நோக்கி வழிநடத்துகிறார்கள்; அவர்கள் மற்றொரு நபரின் காயங்களைக் கறைக்க அனுமதி இல்லை.

கிறிஸ்துவின் அன்பைப் பற்றியும் ரோமர் 8 இதேபோன்ற கற்றைச் சொல்கிறது. அது உபத்திரவம், துன்புறுத்தல், ஆபத்து மற்றும் வாள் கலி என்றோ பெயரிட்டுள்ளது. விசுவாசிகள் இவற்றை ஒருபோதும் எதிர்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது உத்தரவாதம் அல்ல. அத்தகைய விஷயங்கள் கிறிஸ்துவில் உள்ள கடவுளின் அன்பிலிருந்து அவர்களைப் பிரிக்க மாபியாது.

ஒரு விசுவாசியானவர் இறந்தாலும் பவலின் நான்கு ஜோடிகள் அப்பித்தான் உண்மையாக இருக்க மாபியும். அவர்களின் இறுதி நம்பிக்கை ஒருபோதும் தடையின்றி பரிமிக்காரிய உயிர்வாழ்வது மட்டுமல்ல. கடவுளின் அன்பும் உயிர்த்தொழுவதல் வாக்கூறுதியும் இங்கு பெயரிடப்பட்ட ஒவ்வொரு துன்பத்திற்கும் அப்பாற்பட்டது.

கடசைசி வார்த்தை கடவாஸுடயைது

அழுத்தம் தீவிரமாக இருக்கலாம். களேவிகள் பதிலளிக்காமல் இருக்கலாம். மக்கள் எங்களை எதிர்க்கலாம் அல்லது கைவிடலாம். ஒரு அபி நம் வாழ்க்கையை மாற்றக்கூடும். இந்த விஷயங்களைப் பற்றி சிறியவன போல பசே வதேம் நம்மைக் கடேகவில்லை.

அவற்றை ஒரு பெரிய உண்மைக்குள் பார்க்க அது நம்மைக் கடேகிறது.

மாதல் பாதி என்ன நடந்தது என்பதை பெயரிட்டதாகவும், இரண்டாவது பாதி என்ன செய்ய முடியவில்லை என்பதை பெயரிட்டதாகவும் போதகர் கூறுகிறார். கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தவரை, மிக ஆழமான காரணம் விரைவாக கணமடவைதற்கான அல்லது நம்பிக்கையான தோற்றத்தை பராமரிக்கும் நமது திறன் அல்ல. இறந்த இயசே கிறிஸ்துவே உயிர்த்தொழுகிறார், கடவாஸுடே தனது மக்களை எழுப்புவார்.

சிக்கலைப் பற்றிய உண்மையை நாம் சொல்லலாம். பிரச்சனைக்குத் தேவையான அனைத்து வகையான ஞானமான உதவிகளையும் நாம் நாடலாம். சாமையின் ஒரு பகுதியை சமக்க மற்றவர்களை நாம் அனுமதிக்கலாம். மலும் இறுதி வாக்கியத்தை எழுதுவதற்கான சிக்கல் அதிகாரத்தை வழங்க நாம் மறுக்கலாம்.

மயை உண்மை

விசுவாசம் அழுத்தம், நிச்சயமற்ற தன்மை, எதிர்ப்பு மற்றும் காயம் பற்றிய உண்மையை கூறுகிறது. உயிர்த்தொழுகிற கிறிஸ்துவையும் அது பார்க்கிறது, அவரது இருப்பும் மற்றும் வாக்கூறுதியளிக்கப்பட்ட எதிர்காலம் அந்த அனுபவங்கள் நம் வாழ்க்கையின் இறுதி அர்த்தமாக மாறுவதைத் தடுக்கிறது.

இரதய சோதனல

01

2 க஁ரிந்தியர் 4:8-9 இல் பவல் ஂந்த நான்கு அனுபவங்கலை பயெரிட்டுள்ளார்?

02

பவலின் சாட்சியத்தலை துல்லியமாகக் கட்டெ ஒவ்வொரு அறிக்கையின் இரண்டு பகூதிகளும் நமக்கு ஂன் தவேலை?

03

இறுதியாக அழிக்கப்படாமல் இரூப்பதன் மலில் பவல் ஂன்ன சல்கிறார் ஂன்பதலை 14-18 வசனங்கள் ஂவ்வாறு வபிவமைக்கின்றன?

04

உங்கள் வாழ்க்கையில் ஂந்த அழூத்தம் ஒன்றுக்கு மறேபட்ட திசகைளில் இரந்து வருகிறது?

இரதய சோதனல

05

உங்களால் பதிலளிக்க முடியாதது என்பதலை ஒப்புக்கொள்ள நீங்கள் எந்தக் களேவியலை
வடெ்கப்படுகிறீர்கள்?

06

நீங்கள் கடே்கவாம் மாற்றவாம் வணேபியிருக்கும் போது திருத்தத்தலை "தூன்புறுத்தல்" என்று
அழகைக்கிறீர்களா?

07

மற்றொருவரின் தவறு உங்களதை தாழ்த்தியதா? என்ன பாதாகாப்பு, பொறுப்புக்கிறல் அல்லது
கவனிப்பு தவேலை?

08

ஒருவரின் வலியகை கடே்பதற்கு மூன்பு அதலை கடந்து சலெல்ல நீங்கள் ஒரு நம்பிக்கையான
அறிக்கையைபு பயன்படுத்தியிருக்கிறீர்களா?

இரதய சோதனல

09

டடட்டஸ் பவலுக்கு இரந்ததபைப் பபோல, கடவாளின் நடலைலுறல ஆறுதலின் ஓர பகாதியாக யார் இரக்க ஡பியு஡்?

10

உங்கள் சலுந்நிலகைள் ஏற்கனவலே ஡ாறிவிட்டன ஂன்று பாசாங்கு சய்யலா஡ல் கடவாளபைப் பற்றிய ஂந்த உண்஡யலை நீங்கள் உறுதிப்படுத்த ஡பியு஡்?

11

உங்கள் தற்பபோதயல சு஡கைக்கு விடா஡ுயற்சி, பகிரப்பட்ட பபுறாப்பு, ஡னந்திரு஡்புதல், ஂல்லல, ஓய்வு அல்லது தகாதியான உதவி தலேயலா?

12

இன்று ஓர பாத்நிசாலித்தன஡ான நடவபிக்கயலல ஂடுக்கு஡்பபோது, இறுதி வாக்கியத்துடன் கிறிஸ்துவல ந஡்புவதன் அர்த்த஡் ஂன்ன?

அறிக்கல

ஂன்னலைத் தாக்கிய, காழப்பிய, ஂதிர்த்த அல்லது தாக்கிய விஷயங்களபைப் பற்றிய உண்஡யலல நான் கலுறுவலேன். இந்த தரூணத்தில் ஂனக்கு தலேயலான உதவியல நான் பறுறுவலேன். நான் இந்த சிக்கலல கற்பனல ஂன்று அழகைக் ஡ாட்டலேன், அதற்கு நான் இறுதி வார்த்தயலல வழங்க ஡ாட்டலேன். இயசு கிறிஸ்து உயிர்த்தழூந்தார், நான் அவரூக்குச் சலுந்த஡ானவன்.

பகாதி ஆறா

எதிர்ப்புகள் மத்தியில் திறந்த வாசல்

மாக்கிய வதேப்பகாதிகள்: 1 கொரிந்தியர் 16:5-12

06

வாய்ப்பும் எதிர்ப்பும்

மாக்கிய வதேப்பகூதிகள்: 1 கொரிந்தியர் 16:5-12; மத்தயோ 26:36-46; யோனா 1

வதே மறேகோள்

பெரிதும் பயனுள்ளதுமான ஒரு வாசல் எனக்கூத் திறக்கப்பட்டுள்ளது; எதிர்ப்பவர்கள் பலரும் இருக்கிறார்கள்.

வதே மறேகோள்

- 1 கொரிந்தியர் 16:9,

தூணை வதேப்பகூதிகள்: 2 கொரிந்தியர் 4:8-9; கொலோசயெர் 3:12-17

கொரிந்தியர்களுக்கு எழுதிய தனது மூதல் கடிதத்தின் மூபிவில், பவல் பயணத் திட்டங்களை விவாதிக்கிறார். மாசிடோனியா வழியாகச் சென்ற பிறகு கொரிந்தோவாக்கு வருவார் என்று அவர் நம்புகிறார். இப்போதெக்கு, அவர் பன்தகெகொஸ்தே வரண எபசேஸில் இருக்க விரும்புகிறார். அவர் ஒரு காரணத்தன அளிக்கிறார்ஃ அங்கு அவருக்கு ஒரு காறிப்பிடத்தக்க மற்றும் பயனுள்ள வாய்ப்பு திறக்கப்பட்டுள்ளது, மலும் பல எதிரிகள் உள்ளனர்.

பவல் வாய்ப்பையும் எதிர்ப்பையும் ஒரே வாக்கியத்தில் வகைக்கிறார்.

வாய்ப்பை தவறாகப் பாரிந்துகொண்டதாக எதிரிகள் நிரூபிக்கின்றனர் என்று அவர் கலறவில்லன. எதிரிகளை பாத்திசாலித்தனமாக கயைள்வதற்கான அவசியத்தை இந்த வாய்ப்பு நீக்குகிறது என்றும் அவர் கலறவில்லன. இரண்டு யதார்த்தங்களும் அவர் தங்க விரும்பும் இடத்தைப் பற்றிய அவரது கணக்கிற்கு சொந்தமானவன.

கடவாளுக்கு ஈடூபாடு இருந்தால், சரியான பாதை எளிதாக உணரப்பட வணேடும் என்ற அனுமானத்தை சவால் செய்ய போதகர் இந்த வசனத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். அந்த அனுமானம் எதிர்ப்பு தோன்றியவாடன் ஒரு பொறுப்பை கவைிட காரணமாக இருக்கலாம். ஒரு நல்ல மூபிவா உடனடி நிவாரணத்தை விட கபினமான வலேயைகைக் கொண்டுவரும்போது அது நம்மகைக் காழ்ப்பலாம்.

பவலின் திட்டங்கள் நமக்கு மலும் அபித்தளமான படத்தை வழங்குகின்றன. பலனளிக்கும் ஊழியத்திற்கு அவருக்கு ஒரு வாய்ப்பு உள்ளது. அவருக்குத் தெரியும் எதிர்க்கட்சி உள்ளது. அவர் சிறிது காலம் தங்க மூபிவா செய்யும் போது இரண்டையும் கருத்தில் கொள்கிறார்.

ஒவ்வொரு கபினமான சலிழ்நிலையும் நாம் கடந்து செல்ல வணேடும் என்று கடவாள் விரும்புகிறார் என்று இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லன. இதன் பொராள், எதிர்ப்பால் மட்டுமே கேள்வியை தீர்மானிக்க மூபியாது. உண்மையில் நமக்கு மன்னால் என்ன இருக்கிறது என்பதை நாம் பாரிந்துகொள்ள வணேடும்.

பெரிதும் பயனுள்ளதும் என்பது வறும் உற்சாகத்தடைவிட அதிகம்

பவாலின் மஹி அர்த்தமாள்ள வலையைச் சய்ய ஓர் வாய்ப்பை சூட்டிக்காட்டுகிறது. அவர் வறும்மனே பரபரப்பாக உணரும் ஒன்றை விவரிக்கவில்லை. அந்த வாசல் காறிப்பிடத்தக்கது, ஏனென்றால் அது ஊழியத்திற்கு ஓர் விளவை ஏற்படுத்த இடமளிக்கிறது.

நாம் விரும்பியவற்றுடன் ஒத்துப்போகும்போது நாம் பெரும்பாலும் எதையாவது ஓர் திறந்த கதவு என்று அழைக்கிறோம். ஓர் நிலை, அழைப்பு, உறவு, நகர்வு அல்லது பார்க்கப்படவதற்கான வாய்ப்பு. சில வாய்ப்புகள் உண்மையில் நல்லவை. மற்றவர்கள் கவர்ச்சிகரமானவர்களாகத் தோன்றுகிறார்கள், அதே நேரத்தில் நாம் மதிக்க வண்டிய பொறுப்புகளிலிருந்து நம்மைத் தள்ளிவிடுகிறார்கள். ஓர் கதவு திறக்கப்படலாம், ஏனென்றால் ஓர் நபர் அதை வழங்கினார்; அதன் கிடைக்கும் தன்மை மட்டுமே அதற்குள் நுழைவது பாத்திசாலித்தனமாக இரக்கும் என்பதை நமக்குச் சொல்லாது.

பவாலின் உதாரணம் அணுகலின் உற்சாகத்திற்கு அப்பால் பார்க்கும்படி கேட்கிறது. இங்கு என்ன வலை சாத்தியம்? அது யாருக்கு சவே சய்யும்? நற்சய்யியயைம் ஏற்கனவே நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புகளையும் அது ஏற்றுக்கொள்கிறது? உள்ளே நுழைய அல்லது எஞ்சியிருக்க என்ன தவேபப்டும்? எதிர்ப்பின் உண்மையான ஆதாரம் என்ன?

ஓர் வாய்ப்பு வசதியாக இல்லாமல் பலனளிக்கம். அது விசுவாசமாக இல்லாமல் கிடத் தெரியும். வித்தியாசத்தை சொல்ல உற்சாக உணர்வை விட நமக்கு அதிகம் தவே.

எதிர்ப்பு என்பது தகவல், தானியங்கி தீர்ப்பு அல்ல

பலுலின் வாக்கியத்தில் எதிரிகள் உண்மையானவர்கள். அவர் அவர்களபை பறக்கணிக்கவோ கற்பனை என்று அழைக்கவோ இல்லலை. எதிர்ப்புகள் நரேம், மாறலை, பாதுகாப்பு, உறவாகள் மற்றும் சகிப்புத்தன்மையை பாதிக்கலாம். இது கவனத்திற்கு உரியது.

ஆனால் எதிர்க்கட்சி தன்னபை பற்றி விளக்கமளிக்கவில்லை.

ஒரு உண்மை, அன்பான வலேலை தொடர விரும்பாத நபர்களுக்கு சவால் விடுவதால் சில எதிர்ப்புகள் வருகின்றன. சில மாற்றங்கள் பழக்கமான வபிவங்களலை கழப்புவதால் வருகின்றன. சில வலேலைகள் வருகின்றன, ஏனெனில் ஒரு பணிக்கு நாம் இன்னும் உருவாக்காத திறன்கள் அல்லது ஆதரவு தலேலைப்புகிறது. சிலர் நமது அணுகுமாறலை பூத்திசாலித்தனமானது மற்றும் மற்றவர்கள் சரியான அக்கறலை கொண்டிருப்பதால் வருகிறார்கள். சில பரெுமையின் மலில் அல்லது மோசமான தகவல்தொடர்பு மலில் நாம் உருவாக்கிய மோதல்களிலிருந்து வருகின்றன.

ஒவ்வொரு ஆட்சபேனையையும் ஆன்மீகப் போர் என்று அழைத்தால், திருத்தத்தைக் கட்டபதலை நாம் நிறுத்தலாம். ஒவ்வொரு தடையையும் மலிபிய கதவு என்று நாம் அழைத்தால், பஹுமலை தலேலைப்படும் வலேலையை விட்ட நாம் விலகிச் சலல்லலாம். இரண்டு எதிர்வினலைகளும் கவனமாக பாரிந்துகொள்வதலைத் தவிர்க்கிறது.

பலுலின் அறிக்கலை, "இங்கு ஒரு உண்மையான வாய்ப்பு உள்ளது, உண்மையான எதிர்ப்பு உள்ளது" என்று சொல்ல நமக்கு அனுமதி அளிக்கிறது. பின்னர் ஒன்று மற்றஹன்றலை ரத்து செய்கிறது என்று பாசாங்கு செய்யாமல் ஒவ்வஹன்றலையும் ஆராயலாம்.

தவேனுடைய அழைப்பிலிருந்து தப்பியோடியபோது யோனா துங்கினான்

இந்த சொற்பொழிவு ஜோனாவின் துக்கத்தை கதேசமனவேலில் இயசோவின் துயரத்துடன் ஒப்பிடுகிறது. கீழ்ப்பிதல் காறித்த தீர்ப்பாக ஒரு உள் உணர்வைப் பயன்படுத்துவதற்கான வரம்புகளை இது அம்பலப்படுத்துவதால் இந்த மாறுபாடு மறக்கமுடியாதது.

கடவுள் யோனாவை நினைவகேசுச் செல்லச் சொன்னார். யோனா மற்றொரு திசையில் சென்று தர்ஷனாக்கூ ஒரு கப்பலில் ஏறினார். ஒரு வன்முறை பாயல் எழுந்தபோது, ஜோனா தளத்தின் கீழ் துங்கியபோது மாலுமிகள் தங்கள் உயிருக்கு அஞ்சினர். அவரது துங்கும் திறன் அவரது திசை சரியானது என்று அர்த்தமல்ல. அவர் ஆண்டவரின் கட்டளையிலிருந்து தப்பி ஓடுவதாக இந்தக் கதை ஏற்கனவே வாசகர்களிடம் கவிரியுள்ளது.

அமெதியாக உணரும் ஒவ்வொரு நபரும் கீழ்ப்படியாதவர் என்ற கவிராக நாம் ஜோனாவை மாற்றக்கூடாது, அல்லது துக்கம் ஒரு ஆன்மீக நிலையை வளையப்படுத்துகிறது. உரை நமக்கு ஒரு காறிப்பிட்ட கட்டளையையும் ஒரு காறிப்பிட்ட பறக்கும் செயலையும் வழங்குகிறது. அந்த சூழலில், யோனாவின் துக்கம், வளையப்படையான நிம்மதி கடவுள் தளையாகக் கவிரியதை மாற்ற முடியாது என்பதைக் காட்டுகிறது.

கபினமான உரையாடலைத் தவிர்த்த பிறகு ஒரு நபர் நிம்மதியை உணர் முடியும். ஒரு பொறுப்பில் இருந்து விலகிய பிறகு அவர்கள் அமெதியாக உணர் முடியும். அதன் விளைவுகளை இன்னும் எதிர்கொள்ளாத ஒரு தரேவன எடுத்த பிறகு அவர்கள் நன்றாக துங்க முடியும். அந்த உணர்வுகள் உண்மையானவை, ஆனால் அவை தரேவா விசுவாசமாக இருந்ததா என்பதைத் தீர்மானிக்கவில்லை.

யோனாவின் கதையில் உள்ள வலுவான சான்று கடவுளின் வார்த்தையும் அதற்கு ஜோனாவின் பதிலும் ஆகும். அவரது தற்காலிக உடல் நிலை ஒரு மோசமான மாற்றாக இருந்தது.

மனவதேனையிலும் இயசோ பிதாவாக்காக் கீழ்ப்பிந்தார்

கதெச்சமொனியில், இயசோவின் அனுபவம் மிகவும் வித்தியாசமானது. மத்தயோ அவரது தனது கதை மற்றும் மரணத்தை நெருங்கும்போது துக்ககரமான மற்றும் ஆழ்ந்த சூழல் கொண்டவர் என்று விவரிக்கிறார். அவர் தம்மான் சீடர்களை அழைத்துச் சென்று, அவர்களைக் கண்காணிக்கமாறு கட்டைக் கொண்ட, தந்தையிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறார். அவரது பிரார்த்தனை மூன்றால் உள்ளவற்றின் எடையையும் தந்தையின் விரும்பத்திற்கு அவர் சரணடைவதையும் வளையப்படுத்துகிறது.

அவரது தாயரம் அவர் கீழ்ப்பிதலுக்கு வளையே காலபி வதைத்தாக அர்த்தமல்ல.

இந்தப் பத்தியை நாம் மரியாதையுடன் கையாள வேண்டும். சிலுவையில் இயசோவின் பயணம் தனித்துவமானது. ஒவ்வொரு விசுவாசியும் ஒவ்வொரு வதேனையான சூழ்நிலையிலும் இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையாக அவரது வதேனையை நாம் மாற்ற மாடியாது. ஆயினும்கூட, கீழ்ப்பிதல் எப்போதும் ஒரு வசதியான உணர்ச்சி நிலையுடன் இருக்கும் என்று சொல்வதிலிருந்து இந்த பத்தி தெளிவாகத் தடுக்கிறது.

இயசோ தம்மாயை தயரத்தை ஜபெத்தில் கொண்டுவருகிறார். அவர் விசுவாசமுள்ளவராகத் தோன்றுவதற்காக அதை மறைக்கவில்லை. தயரத்தை இறுதி மடிவெடுப்பவராக அவர் கருதுவதில்லை.

தாங்கள் சரியானது என்று நினைக்கும் ஒன்றைச் செய்யும்போது கழிப்பதாக உணரவும் நபர்களுக்கு இது முக்கியமானது. பயம், துக்கம் அல்லது துக்கம் இருப்பது ஒரு மடிவிலை உயர்ந்தது என்பதை வளையப்படுத்தலாம். அது தோழமையின் தவேயையும், ஞானத்தையும், பாதுகாப்பையும் வளையப்படுத்தலாம். அந்த உணர்வுகளுக்குத் தானாகவே இறுதி அதிகாரம் வழங்காமல் நாம் கவனமாகக் கட்டை வேண்டும்.

உணர்வுகள் உண்மையானவை; அவற்றை விளக்கவது அவசியம்

போதகர் கலுறுகிறார், "நீங்கள் எப்படி உணர்கிறீர்கள் என்பது மட்டுமே கடவுள் எங்கே இருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் தீர்மானிக்க ஒரே வழியாக இருக்க முடியாது".

அது உணர்ச்சிகளை அகற்றுவது அல்ல. உணர்வுகள் நமது மனித அனுபவத்தின் ஒரு பகுதியாகும். பயம் ஆபத்தை பற்றி நம்மதைத் துண்டிவிடும். துக்கம் எதனை இழந்துவிட்டது என்பதை நமக்காக காட்டும். ஒரு உறவு, மாபிவ அல்லது வகைம் கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டும் என்பதை அசௌகரியம் காறிக்கலாம். கடவுளிடம் சரணடைவதுடன் அமதை இருக்கலாம்.

ஆனால் ஒரு உணர்வை தவறாக விளக்கலாம். அச்சம் என்பது தற்போதைய அச்சுறுத்தல் அல்லது மாந்தையை காயத்திற்கு பதிலளிப்பதாக இருக்கலாம். நிவாரணம் ஒரு பாத்திசாலித்தனமான எல்லை அல்லது தவிர்க்கும் செயலைப் பின்பற்றலாம். கீழ்ப்படிதலுடன் மன உளைச்சலும் இருக்கலாம் அல்லது நாம் பாதிக்கப்படுவதாக எச்சரிக்கலாம். நம்பிக்கை சத்தியத்தின் மீது அல்லது நாம் ஆராய்வதை நிறுத்திய ஒரு விரும்பத்தின் மீது தங்கியிருக்கலாம்.

எனவே அந்த உணர்வு நமக்கு என்ன சொல்கிறது, அதன் மாபிவ சரியானதா என்று நாம் கடைக வேண்டும்.

கொலோசயெர் 3 அமதையினை வாழ்நாள் முழுவதிலுமிருந்து தனிமைப்படுத்துவதில்லை. விசுவாசிகளை இரக்கம், மனத்தாழ்மனை, பொறுமனை, மன்னிப்பு மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றுக்கு பவல் அழகைக்கிறார். அவர் ஒரே உடலில் அமதை இருப்பதைப் பற்றியும், கிறிஸ்துவின் வார்த்தை அவர்களுக்கிடையே வளமாக வசிப்பதைப் பற்றியும் பசுகிறார். கடவுளின் அமதை கிறிஸ்துவின் ஆட்சியின் அந்த பரெய வடிவத்திற்குள் உள்ளது.

அமதையின் தனிப்பட்ட உணர்வு நேர்மையின்மையை நியாயப்படுத்துவதோ அல்லது பாறக்கணிப்பனை அன்பாக மாற்றவோ முடியாது. ஒரு துயர உணர்வு, ஒரு உண்மையுள்ள நடவடிக்கை தவறானது என்பதை நிரூபிக்க முடியாது.

உணர்வுகள் கடைகத் தகாதியானவை. அவர்கள் சிம்மாசனத்தில் அமரத் தகாதியற்றவர்கள்.

சில சமயங்களில் கபினமான விஷயம் நம் பணி

சில பொறுப்புகள் தவேவைப்புகிறபோதிலும் நல்லவையாகவே இருக்கின்றன.

ஒரு கழந்தை ஒரு கபினமான பரவத்திற்குள் நுழைவதால் ஒரு பற்றோர் பற்றோராக இருப்பதை நிறுத்துவதில்லை. ஒரு வாழ்க்கைத் துணை ஒவ்வொரு ஏமாற்றக் காலத்தையும் உடன்பிக்கை அர்த்தத்தை இழந்துவிட்டது என்பதற்கான சான்றாக கருதக்கூடாது. அன்புள்ளவர்களுக்கு ஒரு சவேவையில் கலந்துகொள்வதை விட அதிகமாக தவேவை என்பதை ஒரு தவோலய உறுப்பினர் கண்டறியலாம். கற்பிக்க அழகைக்கப்படும் ஒரு நபர் பொதுப் பச்சை விட பபிப்பு, திரத்தம் மற்றும் தயாரிப்பு அதிக நேரம் எட்க்கும் என்பதைக் காணலாம்.

போதகர், வளையிறே அனுமதி அளிப்பதை விட தொடர்வதற்கான தரையம் தவேவையா என்று கடேகிறார். ஒரு கலாச்சாரத்தில் அசௌகரியத்தை தவறான சீரமைப்பாகக் கருதுவதற்கு இது ஒரு அவசியமான களேவியாகும்.

இது அழத்தம் அல்லது அனுமானம் இல்லாமல் கடேகப்பட வணேடும். யாராவது ஒரு தவறான திருமணம், பாதுகாப்பற்ற பணியிடம் அல்லது அழிவுகரமான ஊழிய கட்டமைப்பில் இருக்க வணேடும் என்ற மூக்கத்திலிருந்து வளையிறே யாரும் மாபிவ சயெய மாபியாது. ஒரு நபர் ஆபத்தை விட்டு வளையிறே வணேடும், பாதுகாப்பைப் பறெ வணேடும், பதவி விலக வணேடும் அல்லது காணமடைய வணேடும். ஞானமான விடாமாயற்சிக்கு தீங்கு மறகைக்க ஒருபோதும் தவேவையில்லை.

களேவி என்னவென்றால், கபினமானதால் நாம் விசுவாசமான பொறுப்பைத் தவிர்க்கிறோமா, அல்லது சிரமம் என்பது வித்தியாசமான மற்றும் புத்திசாலித்தனமான பதிலின் தவேவையை வளையிறேத்துகிறதா என்பதுதான்.

சில சமயங்களில் கபினமான விஷயம் எச்சரிக்கை

நமது மாபிவ அல்லது மாறன தவறாக இரூப்பதால் சிரமம் ஏற்படலாம். ஜோனாவின் பாயல் வணேட்டமென்றே பறந்த கதையைச் சரேந்தது. தவறான திட்டமிடல், தீர்க்கப்படாத பாவம், நம்பத்தகாத எதிர்பார்ப்புகள், காடும்பத்தன பறக்கணிப்பது அல்லது திருத்தத்தனைப் பறெ மறுப்பது ஆகியவற்றிலிருந்து பிற சிக்கல்கள் வரலாம்.

இந்த விளவகளை நாம் "எதிரிகள்" என்று அழகைக்ககலிடாது, மலேம் அவன நமது அழைப்பை உறுதிப்படுத்துகின்றன என்று தானாகவே மாபிவ சயெயக்கலிடாது.

நம்பிக்கையை சதேப்படுத்திய ஒரு தலவைர் எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ள நரேிடலாம், ஏனெனில் மக்களாக்க நரேமயைம் பழுதுபார்ப்பும் தவே. ஒரு தம்பதியினர் மீண்டும் மீண்டும் தவேயான உரையாடல்களைத் தவிர்ப்பதால் அல்லது உதவியை மறுப்பதால் சிரமப்படலாம். திறனைக் கரூத்தில் கொள்ளாமல் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட கடமகைளால் ஒரு நபர் அதிகமாக உணரலாம். நிதி நரெுக்கபிக்க வரவ சலெவூத் திட்டம் மற்றும் மாற்றப்பட்ட பழக்கவழக்கங்கள் தவேபைப்படும்போது யாராவது அதை ஆன்மீக எதிர்ப்பு என்று அழகைக்கலாம்.

இத்தகயை சலிழ்நிலகைளில் கடவாள் நம்மசை சந்திக்க மாபியும், ஆனால் அவரூடயை உதவியைப் பறெவதில் மனந்திரும்பாதல், கற்றல் மற்றும் வறே பகோக்க ஆகியவன இரூக்கலாம்.

விவகேத்தின் காறிக்கோள் நாம் எப்போதும் சரியாக இரூந்ததோம் என்பதனை நிரூபிப்பதல்ல. அது கிறிஸ்துவின் சத்தியத்தின் கீழ் வருவதாகும். சில நரேங்களில் விசுவாசம் என்பது நிலைத்திரூப்பது என்று பரூரூப்படும். சில நரேங்களில் இது மாறயை மாற்றுவதாகும். சில நரேங்களில் நாம் ஓரூபோதும் தடாடங்கக் கலிடாததனை நிரூத்துவதாக அர்த்தம்.

இலக்கில் நிலைத்திருப்பதற்காக வழிமுறையை மாற்றலாம்

செய்தியின் மதிப்புகள் கீழ்ப்பிதலை நிலைநிறுத்துகின்றன. ஒவ்வொரு வலையையும் பலனளிக்கும் வகையில் இரப்பது நின்றாவிட்டால் அதிலிருந்து நாம் விலகக் கூடாது. ஆனால் ஒரு அழைப்புக்கு உண்மையாக இரப்பது எப்போதும் அதன் தற்போதைய வடிவத்தைப் பாதுகாப்பதாக அர்த்தமல்ல.

பவால் ஒரு காறிப்பிட்ட பரவத்திற்கு எப்சோவில் தங்க விரும்பினார். அவர் பின்னர் பயணம் செய்யத் திட்டமிட்டார். நற்செய்தியில் அவர் கொண்டுள்ள அர்ப்பணிப்பு, அவர் என்றென்றும் ஒரு இடத்தை ஆக்கிரமிக்க வணேபிய அவசியமில்லை.

ஒரு நபர் பாத்திரங்களை மாற்றும் போது சவேலை செய்வதில் உறுதியாக இருக்கலாம். ஒரு பற்றோர் ஒரு கழந்தைக்கு அர்ப்பணிப்பாடன் இருக்க முடியும், அதே நேரத்தில் உறுதியான எல்லைகளை நிறுவலாம். ஒரு தம்பதியினர் தொழில்முறை உதவியை நாடும் போது காணப்படுத்துவதில் உறுதியாக இருக்கலாம் மற்றும் வலையை செய்யாத வடிவங்களை மாற்றலாம். ஒரு தவோலயம் ஒரு திட்டத்தை மாற்ற வணேடும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டே மக்களைச் சன்றடைவதில் உறுதியாக இருக்கலாம்.

விசுவாசம் என்பது கடவுளையும் அவர் அன்புக்கு அழகைக்கும் மக்களையும் நோக்கி சலுத்தப்படுகிறது. ஒரு மாறை, பதவி, அட்டவணை அல்லது நிறுவனம் ஒரு காலத்தில் அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றியது என்பதால் தீண்டத்தகாததாக மாறக்கூடாது.

"என்ன எஞ்சியிருக்க வணேடும்?", "என்ன மாற்ற வணேடும்?" என்று நாம் கேட்கலாம், அவை வவெவறோ களேவிகள்.

நேர்மயைான ஆய்வதைத் தாங்கும் மாபிவா

அழுத்தம் அதிகரிக்கும் போது, நாம் அபிக்கபி உடனபி பதிலை விரும்புகிறோம். நான் அங்கயே இரூக்கலாமா அல்லது பகோகலாமா? பசேவதா அல்லது காத்திரூப்பானா? வாய்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வதா அல்லது நிராகரிப்பதா?

ஒரு பொறுப்பான மாபிவாக்கு பல வகையான உண்மகைளாை ஒன்றாக பரிசீலிக்க வணேன்பியிருக்கலாம்.

மாதலாவதாக, வதோகமம் எதாை தளெிவாக ககோருகிறதா அல்லது தடூக்கிறதா? ஏமாற்றாதல், துஷ்பிரயகோகம் அல்லது பூறக்கணிப்பு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இரூக்க ஒரு உள்நகோக்கிய உணர்வாக்காக நாம் காத்திரூக்க வணேன்பியதில்லாை.

இரண்டாவதாக, கடவாள் ஏற்கனவகே நம்மிடம் என்ன பொறுப்புகளாை ஒப்படதைத்திரூக்கிறார்? கூடம்பம், தவோலயம், வலோை, ஆரகோக்கியம் மற்றும் நாம் அளித்த வாக்கூறுதிகளூடன் ஒரு பூதிய வாய்ப்பும் பரிசகோதிக்கப்பட வணேண்டம்.

மூின்றாவதாக, எதிர்ப்பாை உருவாக்காவது என்ன? அது ஒரு நல்ல வலேயைின் மீது விரகோதம், கற்றலில் சாதாரண சிரமம், பகிரப்பட்ட உழபைப்பின் தவோை, சரியான திரூத்தம் அல்லது தீங்கு விளாைவிக்கம் எச்சரிக்காை?

நான்காவதாக, என்ன பழம் தரெியும்? நமது தகேர்வாகள் பொறுமாை, நகேர்மாை, அன்பு மற்றும் மாதிர்ச்சியாை உருவாக்கூகின்றனவா? அல்லது ரகசியம், பரொமாை, பயம் மற்றும் மற்றவர்களுக்கூ சகேதம்?

ஐந்தாவதாக, நாம் எதாை இழக்கிறோம் என்பதாைப் பார்க்க யார் நமக்கு உதவ மாபியும்? மாதிர்ந்த ஆலகோசகர் எங்களூடன் உடன்பட சூதந்திரமாக இரூக்க வணேண்டம். நாம் விரும்பிய மாபிவாக்கு ஆதரவளிக்கம் விவரங்களாை மட்டும்கே மூன்வதைத்தால், நாம் உண்மையிலயேகே ஆலகோசனயாை நாடவில்லாை.

இறுதியாக, மூழா எதிர்காலத்தயாம் அறிந்துகொள்வதாக பாசாங்கு சயெய்யாமல் நாம் என்ன நடவபிக்காை எடூக்க மாபியும்? நாம் தகவல்களாைச் சகேரிக்க வணேண்டம், உதவி ககேட்க வணேண்டம், மன்னிப்பு ககேட்க வணேண்டம், ஒரு எல்லயாை அமாைக்க வணேண்டம், ஓய்வகெடூக்க வணேண்டம், பயிற்சி சயெய்ய வணேண்டம் அல்லது மீண்டம் மாபிவகெடூப்பதற்கு மூன்பு ஒரு வரயாைறுக்கப்பட்ட காலத்திற்கு தகொடர வணேண்டம்.

பூத்திசாலித்தனம் என்பது பரொம்பாலும் உறுதியான ஒரு வியத்தகூ தரூணத்தாை விட விசுவாசமான பபிகளின் சயெயல்மூறயாகும்.

இது ஒரு காடும்பத்திற்கோ அல்லது ஊழியத்திற்கோ என்ன அர்த்தம்?

காடும்பங்களும் அமசைச்சகங்களும் ஒரே மாதிரியான பதிலுக்கு மட்டுமே வகைமதி அளிக்காமல் போது பகாத்தறிவகை கபினமாக்க மாபியும்.

ஒவ்வொரு தலவைவரம் சோர்வகை கவனிக்காமல் தியாகத்தபை பாகழ்ந்தால், மக்கள் தங்கள் வரம்புகளகை மறபைப்பார்கள். ஒவ்வொரு கபினமான பரவமும் வகெளியறோவதற்கான அனுமதியாக கராதப்பட்டால், கடமகைகள் மாதிர்ச்சியடயை போராடும். திரத்தம் எப்போதும் எதிர்க்கட்சி என்று அழகைக்கப்பட்டால், தீங்கு தடாடரலாம். நேர்மயான ககேள்விகள் நம்பிக்கயைின்மகை என்று அழகைக்கப்பட்டால், மக்கள் உறுதியாகச் சயெய்க் கற்றுக்ககொள்வார்கள்.

ஆரகோக்கியமான சமலகம் சத்தியத்திற்கு இடமளிக்கிறதா. "இந்தப் பணி மாக்கியமானது, நாம் அதசைச் சாமக்கும் விதம் மாற வகேண்டும்" என்று அதா கஹலாம். கபினமான பரவத்தில் இருக்கும் நபரக்கும், காணப்படுத்த பாத்திசாலித்தனமாக ஒதாங்கி நிற்கும் நபரக்கும் இது மரியாதகை சலுத்தும். பாதிக்கப்படக்கூடிய வாழ்க்ககைத் துணயைகை ஆபத்தில் இருக்க அழத்தம் ககாடாக்காமல் உதவி ககாரும் திரமணத்தகை இது ஆதரிக்க மாபியும். நம்பிக்ககைக்காரிய நம்பிக்ககைக்காரிய இளகைஞன் மற்றும் பயம் இடயைகை உள்ள வறோபாட்டகை அறிய இது உதவாம்.

எதிரிகளின் இருப்பு தகவாலயத்தகை பிரார்த்தனகை, பகிரப்பட்ட பகாறுப்பு மற்றும் கவனமான தீர்ப்பகை நகாக்கி நகர்த்த வகேண்டும். ஒவ்வொரு ஊழியரம் துன்பப்படுவதன் மலம் மட்டுமகை நம்பிக்கயைகை நிரலிபிக்க வகேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும் ஒரு கலாச்சாரத்தகை அதா உரவாக்கக்கூடாதா.

அடூத்த கட்டத்திற்கு தரையம்

பவால் ஓர் பயனுள்ள கதவையம் பல எதிரிகளையம் கண்டார். ஓர் தளையவான வார்த்தையிலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டே யோனா தலங்கினார். தந்தையிடம் சரண்டனந்த இயசே வதேனையுடன் ஐபெத்தார். இந்த பத்திகள் அந்த தரூணத்தின் உணர்ச்சி வபெப்பநிலையின் அபிப்படயில் ஓர் எளிய விதியை நமக்கு வழங்கவில்லை.

அவர்கள் நமக்கு ஓர் சிறந்த களேவியதை தரூகிறார்கள்ஃ இந்த வலையைப பற்றிய உண்மை என்ன, கீழ்ப்பதிதலுக்கு இப்போது என்ன பதில் தவே?

கபினமான ஆனால் நல்ல பஹுப்பில் இரூக்க நமக்கு தரையம் தவேபபடலாம். நமது மாறை மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளவைவித்துள்ளது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள நமக்கென மனத்தாழ்மை தவேபபடலாம். ஓர்வளே உதவி கடேகவோ, சாமையைப் பகிர்ந்து கொள்ளவோ அல்லது ஆபத்தான சலிழ்நிலையை விட்டு வளையறேவோ நமக்கு ஞானம் தவேபபடலாம். மாபிவாகள் மதெவாக இரூக்கம்போது, தடொடர்ந்து வலையை செய் நமக்கு பஹுமை தவேபபடலாம்.

விசுவாசமான பதில் எப்போதும் எளிதான பதிலாக இரூக்காது. இது எப்போதும் மிகவும் வலியைக் கோரும் பதிலாக இரூக்காது.

வதேம், ஆசை, பயம், ஆலோசனை, பஹுப்பு, எதிர்ப்பு மற்றும் வாய்ப்பு-இந்த மாழ சலிழ்நிலையையும் விசுவாசம் இயசேவின் ஆண்டவரின் கீழ் கொண்டு வருகிறது. பின்னர் அது அடூத்த உண்மை நிலைப்பாட்டை எடூக்கம்.

மைய உண்மை

ஓர் திறந்த கதவாக்கு எதிரிகள் அரூகில் இரூக்கலாம், மலேம் ஓர் வசதியான பாதை ஓர் தளையவான கட்டளையிலிருந்து விலகிச் செல்ல மாபியம். நமது அடூத்த கட்டத்தை நாம் வதோகமம், கிறிஸ்துவைப் போன்ற தன்மை, ஞானமான ஆலோசனை, பஹுப்பு மற்றும் தீங்கு செய்வதில் நரேமையான கவனம் ஆகியவற்றின் மலம் பூரிந்துகொள்கிறோம்-எளிமை அல்லது எதிர்ப்பின் மலம் மட்டுமல்ல.

இரதய சோதனல

01

1 க஁ரிந்தியர் 16-ல் திறந்த கதவகை க஁றிப்பிடும்போது பவல் ஂன்ன நடம஁றதை திட்டங்களை விவாதிக்கிறார்?

02

ஂதிரிகளின் இர஁ப்பு நமக்கு ஂன்ன ச஁ல்கிறது, ஂது நமக்கு ஂன்ன ச஁ல்லவில்லை?

03

ய஁னாவின் த஁க்கம் ஏன் ஂவரது திசை சரியானது ஂன்பதை நிர஁பிக்க ஁பியவில்லை?

04

கதச்ச஁னியில் இயசேவின் ஜபம் தயரம் ஁ற்றும் கீழ்ப்படிதல் பற்றி நமக்கு ஂன்ன கற்பிக்கிறது?

இரதய சோதனல

05

கபினமன ஁ணர்வல அதன் காரணத்தல ஁ராயாமல் ஁ர ஁றுதி தீர்ப்பாக நீங்கள் கருதினீர்களா?

06

நீங்கள் விரும்பிய பகாக்கல சவால் சயெத்ததால் சரியான திருத்தத்தல "எதிர்க்கட்சி" ஁ன்று ஁ழைத்தீர்களா?

07

஁ர ப஁றாப்பு சிரமமாக, காணப்படாதாக ஁ல்லது மதெவாக பலனளிக்கிறது ஁ன்பதால் அதல விட்டுவிட நீங்கள் ஁சைப்படுகிறீர்களா?

08

"த஁டர்ந்து சலெ்வது" ஁பத்தல மறகைகும் ஁ல்லது தவேயான ஁தவியபைப் ப஁றுவதலைத் தடககும் சலிழ்நிலல ஏதனும் ஁ள்ளதா?

இரதய சோதனல

09

உங்கள் தற்போதயை பணியின் எந்த பகாதி இன்றியமயைாததா, எந்த முறலை அல்லதா அட்டவணலை மாறக்கூடும்?

10

உங்களுடன் உடன்பட அழுத்தம் கௌடுக்காமல் உங்களுக்கு முதிர்ந்த ஆலோசனையை யார் வழங்க முடியும்?

11

இங்கு உண்மையுள்ள தரையம் எப்படி இருக்கும்? உண்மையுள்ள எச்சரிக்கலை எப்படி இருக்கும்?

12

பரெரிய விளவைலை கடவாளிடம் விட்டாச் சலெல்லம்போது நீங்கள் அடாத்த கட்டமாக என்ன செய்ய முடியும்?

அறிக்கலை

நான் என் உயர்ந்த அதிகாரத்தலை ஆறுதல் செய்ய மாட்டேன், ஒவ்வொரா கஷ்டத்தையுமும் ஸுனிதமானதாக அழகைக்க மாட்டேன். வதேவாக்கியம், மனத்தாழ்மலை, ஞானம் மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களலை கவனித்துக்கொள்வதன் மலிலம் எனக்கு முன்னால் உள்ள கதவலை நான் ஆராய்வேன். கடவுள் என்னலைத் தடாடர அழகைக்கும் இடத்தில், நான் தரையத்தையுமும் உதவியையுமும் நாடாவேன். நான் மாற வணேடிய இடத்தில், நான் திராத்தத்தலைப் பறாவேன், அடாத்த விசுவாசமான நடவடிக்கையை எடாப்பேன்.

நான் அனுபவிக்கும் எதிர்ப்பு அல்லது அசௌகரியம்ஃ

[illegible]

பகாதி ஏழு

இயசோவின் ஜீவன் வௌிப்படும்படி

மாக்கிய வ்தேப்பகாதி஑ள்: 2 கௌரிந்தியர் 4:7-5:10

07

பவால் ஏன் தடொடர்ந்தது சலெல்கிறார்

மாக்கிய வதேப்பகாதிக்கள்: 2 கலொரிந்தியர் 4:7-5:10

வதே மறேகலோள்

இயசேவின் ஜீவனும் எங்கள் சரீரத்தில் வளெளிப்படும்பபி.

வதே மறேகலோள்

- 2 கலொரிந்தியர் 4:10,

தாணை வதேப்பகாதிக்கள்: பிலிப்பியர் 1:12-26; 2 தீமலோத்தயோ 2:8-13; எபிரயெர் 10:10-14

பவால் அந்த பபாக்கிஷத்திற்கும், பலவீனமான மண்பாண்டத்தாக்கும் பபெரிட்டுள்ளார். அழாத்தம், காழ்ப்பம், தான்பாறுத்தல் மற்றும் தாக்கப்பட்டல் பற்றி அவர் உண்மையைச் சுறியுள்ளார். பின்னர் அவர் இன்னும் கபினமான ஒன்றைச் சலெல்கிறார்ஃ இந்த பாதிக்கப்படக்கூடிய, அழாத்தமான ஊழியத்தின் மலில், இயசேவின் வாழ்க்கை வளெளிப்படயாகத் தரெகிறது.

கஷ்டம் மாபிவடயைம் பபோது கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை வளெளிப்புவதாக அவர் விவரிப்பார் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அதற்கு பதிலாக, பௌல் உடல் ரீதியான தான்பங்களுக்கு மத்தியில் கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையைப் பற்றி பசேுகிறார். துதர் மரணமடகெகிறார். சலெலு உண்மையானதாகவே உள்ளது. ஆயினும்கூட, கடலாளின் வலேலை அந்த நிபந்தனகைளால் மறகைக்கப்படவில்லை.

பபோதகர் இந்த இயக்கத்தை மறக்கமாபியாத வரியில் வளெளிப்புவதுகிறார்ஃ "நாம் எவ்வாறு நிலதைத்திராக்கிறோம் என்பதில் இயசேவகைக் காணலாம்".

அந்த அறிக்கை தங்கள் பலவீனத்தைப் பற்றி வடெ்கப்பட்டவர்களை வலுப்புவதும். மாழா பத்தியயைம் கவனத்தில் கலாண்ட அதைப் பபிக்க வணே்டம். தான்பம் தானாகவே இயசேவை வளெளிப்புவதுகிறது என்று பவால் சுறவிலில்லை. பலர் கவனிப்பு அல்லது நீதியைப் பறொமல் பாதிக்கப்புகிறார்கள், மலேம் மற்றவர்கள் தங்கள் விடாமாயற்சியைப் பாராட்டக்கூடிய வகையில் தடக்கக்கூடிய தீங்கை தாங்கும்பபி யாரயைம் வலியாறுத்தக்கூடாது. கிறிஸ்துவை மயைமாகக் கலாண்ட ஊழியத்தின் சாட்சியை பவால் விவரிக்கிறார், இது உண்மையான தான்பத்தின் மலில் மறேகலாள்ளப்பட்டது, கடலாளால் நிலைநிறுத்தப்பட்டது மற்றும் மற்றவர்களின் வாழ்க்கையை நலாக்கி இயக்கப்பட்டது.

எவ்வளவு வலியை நாம் வளெளிப்புவது மாபியம் என்பது களேவி அல்ல. நாம் பிரகடனப்புவதும் சத்தியத்திலும், நாம் சலேல்கும் அன்பிலும், நாம் தடொடரும் நம்பிக்கையிலும் கிறிஸ்து தளெவாகத் தரெகிறாரா என்பதுதான்.

இயசேவின் மரணத்தை தாங்கிக்கொள்வது

2 கொரிந்தியர் 4:10-11 இல், இயசேவின் மரணத்தை அவரது உடலில் சூமந்து சலெவது பற்றியும், இயசேவின் பொரட்டு மரணத்திற்கு ஆளாகியிருப்பதைப் பற்றியும் பவல் பசேகிறார். அவர் சாதாரண விரக்தியை விட அதிகமாக விவரிக்கிறார். அப்போஸ்தலிக்க ஊழியமானது அவரை உண்மையான ஆபத்திலும் மீண்டும் மீண்டும் சிரமத்திலும் ஆழ்த்தியுள்ளது.

பவலின் வாழ்க்கை கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தொழுகலால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு மாதிரியை பிரதிபலிக்கிறது. சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஆண்டவரே அவர் பிரகடனம் செய்கிறார். அவரது சொந்த விலையுயர்ந்த சாட்சி, ஒரு விரோதமான உலகில் அந்த கடவாளுக்கு சவேனை செய்வதற்கான அடையாளங்களைக் கொண்டுவருகிறது. இதன் மூலம், இயசேவின் வாழ்க்கை அறியப்படுகிறது.

நாம் ஒரு முக்கியமான வேறுபாட்டை வதைத்திருக்க வேண்டும். இயசேவின் மரணம் தான் இரட்சிப்பு பலியாகும். அவருடைய காணிக்கை போதுமானது; பவலும் அதனுடன் சேர்க்கவில்லை, நாமும் செய்யவில்லை. நமது வலி மற்றொரு நபரின் இரட்சிப்பை வாங்க முடியாது. நாம் சூமந்து சலெலும் நற்செய்தி, கிறிஸ்து செய்ததை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

ஆயினும்கூட, கிறிஸ்துவாக்காச் சவேனை செய்பவர்கள் மற்றவர்கள் அந்த நற்செய்தியைக் கேட்கும் வகையில் சலெவாக்களைச் சூமக்கலாம். ஒரு நபர் சோர்வாக இருக்காம்போது கற்பிக்கிறார், அவசரம் இல்லாமல் உரையாடலுக்கு இடமளிக்கிறார், துயரத்தில் உள்ள ஒருவரைச் சந்திக்கிறார், கவனமாக ஒரு பாடத்தைத் தயாரிக்கிறார், தவறான பாரிதல் இருந்தபோதிலும் உண்மையைப் பசேகிறார் அல்லது சீடரின் நீண்ட பரவத்தில் பொறுமையாக இருக்கிறார். இந்தச் செயல்கள் யாரையும் மீட்காது. மீட்பரின் செய்தி அவர்களைச் சனெறடையும் வழிகளாக அவை மாறலாம்.

பவலின் மொழி விலையுயர்ந்த சவேனையை மதிக்கிறது, அதே நேரத்தில் அதிகாரத்தை அது இருக்கும் இடத்தில் வதைத்திருக்கிறதுஃ இயசேவாடன்.

இயசேவின் வாழ்க்கை கபினத்தன்மையைக் காட்டியது மட்டுமல்ல

சகிப்புத்தன்மை ஈர்க்கக்கூடியதாக இருக்கலாம். அது தானாகவே கிறிஸ்தவ சாட்சி அல்ல.

ஒரு நபர் மற்றவர்களை ஏமாற்ற பயப்படுவதால், இல்லை என்று சொல்ல மாபியாது, அல்லது அவர்களின் மதிப்பு தவேப்படுவதைப் பொறுத்தது என்று நம்புவதால் அழுத்தத்தின் கீழ் தொடரலாம். அவர்கள் இன்னும் உற்பத்தி திறன் கொண்டவர்களாகத் தோன்றும்போது கபினமாகவும், கோபமாகவும் அல்லது பாறக்கணிக்கப்படவும் செய்யலாம். தொடர்ந்து செயல்படுவது மட்டுமே இயசேவைத் தெளிவுபடுத்தாது.

பவலின் பெரிய வாதம் நமக்கு ஒரு சிறந்த அளவீட்டைத் தருகிறது. அவர் ஏமாற்றாதல் மற்றும் சூய விளம்பரத்தை மறுக்கிறார். அவர் தன்னுடைய விட கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறார். சக்தி கடவுளிடமிருந்து வருகிறது என்பதை அவர் ஒப்புக்கொள்கிறார். அவர் மற்றவர்களின் நன்மைக்காக சேவை செய்கிறார், உயிர்த்தொழுவதை நோக்கிப் பார்க்கிறார்.

இயசேவின் வாழ்க்கை பவல் தொடர்ந்து நகர்வதில் மட்டுமல்லாமல், அவரது சாட்சியை யார் நிர்வகிக்கிறார்கள், அவரது ஊழியத்தின் நோக்கம் என்ன என்பதில் காணப்படுகிறது.

யாராவது காயப்பட்டு, இன்னும் கொடும்பையுடன் பதிலளிக்க மறுக்கும் போது, மற்றவர்கள் கிறிஸ்துவின் வலையை அவர்களில் காணலாம். சோர்வாக இருக்கும் ஒரு ஊழியர் உண்மையைச் சொல்லி, அசைக்க மாபியாததைச் செய்வதற்குப் பதிலாக உதவியை ஏற்றுக்கொள்வதால், கிறிஸ்துவின் மனத்தாழ்மையைத் தெரியும். ஒரு பெற்றோர் ஒரு கழந்தையுடன் பொறுமையாக இருக்கும்போது, தவேயான எல்லையை வதைத்திருக்கும்போது, அன்பையும் உண்மையையும் ஒன்றாகக் காணலாம். ஒரு தவோலயம் காயமடைந்தவர்களை அவர்களின் கதகைகளை காட்சியாக மாற்றாமல் கவனித்துக்கொள்ளும்போது, அதன் செயல்கள் இயசேவின் கருணையை வெளிப்படையாக மாற்றும்.

இவை பவலின் சாட்சியின் பயன்பாடுகள், அவரது அப்போஸ்தல அழைப்பின் துல்லியமான மறுபிரசாரங்கள் அல்ல. மன அழுத்தத்தில் இருக்கும் நபரை ஒரு நாயகனாக மாற்றுவதை விட கிறிஸ்துவின் மீது கவனம் செலுத்துவதில் அவற்றின் மதிப்பு உள்ளது.

“ நம்மில் இறப்பு செயல்படுகிறது, ஆனால் உங்களில் வாழ்க்கை செயல்படுகிறது ”

தவிதர்களில் மரணம் வலையை செய்கிறது என்றும், அவர்கள் சவேவை செய்பவர்களில் வாழ்க்கை வலையை செய்கிறது என்றும் பவல் கலுறுகிறார். ஒரு ஊழியத்தின் சமத்துவமற்ற அனுபவத்தை அவர் விவரிக்கிறார், அதன் சலெவா கலுரிந்தியர்களுக்காச் சனெறடயைம் அதே நேரத்தில் அது அவருக்கு பரெரிதும் பபுரூந்தும்.

மக்களான நேசிக்கம் எவருக்கும் இது ஒரு கபினமான வாக்கியமாகும். வதோகமத்தகைக் கற்றுக்கலுள்வதயைம், ஐபெத்தபைப் பறுவதயைம், விசுவாசத்தில் வளர்வதயைம் அல்லது கல்டுறவாக்காத் திரும்புவதயைம் நாம் மகிழ்ச்சியுடன் கலுண்டாடுகிறோம். நலுயாளிப் பிரசவம் அந்த வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு உதவியது என்பதனை நாம் பார்க்காமல் இரக்கலாம்.

மற்றவர்கள் படக்ககைக்காச் சனெற பிறகு ஒரு ஆசிரியர் பபித்தார். ஒரு மாதிரந்த விசுவாசியானவர் பல கபினமான உரையாடல்களகைக் கட்டார். எந்த பதிலும் இல்லாதபோது ஒரு பனெற்றலுர் பிரார்த்தனையை செய்தனர். மலுதல் பரவுவதற்கு மூன்பு ஒரு தலவைவர் உரையாற்றினார். விரவைவாக சரிசெய்ய மூடியாத ஒரு பரவத்தில் ஒரு நண்பர் தலுடர்ந்து வந்தார்.

பழம் ஒரு நபரின் வாழ்க்கையில் தலுன்றலாம், அதே நேரத்தில் மற்றலுரு நபர் சாமயின் ஒரு பகூதியை சாமந்தார்.

ஊழியத்தால் நம்மதைத் தடக்க மூடியும் என்று பலுதகர் வலியுறுத்துகிறார். எப்பலுதும் நமது அட்டவணகைக்கு பபுரூந்தாத தவேகைளனை மக்கள் கலுண்டு வருகிறார்கள். அது உண்மதைான். ஓவ்வலுரு மணி நேரத்திலும் ஓவ்வலுரு தவேயையையும் சாமக்க ஒரு நபர் இல்லனை என்பதும் உண்மதைான். பவல் சக ஊழியர்கலுடன் பயணம் செய்தார், தவேலயங்களின் பிரார்த்தனகைளனை மதிக்கிறார், திட்டங்களை உருவாக்கினார். தன்னகைச் சலெவழிக்க அவர் வதைத் விரூப்ப்த்தனை ஓவ்வலுரு ஊழியரும் எப்பலுதும் கிடகைக் வணேடும் என்ற எதிர்பார்ப்பாக மாற்றக்கலுடாது.

விலனை உயர்ந்த அன்புக்கு பபுரூப்ப்பைப் பகிரந்து கலுள்ளும் திறன் கலுண்ட ஒரு சமலகம் தவேவை. இல்லயைனில், தவேலயம் தியாகத்தபைப் பாராட்டலாம், அதே நேரத்தில் ஒரு சிலரனை மூழ் உடலுக்கும் சலுந்தமான சாமகைளனை சாமக்க அமதைதியாக அனுமதிக்கலாம்.

மக்களுக்காக உழைப்பது அர்த்தமாள்ளது

பவாலின் தண்டனை வாழ்க்கைக்கான மாற்றிலும் தற்காப்பு அணுகுமுறையை சவால் செய்கிறது. தவேகைகள் வலையை அர்த்தமாள்ளதுக்கும் மக்களை கோப்பபுத்தும்போது, நமது வலையை மாக்கியமானது என்று நாம் விரும்பலாம். நாம் கடவாளிடம் சலவாக்கைக் கேட்கலாம், பின்னர் சலவாக்கு என்பது அழைப்புகள், களேவிகள், ஏமாற்றங்கள் மற்றும் மதவான வளர்ச்சி ஆகியவற்றைக் காறிக்கிறது என்பதைக் கண்டறியலாம்.

போதகரின் களேவி தடுவதாகும்ஃ மக்களால் காறுக்கிடப்புவதை விரும்பாமல் கடவாளால் பயன்புத்தப்புவதை நாம் விரும்ப மாபியுமா?

இந்தக் களேவி நமது நோக்கங்களை ஆராய அனுமதிக்க வணேடும். மக்கள் ஊழியத்தை விட ஊழியத்தின் யோசனையை அதிகமாக அனுபவிக்க மாபியும். கற்பிப்பதை நாம் விரும்பலாம், ஆனால் கற்பவர்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் விளக்கம் தவேபபுத்தும்போது பொறுமையிழந்து வளர்வோம். நாம் வணக்கத்தை வழிநடத்த விரும்பலாம், ஆனால் ஆயத்தத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் எதிர்க்கலாம். நாம் அக்கறையுள்ள நபராக அறியப்புவதை விரும்பலாம், ஆனால் கவனிப்புக்கு ஒரு அசௌகரியமான உரையாடல் தவேபபுத்தும்போது விலகிக் கொள்ளலாம்.

பவால் கொரிந்தியர்களை தனது அழைப்பை உறுதிப்புத்துவதற்காக இராந்த ஒரு பார்வையாளர்களாக கராதவில்லை. கிருபை அவர்களை அடையவும், கடவாளுக்கு நன்றி சலுத்தவும் அவர் தன்னதை தானே அர்ப்பணித்தார்.

அதே நேரத்தில், மக்கள் உழைப்புக்கு தகாதியானவர்கள் என்று சலுவதன் பொரூள் ஒவ்வொரு கோரிக்கையும் நாம் சந்திக்க வணேடும் என்று அர்த்தமல்ல. அன்புக்கு நாம் ஒருவரை மற்றொரு திறமையான நபரடன் இணைக்க வணேடும், உதவி கேட்க வணேடும் அல்லது அவர்களை நன்கு கவனிக்கக்கூடிய நேரத்தை நிறுவ வணேடும். இதன் நோக்கம் அனைத்து வசதிகளையும் பாதாகாப்பதாகும் அல்ல. நமது மாக்கியத்துவத்தை உறுதிப்புத்த மக்களைப் பயன்புத்துவதை விட அவர்களுக்கு பொறுப்படன் சவே சய்வதே இதன் நோக்கம்.

கிறிஸ்து நேர்மையான பொறுப்பில் காணப்படுவார்

சோர்வாக இருந்தாலும் தொடர்ந்து அன்புடன், காயங்களுடன் கடவுளின் நற்குணத்தைப் பற்றி தொடர்ந்து பசும் ஒரு நபரை இந்த செய்தி விவரிக்கிறது. இத்தகைய சகிப்பாத்தன்மை சாதாரண மனித வலிமையை விட அதிகமாக இருக்கும்.

ஆனால் சாட்சியில் கவனிப்பு பற்றுவதும் அடங்கும். பவல் ஜெபம் செய்ய வேண்டிய தேவையை மறக்கவில்லை. அவர் தனது பிரச்சனையைப் பற்றி தேவாலயங்களுக்குச் சொன்னார். மற்ற விசுவாசிகள் மிலம் அவர் ஆறுதல் பெற்றார். "எனக்கு எந்தத் தேவையும் இல்லை" என்று அவர் ஒருபோதும் சாட்சியமளிக்கவில்லை. பலரைக் கொண்ட ஒருவரின் வாழ்க்கையில் கடவுள் உண்மையுள்ளவராக நிரூபித்தார்.

மரத்துவமனை படுக்கையில் இருக்கும் ஒருவர் நேர்மையான ஜெபம், கவனிப்புக்கான நன்றி மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மைக்கு மத்தியில் நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் மிலம் கிறிஸ்துவாக்கு சாட்சியாக இருக்கலாம். கடவுள் தங்களிடம் இருக்கிறார் என்பதை நிரூபிக்க அவர்கள் மாந்தையை ஒவ்வொரு பொறுப்புக்கும் உடனடியாகத் திரும்ப வேண்டியதில்லை. தூக்கத்தில் இருக்கும் ஒரு பெற்றோர், இழப்பைப் பற்றிய உண்மையைச் சொல்வதன் மிலமும், அவற்றைச் சூமக்க ஒரு சமிகத்தை அனுமதிப்பதன் மிலமும் இயசேவைத் தெளிவுபடுத்தலாம். ஒரு தலவைர் ஒரு தவறை ஒப்புக்கொண்டு போக்கை மாற்றுவதன் மிலம் கிறிஸ்துவின் பணிவை தெளிப்படுத்தலாம்.

நிலைத்திருக்கும் கருணை எப்போதும் ஒரு நபர் அதே வகேத்தில் தொடர்வது போல் தெரியவில்லை. சில நேரங்களில், ஒரு சிறிய வேலையை நிறுத்துவதும், உதவி பெறுவதும், விசுவாசமாக இருப்பது போன்ற கிரபை தெரிகிறது.

உலகம் அதை அளவிடும்போது, நாம் பாலுணர்வையும் வலிமையையும் கழிப்பக்கிடாது. பொதுத் திறமை கற்றைவாக இருந்தாலும், அவருடைய பிரசன்னத்திற்குத் திறந்த மனதுடன் இருக்கும் ஒரு நபரின் மிலம் இயசே அறியப்படலாம்.

நற்செய்தி விரும்பப்படாத இடத்தில் மான்னறேலாம்

பிலிப்பியர் 1-ல், பவால் சிறவைாசத்திலிருந்து எழுதுகிறார். தனக்கு என்ன நடந்தது என்பது நற்செய்தி அறிய உதவியது என்றும் மற்றவர்களை தரையமாக பசே ஊக்குவித்தது என்றும் அவர் விசுவாசிகளிடம் கூறுகிறார். அவர் சிறவைாசத்தை நல்ல சிறை என்று அழைக்கவில்லை. அவர் அங்கு இருக்கம்போது கடவுள் என்ன கொண்டுவந்தார் என்பதை அவர் அடையாளம் காட்டுகிறார்.

இந்த ஒப்பீடு இரண்டு பிழைகளைத் தவிர்க்க உதவுகிறது. கஷ்டம் என்பது நமது சாட்சி மூபிந்துவிட்டது என்று நாம் கருதக்கூடாது. நாம் தரேந்தெடுக்காத இடங்களில் கடவுள் வலேை செய்ய மூபியும். பவாலின் சிறவைாசம் கிறிஸ்துவின் செய்தியை வரையறுக்கவில்லை.

கடவுள் அதை பயன்படுத்தலாம் என்ற காரணத்திற்காக மட்டும் நாம் கஷ்டங்களைத் தடேவோ பாதாகாக்கவோ கூடாது. நற்செய்தி மான்னறேவதற்காக தங்கள் ஊழியர்களை சிறையில் அடக்க பவால் தவோலயங்களுக்கு கற்பிக்கவில்லை. தீங்கு விளைவிக்கும் ஒரு நிலையை தீர்க்க மூபிந்தால், நாம் அதை தீர்க்க வணே்டும். தூன்பத்திலிருந்து நன்மையைக் கொண்டுவரவதற்கான கடவுளின் திறன் தூன்பத்தை தக்கவதைத் தக்கொள்வதற்கு நம்மைத் பொறுப்பாக்குவதில்லை.

நாம் உண்மையில் ஆக்கிரமித்திருக்கும் இடத்தில் விசுவாசம் எப்படி இருக்கும் என்பதுதான் களேவி. தவேயைற்ற சூழ்நிலை இன்று இருந்திருந்தால், அந்த சூழ்நிலையை நீதி என்று அழைக்காமல் நாம் எப்படி அங்கு சாட்சியமளிக்க மூபியும்? நாம் யாரை நசேசிக்க மூபியும்? நாம் என்ன உண்மையைப் பசே மூபியும்? நாம் என்ன உதவியைப் பறெ வணே்டும்? பாதாகாப்பு அல்லது மாற்றத்திற்கான என்ன நடவடிக்கை இன்னும் உள்ளது?

தவேயைற்ற இடத்தில் வலேை செய்வதற்கான கடவுளின் சக்தி, நல்லததைத் தடேவதற்கான நமது பொறுப்பை நீக்காது.

“ வாழ்க்கையிலோ அல்லது மரணத்திலோ ”

பிலிப்பியர் மொழியில், கிறிஸ்து உயிரோபிருந்தாலும் இறந்தாலும் அவரது உடலில் அவர் மனேம்மைப்படுத்தப்படுவார் என்று பவுல் நம்புகிறார். எனவே அவரது நம்பிக்கை உடனடி உயிர்வாழ்வதற்கான வாக்குறுதியை விட பரந்தது. அவர் தனது உருவகப்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கையை, அதன் பரிமிக்கூரிய நீளம் எதுவாக இருந்தாலும், ஆண்டவருக்கு சாட்சியமளிக்க விரும்புகிறார்.

இரண்டாவது கொரிந்தியர் 4-ம் அதே அபிவானத்தைக் கொண்டுள்ளது. இயசேவை எழுப்பிய கடவுள் தம் மக்களை எழுப்பினார் என்று பவுல் நம்புகிறார். அவர் மரணத்திலிருந்து தன்ன விடப்பட்டதாக பாசாங்கு செய்யாமல் தொடர்ந்து சேவை செய்ய முடியும்.

விடாதலை பற்றிய கதைகளை நாம் சொல்லும்போதெல்லாம் இது முக்கியமானது. காண்புட்புத்தல், பாதுகாப்பு, மீட்பு மற்றும் வாழ்க்கையின் மற்றொரு நாளுக்காக கடவுளுக்கு நன்றி தெரிவிப்பது சரியானது. அவை பரிசுகள். ஆனால் இறக்கம் விசுவாசிகளுக்கு விசுவாசம் இல்லா அல்லது கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை அவர்களின் சாட்சியத்திலிருந்து இல்லா என்று நாம் காறிக்கக்கூடாது. பவுலின் இறுதி நம்பிக்கை தற்போதைய வாழ்க்கையின் பாதுகாப்பைத் தாண்டி விரிவடைகிறது.

ஒரு நபர் ஒரு நெருக்கியின் மூலம் தக்கவகைக்கப்பட்டு காணமடையலாம். மற்றொருவர் நெருக்கியின் மூலம் தக்கவகைக்கப்பட்டு விசுவாசத்தில் இறக்கக்கூடும். அவற்றின் மதிப்பை ஒப்பிடவோ அல்லது வெவ்வேறு விளைவுகளுக்கு ஒரு ஆன்மீக காரணத்தை ஒதுக்கவோ நமக்கு அதிகாரம் இல்லை. இயசேவின் உயிர்த்தெழுதல் என்பது இரண்டு கதைகளையும் வதைத்திருக்கும் நம்பிக்கையாகும்.

நற்செய்தி ஒருவர் உயிர் பிழைக்கும்போது நன்றிக்கடனை காட்டுவதற்கும், ஒருவர் உயிர் பிழைக்காதபோது துக்கப்படுவதற்கும் போதுமானதாக இருக்கும்.

வெளிப்பாற சிதவைவும் உள்ளார்ந்த பாதுப்பித்தலும்

வெளிப்பாற நபர் சோர்வாக இருக்கிறார் என்றும், உள் நபர் நாளுக்கு நாள் பாதுப்பிக்கப்படுகிறார் என்றும் பால் கல்கிறார். இந்த சொற்றொடர் உடலின் வீழ்ச்சியை ரொமான்பிக் செய்ய மறுக்கிறது. வயது, காயம், சோர்வு ஆகியவை மாயைகள் என்று அவர் நமக்காச் சொல்லவில்லை.

பலவீனமாக உணர மறுப்பதன் மூலம் நாம் உற்பத்தி செய்யும் ஒன்று என்று உள் பாதுப்பித்தல் என்று அவர் விவரிக்கவில்லை. பாதுப்பித்தல் கடவுளிடமிருந்து வருகிறது. ஒரு பணிக்கான தரையம், மற்றொரு நபரின் மூலம் ஆறுதல், பிரார்த்தனைக்குத் திரும்புதல், வதோகமத்தைப் பற்றிய தளையான பாரிதல், நேற்று இல்லாத பொறுமை அல்லது தவையான ஒரு அபியை எடுப்பதற்கான வலிமை என அதை அனுபவிக்கலாம்.

"அன்றாடம்" என்ற தாளம் முக்கியமானது. மீண்டும் ஒருபோதும் உதவி தவையப்படாத அளவுக்கு நம்மைப் பலப்படுத்தும் ஒரு கணம் கலிட நாம் விரும்பலாம். தொடர்ந்து இழப்பை எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கையில் தொடர்ச்சியான பாதுப்பித்தலை பவால் விவரிக்கிறார்.

நமது அழைப்பின் அளவுடன் ஒப்பிடும்போது தினசரி சார்பு சிறியதாக உணரலாம். இன்னும் விசுவாசமான சவேவை சிறிய பாதுப்பிப்புகளிலிருந்து கட்டமைக்கப்படுகிறது. இன்னும் ஒரு நேர்மையான உரையாடல், மலோம் ஒரு கருணை செயல், மலோம் ஒரு பாடம் தயாரிக்கப்பட்டது, ஒரு நபரை கலவிட மறுப்பது, கடவுளுக்கு பலவீனத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான மற்றொரு நாள்.

ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு வியத்தகு சாட்சியத்தை வழங்க வேண்டும் என்று நாம் கோரக்கூடாது. சில நேரங்களில் தினசரி பாதுப்பித்தல் என்பது உண்மையாகவும், அன்பாகவும், தற்போதையதாகவும் இருப்பதற்கான கிருபையாகும்.

காணப்படுவதையும் காணப்படாதவற்றையும்

4ஆம் அதிகாரத்தின் மூலத்தில், காணப்பட்டவற்றையும் தற்காலிகமானவற்றையும் காணப்படாதவற்றையும் நித்தியமானவற்றையும் பவல் வறோபுத்துகிறார். அத்தியாயம் 5, பரிமியில் உள்ள ஒரு கூபியிரப்பையும் கடவாளிடமிருந்து ஒரு வீட்டையும் அகற்றக்கூடிய உருவத்துடன் சிந்தனையைத் தொடர்கிறது. இறப்பு விழங்கப்படும் வாழ்க்கைக்காக ஏங்கிக்கொண்பிரக்காம் போது பெருமதிச்சு விடுவதை அவர் விவரிக்கிறார்.

இது மாதல் பியண்ட் ஆய்வூடன் ஒரு முக்கியமான தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது. கடவாளின் நகரத்தைத் தடும் போது கிடாரங்களில் வசிக்கும் மக்களைப் பற்றி எபிரயெர் பேசினார். ஒரு தற்காலிக இல்லத்தில் வசிப்பதும் அதற்கு அப்பால் பார்ப்பதும் என்றால் என்ன என்பதையும் பவல் அறிவார். எந்தவொரு எழுத்தாளரும் தற்போதைய உடலை வறொக்கவோ அல்லது அவர்களுக்கு முன் உள்ளவர்களை பறக்கணிக்கவோ விசுவாசிகளைக் கடேகவில்லை. இரண்டாம் கடவாளின் வாக்கூறுதியளிக்கப்பட்ட எதிர்காலத்தை நோக்கிய தற்போதைய விசுவாசத்தை நேரடியாக வழங்குகின்றன.

காணப்படாததைப் பார்ப்பது என்பது பூலப்படும் துன்பம் இல்லாது என்று பாசாங்கு செய்வது என்று அர்த்தமல்ல. அந்தப் துன்பத்தை பவல் விரிவாக விவரித்துள்ளார். இன்று அளவிடப்படாததை யதார்த்தத்தின் மூலம் அளவீடாக கருத மறுப்பது இதன் பொருள்.

ஒரு ஊழியத்தின் வெற்றியை இந்த வாரம் வருகை கொடுப்பதன் மூலம் மட்டுமே தீர்மானிக்க முடியாது. பெற்றோரின் பிரார்த்தனைகளின் மதிப்பை ஒரு கழந்தையின் தற்போதைய பதிலால் மட்டுமே தீர்மானிக்க முடியாது. நோய்வாய்ப்பட்ட ஒரு நபரின் வாழ்க்கையை தற்போதைய உற்பத்தித்திறனால் மதிப்பிட முடியாது. அன்பின் ஒரு செயல் நாம் கண்டாபிபிக்க முடியாத விளைவுகளை ஏற்படுத்தலாம்.

நாம் காணக்கூடிய உலகில் சவேவை செய்கிறோம், அதே நேரத்தில் கடவாளை நம்புகிறோம், அவரது வலையை நம் பார்வைக்கு அப்பாற்பட்டது.

ஊழியத்தின் விலையும் இரட்சிக்கும் வல்லமையும் வறோபட்டவரை

கடவாளின் ஊழியருக்கு ஏதாவது ஒரு பொருள் சலவாகலாம், அதே நேரத்தில் மற்றொருவருக்கு உயிர் கொடுக்கலாம் என்று சொற்பொழிவு கூறுகிறது. கவனமாக கூறப்படும்போது பவலின் அக்கறையின் உண்மையுள்ள பயன்பாடாக இது உள்ளது.

கிறிஸ்து மட்டுமே காப்பாற்றுகிறார். நமது வலி என்பது மற்றொரு நபரின் மீட்பின் விலை அல்ல. சிலுவை மூழ்மையடைந்தது. சோர்வாக இருப்பதன் மலம் நாம் மற்றவர்களுக்காக கிரபயைப் பற மாடியாது.

ஆனால் கிறிஸ்துவின் செய்தியையும் அவரது மக்களின் கவனிப்பையும் மற்றொரு நபரின் எல்லைக்குள் வகை கடவாள் நமது விலையுயர்ந்த கீழ்ப்படிதலைப் பயன்படுத்தலாம். பொறுமையுடன் பைபிள் படிப்பது, உண்மையுள்ள திருத்தம், அழைப்பு, உணவு, பிரார்த்தனை அல்லது பல வருடங்கள் நிலையான அன்பு ஆகியவரை நற்செய்தியை யாராவது சந்திக்கும் பாதையின் ஒரு பகுதியாக மாறும்.

இந்த வறோபாடு பணியாளர் மற்றும் பணியாற்றும் நபர் ஆகிய இருவரையும் பாதுகாக்கிறது. எல்லாம் அவர்களின் திறனைப் பொறுத்தது என்று வலைக்காரன் கற்பனை செய்ய வண்பியதில்லை. சவேரை செய்த நபர் ஒரு மனித இரட்சகருக்கு கடன்பட்டிருக்க வண்பியதில்லை. மாற்றத்தின் உண்மையான ஆதாரமாக இயசேவின் வாழ்க்கை இருந்ததால், இருவரம் அவருக்கு நன்றி சொல்ல மாடியும்.

அதை நாம் நினவிலில் கொள்ளும்போது, மற்றொரு நபரின் பதிலைக் கட்டுப்படுத்தாமல் தாராளமாக சவேரை செய்யலாம்.

மக்கள் எதைக் காண்பார்கள்?

யாராவது வலியை ஏற்றுக்கொண்டு கடவுளின் நற்குணத்தைப் பற்றி பசுவதைப் பார்க்கும்போது மக்கள் இயசேவதைப் பார்க்கலாம் என்று போதகர் கலிறுகிறார். யாராவது சோர்வாக இருக்கும்போது, அன்புடன் இருக்கும்போது அவர்கள் அவரைப் பார்க்கலாம். அந்த சாட்சி உண்மையாக இருக்கும்போது மிகவும் நம்பகமானது.

நாம் எப்போது ஒரு பதிலைச் செய்கிறோம் என்பதை மக்கள் அபிக்கபி சொல்ல மாபியும். தங்களுக்குக் கீழே உள்ள மனக்கசப்பு, பயம் அல்லது சிகிச்சையளிக்கப்படாத தீங்கு ஆகியவற்றைக் காணும் போது அவர்கள் நம்பிக்கையான வார்த்தைகளைக் கடைக்கலாம். மிகவும் விசுவாசமான ஒரு சாட்சி காவைவாக மரெகூட்டப்பட்டதாகத் தோன்றலாம்ஃ "இது கபினமாக இருந்தது. எனக்கு உதவி தவேபபட்டது. நான் இன்னும் கிறிஸ்துவை நம்புகிறேன், மற்றவர்கள் என்னை சும்ந்துள்ளனர்".

அத்தகைய சாட்சியம் கடவுளுக்கு மகிமையை அளிக்கிறது, ஏனெனில் அது மண்பாண்டம் அதன் சொந்த சக்தியை வழங்குவதாக பாசாங்கு செய்யவில்லை.

நமது கும்பங்களுக்கும் தவோலயங்களுக்கும் அத்தகைய சாட்சி தவே. கழந்தகைள் பரெயவர்கள் மனந்திரும்புவதையும் உதவியைப் பறெவதையும் பார்க்க வணேடும், வலுவாகத் தோன்றுவது மட்டும்ல்ல. மூதிரந்த கிறிஸ்தவர்கள் துக்கப்படலும் களேவிகளைக் கடைக்கலும் மாபியும் என்பதை பாதிய விசுவாசிகள் தரெந்து கொள்ள வணேடும். சவேவை செய்பவர்கள் சகிப்பாத்தன்மையும் கவனிப்பும் ஒன்றே என்பதை அறிந்து கொள்ள வணேடும். காயமடனந்தவர்கள் யாராவது தங்களை நசேப்பதற்கு மூன்பு அவர்கள் ஒரு ஊக்கமளிக்கும் கதையாக மாற வணேடியதில்லை என்பதை அறிந்து கொள்ள வணேடும்.

இயசேவின் உண்மை, கருணை, மனத்தாழ்மை மற்றும் நம்பிக்கை ஆகியவளை அழாத்தத்தின் கீழ் நாம் ஒருவருக்கொருவர் வாழும் மூறையை நிர்வகிக்கும்போது அவரது வாழ்க்கை பாலப்படும்.

மயை உண்மை

பாதிக்கப்படக்கூடிய மக்களால் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட ஒரு நற்செய்தி சாட்சி மலம் இயசேவின் வாழ்க்கை பாலப்புகிறது. கிறிஸ்து மட்டும் கைப்பாற்றுகிறார்; நமது விலையாய்ந்த கீழ்ப்பிதல் மற்றவர்களுக்கு சவேவை செய்யலாம், மலேம் கடவுளின் நீபித்த கிரபயை உண்மையான சகிப்பாத்தன்மை, பகிரப்பட்ட சும்மைகள் மற்றும் உயிர்த்தவழுவதில் வரேவின்ரிய நம்பிக்கை மலம் காணலாம்.

இரதய சோதனல

01

இயசோவின் அப்போஸ்தல ஊழியத்தின் அமபைப்பில் அவரது மரணத்தல சாந்தா சலெவதன் மலலம் பவால் ஂன்ன அர்த்தம்?

02

இந்த பத்தியில் இயசோவின் வாழ்க்கல ஂவ்வாறு தலூலவாகத் தலூலகிறது?

03

கிறிஸ்தாவின் சமீபிப்பு பலிக்கும், மற்றவர்கலுக்கா சவேல சய்யும் ஓராவர் சலுத்தும் சலவாக்கும் ஂன்ன வித்தியாசம்?

04

ஊழியத்தின் யோசனலயல நீங்கள் ஂங்கல பாராட்டினீர்கள், அதல நலரேத்தில் ஁ண்மலயான மக்கலல ஂதிர்த்துப் பாராடுகிறீர்கள், அதில் ஁ட்படும் தயாரிப்பல ஂங்கல பாராட்டினீர்கள்?

இரதய சோதனல

05

தங்களுக்குத் தவேயான உதவியகை கவனிக்காமல் மற்றொரு நபர் தடாடர்ந்து சவேல சயெ்வார் ஂன்று நீங்கள் ஂதிர்பார்த்திருக்கிறீர்களா?

06

கவனிப்பைப் பறுவது உங்கள் சாட்சியத்தலை பலவீனப்படுத்தும் ஂன்று நீங்கள் உணர்ந்திருக்கிறீர்களா?

07

உங்கள் தற்போதைய திறன் ஡ுன்பு இருந்ததலை விட கறாவாக இருந்தால், உண்லைச் சாட்சி ஂப்பி இருக்கும்?

08

தவேனால் தவேயற்ற இடத்தில் வவேலை சயெய ஡ாபியும் ஂன்பதலை பிலிப்பியர் 1 ஂப்பபிக் காட்டுகிறது, தவேயற்ற சலிழ்நிலயலை நாம் நல்லதாக ஡ழகைக் வணீடும் ஂன்று நாம் கவேகாமல்?

இரதய சோதனல

09

ஓராவரின் நம்பிக்கையை அவர்கள் நரூக்கபியிலிரந்து மீண்டார்களா என்பதகை ககொண்டூ அளவிலூகிறீர்களா?

10

சவேல மூக்கியமா என்பதற்கான ஓரே அளவீடாக எந்த வளெரிப்படயான மாபிலு மாறியுள்ளது?

11

உயிர்த்தழூதலின் நம்பிக்கை, விலயையர்ந்த உழைப்பு மற்றும் உடல் பலவீனத்தலை நீங்கள் பூரிந்துகொள்ளும் விதத்தலை எவ்வாறு மாற்றுகிறதூ?

12

ஊழியச் சூமயலை பஹூப்பூடன் சூமக்க மற்றஹூவரூக்கூ உதவ இந்த வாரம் நீங்கள் என்ன செய்ய மாபியும்?

அறிக்கலை

இயசூ கிறிஸ்தூ தான் வாழ்வின் ஆதாரம்; நான் அவரூடயை சாட்சி, மற்றஹூரூ நபரின் இரட்சகர் அல்ல. நான் சத்தியத்துடனும் அன்பூடனும் சவேலை செய்வனே, எனக்கூத் தவேயான உதவியலைப் பஹூவனே, என்னால் பார்க்க மாபியாத கனியலைக் ககொண்டூ கடவுளலை நம்புவனே. என் வலிமை பஹிதாக இரந்தாலும் சரி, சிறியதாக இரந்தாலும் சரி, இயசூவின் வாழ்க்கலை என்னுள் வளெரிப்படட்டும்.

நான் பதிலளிக்கும் விதத்தில் மற்றவர்கள் இயசோவரைப் பார்ப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்ஃ

This image shows a blank sheet of handwriting practice paper. It features two identical sets of horizontal guidelines. Each set includes a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line, providing a structured space for practicing letter formation and alignment. The background is white, and the lines are printed in a light gray color.

பகாதி ஂட்டூ

கனிகொடூக்கூம் உணர்மதைத்தன்மதை

மாக்கிய வதேப்பகாதிகள்: மத்தயூ 25:14-30

08

நமக்கு அளிக்கப்பட்டதை நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம்?

மாக்கிய வதேப்பகூதிகள்: மத்தயே 25:14-30; யோவான் 15:1-17

வதே மறேகோள்

நல்லது, நல்ல உண்மையுள்ள ஊழியக்காரனே.

வதே மறேகோள்

- மத்தயே 25:21,

தூணை வதேப்பகூதிகள்: 1 கொரிந்தியர் 3:5-9; 4:1-5; கலாத்தியர் 5:22-23

போதகர் ஒரு வகையான மத வாழ்க்கையை சவால் செய்கிறார், அது தன்னதைத் தாண்டிச் செல்லாமல் மிகவும் பாலப்பட மாபியும். அன்பும், சவேயையும், கற்றலும், மக்களை சனெறடவைதும் போன்ற வலேகைகளைத் தவிர்க்கும் அதவேளே நாம் கலந்து கொள்ளலாம், பாடலாம், விசுவாசத்ததைப் பற்றி உடனடியாகப் பசேலாம், பழக்கமான நடமைறகைகளைக் கடப்பிபிக்கலாம். நமது இராப்பா பழங்களுக்கு மாற்றாக மாறிவிட்டதா என்பதை ஆராயுமாறு அவர் எங்களிடம் கடேக்கிறார்.

அந்த சவால் கவனத்திற்கு தகூதியானது. இது இயசேவின் வார்த்தைகளுடன் கட்டமைக்கப்பட வணேட்டம். திறமகைளின் உவமையில், தங்களுக்குக் கிடதைத்ததை உண்மையாகச் செய்ய வகைகும் ஊழியர்களை எஜமானர் அழகைக்கிறார். பபைளின் விசுவாசமும் பலனளிக்கும் தன்மையும் எதிரிகள் அல்ல. விசுவாசம் பற்றிய ஒரு காறகைக்கப்பட்ட யோசனதைதான் பிரச்சனை, அதாவது நமது இடத்தை மட்டுமே வதைத்திருப்பது, தோற்றங்களைப் பாதுகாப்பது அல்லது நாம் பயன்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டதை கடவாளிடம் திரும்பித் தரவது.

இயசே ஒரு எஜமானரின் கதையைச் சொல்கிறார், அவர் செல்வதற்கு மூன்பு தனது பொருட்களை ஊழியர்களிடம் ஒப்படைப்பார். ஊழியர்கள் வெவ்வேறு தொகைகளைப் பெறுகிறார்கள். நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு, மாஸ்டர் திரும்பி வந்து அவர்களை கணக்கிற்கு அழகைக்கிறார். இரண்டா ஊழியர்கள் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணத்தை வலேகைக்கு வதைத்துள்ளனர். ஒருவர் அதை மறைத்துள்ளார்.

மற்றொரு நபரைப் போலவே அதே மூபிவனை நம்மால் உருவாக்க மாபியுமா என்பது களேவி அல்ல. நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளவை ஒரு பொறுப்பாகப் பெறப்படுகிறதா என்பதுதான் களேவி.

உவமையை அதன் அமைப்பில் வாசிக்கவும்

மத்தியே இந்த உவமையை இயசோவின் வருகை மற்றும் ஆயத்தத்தின் தவேவை பற்றிய பதோதனகைக் கொள் வகைக்கிறார். எஜமானர் ஒருபதோதம் திரும்பி வர மாட்டார் என்று கருதும் அல்லது காத்திரப்பதவை பறக்கணிப்புக்கான அனுமதியாகக் கருதும் ஒரு வாழ்க்கைக்கு எதிராக சூற்றியுள்ள கதகைகள் எச்சரிக்கிறது. திறமகைகளுக்கு சற்று மூன்பு, மணமகனுக்காக மக்கள் காத்திரப்பதவைப் பற்றி இயசோ கவறுகிறார். திறமகைகளுக்குப் பிறகு, அவர் மனித மகனின் தீர்ப்பு மற்றும் தவேவைப்படுபவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பது பற்றி பசோகிறார்.

இந்த அமைப்பு உவமையின் எடையைக் கொடுக்கிறது. தொழில்முறை வறெற்றிக்கு இயசோ ஒரு எளிய முறையை வழங்கவில்லை. அவர் தம்மனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பதோது பொறுப்பாடன் வாழ சீடர்களனை அழைக்கிறார்.

கதையில் ஒரு "திறமனை" என்பது ஒரு பண அளவு, ஒரு இயற்கையான திறனைக் காறிக்கும் நவீன ஆங்கில வார்த்தை அல்ல. திறன்கள், நரேம், உறவுகள், அறிவு, வளங்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளுக்கு நாம் பாடத்தவைப் பயன்படுத்தலாம், ஏனெனில் அவையும் நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்படலாம். ஆனால் கதை தொடங்கும் இடத்திலிருந்து நாம் தொடங்க வேண்டாம்! எஜமானர் தனது சொந்த பொருட்களை ஒப்படைக்கிறார், சிறிது நரேம் வளையறோகிறார், மலேம் ஊழியர்கள் அவற்றை என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்க திரும்பி வருகிறார்.

நாங்கள் பொறுப்புக் கவறுபவர்களாக இல்லலை, பொறுப்புக் கவறுபவர்களாக இருக்கிறோம்.

எஜமானரின் இல்லாத கால அளவு முக்கியமானது. எஜமானரைப் பற்றிய அவர்களின் பாரிதல் மீண்டும் மீண்டும் தரேவுகளை வபிவமைக்க ஊழியர்களுக்கு நரேம் உள்ளது. கணக்கீட்டில் தனோன்றுவது சாதாரண நாட்களில் அவர்கள் செய்தவற்றால் உருவானது.

வறோபட்ட ததொககைகள்; ஓரே பாராட்ட

ஓர வலேகைக்காரன் ஐந்து திறமகைகளையும், மற்றொருவன் இரண்டு திறமகைகளையும், மற்றொருவன் ஒன்றையும் பறுகிறான். இந்த விநியோகம் அவர்களின் வறோபட்ட திறனைக் கணக்கில் ஂடுத்துக்கொள்கிறது ஂன்று இயசே கஹுகிறார். ப஁ரூட்களை வலேகை சய்ய வகைகும் இரண்டு ஁ழியர்களும் இறுதியில் வவ்வறே ததொககைகைக் க஁ண்டு வருகிறார்கள், இரூப்பினும் இரவரூம் ஓரே ஓப்புதலபைப் பறுகிறார்கள்.

அந்த விவரம் தவோலயத்தை ஓர ப஁தாவான பிழையிலிருந்து பாதாகாக்கிறது. மற்றொரு நபரின் பணியின் அளவை நமது ச஁ந்தத்துடன் ஓப்பிட நாம் அழகைக்கப்படவில்லை. இரண்டு ஁ழியர்களை ஓப்படதை வலேகைக்காரன், ஐந்து ஁ழியர்களுடன் திரூப்பிக் க஁ுடுத்ததை திரூப்பித் தரத் தவறியதற்காக கண்டிக்கப்படுவதில்லை. ஓவ்வ஁ரவரூம் பறெற்றதைப் ப஁றுத்தவரை விசுவாசத்தை ஂஐமானர் அங்கீகரிக்கிறார்.

ஓர சிறிய பணி கீழ்ப்படிய ஓர தாழ்ந்த இடம் அல்ல. ஓர கழந்தகைக் கவனமாக கற்பிக்கும், பாதிதாக வரூபவரை த஁ுடர்ந்து வரவறேகும், தனிமையில் இரூக்கும் ஓர அண்டை வீட்டூக்காரரைச் சந்திக்கிற அல்லது ஓர கூடும்பத்திற்காக உண்மையுடன் பிரார்த்தனை சய்யும் ஓர நபர், அவர்களிடம் ஓப்படகைக்கப்பட்டதைப் பயன்படுத்துவதாக இரூக்கலாம். அவர்களின் உழபைப் ஓர பறிய ப஁து ஁ழியத்தை ஓத்திரூக்க வணேபியதில்லை.

அதபே஁ல், அதிக ப஁றுப்பபைப் பறுவது அதிக தனிப்பட்ட மதிப்புக்கான சான்றாக இரூக்காது. இது மலோளரூக்கூ அதிக காரணத்தையும், பணிவூக்கூ அதிக காரணத்தையும் தரூகிறது.

ஓப்பீட்டை விட்டூவிட்டூச் சலல்லும்ப஁து நமது ச஁ந்த நம்பிக்கையை தீவிரமாக ஂடுத்துக் க஁ுள்ளுமாறு உவமகை கடே்கிறது.

பணத்தபைப் பாததைத் ஊழியக்காரன்

மலின்றாவது வலேகைக்காரன் அதிகப்படியானதை வளெளிப்படயாக வளெளிப்படுத்துவதற்காக ஒப்படைக்கப்பட்ட தகையை வீணாக்காவதில்லை. அவர் அதை மறதைத் அப்படியே திரும்பிக் கொடுக்கிறார். அவர் ஂஜமானரூக்க அஞ்சினார் என்பது அவரது பாதாகாப்பு. அவர் ஂஜமானரை கடமையானவர் ஂன்று விவரிக்கிறார், மலேம் அவரது சயெலற்ற தன்மையை விளக்க அந்த விளக்கத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்.

ஂஜமானரின் பதில் அந்த பாதாகாப்பின் தலேவியை அம்பலப்படுத்துகிறது. ஂஜமானரைப் பற்றி வலேகைக்காரன் கலறிய கரூத்தின் பரேில் கலிட, ஂதுவம் சயெயாதது பொரூத்தமான பதிலாக ஂரூக்கவில்லை. கதை சயெலற்ற பாதாகாப்பை பொறுப்பான தலமைப் பொறுப்பாக கரூதவில்லை.

பயம் நமக்கூள் பல வபிவங்களை ஂடுக்கலாம். தலேவிகள், விமர்சனங்கள், பொறுப்புகள், மாற்றங்கள் அல்லது நாம் கொடுக்க விரும்புவதை விட சலேகைக்கு நம்மிடம் அதிகமாக தலேவைப்படும் ஂன்ற பயம் ஂரூக்கலாம். உதவி சயெவதற்கான மூயற்சி அபுரணமாக ஂரூக்கும் ஂன்று நாம் பயப்படலாம், ஂனவலே நாம் தகாடங்க மறுக்கிறலேம். கடவூள் நமக்கூக் கொடுத்ததை நாம் பாதாகாக்கிறலேம் ஂன்று நாம் நம்மிடம் சொல்லிக் கொள்ளலாம், அதலே நலேரத்தில் அது வழங்கப்பட்ட உறவுகள் மற்றும் பொறுப்புகளைத் தவிர்க்கலாம்.

அந்த தவிர்ப்பை சவால் சயெய உவமை அனுமதிக்க வலேண்டும்.

நலேய், ஂயலாமை, தூக்கம் அல்லது வயது காரணமாக திறன் மாறியவர்களுக்கு ஂதிராக ஂது ஂரா ஆயாதமாக பயன்படுத்தப்படக்கலிடாது. விசுவாசமான தலமைப் பொறுப்பு உண்மையான சலிழ்நிலகைகளை கணக்கில் ஂடுத்துக்கொள்கிறது. ஂதற்கு பொறுப்பற்ற மூதலீடூ, மாபிவற்ற சயெல்பாடூ அல்லது ஂவ்வொரா கலாரிக்கையையும் ஂற்றுக்கொள்வதும் தலேயையில்லை. மற்றொரா ஊழியரின் தகையாடன் அவர் பொரூந்தவில்லை ஂன்பது ஊழியரின் தவறு அல்ல. அவர் தனது கைகளில் வகைக்கப்பட்டுள்ளதை பொறுப்பாடன் சயெய மறுத்துவிட்டார்.

எஜமானின் வருகை வலையைக் அதன் அர்த்தத்தை அளிக்கிறது

தாமதமாக திரும்புவது ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருட்களை நமக்கே சொந்தமானது போல் உணர்வதைக் க்கும். எஜமானர் நம் மான் நிற்பதைப் பார்க்காமல் நாளுக்கு நாளும் தரேவகளை செய்கிறோம். கீழ்ப்படிதலை பிற்காலத்திற்கு ஒத்திவதைத், இப்போது வசதியாக உள்ளதைச் சூற்றி வாழ்க்கையை ஒழுங்கமைப்பது எளிதானது.

தாமதம் பொறுப்புக்கற்றலை ரத்து செய்யாது என்பதை இயசேவின் கதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. நேரம், பசேசு, பணம், உறவகள் மற்றும் சலவாக்கு பற்றிய நமது மூபிவகள் ஒரு இறவைன் மன்னிலையில் எடுக்கப்படுகின்றன, அவர் திரும்பி வருவார்.

பொறுப்புக்கற்றல் என்பது நம்மைத் துணிபி எழுப்புவதாகும், வறெத்தனமான செயல்பாட்டை உருவாக்க அல்ல. நாம் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாதவர்களாக இருப்பதன் மூலம் கிறிஸ்துவாக்கு சவேவை செய்ய மூபியாது. அவர் ஒப்படைத்ததை நேர்மையுடனும் அன்புடனும் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நாம் அவருக்கு சவேவை செய்யலாம். ஒரு விசுவாசமான பணிப்பெண் ஏற்கனவே தங்களுக்கு இருந்த பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதைத் தடுக்கும் ஒரு பணியை செய்ய வணேட்டாம் என்று சொல்ல வணேடியிருக்கலாம். அவர்கள் வழிநடத்துவதற்கு மூன்பு கற்றுக்கொள்ள வணேட்டும் அல்லது ஒரு சூமையை பகிர்ந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக அனதைத்தையும் கோருவார்கள்.

தலமைப் பொறுப்பைப் பற்றி மாஸ்டர் கேட்கிறார். வரம்பற்ற திறனைச் செய்ய அவர் எங்களுக்கு கட்டளையிடவில்லை.

திராட்சச்சபெ கனியின் மலத்தை வளிப்படுத்துகிறது

மத்தயே 25 பொறுப்புடன் செயல்பட நம்மை அழைக்கிறது. யோவான் 15, நம்முடைய மாயற்சியால் மட்டும் ஆவிக்காரிய கனியை உருவாக்க மாடியாது என்பதை நினைவூட்டுகிறது.

இயசோ தாமதே திராட்சச்சபெ என்றும் தம் சீஷர்கள் கிளகைகள் என்றும் கலுறுகிறார். கிளகை சபெயலோடு இணைந்திருந்தால்தான் கனி தரும். அவரில் நிலைத்திருக்கும்படி அவர் அழைக்கிறார்; அவருடைய வார்த்தையில் நிலைத்திருத்தல், கீழ்ப்படிதல், அன்பு, சந்தோஷம் ஆகியவற்றோடும் அதனை இணைக்கிறார்.

அமைப்பு தனிப்பட்டதாகும். இயசோ தம் துன்பத்தை நோக்கிய வழியில் சீடர்களிடம் பசுகிறார். அவர் பாறப்பட்ட பிறகு தடொடர அவர்களதைத் தயார்படுத்துகிறார். அவர் இல்லாத நிலையில் அவர்கள் தன்னிறவை பற்றுவர்கள் என்பதை நிரூபிப்பதால் பழம் வராத். அவருடன் தடொடர்ந்து உறவு வைத்திருப்பதன் மலம் அது வரும்.

இது அழைப்பு பலனளிக்கும் வகையில் நாம் கடேகும் விதத்தை மாற்றுகிறது. நமது சலாந்த ஆற்றலில் இராந்து ஆன்மீக வாழ்க்கையை உருவாக்கும்படி நாம் கடேகப்படவில்லை. கிறிஸ்துவாடன் நிலைத்திருக்கவும், அவரது வார்த்தகைளைப் பற்றவும், அவரது கட்டளகைகாக்க கீழ்ப்படியவும், அவர் நம்மிடம் அன்புகூர்ந்ததைப் போலவே அன்பும் காட்டவும் நாம் அழைக்கப்படுகிறோம்.

போதகர் உயிருடன் கிறிஸ்துவத்தை அழைக்கிறார். யோவான் 15 அந்த சலாற்றடொடரை ஓர் மயைமாகக் கடொடுக்கிறார். கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை என்பது மதச்சார்பானதாகத் தோன்றும் செயல்பாட்டைச் செய்வது மட்டுமல்ல. இது இயசோவாடன் இணைந்த வாழ்க்கை மற்றும் அவரது அன்பால் வடிவமைக்கப்பட்டது.

எவ்வகையான கனி?

நாம் பார்வையை பழம் என்று தவறாக எண்ணலாம். ஒரு மூழ் அட்டவணை, வளர்ந்து வரும் பார்வையாளர்கள், அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாத்திரம் அல்லது நிலையான இயக்கம் செயல்பாட்டைப் பற்றி ஏதாவது சொல்லலாம். கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை வளனிப்படுத்தப்படுகிறது என்பதை இவ்வை எதுவும் நிரூபிக்கவில்லை.

யோவான் 15 மீண்டும் மீண்டும் அன்புக்கும் கீழ்ப்பிதலுக்கும் அருகில் கனிகளைக் கொண்டுவருகிறது. கலாத்தியர் 5 ஆவியின் கனியை அன்பு, மகிழ்ச்சி, அமைதி, பொறுமை, கருணை, நற்குணம், நம்பிக்கை, மனம்மன மற்றும் சூய கட்டுப்பாடு போன்ற கணங்களில் பெயரிட்டுள்ளார். இவற்றை எப்போதும் எளிதில் கணக்கிட முடியாது. அவை பெரும்பாலும் நமக்கு நெருக்கமாக வசிக்கும் மக்களால் மாதலில் கவனிக்கப்படுகின்றன.

ஒரு நபர் தங்கள் காலம்பத்தினரிடம் கடமையாகப் பசும்போது பலர்தை தவோலயத்திற்கு அழைக்கலாம். ஒரு தலவைத் திருத்தத்தை எதிர்க்கும் போது ஒரு நாட்காட்டியை நிரப்பலாம். ஒரு ஊழியம் வந்தவர்களின் கவனிப்பை பாறக்கணித்தும் எண்களைப் புகாரளிக்கலாம். அத்தகைய செயல்பாட்டிற்கு பரிசோதனை தவேப்பப்புகிறது, ஏனெனில் பழத்தை வளனிப்பாறத்திற்கு கொண்ட சுவைவைக் காறக்கை முடியாது.

இதற்கு நேர்மாறாகவும் உண்மை உள்ளது. பொது மக்களின் பார்வையை காறவைக்கக் கொண்ட ஒரு பராமரிப்பாளர் பொறுமை மற்றும் விசுவாசத்தின் மலம் பலனைத் தரக்கூடும். நோயிலிருந்து மீண்டு வரும் ஒருவர் ஒரு கனிவான வார்த்தையுடனும் பிரார்த்தனையுடனும் சவே சய்யலாம். ஒரு தவோலய உறுப்பினர், பல வருட அமைதியான நட்பின் மலம் மற்றொரு விசுவாசிக்க கல்ட்டுறவில் இருக்க உதவலாம். கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையை வளனிப்படுத்திய அதவேளை அந்த செயல்கள் ஒரு அறிக்கையிலிருந்து தப்பிக்கலாம்.

ஒவ்வொரு வகையான பழமும் உடனடியாக அளவிடக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தாமல் நாம் உண்மையான பழத்தைத் தேட வேண்டும்.

நாம் கட்டுப்படுத்த மாபியாத கிளைநறுக்காதல்

தந்தையார் திராட்சச்செடியை கவனித்து, அதிக கனிகளைக் கொடுக்கும் வகையில் பழம் தரம் கிளைகளை வட்டிக் கொடுப்பதாக இயசே கூறுகிறார். வளர்ச்சியில் திராத்தம் மற்றும் வாழ்க்கையை தடக்கம் விஷயங்களை அகற்றுவது ஆகியவை அடங்கும் என்பதை படம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது.

அதை நாம் மனத்தாழ்மையுடன் பயன்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு வதேனையான நிகழ்வும் கடவுளிடமிருந்து ஒரு சீரமைப்பு செயல் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. மற்றொரு நபரின் நோய் அல்லது இழப்பை நாம் ஒருபோதும் பார்க்கக்கூடாது, மலேம் கடவுள் அதை அனுப்பியது அவர்களின் மலேம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நம்பிக்கையுடன் விளக்க வேண்டும். அத்தகைய அறிக்கை அந்த நபரின் சலித்தலையைப் பற்றி உரையாட நமக்கு வழங்காத அறிவைக் கூறுகிறது.

நாம் சொல்லக்கூடியது என்னவென்றால், கிறிஸ்துவாக்காச் சொந்தமானவர்களைத் தந்தை தீவிரமாக கவனித்துக்கொள்கிறார். சரணடைய வேண்டிய நோக்கங்களை அவருடைய வார்த்தை அம்பலப்படுத்த மாபியாம். திராத்தத்தின் ஒரு பரவம் பெருமையுடன், ரகசியம் அல்லது அங்கீகாரத்தை சார்ந்திருப்பதை வெளியிட நமக்குக் கற்பிக்கலாம். ஒரு பாத்திசாலித்தனமான எல்லை, அன்பை உணராமல் நமது திறனை அழித்து வரம் ஒரு வடிவத்தை அகற்றலாம். கபினமான சலித்தலையை நாம் கற்கும் இடங்களாக மாறலாம், இராப்பினம் சிரமம் தானே நல்லது என்று அழைக்கப்பட வேண்டியதில்லை.

கிளையின் பணி திராட்சை திராட்சையில் இராப்பது. ஒவ்வொரு பரவத்தையும், இனிமையான அல்லது வதேனையான, தனது மக்களை எவ்வாறு பராமரிப்பது என்று தெரிந்த தந்தையின் மான் கொண்டு வரலாம்.

ஒருவர் நடுகிறார், ஒருவர் நீர்ப்பாய்ச்சுகிறார்; தவேன் வளர்ச்சியளிக்கிறார்

பவால் 1 கொரிந்தியர் 3-ல் மற்றொரு முக்கியமான சமநிலையை வழங்குகிறார். தவேலயம் தலவைர்களதைச் சூற்றி தன்னதைப் பிரித்துக் கொண்டிருந்தது. ஒரு வலேகைக்காரன் விதைத்ததாகவும், இன்னொருவன் நீர் அருந்தியதாகவும் பவால் அவர்களுக்கு நினைவலட்டுகிறார், ஆனால் கடவுள் வளர்ச்சியதைக் கொண்டுத்தார்.

நடவா மற்றும் நீர்ப்பாசனம் உண்மையான வலேகை. பவால் அவர்களை தள்ளுபடி செய்யவில்லை. ஆயினும்கூட, எந்த ஊழியரும் வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக இருப்பதாகக் கூற முடியாது. இந்தப் பத்தி பெருமனை மற்றும் விரக்தி ஆகிய இரண்டயையும் சரிசெய்கிறது.

பெருமனை கூறுகிறது, "விளவை எனக்கே சொந்தமானது". மனச்சோர்வா கூறுகிறது, "என்னால் விளவை ஏற்படுத்த முடியாவிட்டால், என் உழைப்புக்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லலை". பவால் இரண்பிற்கும் கடவுளாடன் அதிகரிப்பதைக் கண்டறிந்து, சவேகை செய்பவர்களின் உழைப்பை க ரவிப்பதன் மலம் பதிலளிக்கிறார்.

இது கூடும்பத்திலும் ஊழியத்திலும் ஆழமாக முக்கியமானது. வளர்ந்த கழந்தை எப்பிப் பதிலளிக்கும் என்பதைப் பார்க்காமல் ஒரு பெற்றோர் உண்மையை வளர்க்கலாம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வறோ யாராவது நட்ததை ஒரு ஆசிரியர் தண்ணீர் பாய்ச்சலாம். ஒரு நண்பர் சாதாரணமாகத் தோன்றும் ஒரு தரணத்தில் கடேகலாம், ஆனால் பின்னர் அது கூறிப்பிடத்தக்கதாக நிரலிக்கப்படுகிறது. மற்றொரு நபர் அவர்கள் வருவதற்கு முன்பே தடாங்கிய வளர்ச்சியதைக் காணலாம்.

நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள வலேகையின் ஒரு பகதியில் உண்மையுடன் சவேகை செய்ய வணேபிய பொறுப்பு எங்களுக்கு உள்ளது. நமது கால அட்டவணையில் வாழ்க்கை தோன்ற வணேடும் என்று நாம் கட்டாயப்படுத்த முடியாது.

உண்மையுள்ள பொறுப்பாண்மகைக்கு நேர்மையான மதிப்பீடு தவேவை

கடவுள் அதிகரிப்பதைத் தருவதால், மாபிவாகளை நாம் ஒருபோதும் ஆராயக்கூடாது என்ற மாபிவாக்கு வரலாம். அது வகொதிரம் சலெல்லும். ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருட்களை என்ன செய்யப்பட்டது என்று திறமகைளின் உவமகை கடுக்கிறது. ஒரு தவேவாலயம் அதன் நடமைறுகைகள் உண்மையிலயே மக்களைப் பற்றி அக்கறை காட்டுகிறதா என்று கடுக்க வணேட்டும். மீண்டும் மீண்டும் பின்பற்றப்படும் மாறுகைகள் ஒரு கழந்தை வளர உதவாகிறதா அல்லது பயத்தனை ஆழப்படுத்துகிறதா என்பதை ஒரு பற்றெறோர் கவனிக்க வணேட்டும். ஒரு ஊழியம் சவேவை செய்ய விரும்புவர்களிடமிருந்து கடுக்க தயாராக இருக்க வணேட்டும்.

நேர்மையான மதிப்பீடு என்பது தாழ்மையுடன் இருக்கம்போது தலமைதத்துவத்தின் ஒரு பகாதியாகும். நாம் கடுக்கலாம்ஃ

நாம் சத்தியத்தைச் சொல்லி வதேவாக்கியங்களை உண்மையுடன் கற்பிக்கிறோமா?

பதிலளிக்கம் தருணம் தெரிந்த பிறகும் மக்கள் கவனித்துக் கொள்ளப்படுகிறார்களா?

அன்பையும் மாதிர்ச்சியையும் உருவாக்கம் நமது வழிமாறுகைகள்?

நாம் திருத்தம் செய்ய இடமளிக்கிறோமா?

தொடர்ந்து பணியாற்றுவதற்கு ஊழியர்களுக்காத் தவேவையான ஆதரவு கிடகைக்கமா?

வராகை, செயல்பாடு அல்லது பாகழை ஆன்மீக ஆரோக்கியத்துடன் நாம் கழப்பமடையச் செய்திருக்கிறோமா?

பதில்களுக்கு மாற்றம் தவேவைப்படலாம். அத்தகையை மாற்றம் நம்பிக்கையை மறுப்பது அல்ல. வலேயைின் பின்னணியில் உள்ள உண்மையான நபர்கள் மற்றும் நோக்கங்களைப் பற்றி நாங்கள் அக்கறை காட்டுகிறோம் என்பதற்கான சான்றாக இது இருக்கலாம்.

இராப்பினும் மதிப்பீட்டிற்கு வரம்புகள் உள்ளன. 1 ககொரிந்தியர் 4-ல் பவால், பணிப்பணைகள் விசுவாசமாள்ளவர்களாக இருக்க வணேட்டும் என்றும், மறகைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு நோக்கத்தையும் அறிந்திரப்பதாக பாசாங்கு செய்யும் முன்கூட்டிய தீர்ப்புகளுக்கு எதிராக எச்சரிக்க வணேட்டும் என்றும் கலுறுகிறார். எதை நாம் பார்க்க மாபியும் என்பதை ஆராய்ந்து அதற்கு நாம் பொறுப்பதேகலாம். இறுதி தீர்ப்பை நாம் ஆண்டவரிடம் விட்டாச் சலெல்ல வணேட்டும்.

அத்திமரம் ஓர் எச்சரிக்கை; உற்பத்தி மாழக்கமல்ல

ஓர் அத்தி மரத்தைப் பற்றிய இயசேவின் தீர்ப்பையும் இந்த சொற்பொழிவு நினவைகூறுகிறது. மாற்கு 11-ல், அந்த நிகழ்வு கோவிலில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றிய இயசேவின் மோதலைச் சூற்றி வருகிறது. காணக்கூடிய மரத்திற்கு இலகைகள் உள்ளன, ஆனால் பழம் இல்லலை; கோயில் காட்சி இதேபோல் மத தோற்றத்தின் கீழ் ஓர் தோல்வியை வளையுமாறுகிறது.

தொடர்புடைய வாழ்க்கை இல்லாமல் வளையுமாறு நிகழ்ச்சியை ஆராய அத்தியாயம் நம்மதைத் துண்டலாம். ஆனால் அளவிடக்கூடிய ஓர் கார்ப்பிட்ட அளவை அடையாத எந்தவொரு நபரையும் கடவுள் கண்டிக்கிறார் என்ற கலிற்றுடன் அதை தட்டச்சு செய்யக்கூடாது. மார்க்கின் ஏற்பாடு இயசேவின் ஊழல் நிறைந்த வழிபாடு மற்றும் நம்பிக்கை, பிரார்த்தனை மற்றும் மன்னிப்பு பற்றிய அவரது போதனைக்கான தீர்ப்புக்கள் அடையாளத்தை வகைக்கிறது.

நமது மத தோற்றம் கடவுளின் நோக்கங்களுக்கு எதிரான எதிர்ப்பை மறைக்கிறதா என்பதுதான் தடேல் கேள்வி. அன்பைப் பற்றிய நமது வார்த்தைகள் அவமதிப்புடன் இணைந்து வாழ்கின்றனவா? தவேவைப்புவர்கள் காணப்படாத நிலையில், எங்கள் சவேகைகள் நிரம்பி வழிகிறது? மனந்திரும்புதலை மறுக்கம் போது நாம் பக்தியின் இலகைகளை வளையுமாறுகிறோமா?

இந்த எச்சரிக்கை தீவிரமானது, ஏனென்றால் இயசே காணக்கூடியவற்றின் கீழ் உண்மை என்ன என்பதைப் பற்றி அக்கறை காட்டுகிறார்.

சோர்வடதைலகைக் கனி என்று அழகைக்காதீர்கள்

ஓர் ஆர்வமுள்ள விசுவாசர் இந்த பாடத்திற்கு மலேமும் மலேமும் சயெவதன் மலிலம் பதிலளிக்கலாம். திறமகைளபை பாததை ஊழியராக இருக்க அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள், எனவே அவர்கள் ஒவ்வொரு பணியையும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவர்களின் அட்டவணை நிரம்புகிறது, அவர்களின் கும்பம் எஞ்சியிருப்பதைப் பெறுகிறது, கிறிஸ்துவாடன் அவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை மெல்லியதாக வளர்கிறது. யோவான் 15 கடப்பிப்பதைக் காறிக்கும் பொறுமையையும் அன்பையும் இழக்கும் அதவேளை அவர்கள் பொதுவெளியில் உற்பத்தி சயெயக்கலியவர்களாக இருக்கலாம்.

இந்த ஆய்வு விரும்பும் பழம் அதுவல்ல.

ஓர் கிளை திராட்சை திராட்சையிலிருந்து தன்னைப் பிரித்து கபினமாக வபிகட்டுவதன் மலிலம் பழம் கொடுக்காது. கடவுள் நமக்கு வழங்கிய திறன்களைக் கவனித்துக்கொள்வது தலமைத்துவத்தில் அடங்கும்ஃ உடல், நேரம், உறவுகள் மற்றும் கவனம். நாம் விடாமாயற்சியாடன் வலேசை சயெது பொறுப்புடன் ஓய்வெடுக்கலாம். ஊழியத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் போது நாம் மக்களுக்கு சவேசை சயெய மாபியும். அங்கீகாரம் கோரும் நடவடிக்கைக்கு நாம் வணேட்டாம் என்று சொல்லலாம், இதனால் உண்மையான பொறுப்புக்கு ஆம் என்று சொல்ல மாபியும்.

பலனளிக்கும் தன்மை, வறொமனே அதிக பிஸியாக இல்லாமல், இயசேவபைப் போலவே நம்மையும் ஆக்க வணேட்டாம்.

கடவாளுக்கு மான்பாக விசுவாசமான வாழ்க்கை

சவால் உள்ளதும் வளெரிப்படையான ஆனால் உறுதியற்ற ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வணேட்டாம். சவே, தாராள மனப்பான்மை, சீடத்துவம், உண்மையைத் தன்மன மற்றும் மக்கள் மீதான அன்பு ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை உருவாகட்டும்.

நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதற்கு நாம் பதிலளிப்போம் என்று மத்தியே 25 கலுறுகிறது. கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருப்பதன் மூலம் பழம் வளரம் என்று யோவான் 15 கலுறுகிறார். மாதல் கொரிந்தியர் 3, கடவாள் அதிகரிப்பதைத் தருகிறார் என்று கலுறுகிறார். நமது வலேமை மற்றும் நமது நோக்கங்கள் இரண்டையும் ஆண்டவர் அறிவார் என்பதை மாதல் கொரிந்தியர் 4 நமக்கு நினைவூட்டுகிறது.

ஒன்றாக, இந்த பத்திகள் செயலற்ற தன்மை, பெருமை மற்றும் பீதியிலிருந்து நம்மதைத் தடுக்கின்றன.

கடவாள் நம் கைகளில் வைத்ததை நாம் பாதைக்கவில்லை. நாம் நமது பணியை மற்றவர்களிடம் ஒப்பிடுவதில்லை. நாம் நமது சொந்த பலத்தால் ஆன்மீக வாழ்க்கையை உருவாக்குகிறோம் என்று கலுறுவதில்லை. பழத்தை மிகவும் பாலப்படும் எண்ணெய் நாம் ஒப்பிடுவதில்லை. நாம் கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருப்போம், நாம் பெற்றதைப் பயன்படுத்துவோம், நமது நடத்தையை நேர்மையாக ஆராய்ந்து, வளர்ச்சியை கடவாளிடம் ஒப்படைக்கிறோம்.

இதன் நோக்கம் விசுவாசமான வாழ்க்கை என்று அழைக்கப்படக்கூடிய ஒரு வாழ்க்கை, ஏனெனில் அது இயசேவூடன் இணைக்கப்பட்டு அவரது நோக்கங்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துள்ளது.

மைய உண்மை

கடவாள் நம்மிடம் ஒப்படைப்பதை பைபிள் விசுவாசம் பயன்படுத்துகிறது. கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருப்பதன் மூலம் பைபிள் பழம் வளர்கிறது. கீழ்ப்படிதலுள்ள தலமைப் பொறுப்பும் நேர்மையான கவனிப்பும் நமக்கு பொறுப்பாகும்; ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் கடவாள் தான் வழிவகுப்பவர்.

இரதய சோதனல

01

மத்தயோ 25-ன் அமபைப்பு திறமகைளின் உவமயைல ஂஐமானரின் திரும்புவதற்கான தயார்நிலயுடன் ஂவ்வாறு இணகைகிறதூ?

02

ஓவ்வொரு ஊழியருக்கும் ஂஐமானர் ஂன்ன ஓப்படதத்தார், அவர்களின் தகாககைளல நாம் ஏன் ஓப்பிடக்கலடாதூ?

03

மலன்றாவது வலேகைக்காரன் தனக்குக் கலடதத்ததல மறகைக் ஂன்ன காரணம் ககாடுத்தார்?

04

இந்த உவமயைல் வலசுவாசத்தயைம் பலனலளக்கும் தன்மயையைம் ஂதர்ப்பது ஏன் தவறானதூ?

இரதய சோதனல

05

யலோவான் 15-ன் பபி, கனியின் ஂதாரம் ஂன்ன, இயசோ ஂப்பபி கனியல ஂன்புடனும் கீழ்ப்பபிதலுடனும் இணைக்கிறார்?

06

ஂங்கள் வாழ்க்கலயில் ஂன்ன வலெிப்படயான சயல்பாட ஂன்பு, பணிவ ஂல்லத ஂபொறாப்புக்குறல் இல்லாததல ஡றபைப்பதாக இரக்கலாம்?

07

ஂங்கள் காடும்பத்திலலோ தலோலயத்திலலோ ஂந்த ஂ஡லதியான பழத்தல ஂலிதில் கணக்கிட ஡ுபியாத ஂன்பதால் ஂதல நீங்கள் கவனிக்கலில்லல?

08

தலோல்லியலயலோ வல஡ர்சனத்தலயலோ நீங்கள் ஂஞ்சியதால் ஂங்களிடம் ஂப்படைக்கப்பட்ட ஂன்றலைப் பயன்படுத்துவதலைத் தலிர்த்திராக்கிறீர்களா?

இரதய சோதனல

09

நீங்கள் பலனளிக்கவல்லல ஂன்று அழகைக்கப்படுவீர்கள் ஂன்று அஞ்சியதால் அதிகப்படியான செயல்பாட்டல நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டீர்களா?

10

உங்கள் வலையின் ஂந்தப் பகாதி நடவா அல்லது நீர்ப்பாசனம், அதன் விளவை கடவாளின் கககளில் இரக்க வணீடும்?

11

நரீமயான மதிப்பீடு உங்கள் முறையை மூற்ற வணீபியதன் அவசியத்தல அல்லது சிறந்த கவனிப்பல வழங்க வணீபியதன் அவசியத்தல ஂங்கல வலளிப்படுத்துகிறது?

12

உங்கள் வலையை வறோராவாடன் ஓப்பிடுவதல நிறுத்திவிட்டால், இந்த வாரம் விசுவாசமான தலமலைப் ப஁றுப்பல ஂப்பிப் பார்ப்பீர்கள்?

அறிக்கல

கடவாள் ஂனக்கு ஓப்படதத்தல நான் அடக்கம் செய்ய மாட்டனீ, கிறிஸ்தாவதல தவிர வறோ கனிகளல உற்பத்தி செய்ய மூயற்சிக்க மாட்டனீ. நான் அவரிடம் நிலதத்திராப்பனீ, நான் பறெற்றவற்றுடன் சவல சய்வனீ, நரீமயான மதிப்பீட்டல வரவறேகிறனீ, கடவாளுக்கு ச஁ந்தமான வளர்ச்சியாடன் அவரல நம்புகிறனீ.

பகாதி ஒன்பது

கிறிஸ்து உருவாகும்வரை அன்புகூர்ந்து மீண்டும் பிரசவ வதேனடைப்பதுதல்

மாக்கிய வதேப்பகாதிகள்: கலாத்தியர் 4:8-20

09

இந்த வார்த்தைதான் கபினம்: மறுபடியும்

மாக்கிய வதேப்பகூதிகள்: கலாத்தியர் 4:8-20

வதே மதேகோள்

என் பிள்ளைகளே, கிறிஸ்து உங்களுக்குள் உருவாகும்வரை நான் உங்களுக்காக மறுபடியும் பிரசவ வதேனைப்படுகிறேன்.

வதே மதேகோள்

- கலாத்தியர் 4:19,

தூணை வதேப்பகூதிகள்: கலாத்தியர் 6:1-5; கொலோசயர் 4:12; 1 தசெலோனிக்கயேர் 2:7-12; கொலோசயர் 1:28-29

கலாத்தியர்களான ஒரு நாள் கவனித்துக் கொள்ளத் தொடங்குவார் என்று தான் நம்புவதாக பவால் கிறிஸ்துவில்லை. அவர் ஏற்கனவே அவர்களுக்கு நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்துள்ளார். அவர்கள் ஏற்கனவே அவரைப் பெற்றுள்ளனர். ஏற்கனவே ஒரு உறவா கட்டப்பட்டுள்ளது, ஆன்மீக வாழ்க்கை ஏற்கனவே தோன்றத் தொடங்கியுள்ளது. இரப்பினும் அவர் மீண்டும் அவர்களைப் பற்றி உழைக்கிறார்.

அந்த வார்த்தை பல விசுவாசிகளுக்கு நன்கு தெரிந்த ஒரு வகையான விசுவாசத்தின் விவரிக்கிறது. நீங்கள் ஜெபம் செய்தீர்கள், கற்பித்தீர்கள், ஊக்குவித்தீர்கள், வளர்ச்சியின் அறிகுறிகளைக் கண்டீர்கள். பின்னர் நீங்கள் நேசித்த நபர் ஒரு காலத்தில் அவர்களை சிறப்பித்த ஒரு விஷயத்திற்குத் திரும்பத் தொடங்கினார். இந்த விஷயத்தைத் தீர்த்துவிட்டதாக நீங்கள் நினைத்த ஒரு உரையாடல் மீண்டும் நடக்க வேண்டும். நீங்கள் வரேலின்றியதாக நம்பிய ஒரு உண்மை மீண்டும் விளக்கப்பட வேண்டும். நம்பிக்கையும் ஏமாற்றமும் ஒரே அறையை ஆக்கிரமித்துள்ளதாகத் தெரிகிறது.

பின்வாங்குதல் பாதிப்பில்லாதது என்று பாசாங்கு செய்வதன் மூலம் பவால் பதிலளிக்கவில்லை. கலாத்தியர்களான நம்பிக்கைக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்றும் அவர் அறிவிக்கவில்லை. அவரது வதேனை அவரை பாதிய கவலையுடன் அவர்களை நோக்கி நகர்த்துகிறது. அவர் மீண்டும் பசேவம், மீண்டும் பிரார்த்தனை செய்யவும், கபினமான உறவின் அழுத்தத்தைத் தாங்கவும் தயாராக இருக்கிறார், ஏனெனில் அவரது நோக்கம் ஒரு கணம் புலப்படும் மூன்னேற்றத்தை விட நீடித்ததும் கிறிஸ்து அவற்றில் உருவானார்.

அதுவே ஆய்வின் இந்தப் பகுதியின் அழைப்பாகும். விசுவாசம் மற்றொரு நபரின் வளர்ச்சியின் வகைத்தை கட்டப்படுத்தாது. ஆனால் அந்த வளர்ச்சி மூழ்கியதையாத வரை விசுவாசம் உண்மையாகவும், ஜெபமாகவும், அன்பாகவும் இருக்க முடியும்.

பவாலின் வதேனகைக்஑ு ஓர் கஹிப்பிட்ட காரணம் ஁ள்ளது

அந்தக் கபிதத்தின் அமைப்பில் கலாத்தியர் 4:19-ஐ நாம் பபிக்க வணேடும். சிலர் தான் எதிர்பார்த்ததை விட மதெவாக ஡ாதிர்ச்சியடகிறார்கள் ஁ன்று பவல் வறெுமனே விரக்தியடயவில்லை. கலாத்திய தவோலயங்கள் ஓர் சிததைந்த நற்சயெ்தியை நோக்கி இழக்கப்படுகின்றன. மற்ற ஆசிரியர்கள், கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கை வபைபதன் மலில் கடவாள் தடாடங்கியதை நிறவைறேற்ற ஡ாபியம் ஁ன்பது பால் சட்டத்தின் அனுசரிப்புகள் மற்றும் கஹிப்பான்களை நம்பும்பபி அவர்களை வற்புறுத்துகிறார்கள்.

இந்தச் அத்தியாயத்தின் தடாடக்கத்தில், சட்டத்தின்பபி ஁ள்ளவர்களை மீட்க கடவாள் தனது மகனை அனுப்பினார் ஁ன்பதை பவல் அவர்களுக்கு நினவைவிட்டுகிறார், இதனால் அவர்கள் தத்தடெக்கப்பட்ட மகன்களைப் பறெலாம். கடவாளின் மகனின் ஆவி அவர்களின் இதயங்களில், "அப்பா, தந்தயை" ஁ன்று அழுகிறது. அவர்கள் இனி அபிமகைள் அல்ல, ஆனால் கிறிஸ்துவின் மலில் கழந்தகைள் மற்றும் வாரிசுகள். இந்தப் பின்னணியில், அவர்கள் ஏன் அபிமதைத்தனத்தன் நோக்கி திரும்புவார்கள் ஁ன்று பவல் கடே்கிறார்.

஁னவே, இந்த பிரச்சினை சீரற்ற நடத்தயை விட ஆழ்மானது. அவர்கள் நம்புவதை ஡ாற்றும் அபாயத்தில் ஁ள்ளனர். கிறிஸ்துவின் மீது அவர்களுக்கு இராந்த நம்பிக்கை இடம்பயெர்ந்தாலும் கவிட அவர்களின் மத சயெல்பாடுகள் அதிகரிக்கலாம்.

இது பவாலின் ஁ழைப்புக்கு அதன் வபிவத்தை அளிக்கிறது. அவர் வறெுமனே கபினமாக ஡ாயற்சி சயெய்மாறு அவர்களை வலியுறுத்துவதில்லை. அவர்களை கழந்தகைளாக ஆக்கிய மகனிடம் அவர் அவர்களைத் திரும்பி அழகை்கிறார். கிறிஸ்தாவே கடவாளுடன் அவர்களின் வாழ்க்கையின் தடாடக்க஡ம், மலி஡ம், கஹிக்கோளும் ஁ன்பதால் கிறிஸ்து அவர்களில் ஁ராவாக வணேடும்.

பிரதிபலிப்புக்காக஑ி சில நரேங்களில் அதை ஁ற்பத்தி சயெவது ஁ன்ன ஁ன்று கடே்கா஡ல் வளெிப்புற ஡ான்னேற்றத்தால் நாம் நிம்மதி அடயைலாம். ஓர் நபர் ஒப்பாதலைப் பறெுவதற்கும், விமர்சனங்களைத் தவிர்ப்பதற்கும் அல்லது ஆன்மீக ரீதியாக ஈர்க்கப்படுவதற்கும் அதிக ஒழக்கமாக இரக்கலாம். அந்த ஡ாற்றங்கள் நம்பிக்கைக்஑ரியதாகத் தோன்றலாம், ஆனால் பவாலின் ஆழ்஡ான களேவி இன்னும் ஁ள்ளது஑ி இந்த நபர் நம்பிக்கை, சாதந்திரம், கீழ்ப்பபிதல் மற்றும் இயசேவின் ஁ராவத்தில் வளர்ந்து ககாண்டிராக்கிறாரா?

வளர்ச்சிக்கான அழைப்புக்கு மான் தவேன் நம்மனை அறிந்திராக்கிறார்

கலாத்தியர்கள் கடவுளை அறிந்துகொண்டார்கள் அல்லது இன்னும் துல்லியமாக, கடவுளால் அறியப்பட்டார்கள் என்பதை பவல் நினவைவிட்டுகிறார். அந்த திருத்தம் மாக்கியமானது. அவர்களின் பாதாகாப்பு அவர்களின் பரிதலின் வலிமை அல்லது அவர்களின் செயல்திறனின் நிலைத்தன்மையுடன் தொடங்குவதில்லை. அவர்களைப் பற்றிய கடவுளின் கருணையுள்ள அறிவாடன் இது தொடங்குகிறது.

அதே ஒழுங்கு மற்றவர்களைப் பற்றிய நமது கவனிப்பை நிர்வகிக்க வேண்டும். பரிசை வழங்குவதற்கு நமது ஒப்பாதலை வழங்குவதன் மூலம் நாம் கிறிஸ்துவனை ஒருவரில் உருவாக்க மாபியாது. மன அழுத்தம் மூலம் ஆன்மீக வாழ்க்கையை நாம் கொடுக்க மாபியாது. கிறிஸ்துவில் அவர்களைப் பெறும் கடவுளை நோக்கி மக்களை நாம் சூட்டிக்காட்டுகிறோம், அதிலிருந்து நாம் அவர்களை சத்தியத்தில் நடக்க அழைக்கிறோம்.

இது மனந்திரும்புவதற்கான அழைப்பை பலவீனப்படுத்தாது. கிரீஸ் என்பது அபிமானத்தனத்திற்குத் திரும்புவதற்கான அனுமதி அல்ல. இது மனந்திரும்பாதலுக்கு நிற்க ஒரு இடத்தை அளிக்கிறது. கலாத்தியர்கள் சூயமாக உருவாக்கப்பட்ட நீதியின் பொய்யான வாக்குறுதியிலிருந்து திரும்பலாம், ஏனெனில் அந்த நடமைமுகைளால் செய்ய மாபியாததை கிறிஸ்து ஏற்கனவே நிறைவேற்றியுள்ளார்.

ஒருவரின் வளர்ச்சிக்காக நாம் பாடும்போது, நம் வார்த்தைகள் அந்த நற்செய்தி வரிசையை பிரதிபலிக்க வேண்டும். "கிறிஸ்துவிடம் திரும்பி வாராங்கள்" என்பது "என் அன்பைக் காத்துக்கொள்ளும் அளவாக்கு நல்லவராக இருங்கள்" என்பதிலிருந்து வேறுபட்டது. மாதல் நபர் ஒரு நபரை வாழ்க்கையை நோக்கி அழைக்கிறார். இரண்டாவதாக, நாம் ஏற்றுக்கொள்வது அவர்கள் சமக்க வேண்டிய மற்றொரு சூமையாக உணர மாபியும்.

உண்மனை ஒரு உறவை அழுத்தப்படுத்தலாம்

கலாத்தியர்கள் ஒரு காலத்தில் அவரை எவ்வளவு அன்புடன் வரவழைந்தார்கள் என்பதை பவால் நினைவு கூர்கிறார். பின்னர் அவர் ஒரு வதேனையான களேவியைக் கட்டேகிறார்ஃ "நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்வதால் நான் உங்களுக்கு எதிரியா?"

ஒரு கபினமான உண்மனை ஒரு நபர் நம் பசேசகைக் கட்டும் விதத்தனை மாற்றும். ஒரு காலத்தில் ஆறுதலகைக் கொண்டுவந்த அதே காரல் இப்போது விரும்பத்தகாததாக உணரலாம். அவர்களின் பாசத்தனை மீட்டடுக்க அவர் சத்தியத்தனை கவைிட வணேடும் என்று பவால் மாபிவா சயெய்வில்லை. அவர்களுக்கு இடையிலான தவிரத்தில் அவர் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. அவர் அங்கு வந்து அவர்களுடன் வறே தனானியில் பசே வணேடும் என்று விரும்புகிறார். அவரது கபிதம் ஒரு மனிதர் தனது அன்பான நபர்களனை அவர்களின் திசையைப் பற்றிய உண்மையான நிச்சயமற்ற தன்மகைக்கு மத்தியில் அணுக மாயற்சிப்பதகை காட்டுகிறது.

நயோயாளியின் அன்புக்கு நரேமயையும் மனெம்மயையும் இரண்டும் தவேனை. மனெம்மனை இல்லாமல் நரேமனை தண்டிக்க பயன்படுத்தப்படலாம். நரேமனை இல்லாத மனெம்மனை ஒரு நபரனை தங்களுக்கு தீங்கு விளவைவிக்கும் விஷயங்களில் தனாந்தரவா சயெய்யாமல் விட்டடுவிடலாம். பவாலின் உதாரணம் அவர்களனை ஒன்றாக வைத்திராக்கிறதுஃ அவர் ஆபத்தனை பயெரிட்டடு அவர்களனைத் தனாடர்ந்து தனது கழந்தகைளாக உரையாற்றுகிறார்.

யாராவது திருத்தத்தனை எதிர்க்கும்போது, சயெய்தியயையும் மாறையையும் நாம் ஆராய வணேடும். அக்கறனை வதோகமத்தில் வரேலின்றியதா, அல்லது நமது விரும்பத்தில் உள்ளதா? நாம் கட்டேடோமா? பாரிந்துகொள்ளும் அளவாக்கு நாம் தனெிவாக பசேயிராக்கிறோமா? உடனடியாக பதிலளிக்க வணேடிய கட்டாயத்திற்கு இடமளிக்காமல் கபினமான உரையாடலாக்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோமா?

அந்த நபர் உண்மனை என்ன என்பதனை இன்னும் நிராகரிக்கலாம். விசுவாசம் என்றால் அதனை கவனமாக பசேவது என்று பொரூள்; மற்றொரு நபர் அதனைப் பறெ வணேடும் என்று அர்த்தமல்ல.

வறேொருவர் அவர்களடயை விசுவாசத்ததைத் தன்பக்கம் திரூப்ப மாயலலாம்

போட்டி ஆசிரியர்கள் கலாத்தியர்களைப் பற்றி ஆர்வமாக உள்ளனர், ஆனால் அவர்களின் ஆர்வம் கலாத்தியர்களின் நன்மைக்காக இல்லலை என்று பவல் கலாத்தியர்களைப் பற்றி ஆர்வமாக இருக்க அவர்கள் அவர்களைத் தாரத்த விரும்புகிறார்கள். மதச் சடங்கு தடொடர்பான சர்ச்சையின் கீழ் நம்பிக்கை மற்றும் சொந்தம் காறித்த போட்டி உள்ளது.

பவலின் காறிக்கோள் "கிறிஸ்து உங்களில் உருவாகட்டும்" என்பதை விளக்க அந்த விவரம் உதவுகிறது. அவர் போற்றாதுலுக்கான போட்டியில் வெற்றி பெற மயற்சிக்கவில்லை. நற்செய்தியின் சாதந்திரத்திலிருந்து மக்களை விலக்குவதற்கு மற்றொரு செல்வாக்கு பாசத்தையும் கவனத்தையும் பயன்படுத்துவதை அவர் பார்க்க விரும்பவில்லை.

நமது சொந்த செல்வாக்கைப் பற்றியும் நாம் இதே கேள்வியைக் கேட்க வேண்டாம். நாம் கற்பிக்கும்போது, வழிகாட்டும்போது, பெற்றோரால் அல்லது வழிநடத்தப்படும்போது, மக்கள் நமது ஒப்பாதலை அதிகம் சார்ந்திருக்கிறார்களா, அல்லது இயசேவை அடையாளம் கண்ட பின்பற்ற அதிக திறன் கொண்டவர்களா? அவர்கள் நம்மைச் சார்ந்திருப்பதை காறக்கம்போது அவர்களின் வளர்ச்சியை நாம் வரவேற்கிறோமா? அவர்களைக் காப்பாற்றியவராகக் கரூதப்படாமல் நாம் உண்மையைச் சொல்ல மாடியுமா?

கேட்கப்பட வேண்டாம் என்ற விரூப்பத்திற்கும், இன்றியமையாதவராக இருக்க வேண்டாம் என்ற விரூப்பத்திற்கும் இடயை ஒரு பாணிதமான வேறோபாட உள்ளது. பவல் ஆழ்ந்த உழைப்பைச் செய்கிறார், ஆனால் அவர் ஏங்குகிற விளவை "பவல் உங்களில் உருவானவர்" அல்ல. அது கிறிஸ்து.

கிறிஸ்து ஒருவரில் உருவாகிறது என்றால் என்ன அர்த்தம்?

பவாலின் சொற்றொடர் ஒரு மமேப்பட்ட பொது பிம்பத்திற்கு அப்பால் செல்கிறது. கிறிஸ்துவை நம்மில் உருவாக்குவது என்பது அவரது சத்தியம் மற்றும் வாழ்க்கையால் உள்ளுக்குள் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும், இதனால் அவரது தன்மை நம் தரேவுகளில் தரெியும். நமது சொந்த நீதியை நிலைநாட்டும் திறனை விட அவரது கிருபையை நம்ப கற்றுக்கொள்கிறோம். கீழ்ப்பிதல், அன்பு, மனத்தாழ்மை, சகிப்பாத்தன்மை மற்றும் சூதந்திரம் ஆகியவற்றில் நாம் வளர்கிறோம்.

நற்செய்தியைக் கட்டி பதிலளிக்கும் போது ஆவியின் வலையை மூலம் இந்த உருவாக்கம் நடப்பெறுகிறது. கற்பித்தல் முக்கியமானது. திராத்தம் முக்கியமானது. பிரார்த்தனை முக்கியமானது. சமூக விவகாரங்கள். ஆனால் இந்த மக்கள் அல்லது நடமாடகைகள் எதுவும் கிறிஸ்துவை வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக மாற்றவில்லை.

கொலோசயெர் 1 பவாலின் நோக்கத்தை கிறிஸ்துவில் மாதிர்ச்சியடந்தவர்களை வழங்குவதாக விவரிக்கிறார். அவர் எச்சரிக்கிறார், கற்பிக்கிறார், மலும் கிறிஸ்து தன்னில் செயல்படும் வலியையுடன் அவர் உழைக்கிறார். அவரது மாயற்சி உண்மையானது, அதேபோல் அவரது சார்பு. போதுமான உணர்ச்சிவசப்பட்ட சக்தியை செலுத்துவதன் மூலம் அவரால் உயிரைக் கொடுக்க முடியாது.

ஒருவரைப் பற்றி நாம் தீவிரமாக அக்கறை காட்டும்போது இது மிகவும் முக்கியமானது. அவர்கள் மாற வேண்டும் என்ற நமது ஆசை, எல்லாம் சரியான வார்த்தைகளைக் கண்டிப்பிப்பது, மலும் ஒரு தியாகம் செய்வது அல்லது ஒவ்வொரு மூலியையும் கண்காணிப்பது ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது என்ற நம்பிக்கையாக அமைதியாக மாறும். வதேம் நம்மைக் கட்டிப்பாட்டுக்கான மாயைக்கு அல்ல, உண்மையுள்ள உழைப்புக்கு அழைக்கிறது.

மற்றொரு நபரில் உருவாக்கப்பட்ட கிறிஸ்து கடவுளின் வலையை. அந்தப் பணியில் பங்கேற்பதே நமது கோரிக்கை. அதன் விளைவை சொந்தமாக வைத்திரப்பது நமக்கு அப்பாற்பட்டது.

மறுபடியும் உழைப்பது மான்பா சயெத்தது தோல்வியடனந்தது என்று அர்த்தமல்ல

போதகர் டிஸ்ட்ரீஸின் சயெத்தி, ஒருவர் வளர்ந்து பின்னர் தடமாறுவதைப் பார்ப்பது அல்லது மற்றவர்கள் அவர்களதைப் பற்றி கட்டேப்தை நிறுத்திய பிறகு தடொடர்ந்து பிரார்த்தனை சயெவ்ததைப் பார்ப்பது போன்ற ஊக்கமளிப்பதைக் காறிக்கிறது. பவாலின் வார்த்தை மீண்டும் அந்த ஊக்கமின்மையை நரேடியாக சந்திக்கிறது. மீண்டும் மீண்டும் உழைப்பது என்பது தானாகவே மாதல் உழைப்பா வீணாகியது என்று அர்த்தமல்ல.

ஒரு நபர் ஒரு உண்மையை மான்பை விட ஆழமான மட்டத்தில் கட்டே வணேபியிருக்கலாம். பழயை பயம் பாதிய அழுத்தத்தின் கீழ் மீண்டும் தோன்றலாம். ஒரு காலத்தில் சட்டில் ஆகத் தோன்றிய ஒரு தரேவா வறே பரவத்தில் சோதிக்கப்படலாம். நாம் ஜபெம், போதனை மற்றும் நரேமயான உரையாடலுக்குத் திரும்ப வணேபியிருக்கலாம்.

இரூப்பினும், மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படும் ஒவ்வொரு தீங்கும் பொரூத்தமற்றது என்று கரூதாவதற்கு "மீண்டும்" ஒரு காரணம் அல்ல. கலாத்தியர்களின் வழிகாட்டாதல் முக்கியமானது என்பதால் பவாலின் அக்கறை அவசரமானது. பொறுமை என்பது ஒரு மாற்றப்பட்ட அணுகுமுறை, ஒரு தளெிவான எல்லை, பாத்திசாலித்தனமான சமூகத்தின் ஈடபாடும் மற்றும் ஒரு நபர் தங்கள் விரூப்பங்களின் எடையை எதிர்கொள்ள அனுமதிக்கும் விளவைகளை உள்ளடக்கியதாக இரூக்கலாம்.

எதுவும் நடக்கவில்லை என்று பாசாங்கு சயெய் மறுக்கும் அதவேளே ஒரு நபரை விட்டாக்கொடாக்க நாம் மறுக்கலாம். நம்பிக்கையும் பொறுப்புக்கூறலும் ஒன்றாக இரூக்கலாம்.

ஐபெத்தின் உழைப்பு

கொலோசயெர் 4:12, எப்பாப்பிரா கடவுளின் சித்தத்தில் மூதிர்ச்சியடனந்து மூழமயையைய வணேடும் என்பதற்காக விசுவாசிகளுக்காக ஐபெத்தில் தீவிரமாக உழைப்பதாக விவரிக்கிறது. பிரார்த்தனை என்பது தவேனை நிலநிறுத்தும், நோக்கத்துடன் சார்ந்திருப்பதால் அது உழைப்பாக வழங்கப்படுகிறது.

மற்றொரு நபருக்கு மிகவும் விசுவாசமான வலகைளில் சில அந்த நபர் பார்க்க மாபியாத இடத்தில் நிகழ்கின்றன. நாம் அவர்களைய கடவுளின் மூன் பெயரால் கொண்டு வருவோம். உண்மையே வரேலின்ற வணேடும், ஏமாற்றாதல் அதன் மூறையிட்டை இழக்க வணேடும், மனந்திரும்புவதற்கான தரையம், ஞானிகள் தங்கள் வாழ்க்கையில் பசே வணேடும், நம் சொந்த இதயங்கள் அன்பாகவும் தளையாகவும் இருக்க வணேடும் என்று நாங்கள் கட்டுக்கொள்கிறோம்.

பிரார்த்தனைய செய்பவரின் தோற்றத்தையும் பிரார்த்தனைய மாற்றுகிறது. நம் வார்த்தையாளால் மாபியாத இடங்களை கடவுள் அடைய மாபியும் என்பதையே இது நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. நபரின் பதிலைய நிர்வகிப்பதற்கான நமது விரும்பத்தைய இது அம்பலப்படுத்தலாம். மூன்னேற்றம் மதெவாக இருக்கும்போது அது நம்மதைய தக்கவதைய, ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு திரும்புமூனையாகத் தோன்ற வணேடும் என்று கோராமல் சிறிய கரூனைய அறிகூறிகளையக் கவனிக்க நமக்குக் கற்பிக்கும்.

தொடர்ச்சியான பிரார்த்தனைய என்பது மாபியை நமது கால அட்டவணையையப் பின்பற்றும் என்ற வாக்கூறுதைய அல்ல. அவர் உண்மையில் நமக்கு வழங்கிய வலையின் ஒரு பகூதியைய செய்யும்போது ஒருவரைய கடவுளிடம் தொடர்ந்து ஒப்படைப்பதற்கான ஒரு வழியாகும்.

மனென்மயையும் வலியுறுத்துதலும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துள்ளன

1 தசெலனோனிக்கயேர் 2-ல், பவால் தாய்வழி மற்றும் தந்தைவழி உருவங்கள் மலில் தனது கவனிப்பை விவரிக்கிறார். அவர் விசுவாசிகளிடையே மனென்மயைக் இருந்தார், ஒரு பாலிட்டும் தாய் தனது கழந்தைகளை மதிப்பது போல. ஒரு தந்தை தனது கழந்தைகளைப் போலவே கடவுளுக்கு தகுதியானவராக நடந்து கொள்ளுமாறும் அவர் அவர்களை அறிவாறுத்தி, ஆறுதல் கறினார்.

அந்த கலவையானது அன்பின் இரண்டு ஆழமற்ற பதிப்புகளிலிருந்து நம்மைப் பாதாகாக்கிறது. ஒருவர் ஆறுதலை வழங்குகிறார், ஆனால் ஒவ்வொரு கபினமான வார்த்தையையும் தவிர்க்கிறார். மற்றொன்று கபினமான வார்த்தைகளை வழங்குகிறது, ஆனால் அவைகளைப் பதைத் தடுக்கிறது. பவாலின் கவனிப்பு நரெக்கம், தியாகம், ஊக்கம் மற்றும் வழிகாட்டல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

நடமைறையில் அது எப்படி இருக்கும்?

சரிசெய்யும் மான் கவனமாக களேங்கள்.

மிகைப்படுத்தல் அல்லது அவமதிப்பு இல்லாமல், ஒரு கவலையைத் தெளிவாகப் பெயரிடாதல்.

பொறுப்பான நடவடிக்கையை ஆதரிக்கும் உதவியை வழங்காதல்.

ஒரு பின்னடைவுக்குப் பிறகு நேர்மையான உரையாடலை தொடர்ந்து வரவழைக்கிறேன்.

காறபாடற்ற மான்னேற்றத்தை சார்ந்து பாசத்தை ஏற்படுத்த மறுப்பது.

தீங்கு விளைவிக்கும் தரேவர்களின் விளைவுகளை மீண்டும் மீண்டும் மறைப்பதற்குப் பதிலாக பொறுத்தமான விளைவுகளை அனுமதிப்பது.

உறவைப் பொறுத்து வபிவம் மாறுபடும். ஒரு பெற்றோர், வாழ்க்கைத் துணை, பாதகர் மற்றும் நண்பருக்கு ஒரே பங்கு அல்லது அதிகாரம் இல்லை. கடவுள் தங்களுக்கு வழங்கிய இடத்தில் சத்தியத்தையும் மனென்மயையும் எவ்வாறு கடைப்பிடிப்பது என்று ஒவ்வொருவரும் கடைக்கலாம்.

ஓர் காடும்ப உறுப்பினர் மீது அதிகாரம் கோராமல் அவர்களை நேசிக்கவும்

இந்தச் செய்தி கலாத்தியர் 4:19-ஐப் பிள்ளைகளுக்கும் வாழ்க்கைத் துணைகளுக்கும் பொருந்தும். அந்த பயன்பாடு ஓர் நீண்ட பரவத்தில் பிரார்த்தனை செய்வதிலும் நேசிப்பதிலும் சோர்வாக இருக்கும் ஒருவரை ஊக்குவிக்கும். இதற்கு கவனிப்பும் தவேவைப்புகிறது.

ஓர் பற்றோர் கற்பிக்கலாம், மனந்திரும்புதலை மாதிரியாகக் கொள்ளலாம், மூபிந்தவரை ஓர் உறுவைப் பராமரிக்கலாம், பிரார்த்திக்கலாம் மற்றும் உண்மையைப் பசேலாம். ஓர் பற்றோரால் ஓர் வயது வந்த கழந்தையின் நம்பிக்கைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கவோ அல்லது அந்த கழந்தையின் தரேவாகளை வலுக்கட்டாயமாக செய்யவோ மூடியாது. ஓர் வாழ்க்கைத் துணை நேர்மையான உரையாடலை அழகைக்கலாம், உதவியை நாடலாம், உண்மையுடன் வாழலாம். ஓர் வாழ்க்கைத் துணையால் பெரிய தியாகத்தின் மலம் மற்ற நபரிடம் மனந்திரும்புதலை ஏற்படுத்த மூடியாது.

வற்புறுத்தல், வன்முறை அல்லது மீண்டும் மீண்டும் துஷ்பிரயோகத்தளை எதிர்கொள்ளும் ஓர் நபருக்கு, தொடர்ந்து ஆபத்தளை வளெளிப்படுத்தக் கோர "மீண்டும் உழைப்பு" ஓரூபோதும் பயன்படுத்தப்படக்கூடாது. பாதுகாப்பு, வளெளி உதவி மற்றும் உறுதியான எல்லகளை நாடுவது ஞானம் மற்றும் சத்தியத்தின் செயல்களாக இருக்கலாம். அன்புக்கு நமக்குத் தீங்கு விளவைக்க யாரையாவது கட்டுப்பாடற்ற அணுகலை வழங்க வணேடிய அவசியமில்லை.

மற்றவர்களுள் கிறிஸ்து உரூவாக வணேடும் என்பதே பவாலின் ஆசை. கட்டுப்பாடு, பயம் அல்லது துஷ்பிரயோகம் ஆன்மீக கவனிப்பு என்று பாசாங்கு செய்வதன் மலம் அந்த இலக்களை அடைய மூடியாது.

சாந்தமாகத் திருத்துங்கள்; சாமகைளா ஞானமாகப் பகிருங்கள்

பின்னர் கலாத்தியர்களில், பவால் ஆன்மீக ரீதியாக மாதிர்ந்த விசுவாசிகளிடம், "சாந்த மனப்பான்மையில்" ஒரு தவறினால் மாற்றுகையிடப்பட்ட ஒருவரனை மீட்டெடுக்கச் சொல்கிறார், அதே நேரத்தில் அவர்களின் சொந்த பாதிப்பைக் கருத்தில் கொள்கிறார். பின்னர் அவர் விசுவாசிகளை ஒருவருக்கொருவர் சாமகைளாத் தாங்க அழைக்கிறார். அதே பத்தியில், ஒவ்வொரு நபரும் அவரவர் சாமகைளாத் தாங்குவார்கள் என்று அவர் கல்கிறார்.

இந்த அறிவாறுத்தல்கள் இரக்கத்துடனும் நேர்மையுடனும் இரக்க நமக்கு உதவாகின்றன. பரோடும் ஒருவருக்கு நாங்கள் உதவாகிறோம். நாம் பரமையுடன் அவர்களை எதிர்க்கவில்லை. ஒவ்வொரு நபருக்கும் வறோ யாரும் நிறவைறேற மாபியாத மாபிவாகளும் பரோப்புகளும் உள்ளன என்பதையும் நாங்கள் அங்கீகரிக்கிறோம்.

மாசீரமைப்பு உரையாடலில் ஒப்புதல் வாக்குமலம், நடமைறனை மாற்றம், பரோப்புக்கிறல் மாற்றம் நம்பிக்கை மீண்டும் கட்டப்படுவதற்கான நேரம் ஆகியவை அடங்கும். உதவியாளரின் பணி ஆரோக்கியத்தை நோக்கிய உண்மையான இயக்கத்தை ஆதரிப்பதாகும், ஒவ்வொரு விளவையையும் அழிக்கவோ அல்லது மாற்ற நபருக்குச் சொந்தமான பரோப்பை ஏற்கவோ அல்ல.

சாந்தமும் நம் இதயங்களைப் பாதுகாக்கிறது. நாம் ஒருபரோதும் விழ மாபியாதா என்பது பரோல் ஒருவரனை அணுகினால், நமது உதவி கடுமையானதாக மாறக்கிடும். கிருபையை நாம் சார்ந்திருப்பதை நினவையில் வதைத்திருப்பது தீவிரத்தன்மை மாற்றம் மனத்தாழ்மை ஆகிய இரண்பிற்கும் இடமளிக்கிறது.

செயல்முறை மெதுவாக இருக்கும்போது இலக்கை மனதில் வதைத்துக்கொள்ளுங்கள்

பலாலின் வாக்கியம் உழைப்புக்கு ஒரு தளையான மூலியை அளிக்கிறது: "கிறிஸ்து உங்களில் உருவாகும் வரை". அவர் தனது சொந்த நலனுக்காக மூலியற்ற செயல்பாட்டில் ஈடுபடவில்லை. கலாத்தியர்கள் மீண்டும் கிறிஸ்துவில் அபித்தளமிடப்பட வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்.

அடுத்து என்ன செய்வது என்று நமக்குத் தெரியாதபோது அந்த இலக்கு நம் மூலியுக்கு வழிகாட்ட மூலியும். இந்த உரையாடல் உண்மையை வளையச்சத்திற்கு கொண்டு வர உதவும்? இந்த உதவிக்கான சலுகை பொறுப்பான நடவடிக்கையை வலுப்படுத்துவதா அல்லது ஒத்திவதைப்பதா? கிறிஸ்துவில் அந்த நபரின் சாதாரணத்திற்காக நான் பிரார்த்திக்கிறேனா, அல்லது மூக்கியமாக என் சொந்த அசௌகரியத்திலிருந்து நிவாரணம் பெறுகிறேனா? எனது தொடர்ச்சியான ஈடுபாடு பலனளிக்கிறதா, அல்லது மற்றொரு நம்பகமான நபர் உதவ சிறந்த நிலையில் இருப்பாரா?

சில நேரங்களில் அன்பு மீண்டும் பசும். சில நேரங்களில் அது நீண்ட நேரம் கட்டும். சில நேரங்களில் அது பாசத்தையிலக்காமல் காத்திருக்கும். சில நேரங்களில் அது ஒரு எல்லையை அமைத்து, அடுத்த கட்டத்தை கடவாளிடம் ஒப்படைக்கும். அந்த செயல்கள் எதுவும் விளவையா கிறிஸ்து நமக்கு உறுதியைத் தரவில்லை. உண்மை, ஞானம் மற்றும் அன்பால் வடிவமைக்கப்படும்போது ஒவ்வொன்றும் உண்மையுள்ள பதிலாக இருக்க மூலியும்.

பலாலின் உழைப்பு, மூலமையடையாத வளர்ச்சியின் மூலம் மக்களாக கவனித்துக்கொள்வதற்கான சலுகைக் காட்டுகிறது. பத்தாவது பகுதி அந்த சலுகைக்கு மலும் நம்மைக் கொண்டு செல்லும். "சலுகை செய்வதும் சலுகை செய்யப்படுவதும்" என்றால் என்ன என்பதை நாம் சிந்திப்பதற்கு மூன், நமக்கு இந்த நங்கூரம் தவேஃ மற்றவர்களிடையே நாம் காண விரும்பும் வாழ்க்கை கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை. நாம் அவருக்குச் சவேசை செய்வதில் அர்ப்பணிக்கிறோம், அந்த வாழ்க்கையை உருவாக்கும் சக்தியை அவரது கைகளில் விட்டுவிடுகிறோம்.

மைய உண்மை

விசுவாசமான அன்பு மீண்டும் உழைக்க வேண்டியிருக்கும். அது உண்மையைச் சொல்கிறது, பிரார்த்திக்கிறது, ஞானமான உதவியை வழங்குகிறது, மலும் மற்றொரு நபரில் கிறிஸ்துவின் உருவாக்கத்தை கடவாளிடம் விட்டுச் செல்கிறது.

இரதய சோதனல

01

பவல் "மீண்டம்" ஂன்று சஸல்வதகை கடேகும்போது யார் நலனலவுக்கு வருகிறார்கள்? தஸடர்ந்து பராமரிப்பது கபினமாக இருந்ததற்கு ஂன்ன காரணம்?

02

நீங்கள் மதஸவான வளர்ச்சியல வருத்தப்படுகிறீர்களா, தீங்கு விளலவிக்கும் தரேவுகளுக்கும் ஓரூ தீவிரமான திரும்புதல், அல்லது இரண்டும்? இந்த வரூபாடு ஁ங்கள் பதிலல ஂவ்வாறு பாதிக்கிறதூ?

03

கலாத்தியர்களிடயல ஂன்ன நடந்தது, அது பவலின் கவலயல மிகவும் அவசரமாக்கியதூ?

04

ஓரூ நபர் ததல நம்புகிறார் ஂன்பதல அலட்சியப்படுத்தும்போது, முக்கியமாக வலளிப்பாற நடத்தயலின் மலிலம் ஆன்மீக முன்னரூற்றத்தல நீங்கள் ஂங்கரூ அலவிடுகிறீர்கள்?

இரதய சோதனல

05

கபினமாள ஁ண்மயைல யாராவது ஁திர்ப்பது ஁வர்களுடன் பசே பயப்பட வதைத்தா? நீங்கள் ஁ப்பபி ஁திக தளெலவுடனும் மனெ்மயைடனும் பசே மூபியும்?

06

நீங்கள் ஁ராவருக்கு ஁தவும்போது, ஁வர்கள் கிறிஸ்துவில் வரே஁ன்றியிருக்க வணே்டும் ஁ல்லது ஁ங்கள் ஁ப்புதலசை சார்ந்திருக்க வணே்டும் ஁ன்றா நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா?

07

஁ந்த ஁றவில் ஁ங்களுக்கு ஁ன்ன விசுவாசமான வலை ஁ள்ளது? மற்ற நபருக்கு ஁ன்ன ப஁றாப்பு ஁ள்ளது?

08

஁ர ஁ல்லை ஁ல்லது விளவை தவேபைப்படும்போது நீங்கள் ஁ர வபிவத்தை "ப஁றாமை" ஁ன்றா ஁ழகைக்கிறீர்களா?

இரதய சோதனல

09

நீங்கள் விரும்பியதல விட வளர்ச்சி ஢தெவாக இரந்ததால் ஓர நபரல "ந஢்பிக்கலயற்றவர்" ஂன்று அழகைக்கிறீர்களா?

10

இந்த நபரின் ஢ீது நீங்கள் அக்கறல கொள்ளும் விதத்தல ஜபெ஢் ஂவ்வாறு ஢ாற்றலாம்?

11

இந்தக் கவலலயல நீங்கள் தனியாகச் சய்யா஢ல் இரக்க யார் ஢ாத்திசாலித்தன஢ான ஆதரவலயல ஢ொறு஢்புக்கலறலயல ஂழங்க ஢ாபியும்?

12

இந்த வாரம் உங்கள் ச஢ாந்த வாழ்க்கலயில் கிறிஸ்துவின் உரவாக்கத்தலத் த஢டர்வது ஂன்ன அர்த்தம், அதல நலரேத்தில் நீங்கள் வறலொரவரிடம் கிறிஸ்துவின் உரவாக்கத்திற்காக ஜபெிக்கிறீர்கள்?

அறிக்கல

கடவாளின் வலலல இல்லாததால் ஢தெவாக வளர்ச்சியடலவதல நான் தவறாக ஂண்ண ஢ாட்டலன், வலலிச்சத்திற்கு கொண்஢ு வர஢்பட வணல்பியதல நான் ஢ன்னிக்க ஢ாட்டலன். அவரது கிர஢லயால், நான் உண்஢லயுடன் நலசீ஢்பலன், த஢டர்ந்து ஢ிரார்த்தனல சலய்வலன், ஢ாத்திசாலித்தன஢ாக சலலல சலய்வலன். உயிரலக் கொ஢்ப்பதற்கும் நிலலநிறுத்துவதற்கும் உள்ள அதிகாரம் அவரூக்கல ச஢ாந்தம் ஂன்பதல நினலலில் வலைத்துக்கொண்஢ு ஢ற்றவர்களிடலயல கிறிஸ்துவின் அ஢ல஢்பல நான் நா஢ுவலன்.

பகாதி பத்தா

சலவழித்தா சலவழிக்கப்படுதல்: தன்னதைத் தரூம் அன்பு

மாக்கிய வதேப்பகாதிகள்: 2 காரிந்தியர் 12:11-21

10

மீண்டும் உழைத்தபின், பவால் சலெவகைக் காறிப்பிடுகிறார்

மாக்கிய வதேப்பகூதிகள்: 2 கொரிந்தியர் 12:11-21

வதே மறேகோள்

உங்களுடைய பொருள்களை அல்ல, உங்களையே நான் தடேுகிறேன்.

வதே மறேகோள்

- 2 கொரிந்தியர் 12:14,

தூணை வதேப்பகூதிகள்: யோவான் 10:11-18; 2 கொரிந்தியர் 6:3-10; 1 கொரிந்தியர் 13:1-7; பிலிப்பியர் 2:3-11; மாற்கு 6:30-32

ஒன்பதாவது பகூதியில், கலாத்தியர்களிடம் பவால் சலெவகை வார்த்தைகள், கிறிஸ்துவாக்கள் உருவானவரை மீண்டும் உழைக்க மனமாள் அன்பை நமக்காக் காட்டியது. கொரிந்தியர்களுக்கா எழுதிய தனது இரண்டாவது கபிதத்தில், தடெடர்ந்து உழைத்தால் தனக்கா என்ன சலெவாகும் என்பதை அவர் விவரிக்கிறார்: "நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் சலெவா செய்வேன், உங்களுக்காக சலெவழிக்கப்படுவேன்".

தன்னிடம் உள்ளவற்றிலிருந்து கொடக்கவும், தன்னதை தானே கொடக்கவும் அவர் தயாராக இருக்கிறார். அவரது நேரம், வலிமை, கவனம் மற்றும் பாசம் ஆகியவை இதில் அடங்கும். கொரிந்தியர்கள் அவரது அட்டவணையில் ஒரு கடமையை விட அதிகம். கிறிஸ்துவில் அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கை தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்கா மாக்கியமானது.

ஆயினும்கூட பவாலின் வாக்கியம் கபினமாக உள்ளது, ஏனெனில் பின்வருவன: "நான் உன்னை எவ்வளவா அதிகமாக நசேிக்கிறேன் என்றால், நான் காறவைக நசேிக்கப்படுகிறேன்". அந்த உறவா அவரது மாதலீட்டிற்கு வகெமதி அளித்துள்ளது என்று அவர் கிறவிலல்லை. காறதை பாசத்துடனோ, சந்தகேத்துடனோ அல்லது எதிர்ப்புடனோ பதிலளிக்கக்கூடிய அன்பான மக்களின் வலியை அவர் பெயரிட்டார்.

பவாலின் அப்போஸ்தலத்துவத்தின் சரியான கோரிக்கைகளை ஒவ்வொரு விசுவாசியும் பின்பற்ற வணே்டுமா என்பது எங்களைப் பொறுத்தவரை களேவி அல்ல. களேவி என்னவென்றால், நற்செய்தியால் வபிவமைக்கப்பட்ட அன்பைப் பற்றி அவரது உதாரணம் என்ன வளெிப்படுத்துகிறது. பாராட்டி நிச்சயமற்றதாக இருக்கும்போது மற்றொரு நபரின் நன்மைக்காக நாம் நம்மைத் தியாகம் செய்ய மாபியுமா? அவர்களின் விசுவாசத்தின் மீதான உரிமைகோரலாக பராமரிப்புக்கான சலெவகை மாற்றாமல் நாம் தடெடர்ந்து அக்கறை காட்ட மாபியுமா? உண்மையான தியாகம் எப்போது தவேைப்படுகிறது, வறோ பதில் எப்போது அவர்களுக்கா சிறப்பாக உதவும் என்பதை நாம் அடையாளம் காண மாபியுமா?

கொரிந்தியர்கள் பவால் தடேவதகை கடேக வணேடும்

பவாலின் அறிக்கை ஓர் பதற்றமான உறவில் எழுகிறது. சூற்றியுள்ள அத்தியாயங்களில், அவர் பதேட்டியிடும் உரிமகைகோரல்களுக்கு எதிராக தனது ஊழியத்தபைப் பாதாகாக்கிறார் மற்றும் அவரது நதோக்கங்கள் காறித்த சந்தகேத்தை நிவர்த்தி செய்கிறார். அவர் கொரிந்துவபைப் பார்வையிடத் திட்டமிட்டுள்ளார், மலேம் அவர் அவர்களுக்கு ஓர் சாமயாக இரக்க மாட்டார் என்று கஹுகிறார். பின்னர் அவர் ஏன் என்று விளக்குகிறார்ஃ "நான் உங்களபைப் அல்ல, உங்களபைப் பார்க்கிறேன்".

அந்த காறுகிய வாக்கியம் பிரச்சினயை கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது. பவால் மக்களதைத் தாங்களே விரும்புகிறார். கடவாளுக்கு மான் அவர்களின் நன்மயை அவர் விரும்புகிறார். பணம், அந்தஸ்து அல்லது பாராட்டபைப் பறெ அவர் அவர்களை அணுகவில்லை.

இது சவேயை ஆராய்வதற்கான ஓர் தடேல் வழியை நமக்கு வழங்குகிறது. நான் உதவி செய்யும் மக்களிடமிருந்து நான் என்ன கடேகிறேன்? அவர்களின் வளர்ச்சி? அவர்களின் பாதாகாப்பா? கிறிஸ்துவின் மீது அவர்களுக்கு ஆழமான நம்பிக்கை இரக்கிறதா? அல்லது அவர்கள் என் மக்கியத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தவும், என்னுடன் உடன்படவும், என்னை வறெற்றிகரமாக உணர வகைகவும் எனக்கு தவேயா?

ஓர் நபர் அமதையாக ஓர் திரும்பும் எதிர்பார்க்கும் பதேது வளெிப்படயாக தாராளமான செயல்களை செய்ய மாபியும். சில நரேங்களில் எதிர்பார்க்கப்படும் வருவாய் பபாராள் சார்ந்ததாக இரக்கும். சில நரேங்களில் அது உணர்ச்சிவசப்படுவதாக இரக்கும்ஃ நிலயான நன்றியுணர்வு, அணுகல், உடன்பாடு அல்லது இன்றியமயாத உதவியாளராக நற்பயெர். பவால் ஓர் சாதந்திரமான அன்பை நதோக்கி எங்களை அழகைகிறார், அவர் நரேமயைடன் சொல்ல மாபியும், "நான் உன்னதைத் தடேகிறேன்".

பவால் ஒரு ஆன்மீக பற்றெறோராக வழங்குகிறார்

பவால் தனது கவனிப்பை ஒரு காலம்ப உருவத்துடன் விளக்குகிறார்ஃ பற்றெறோர்கள் தங்கள் கழந்தைகளுக்காக சலெவா செய்கிறார்கள், பற்றெறோர்கள் தங்கள் கழந்தைகளை பராமரிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதை விட. கொரிந்தியர்களை நோக்கிய தனது நிலைப்பாட்டை அவர்களின் ஆன்மீக நன்மைக்காக உழைத்தவர் என்று அவர் விவரிக்கிறார். அவர் அவற்றைப் பயன்படுத்தாமல், அவர்களுக்கு ஊட்டமளிக்க விரும்புகிறார்.

அந்த உருவம் "சலெவா செய்து சலெவா செய்யுங்கள்" என்பதைப் படிக்க நமக்கு உதவுகிறது. அவர் கொடாக்கம் பணத்திற்கு ஒரு நோக்கம் உள்ளது. ஒரு அன்பான பற்றெறோர் எவ்வளவு தாங்க முடியும் என்பதை நிரூபிக்க மட்டும் கொடாக்கவில்லை. இதன் நோக்கம் கழந்தையின் வளர்ச்சி மற்றும் நல்வாழ்வாகும். அதேபோல், பவாலின் உழைப்பு கிறிஸ்துவில் கொரிந்தியர்களின் வாழ்க்கைக்கு சவேனை செய்கிறது.

இதனால்தான் அவரது உதாரணத்தை ஒருபோதும் ஒரு மூழு சமூகமும் பகிர்ந்து கொள்ள வணேபியதை ஒரு நபர் முடிவற்ற முறையில் வழங்க வணேடும் என்ற கோரிக்கையாக மாற்றக்கூடாது. ஒரு கூறிப்பட்ட சலிநிலையில் பவால் தனது சொந்த ஊழிய உறவைப் பற்றி பசுகிறார். சோர்வடைந்த ஒரு நபரின் மீது ஒவ்வொரு தவேயையும் வகைக்காமல் அதன் தாராளமான திசையிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

உங்கள் பராமரிப்புக்கு கடவுள் உண்மையில் மக்களை எங்கே ஒப்படைத்திருக்கிறார்? அவர்கள் வலுவாகவும் அதிக பொறுப்பாகவும் மாற உதவும் வகையில் நீங்கள் என்ன கொடாக்க முடியும்? இந்தக் கேள்விகள் தியாக அன்பை உறுதியானதாக ஆக்குகின்றன.

சலெவழிப்பதும் சலெவழிக்கப்படுவதும்

இந்த இரண்டோ சொற்றொடர்களும் ஒன்றையொன்று விளக்குகின்றன. பவல் தன்னுடைய பொருள்களைச் சலெவிடவும், ஊழியத்தில் தன்னையே அர்ப்பணிக்கவும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார். ஊழியத்திற்கு இரண்டாம் தவேவைப்படலாம்.

ஒரு தவேயை பவிர்த்தி செய்ய அல்லது ஒரு வருகையை சாத்தியமாக்க பணம் சலெவாகலாம். தாக்கத்தில் இருக்கும் ஒருவருடன் உட்கார ஒரு மாலை சலெவாகலாம். தவேயான உண்மையைப் பசே விரும்பப்படுவதன் ஆறுதல் சலெவாகலாம். பாரிதல் மதெவாக வரும்போது தொடர்ந்து கற்பிப்பதற்கு பொறுமை சலெவாகலாம். சில நேரங்களில் மாதல் மாயற்சி மோசமாக மாபிந்த பிறகு ஒரு கபினமான உரையாடலுக்காத் திரும்புவதற்கான விரும்பத்தலை சலெவிடுகிறது.

போதகர் பிஸ்டலேயின் செய்தி இந்த விஷயத்தலை வலியுறுத்துகிறதுஃ அன்பு என்பது ஒரு அக்கறையை அறிக்கையை விட அதிகம். கடவுள் நமக்கு முன் வைத்துள்ள மக்களுக்காக நாம் எதலை வழங்குகிறோமோ அதில் அது தளெவாகத் தளெகிறது.

இரூப்பினும், சலெவிடப்பட்ட தளெகை தானாகவே விசுவாசத்தின் அளவீடு அல்ல. கலவையான காரணங்களுக்காக நாம் நிறையை கொடுக்க மாபியும். நாம் அமதையான, சரியான நேரத்தில் பராமரிக்கும் செயலைச் செய்யலாம், அதற்கு பகிரங்கமாக சலெவா கௌவைக இருக்கும், ஆனால் உண்மையான கீழ்ப்பிதல் தவேவைப்படுகிறது. நாம் கொடுக்கும் இரதயத்தையும்த, நளோக்கத்தையும்த, விளவையையும்த கரூத்தில் கொள்ள வதேம் நம்மலைக் கடேகிறது.

அசாதாரண அன்பின் வலி

பவால் தனது அன்பை சம அளவில் திரும்பித் தர மாபியாதா என்று தரெரியும். அவரது வார்த்தைகள் அதை வலியற்றதாக ஆக்காது. அவர் இது பற்றி நேர்மையாக பசுகிறார்.

இந்த பதற்றத்தை பலர் உணர்ந்து கொள்கிறார்கள். ஒரு பற்றேறார் தலாலையில் உள்ள ஒரு குழந்தைக்கு பல வருட பராமரிப்பை வழங்குகிறார்கள். ஒரு நண்பர் உண்மையைச் சொல்கிறார், வருவேகப்படுவதில்லை. ஒரு தவாலய உறுப்பினர் உண்மையுடன் சவேை செய்கிறார், மற்றவர்கள் அரிதாகவே கவனிக்கிறார்கள். பாராட்டாதல் இல்லாதது எங்கள் சவேையின் கீழ் உள்ள ஒரு களேவியை அம்பலப்படுத்தலாம்ஃ நான் இந்த நபரனை அவர்களின் நன்மைக்காக நசுகித்தனோ, அல்லது நான் பறெ எதிர்பார்த்த பதிலுக்காகவா?

பரஸ்பர பாசத்தை விரும்புவது மனிதாபிமானம். பவாலின் கலற்று நிராகரிப்பால் பாண்படுத்த மாபியாதா என்று நாம் பாசாங்கு செய்ய வணேபியதில்லை. அவரது அன்பு விலை உயர்ந்த தரணத்தில் ரத்து செய்யப்படுவதில்லை என்பதை இது காட்டுகிறது.

அதே நரேத்தில், தடாடர்ந்து காதலிப்பது என்பது எப்போதும் உறவை அதே வடிவத்தில் தடாடர்வது என்று அர்த்தமல்ல. பவால் தவறனை மறுப்பதற்கோ ககாரிந்தியர்களனை எதிர்ககாள்வதற்கோ இடமளிக்கவில்லை. அத்தியாயத்தின் எஞ்சிய பகாதியில், சண்டையிடுதல், பகாறாமனை மற்றும் மனந்திரும்பாத பாவம் காறித்து அவர் தீவிர அக்கறையை வளெிப்படுத்துகிறார். அவரது அன்பு அவர்களின் நன்மைக்காக அர்ப்பணிப்புடன் உள்ளது, அந்த அர்ப்பணிப்புக்கு உண்மை தவேைப்புகிறது.

இயசேுவே கொடும்பதற்கான ஆதாரமும் அளவும்

யோவான் 10-ல் இயசே தன்னை நல்ல மயேப்பர் என்று அழைக்கும்போது, நல்ல மயேப்பர் ஆட்களுக்காக தனது உயிரைக் கொடுக்கிறார் என்று கவனிப்போம். அவர் அவர்களை அறிந்திருக்கிறார், அவர்களைக் கவனித்துக்கொள்கிறார், ஆபத்து வரும்போது அவர் தப்பிக்க மாட்டார். அவரது சாய-கொடும்பனவ் அவரது அன்பின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஆயினும்கூட, கிறிஸ்துவாக்கும் அவருடைய ஊழியர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை நாம் தெளிவாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இயசே தனக்கு மட்டுமே சொந்தமான ஒரு அதிகாரத்துடனும் நோக்கத்துடனும் தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்கிறார். அவருடைய மரணம் நம்மால் செய்ய முடியாததை நிறைவேற்றுகிறது. அவரே இரட்சகர். நாம் சோர்வடைவதன் மூலம் மக்களை மீட்கவில்லை.

நாம் மயேப்பரைப் பின்பற்றுவது அவருடைய கவனிப்பை மாதலில் பெறும் நபர்களாகவே. நாம் மற்றொரு நபரின் இரட்சகராக மாற வேண்டும் என்று கற்பனை செய்யாமல் கொடுக்க அவரது அன்பு நமக்கு சாதந்திரம் அளிக்கிறது. அவரது காரல், அவரது உண்மை மற்றும் அவரது பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை நாம் மக்களுக்கு சாட்சிக்காட்டலாம். அவர்கள் அவருக்குச் சொந்தமானவர்கள் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு நாம் தாராளமாக சேவை செய்யலாம்.

அந்த வேறுபாடு ஒரு நிம்மதி. இரட்சிப்பின் எடையை நம் தோள்களில் வைக்காமல் உண்மையான தியாகத்திற்கு இது இடமளிக்கிறது.

கிறிஸ்துவின் மனத்தாழ்மனை நம்மடையதை வடிவமைக்கிறது

மற்றவர்களை மனத்தாழ்மனையுடன் மதிக்கவும், அவர்களின் கவலகளை கவனித்துக் கொள்ளவும் பிலிப்பியர் 2 விசுவாசிகளை அழைக்கிறார். பவுல் பின்னர் கிறிஸ்துவை சாட்டிக்காட்டுகிறார், அவர் ஒரு ஊழியரின் வடிவத்தை எடுத்து கீழ்ப்பிதலில் தன்னதைத் தாழ்த்திக் கொண்டார்.

இந்த இயக்கம் அது தெரியும் முன் உள்நோக்கி உள்ளது. பணிவா, போட்டியையும் வறற்று மகிமையையும் ஒதுக்கி வகைக்க நம்மைக் கடைக்கிறது. ஒரு உயர்ந்த பதவியைப் பெறுவதற்காக செய்யப்படும் சேவை, கிறிஸ்துவின் மனத்தை வளையே இரந்து தாராளமாகத் தோன்றினாலும் கலிட, அதை தவறவிட்டது.

மற்றொரு நபரின் ஆசைகள் தானாகவே ஞானம், உண்மை அல்லது கடவுள் நமக்கு வழங்கிய ஒவ்வொரு பொறுப்பையும் மீறுகின்றன என்பதை இந்த பத்தி கற்பிக்கவில்லை. ஒவ்வொரு மூலவிற்கும் நமது சொந்த நன்மையை மையமாகக் கருதுவதை நிறுத்துமாறு அது அழைக்கிறது. மற்றவர்களின் உண்மையான தேவைகளை நாம் கருத்தில் கொண்டு அவர்களின் நன்மைக்காக செயல்படுகிறோம்.

சில நேரங்களில் நாம் வதைத்திருக்க விரும்பிய நேரத்தை கொடப்பது என்று அர்த்தம். சில நேரங்களில் இது மற்றொரு நபர் அதிகமாக இருக்காமல் பொறுப்பைப் பகிர்வதைக் காண்கிறது. சில நேரங்களில் வேறொருவர் செய்யக்கூடிய வேலையின் கடன் பெற மறுப்பது என்று அர்த்தம். மற்றொரு நபர் சமீபிக்க இடமளிக்கும் தரேவர்களில் பணிவா தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தியாகத்திற்கு அன்பு மற்றும் உண்மை தவே

மாதல் கொரிந்தியர் 13 வளிப்புற பலியின் தடேல் சோதனையை வழங்குகிறது. ஓரவரின் அனதைத் பொருட்களையும் விநியோகித்தால் கலிட அன்பு இல்லாமல் எந்த லாபமும் இருக்காது என்று பவல் கலுகிறார். ஓர பரிசின் அளவு வழங்குபவரின் இதயத்தின் நிலையை நிறுவ மாபியாது.

இந்த அத்தியாயம் அன்பை பொறுமை மற்றும் கருணை என்று விவரிக்கிறது. அது தனது சொந்த வழியைத் தடேவதில்லை. இது "சத்தியத்தில் மகிழ்ச்சியடைகிறது". கபினமான உறவுகளுக்கு "சலெவ சயெத்ல் மற்றும் சலெவழிக்கப்படுதல்" பயன்படுத்தப்படும்போது இது மாக்கியமானது. நாம் எவ்வளவு உறிஞ்சிக் கொள்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்து மட்டுமே பைபிள் அன்பை அளவிட மாபியாது. அது எது உண்மை என்பதின் அபிப்பாயில் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும்.

அழிவாகரமான ஓர மாறையைத் தக்கவதைத் கொள்ளும் பணத்தைக் கொடப்பது ஓரவருக்கு உதவாமல் போகலாம். மீண்டும் மீண்டும் தீங்கு விளைவிப்பதை மறைப்பது மற்றவர்களை அம்பலப்படுத்தலாம். ஒவ்வொரு கோரிக்கையையும் ஏற்றுக்கொள்வது, அந்த நபருக்கு உண்மையில் தவேப்படும் கவனிப்பு இல்லாமல் விட்டுவிடும்போது ஓர கபினமான உரையாடலில் இருந்து நம்மைப் பாதுகாக்கலாம்.

"நான் போதுமான அளவு கொடுக்கிறேனா?" என்பதை விட அதிகமாக அன்பு கேட்கிறது, "இந்த பரிசு ஓர நபர் நல்ல மற்றும் உண்மையானதை நோக்கி நகர உதவுகிறதா?" தாராள மனப்பான்மையும் விவகேமும் ஒன்றாக உள்ளன.

சவேனை வாழ்க்கையில் ஓய்வா அடங்கும்

இயசே ஒருமுறை தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களை பிரிந்து ஓய்வெடுக்க அழைத்தார், ஏனெனில் அவர்களைச் சூற்றியுள்ள கஹோரிக்கைகள் மிகவும் நிலையானதாக இருந்ததால் அவர்களுக்கு சாப்பிட நேரம் இல்லலை. அவர்களின் வலையை மாக்கியமானது, அதேபோல் அவர்கள் நிறுத்தி அவருடன் இருக்க வணேபிய அவசியமும் இருந்தது.

பவாலின் பசேச்சை நாம் எப்பிக் கட்டேகிறோம் என்பதை இந்தக் காட்சி வபிவமகைக்க வணேட்டும். மற்றவர்களுக்காக தன்னைச் செலவழிக்கத் தயாராக இருப்பது என்பது உணவு, தலுக்கம், பிரார்த்தனை மற்றும் ஓய்வை சூயநலத்தின் சான்றாக கருதுவதாக இல்லலை. நாம் எல்லகைகளைக் கொண்ட உயிரினங்கள். அந்த வரம்புகளை பாறக்கணிப்பது நம்மவை வரம்பற்ற கடவாளவைப் போல ஆக்காது.

தெளிவான தீர்ப்புடன் சவேனை செய்ய ஓய்வும் நமக்கு உதவுகிறது. ஒவ்வொரு கஹோரிக்கையும் சமமாக அவசரமாக உணரும் வரவை சஹோர்வ நம் கவனத்தை சூரக்கலாம். கடவாளடன் நேரத்தை செலவிடுவதும், நம் உடல்களுக்கு நேர்மையான கவனம் செலுத்துவதும், உண்மையில் நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளதை, எதவைப் பகிர்ந்து கொள்ள வணேட்டும், எதவை காத்திருக்க மாபியும் என்பதை அடையாளம் காண உதவும்.

அசாதாரண மூயற்சி தேவைப்படும் பரவங்கள் இருக்கும். அத்தகைய பரவங்களை பவால் அறிந்திருந்தார். இயசே தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களுக்கு அழைத்தபோது, உண்மையுள்ள வாழ்க்கை என்பது பறொதல், திரும்பப் பறொதல், திரும்பிப் பறொதல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது என்பதை நமக்கு நினைவலிட்டாகிறது.

ஊழியத்தின் மாறான மாக்கியம்

2 கொரிந்தியர் 6-ல், பவால் தனது ஊழியத்தில் உள்ள கஷ்டங்களை விவரிக்கிறார், ஆனால் பொறுமை, துய்மை, அறிவு, கருணை, பரிசுத்த ஆவியானவர், உண்மையான அன்பு மற்றும் சத்தியத்தின் வார்த்தை ஆகியவற்றையும் பெயரிட்டுள்ளார். அழுத்தங்கள் உண்மையானவை; அவர் சவேனை செய்யும் விதமும் சமமாக மாக்கியமானது.

ஒரு நபர் சிரமத்தைத் தாங்கலாம், மற்றவர்களை காயப்படுத்தும் வழிகளில் பதிலளிக்கலாம். சோர்வா நம்மதைத் திடுக்கிடவும், நாம் செய்ததை மிகைப்படுத்தவும், அல்லது மக்கள் நமக்கு எவ்வளவு கடன்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தொடர்ந்து நினைவூட்டவும் துண்டலாம். பவாலின் சாட்சி நாம் எப்படி சலெவைச் சூமக்கிறோம் என்பதை ஆராய அழைக்கிறார்.

சவேனை நம்மில் கசப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தால், அந்த கசப்புணர்வு கடவுளின் மூன் நேர்மையான கவனத்திற்கு தகாதியானது, மேலும் ஞானமுள்ளவர்களுக்கு உதவியாக இராக்கம்போது. நமக்கு ஓய்வா, உதவி, மனந்திரும்புதல் அல்லது பொறுப்பில் மாற்றம் தேவைப்படலாம். தியாக மொழியின் பின்னால் உள்ள வறொப்பை மறைப்பது அரிதாகவே யாராக்கும் நல்லது.

நற்செய்தி கொடப்பதற்கான விரும்பம் மற்றும் நாம் கொடுக்கும் தன்மை ஆகிய இரண்டையும் உருவாக்குகிறது.

கொடுத்ததை எண்ணிப் பழி வாங்காமல், அதன் விலையை எண்ணுங்கள்

பவூலின் "மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன்" அவர் சலவா பற்றி தரெரியாது என்று அர்த்தமல்ல. அவர் எதை வழங்குகிறார் என்பது அவருக்குத் தரெரியும், அதற்கு ஈடாக கௌறந்த அன்பைப் பறெுவதன் வலியை அவர் பயெரிட்டார். இங்கு மகிழ்ச்சியானது, மன உளசைசலின் மலிலமும் கலிட கொரிந்தியர்களின் நன்மையைத் தடேவதற்கான ஓர் நிலையான விரப்பமாகும்.

சலவவை எண்ணுவதற்கும் மதிப்பெண் வதைத்திரப்பதற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது. சலவவைக் கணக்கிடுவது, நாம் நரேர்மையாகச் செயல்படுவதற்கு உதவுகிறது. நமக்கு ஆதரவா அல்லது ஓர் பாத்திசாலித்தனமான வரம்பு தவேவை என்பதை இது வளெளிப்படுத்தலாம். மதிப்பெண் வதைத்திரப்பது ஓவ்வொரு கவனிப்பு செயலையும் மற்றொரு நபர் திரப்பிச் சலெத்த வணேபிய கடனாக மாற்றுகிறது.

களேவி சாதாரண வழிகளில் எழலாம். நான் உதவி வழங்கும்போது, பின்னர் அந்த உதவியைப் பயன்படுத்தி ஓர் வாதத்தை வலெ்வதா? எனக்கு தவேவைப்படாமல் யாராவது வலுவாக வளரும் போது, நான் மகிழ்ச்சியடிகிறனோ அல்லது இடம்பயெர்ந்ததாக உணர்கிறனோ? அந்த நபர் ஓர்போதும் எனக்கு நன்றி தரெரிவிக்கவில்லை என்றால், அந்த செயலை கிறிஸ்துவாக்கு வழங்கப்பட்ட ஒன்றாகக் கராத மூபியுமா?

இந்தக் களேவிகளுக்கு நாம் சரியாக பதிலளிக்க மாட்டோம். கடவுளின் ஒளிக்குள் நமது நோக்கங்களைக் கொண்டுவரவும், நம் அன்பை சூதந்திரமாக்க அவரிடம் கடேகவும் அவர்கள் அழைக்கிறார்கள்.

இந்த வாரம் உண்மையுடன் தன்னகைக் கொடுப்பது எப்படி

ஒரு நபரை பொறுத்தவரை, கீழ்ப்படிதலின் அடுத்த செயல் புறக்கணிக்கப்பட்ட காலம்ப உறுப்பினருக்கு நேரம் ஒதுக்குவதாக இருக்கலாம். மற்றொரு வகையில், உண்மையான தேவையை எதிர்கொள்ளும் ஒருவருடன் வளங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது. பல மாதங்களாகத் தவிர்த்த பிறகு வறோ யாராவது உண்மையை இரக்கத்துடன் சொல்ல வணேடியிருக்கலாம். மற்றொருவர் உதவியை ஏற்க வணேடும், ஒரு பொறுப்பை ஒப்படைக்க வணேடும் அல்லது ஒரு எல்லையை நிறுவ வணேடும், இதனால் கவனிப்பு தீங்கு விளைவிக்காமல் தொடர முடியும்.

இந்த மூலிகள் அனைத்தும் ஒரே விரும்பத்தால் வடிவமைக்கப்படலாம்: நபரைத் தடேவது, நபரிடமிருந்து நாம் பறெக்கிடியவன அல்ல. கடவாளுக்கு மான் அவர்களுக்கு என்ன நன்மை செய்யும், அந்த வலையின் எந்த பகாதியை நாம் செய்ய வணேடும் என்று நாங்கள் கேட்கிறோம்.

பியுண்ட் 2 இன் பாதை விசுவாசத்தின் மாதல் தயாரிப்பு செயலில் இருந்து பசேம், தாங்கும், சவேன செய்யும் மற்றும் பலனதை தரம் வாழ்க்கைக்கு நகர்ந்துள்ளது. பவாலின் வார்த்தைகள் அந்த கரூப்பொருள்களை ஒரு விலையாயர்ந்த வளெப்பாட்டிற்கு கொண்டு வருகின்றன. கிறிஸ்து நமக்காக மாதலில் தன்னதைத் தானே அர்ப்பணித்ததால் விசுவாசம் தன்னதைத் தானே கொடுக்கிறது. கிறிஸ்து மக்களைப் பார்ப்பதால் அது மக்கள் மீது தனது கண்களை வைத்திருக்கிறது. கடவாளின் சக்தி பலவீனமான பாத்திரங்களில் செயல்படுவதால் அன்பு கபினமாக இருக்கும்போது அது தொடர்கிறது.

சலவா செய்யவும் சலவா செய்யவும் நாம் அழகைக்கப்படலாம். நாம் மாற்ற மூடியாத, நமக்கூத் தொடர்ந்து தேவைப்படும் பலம் கொண்ட மயேப்பரூடன் நரெக்கமாக இருக்கவும் அழகைக்கப்புகிறோம்.

மயை உண்மை

கிறிஸ்துவின் வடிவத்தில் உள்ள அன்பு, மக்கள் நமக்காக கொடுக்கக்கூடியதை விட அவர்களைத் தடேகிறது. இது அவர்களின் நன்மைக்காக நேரம், வலிமை, வளங்கள் மற்றும் உண்மையை வழங்குகிறது, அதே நேரத்தில் அவர்களைக் காப்பாற்றவும் பராமரிக்கவாக்கக்கூடிய மயேப்பரூடன் பொறுத்தது.

இரதய சோதனல

01

2 ககாரிந்தியர் 12:14-15 இல், ககாரிந்தியர்களிடமிருந்து அவர் எததை தடூகிறார் ஂன்று பவால் கலுறுகிறார்? ககாடூக்க அவர் தயாராக இருப்பதை அதூ எப்பபி விளக்குகிறது?

02

இந்த பரூவத்தில் மற்றஒரூ நபரலை நசீப்பதற்ககோ சவேலை செய்வதற்ககோ உங்கலூக்கூ ஂன்ன சலலவூ ஏற்பட்டூள்ளது?

03

அதூ பாராட்டப்படூம் ஂன்று உங்கலூக்கூத் தரெரியாததால் நீங்கள் தாமதப்படுத்திய ஒரூ கவனிப்பு செயல் உள்ளதா?

04

நீங்கள் பஒுவதை விட அதிக பாசத்தகை ககாடூப்பதன் வலியலை நீங்கள் ஂங்ககே உணர்ந்தீர்கள்? அந்த வலியலை எப்பபிப் பூரிந்துககாண்டீர்கள்?

இரதய சோதனல

05

சில நரேங்களில் நீங்கள் உதலுபவர்களிடமிருந்து நன்றி, உடன்பாடு அல்லது சார்பு உங்களுக்குத் தவேயா? தவேயின் மலம் கடலுள் எதல வளெிப்டுத்தலாம்?

06

தாராளமாகத் தனேறி, ஆனால் அந்த நபர் சத்தியத்தலயும் ப஁றாப்பலயும் நனாக்கி நகர உதலாத ஓரூ வழியல நீங்கள் க஁டாக்கிறீர்களா?

07

நீங்கள் அவரூடல ஊழியனாக இரூக்கும்பாது, இயசூ நல்ல மயேப்பர் மற்றும் இரட்சகராக இரூப்பதில் என்ன வித்தியாசம்?

08

நீங்கள் அங்கீகாரத்தல நாடூகிற விதத்தல அல்லது உங்கள் ச஁ந்த நன்மலயலைப் பாதுகாக்கும் விதத்தல பிலிப்பியர் 2 எவ்வாறு சலால் சலெுகிறார்?

இரதய சோதனல

09

ஓய்வும் ஆதரவும் தவேபைபடுவதலை நீங்கள் கவனித்துக் கொள்கிறீர்களா, அல்லது கடவுள் உங்களுக்கு வழங்கிய வரம்புகளுக்கு அப்பால் சவேலை செய்ய மயற்சிக்கிறீர்களா?

10

சகோர்வ உங்கள் சவேலை முறையைலை மாற்றியுள்ளதா? உங்களுக்கு எங்கே தயவா, நரேர்மலை அல்லது உதவி தவேபைபடலாம்?

11

நீங்கள் பூத்திசாலித்தனமாக சலெவலை எண்ணுகிறீர்களா, அல்லது யாருக்காவது எதிராக மதிப்பணை வதைத்திருக்கிறீர்களா?

12

அன்பின் எந்த கூறிப்பிட்ட சயெல் இந்த வாரம் மற்றொரு நபரிடமிருந்து வகொமதியலைப் பறெ மயற்சிக்காமல் அவரது நன்மையைத் தடேம்?

அறிக்கலை

கிறிஸ்து எனக்காகத் தம்மலை அர்ப்பணித்ததால், அவர் எனக்குக் ககொடூத்ததலை மற்றவர்களின் நன்மலைக்காக நான் வழங்குவனே. நான் மக்களலைப் பாராட்டூவதற்ககோ அல்லது உடமைகளை அடவைதற்ககோ பதிலாக தடேவனே. நான் சத்தியத்தூடனும், பணிவூடனும், ஞானத்தூடனும் சவேலை சயெ்வனே. காதல் விலலை உயர்ந்ததாக இருக்கூம்பகோது, என்னால் மூபியாததலை வழங்கலும், அவரால் மட்டூமகே மூபிந்ததலை நிறவைறேற்றலும் அவரலை நம்பியபபி, நான் நல்ல மயேப்பரிடம் நரெருங்குவனே.

மாபிவ்ரன

தவேன் சௌன்னதன நோக்கித் தௌர்ந்தா செல்லும் விசுவாசம்

மாக்கிய வதேப்பகாதிகள்: எபிரயெர் 11:13

௫

இந்த ஆய்வின் பயணம்

மாக்கிய வதேப்பகூதிகள்: எபிரயெர் 11:13; 2 கொரிந்தியர் 4:13-18

வதே மறேகோள்

ஏனெனில் நாம் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறோம்.

வதே மறேகோள்

- 2 கொரிந்தியர் 5:7,

பயெயொண்ட் 2 நோவா மழையைக் காணும் மான் ஒரு பழேயைத் தயார்படுத்தியதிலிருந்து தொடங்கினார். அவரது விசுவாசத்திற்கு ஒரு பணி இருந்தது. ஆபிரகாம் பின்னர் நமக்கு விசுவாசத்தை வழிகாட்டுதலுடன் காட்டினார்ஃ கடவுள் வாக்குறுதியளித்த எதிர்காலத்தை வரையறுக்க தனது தற்போதைய சமூகத்தை அனுமதிக்காமல் அவர் ஒரு கலாச்சாரத்தில் வாழ்ந்தார். இருவரும் கடவுளுக்கு பதிலளிக்கவும் விதமாக செயல்பட்டனர், அதே நேரத்தில் அவர்கள் எதிர்பார்த்தவற்றில் பெரும்பாலானவை அவர்களின் பார்வைக்கு அப்பாற்பட்டவை.

அங்கிருந்து, "நான் விசுவாசித்தேன், ஆகையால் பசேினேன்" என்று பவால் சொல்வதைக் கேட்டோம். துன்பத்தின் போது அந்த வார்த்தைகளைப் படித்தோம். விசுவாசமான பசேச்சுக்கு அவர் வலியை மறுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர் அழைத்தப்பட்டு, கழிப்பமடைந்தார், பாதிக்கப்படக்கூடியவராக இருந்தார் என்பதை ஒப்புக்கொண்டபோது கடவுளின் சக்தியைப் பற்றி அவரால் பசே முடிந்தது. பொக்கிஷம் உண்மையானது, அதை எடுத்துச் சனெற மண்பாண்டம் பலவீனமாக இருந்தது.

ஒரு திறந்த கதவாக்கு எதிரிகள் இராக்கலாம் என்பதையும், இயசோவின் வாழ்க்கை அவரைச் சார்ந்துள்ள மக்கள் மலம் வளிப்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும், ஒப்படைக்கப்பட்ட பரிசுகள் பலனளிக்கவும் வகையில் உள்ளன என்பதையும் நாங்கள் கற்றுக்கொண்டோம். மற்றவர்களைக் கவனித்துக்கொள்வதற்கான மெதுவான பணிக்கு பிப்பா நகர்ந்ததுஃ கிறிஸ்து அவர்களில் உருவாகும் வரையின் மீண்டும் உழைத்தல், மலும் அவர்களின் நன்மைக்காக சலவழிக்கவும் சலவழிக்கவும் தயாராக இருப்பது.

இவை ஒரு நம்பிக்கையின் வாழ்க்கையின் இணைக்கப்பட்ட இயக்கங்கள். கடவுள் பசேயிரும்பதால் நாம் தயார் செய்கிறோம். கடந்த காலம் ஒரு எளிதான பாதையை வழங்கும்போது நாம் நம் திசையை வதைத்துக்கொள்கிறோம். அழைத்தத்தின் கீழ் நாங்கள் உண்மையைப் பசேுகிறோம். பலவீனங்களின் மலம் சவேனை செய்கிறோம். நாம் விளைச்சல் செய்யும் சக்தியைக் கோராமல் பழத்ததைத் தடேுகிறோம். வளர்ச்சி மெதுவாக இராக்கம்போது, நன்றியாணர்வு காறவைக இராக்கம்போது நாம் தொடர்ந்து நசேிக்கிறோம்.

விசுவாசம் தற்போதைய தருணத்தை விட அதிகமாக பார்க்கும்

நாம் எதில் வாழ்கிறோமோ அது நாம் தடேவதற்கான வரம்பாக மாறக்கூடாது என்பது தொடர்ச்சியான சவால். ஒவ்வொரு விசுவாசியும் இந்த வாழ்க்கையில் எதிர்பார்க்கப்படும் ஒவ்வொரு மாபியையும் காண்பார் என்று எபிரயெர் 11 வாக்குறுதி அளிக்கவில்லை. விசுவாசிகள் கடவுளின் வாக்குறுதிகளை திரித்திலிருந்து பார்க்க மாபியும், அவற்றைத் தழுவி, அவர் மீது நம்பிக்கையும் நம்பிக்கையும் கொண்ட மக்களாக தொடர்ந்து வாழ மாபியும் என்று அது கலுறுகிறது.

அது நமது எதிர்பார்ப்பை அபிப்படியாகக் கொண்டுள்ளது. நிகழ்காலத்திற்கு அப்பால் பார்ப்பது என்றால் பசேய கடவுளை நம்புவது. ஒவ்வொரு விரும்பத்திற்கும் நாம் ஒரு வாக்குறுதியைக் கண்டாபிபிக்கவோ அல்லது வதோகமம் உத்தரவாதம் அளிக்காத ஒரு மாபியைப் பற்றி உறுதியைக் கோரவோ தவேயில்லை.

உங்களை நீங்களே கட்டெக்கொள்ளுங்கள்ஃ "இன்று நான் கீழ்ப்பிவதற்கு பதோதுமானதை கடவுள் தளெிவபுத்தியுள்ளார், இரூப்பினும் நான் பின்பற்றக்கூபிய அனதைத்தையும் பார்க்க மாபியாது?"

தொடங்குவதற்கு ஒரு உரையாடல், மாற்றுவதற்கான பழக்கம், வளர்ப்பதற்கான பரிசு, தொடர்வதற்கான பிரார்த்தனை அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளும் பொறுப்பு இரூக்கலாம். விசுவாசம் அடூத்த உண்மையான அபியை அடையக்கூபிய அளவிற்குள் எடூக்கிறது.

விசுவாசம் நேர்மையான பலவீனத்திற்கு இடமளிக்கிறது

இரண்டாம் கொரிந்தியர் 4 இந்த ஆய்வு முழுவதும் ஒரு நிலையான கலீட்டாளியாக இருந்து வருகிறார். பலுவின் சாட்சி, அழுத்தமும் நம்பிக்கையும் இணைந்து வாழும் வாழ்க்கைக்கான மொழியை நமக்கு வழங்குகிறது. அவர் தனது பிரச்சனையை மறைக்கவில்லை, மலும் சிக்கலுக்கு இறுதி வார்த்தை இருக்க அவர் அனுமதிக்கவில்லை. கடவுளின் சக்தி ஒரு மண் பாத்திரத்தில் காட்டப்படுகிறது.

சில வாசகர்கள் இந்தப் பரிப்பை புதுப்பிக்கப்பட்ட தரையத்தூடன் மூடிக்கலாம். மற்றவர்கள் இன்னும் சோர்வாகவோ, நிச்சயமற்றதாகவோ அல்லது காயமடைந்ததாகவோ உணரலாம். அந்த நிபந்தனையை நீங்கள் கடவுளுக்கு முன் மறைக்க வேண்டியதில்லை. அதை அவர் முன் கொண்டு வாராங்கள். தவேப்பமும் இடங்களில் நம்பகமானவர்களின் உதவியை நாடாங்கள். இன்று உங்களுக்குக் கிடக்கும் வலியை உடன் அடுத்த விசுவாசமான அடியை எடுங்கள்.

சகித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அழைப்பு என்பது நம்மைத் தாங்கும் ஆண்டவரைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற அழைப்பாகும். அவரது விசுவாசம் வலுவாகத் தோன்றும் நமது திறனை விட பெரியது.

விசுவாசம் மனிதர்களை மறக்காது

பயனுள்ள சவேவை என்பது வறெுமனே சயெல்பாட மட்டுமல்ல, மக்களுக்கும் பொருந்தும் என்பதை பவுலின் கபிதங்கள் நமக்கு நினைவூட்டிகின்றன. அவர்களில் கிறிஸ்து உருவாவதை நாம் பார்க்க விரும்புகிறோம். அவர்களின் நலனை நாங்கள் நாடுகிறோம். நாம் உண்மையைச் சொல்கிறோம், ஜெபிக்கிறோம், ஊக்குவிக்கிறோம், பணிவூடன் சரிசெய்கிறோம், கடவுள் நம்மிடம் ஒப்படைத்ததை வழங்குகிறோம்.

சில நேரங்களில் நமது கவனிப்பு வரவறேகப்படும். சில நேரங்களில் அது தவறாகப் பாரிந்து கொள்ளப்படும். மற்றொரு நபரின் இதயத்தை நாம் நிர்வகிக்கவோ அல்லது நமது உழைப்பின் விளைவுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கவோ முடியாது. நமது நோக்கங்களையும், நமது வழிமுறைகளையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். நாம் அன்புடனும் ஞானத்துடனும் சவேவை செய்யலாம், சமகைளை சரியான முறையில் பகிர்ந்து கொள்ளலாம், ஒருவரின் பதிலைக் கட்டப்படுத்த தியாகத்தைப் பயன்படுத்த மறுக்கலாம்.

கூடும்ப வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்திற்கான களேவி உறுதியானதுஃ நான் இப்போது வாழும் விதத்தால் கிறிஸ்துவில் ஒரு வலுவான வாழ்க்கைக்கு யார் உதவப்படுகிறார்கள்? பதில் ஜெபத்திற்கும் நடமைமுறையான கீழ்ப்பிதலுக்கும் வழிவகைக்கட்டும்.

விசுவாசம் உயிர்த்தொழுவந்த கிறிஸ்துவை நோக்குகிறது

பவால் கப்பலின் பலவீனத்தால் துன்பம் அடைந்ததைப் பற்றிய தனது பதிவை மாபிக்கவில்லை. அவர் உயிர்த்தொழுவதலையும் இன்னும் பார்க்க மாபியாத நித்திய விஷயங்களையும் நோக்கிப் பார்க்கிறார். அந்த நம்பிக்கை மூலம் ஆய்வாக்கும் அதன் அபிவானத்தை அளிக்கிறது.

நோவாவின் தயாரிப்பு, ஆபிரகாமின் யாத்திரை, பவாலின் ஒப்பாதல் வாக்காமலம் மற்றும் விசுவாசியின் அன்றாட சவேவை ஆகியவை கடவாளின் விசுவாசத்தில் அவற்றின் அர்த்தத்தைக் காண்கின்றன. நமது கீழ்ப்பிதல் இப்போது நாம் காணக்கூடிய பலனதைத் தரக்கூடும். சில பழங்கள் பின்னர் தோன்றலாம். நாம் எதிர்பார்ப்பதில் சில இந்த வாழ்க்கைக்கு அப்பால் இரக்கும். உயிர்த்தொழுவந்த கிறிஸ்து அந்த ஒவ்வொரு பரவத்திலும் நம்பிக்கை கொள்ள தகூதியானவர்.

எனவே பியோண்ட் 2-ன் மயைக் களேவியை மன்னொத்துச் செல்லுங்கள்! விசுவாசம் பார்க்கக் காத்திராக்கம்போது அது என்ன செய்கிறது? அது கடவாளாக்காச் செவிசாய்ப்பதாகும். அது தயாராகி வருகிறது. பசோகிறார். அது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இரக்கும். அது நசிக்கிறது. அது சவேவை செய்கிறது. அது இயசேவதைப் பார்க்கிறது.

ஏழு நாள் பதில்

கற்பித்தலை கௌரிப்பிட்ட கீழ்ப்பிதலாக மாற்ற அடுத்த வாரத்தைப் பயன்படுத்துங்கள். உங்கள் பதில்களைச் செயல்படுத்தும் அளவாக்கு எளியாகவும், முக்கியமான அளவாக்கு நேர்மையாகவும் வதைத்திருங்கள்.

நாள் 1-விசுவாசத்திற்கு ஒரு வலையைக் கொடுங்கள்.

எபிரயெர் 11:7-ஐ வாசியுங்கள். நீங்கள் விவாதித்து அல்லது எதிர்பார்க்கும் ஒரு பொறுப்பை அதற்குத் தயார்படுத்தாமல் பெயரிடுங்கள். மாதல் நடமாற்றை நடவடிக்கையை எழுதி இன்றோதான் எடுக்கவும்.

எனது பபிஃ

நாள் 2-உங்கள் திசையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.

எபிரயெர்களை 11:13-16 பபியுங்கள். நிகழ்காலம் சங்கடமாக இருக்கும்போது கவர்ச்சிகரமானதாக மாறும் ஒரு பழக்கமான வபிவத்தை அடையாளம் காண்க. கடவுளிடையே வார்த்தையின் திசையில் தொடர்ந்து நகர்வது எப்படி இருக்கும்?

நான் எதிர்க்கும் மாறலை

3-அழுத்தத்தில் உண்மையைப் பசோங்கள்.

சங்கீதம் 116:10 மற்றும் 2 கொரிந்தியர் 4:13-15 ஐ வாசியுங்கள். கபினமானதை கடவுளிடம் தெளிவாகக் கிறாங்கள். பின்னர் வதேத்திலிருந்து ஒரு உண்மையைப் பசோங்கள், அது உங்கள் சலிநிலையை சிரமத்தை மறுக்காமல் உரையாற்றுகிறது.

நான் பசோம் உண்மலை

4-ம் நாள்-மண் பாத்திரத்தை கடவுளிடம் கொண்டு வாராங்கள்.

2 கொரிந்தியர் 4:6-9 ஐ வாசியுங்கள். நீங்கள் காறவைகவோ, கழப்பமாகவோ அல்லது சோர்வாகவோ உணரும் ஒரு இடத்தைக் கௌரிப்பிடுங்கள். உதவி களோங்கள், ஆதரவு அல்லது ஓய்வாக்கு ஒரு பாத்திராலித்தனமான அபியை எடுங்கள்.

எனக்கு தவேயான உதவிஃ

5-வது நாள்-உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டதைப் பயன்படுத்துங்கள்.

மத்தயோ 25:14-23 மற்றும் யோவான் 15:4-5 ஐப் பபியுங்கள். மற்றொரு நபரின் நன்மைக்காக ஒரு பரிசு, வாய்ப்பு அல்லது பொறுப்பைத் தேர்ந்தெடுக்கவும். ஒப்பீடு செய்வதை விட விசுவாசமான பயன்பாட்டில் உங்கள் கவனத்தை சலுத்துங்கள்.

நான் என்ன வழங்குவேன்ஃ

நாள் 6-ஒருவராக்காக பிரார்த்தனையில் உழைக்கவும்.

கலாத்தியர் 4:19 மற்றும் கொலோசயர் 4:12-ஐ வாசியாங்கள். மெதுவாகவோ அல்லது கபினமாகவோ வளர்ந்த ஒரு நபரின் பயரால் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். கிறிஸ்துவை அவர்களில் உருவாக்கவும், உங்களுக்குச் சொந்தமான கவனிப்பைப் பற்றிய ஞானத்தையும் களேங்கள்.

அந்த நபரும் எனது பிரார்த்தனையும்ஃ _____

7-வது நாள்-தெளிவான இதயத்துடன் கொடுங்கள்.

2 கொரிந்தியர் 12:14-15 மற்றும் யோவான் 10:11-18 ஆகியவற்றைப் படியுங்கள். அன்பின் ஒரு நடமாற்றைச் செயலை வழங்கவும். பதிலுக்கு, பாராட்டுத் தவண்ப்புவதிலிருந்து உங்களை விடுவிக்கவும், நல்ல மயேப்பரான இயசேவாடன் உங்களை நெருக்கமாக வதைத்திருக்கவும் கடவாளிடம் களேங்கள்.

நான் வழங்கும் அன்பின் செயல்ஃ _____

இறுதி அறிவிப்பு

கடவாள் பசேயவற்றுக்கு நான் இன்று கடபிபிக்கக்கூடிய கீழ்ப்பிதலுடன் பதிலளிப்பேன். அவரது விசுவாசத்தின் வரம்பை வரையறுக்க தற்போதைய சிரமத்தை நான் அனுமதிக்க மாட்டேன். நான் அழைத்தப்டும்போது, நான் என் பலவீனத்தை அவரிடம் கொண்டுவரவனேன், அவரது உண்மையை நேர்மையாகப் பசேவனேன். அவர் எனக்குக் கொடுத்ததை நான் பயன்படுத்துவனேன், மற்றவர்களின் நன்மையைத் தடேவனேன், மலேம் அவரது கைகளில் கனியை விட்டு விடுவனேன். உயிரோடும் விசுவாசமுள்ளவனாகவும் இராக்கும் இயசே கிறிஸ்துவில் என் நம்பிக்கை உள்ளது.

இறுதி ஜபெம்

கர்த்தராகிய இயசோவே, இந்தப் பிப்பில் எங்களைச் சந்தித்ததற்கு நன்றி. நம்பிக்கை என்பது ஒரு வலுவான உணர்வு அல்லது நம்பிக்கையான வாக்கியத்தை விட அதிகம் என்பதை நீங்கள் எங்களுக்குக் காட்டியுள்ளீர்கள். உங்கள் வார்த்தையைக் கடைசியும், எங்கள் வாழ்க்கையுடன் பதிலளிக்கவும் எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள். எங்களுக்கு நீங்கள் எங்களுக்கு ஒரு வலையைக் கொடுத்திருக்கிறீர்களோ, அங்கேயே தயாராவதற்கு எங்களுக்கு தரையம் தாரங்கள். நீங்கள் எங்களை மன்னுக்கு அழைத்த இடத்தில், அடுத்த கட்டம் சங்கடமாக இருப்பதால், பழக்கமான விஷயங்களுக்குத் திரும்புவதைத் தவிர்க்கவும்.

எங்கள் பச்சைப் பாரங்கள், ஆண்டவரே. சில நேரங்களில் உங்கள் உண்மையை விட எங்கள் அச்சங்களை நாங்கள் மிக எளிதாக மீண்டும் கவிரியுள்ளோம். உங்கள் மூன் நேர்மையாக கொண்டு வரப்பட வேண்டிய வலியை மறக்க சில நேரங்களில் விசுவாச வார்த்தைகளையும் நாங்கள் பயன்படுத்தியுள்ளோம். நம்பிக்கையுடனும் நேர்மையுடனும் பச்சை எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள். எங்கள் துயரம், கழப்பம் மற்றும் தவேபை பற்றிய உண்மையை உங்களுக்குச் சொல்லும்போது உங்கள் நற்குணத்தை ஒப்புக்கொள்வோம்.

எங்கள் பலவீனத்தை உங்களுக்குக் கொண்டு வருகிறோம். நம்மில் சிலர் யாரும் பார்க்காத பொறுப்புகளால் சோர்வாக இருக்கிறோம். சிலர் கும்ப உறுப்பினர்களுக்காக வர்த்தத்தை சமக்கிறார்கள். சிலர் தங்கள் உழைப்பின் பலனை அறவே அனுபவித்து சவேபை செய்திருக்கிறார்கள். சிலர் நன்றாக நேசிக்க முயற்சிக்கும்போது காயம் அடைந்துள்ளனர். உமது பொக்கிஷம் மண் பாத்திரங்களில் வகைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும், உம்மை நம்பியிருக்கும் மக்களுக்கு உமது சக்தி போதுமானது என்பதையும் எங்களுக்கு நினைவூட்டுங்கள். எங்களுக்கு ஓய்வ தவேபைப்படும் இடத்தில் ஓய்வெடுக்கவும், எங்களுக்கு உதவி தவேபைப்படும் இடத்தில் பாத்திரசாலித்தனமான உதவியை வழங்கவும், நீங்கள் உண்மையிலேயே எங்கள் கைகளில் வதைத்துள்ள வலையின் சகிப்பாத்தன்மையை வழங்கவும்.

நாம் மற்றவர்களைக் கவனித்துக்கொள்வது போல் எங்களையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களின் பாராட்டு, உடமைகள் அல்லது சார்பு ஆகியவற்றைத் தடுவதைத் தவிர்க்கவும். நமது அன்பு பொறுமையுடனும், உண்மையுடனும், தாழ்மையுடனும், கருணையுடனும் இருக்க கிறிஸ்துவை நமக்குள் உருவாக்கங்கள். மீண்டும் ஜெபிக்கவோ, மீண்டும் பச்சைவோ அல்லது சரியான நேரத்தில் மீண்டும் சவேபை செய்யவோ எங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுங்கள். ஒரு சமையைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும், தவேபையான எல்லையை நிறுவாவதற்கும் அல்லது வறொருவருக்குச் சொந்தமான ஒரு பாத்திரத்திலிருந்து பின்வாங்குவதற்கும் எங்களுக்கு சமமான ஞானத்தைக் கொடுங்கள். நாங்கள் நேசிக்கும் மக்களை உங்களிடம் ஒப்படைக்கிறோம், ஏனென்றால் நீங்கள் அவர்களை எங்களைக் காட்டிலும் மூழ்மையாக அறிவீர்கள்.

நீங்கள் எங்களுக்கு வழங்கிய பரிசுகளையும் வாய்ப்புகளையும் எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்பதை எங்களுக்குக் காட்டுங்கள். ஒப்பீட்டிலிருந்தும் தொடக்க பயத்திலிருந்தும் நம்மைத் தடுத்துவிடங்கள். எங்கள் பணி உங்களைக் கவரவாக்கும் மற்றும் மக்களை ஆசீர்வதிக்கும் பலனைத் தரட்டும். எதிர்ப்புடன் ஒரு திறந்த கதவு வரம்போது, உங்கள் திசையை பாரிந்துகொள்ள எங்களுக்கு உதவுங்கள். வழி தெளிவற்றதாக இருக்கும்போது, நம்மிடம் உள்ள ஒளியில் உண்மையாக இருங்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மலோக, எங்கள் கண்களை உம்மை நோக்கி வகைக்கவும், உயிர்த்த ஆண்டவரே. ஆட்களுக்காகத் தனது உயிரைக் கொடுத்த நல்ல மயேப்பர் நீங்கள். நீங்கள் எங்களுக்கு மூன்

சென்றுவிட்டீர்கள், நீங்கள் எங்களுடன் இருப்பீர்கள். நாம் பார்ப்பது மூழாமையடையாதபோது நம்மதைத் திடமாக வைத்திருங்கள். நாம் காத்திருக்கும்போது தயாராக இருக்கவும், பசேவும், சகித்துக் கொள்ளவும், நசேிக்கவும் கற்றுக்கொடுங்கள். எங்கள் வாழ்க்கை உங்கள் வாழ்க்கையை வளெளிப்படுத்தட்டும், மலேம் அனதைது மகிமையும் உங்களுக்காச் சொந்தமானதாக இருக்கட்டும். இயசேவின் பெயரால், ஆமென்.

மலேதிக ஆய்வாக்கான வதே பாதை

எபிரயெர்கள் 11:7-16-நோவாவின் ஆயத்தத்தையும் ஆபிரகாமின் தொடர்ச்சியான யாத்திரையையும் பின்பற்றுகிறார்கள். கடவுள் வாக்குறுதியளித்தவற்றின் மூலமையைக் காணும் மூன் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதைக் கவனியுங்கள்.

சங்கீதம் 116:1-19-"நான் நம்பினேன், எனவே நான் பசினேன்" என்பதைச் சூற்றி மூலம் சங்கீதத்தையும் படியுங்கள். நன்றியுணர்வும் துன்பமும் எவ்வாறு ஒன்றாக நிற்கிறது என்பதைக் கவனியுங்கள்.

2 கொரிந்தியர் 4:1-5:10-நற்செய்தி பொக்கிஷத்திலிருந்து பவலின் இயக்கத்தைக் கண்டறிந்து, உயிர்த்தொழுவல் நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசத்தின் மூலம் நடக்க சிரமத்தை மூன்வகைகளும்.

1 கொரிந்தியர் 16:5-9-பவலின் திறந்த கதவையும் அதன் எதிரிகளையும் கவனியுங்கள். ஜெபம், ஆலோசனை மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவளை விவகேத்திற்கு எவ்வாறு உதவுகின்றன என்பதைக் களையுங்கள்.

மத்தயே 25:14-30 மற்றும் யோவான் 15:1-8-இயசேவில் நிலைத்திருப்பதன் மூலம் பழம் வளரூம் என்ற இயசேவின் போதனையுடன் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளதைப் பயன்படுத்துவதற்கான அழைப்பை ஒப்பிடவும்.

கலாத்தியர்கள் 4:8-20 மற்றும் 6:1-5-கலாத்தியர்களில் கிறிஸ்து உருவாக வணேடும் என்ற பவலின் அக்கறையைப் படியுங்கள், மனமையான மறுசீரமைப்பு மற்றும் பகிரப்பட்ட சமகைகளாக்கான அவரது அறிவுறுத்தல்களுடன்.

2 கொரிந்தியர் 12:11-21 மற்றும் யோவான் 10:11-18-நல்ல மயேப்பரான இயசேவின் வளையச்சத்தில் மற்றவர்களுக்காக தன்னதைத் தாங்களே அர்ப்பணிக்க பவல் தயாராக இருப்பதை கருத்தில் கொள்ளுங்கள்.

மலத்ததைப் பற்றிய காறிப்பு

இந்த ஆய்வு தம்பா லைஃப் சர்ச்சில் பாஸ்டர் பிஸ்டலேவின் பிரசங்கத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது. இது விசுவாசத்திலிருந்து அவரது போதனையைப் பின்பற்றுகிறது, இது அழைத்தம் மற்றும் பலனளிக்கும் மூலம், மீண்டும் மீண்டும் ஆன்மீக உழைப்பு மற்றும் விலையுயர்ந்த அன்பை தயாரிக்கிறது. கற்பித்தல் பிரிவுகள் தனிப்பட்ட மற்றும் காழ் படிப்புக்கான பைபிள் பத்திகளை விரிவாபடுத்துகின்றன. வதோகம மறேகோள்கள் கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பிலிருந்து வந்தவை.